

सत्प्रतिपक्षग्रन्थः

श्रीगदाधरभट्टाचार्यचक्रवर्तिविरचित-
श्रीगंगेशोपाध्यायविरचिततत्त्वचिन्तामण्या
श्रीरघुनाथतार्किकशिरोमणिविरचितदीधित्या च गर्भितः ।

श्रीसंन्यासिसंस्कृत कालेज
न्यायशास्त्रादिप्रधानाध्यापक
न्यायाचार्य पं० श्रीज्वालाप्रसादगौडविरचित
विलासिनीव्याख्यासहित ।

पूज्यपाद
अस्मद्गुरुवर पं० श्रीशिवदत्तमिश्रचरणैः निध्यायानुमोदितः ।

प्राप्तिस्थानम्
मोतीलाल बनारसीदास
पो०ब० ७५, नैलीखपरा,
वाराणसी ।

मूल्यम् ५)

प्रकाशक :

डा० प्रो० शान्तिप्रकाश आत्रेय एम० ए०

अध्यक्ष-दर्शन, एवं समाजशास्त्र

महारानी लालकुंवारी, डिग्री कालेज

बलरामपुर ।

मुद्रक :

विनोद विहारी सरका

हिन्द आर्ट काटेज

गोदौलिया, वाराणसी ।

भूमिका

श्रीगुरुःशरणम्

इह किल प्रचञ्चूर्यमाणे वैरिञ्चे प्रपञ्चे प्रायशः सर्वे एव शरीरावच्छिन्नजीवात्मानः सुखस्य प्राप्तिं दुःखस्य च निवृत्तिं कामयमाना दृष्टिपथमवतरन्ति । तदर्थञ्च तत्साधनानां ग्रहणम्, साधनाभासानाञ्च परित्यागः, एवं दुःखसाधनानामपि परिवर्जनम् तथा परमार्थतः यानि न सन्ति दुःखसाधनानि परिणामतः सुखसाधनान्येव-तेषां ग्रहणमपि अत्यावश्यकम् । एवञ्च ग्रहण-त्यागयो-रिदं चक्रं नितान्तं निरविच्छिन्नं भ्रमति, अत्रैव च सांसारिकाः सर्वे प्राणिनोऽपि भ्रमन्ति । फलतः सुख-दुःखयोः साधनानां याथा-र्थ्येन ज्ञानं, तयोश्च साधनाभासेषु साधनत्वप्रकारकभ्रमोत्पादकानां विदुषां कृते साधनाभासानां प्रमात्मकं ज्ञानमतीवावश्यकम् । एतेषां साधन-साधनाभासानां ज्ञानमवलम्ब्यैव इदानीमयं संसारः प्रचलति । साधनविशेष्यकसाधनत्वप्रकारकप्रमावन्तोजनाः सफला अर्थात् बलवदनिष्ठाननुबन्धिस्वविशिष्टेष्टसाधनतावन्तोभवन्ति, विपरीत(साधनाभास)विशेष्यकसाधनत्वप्रकारकज्ञानवन्तश्च वैफल्यं भजन्ते । अतः साधनानि प्रमात्वेन ज्ञातुं प्रत्यक्षानुमानोपमानशब्दात्मकप्रमाणचतुष्टयस्य ज्ञानमतीवाऽऽवश्यकम् । तथैव च पञ्चावयववाक्यानामपि ज्ञानमत्यन्तमेवावश्यकम् । पञ्चावयववाक्यानां गौतमो महर्षिः “प्रतिज्ञाहेतूदाहरणोपनयनिगनानि अवयवाः” इत्यादिसूत्रैः प्रतिपादनं चकार । एतेषां विस्तृतं प्रसृतञ्च निरूपणमस्ति अवयवनामके ग्रन्थे । अस्यापि ग्रन्थस्य ग्रन्थभेदनं यथावसरं यथाशक्यं शीघ्रमेवाचरिष्ये येन छात्राणां सौकर्यं भवेत्, अस्तु,

साधनाभासानां दुःसाहसजन्येन आक्रमणेन आत्मानं संरक्षितुं, सांसारिकऐहिक-पारलौकिकसमस्याद्वयञ्च समाधातुं न्यायसूत्रकारो महर्षिगौतमस्तत्त्वज्ञानप्रयोजकपदार्थानामुपवर्णनक्रमे हेत्वाभासानपि समुल्लिखेत् ।

वस्तुतः पदार्थतत्त्वानां संसारस्य च सर्वासां समस्यानां समाधानम्, एतद्विपरीतानां कुसमस्यानाञ्च निराकरणम् एतयोरेव हेतु-हेत्वाभासयोरुपर्येवावलम्बिमस्ति ।

हेत्वाभासानां भेदाः

वार्तिककारस्य श्रीउद्योतकरस्य कथनानुसारं हेत्वाभासानां पारमार्थिकी संख्या ३६०० पर्यन्तमस्ति । यां च संख्यां संक्षेपेण सव्यभिचार-विरुद्ध-प्रकरणसम-साध्यसम-कालातीतभेदेन पञ्चधा विभज्य सरलां चकार गौतमो महर्षिः ।

सत्प्रतिपक्षः

श्रीवाचस्पतिमिश्राः पूर्वोक्तहेत्वाभासेषु प्रकरणसममेव सत्प्रतिपक्ष-शब्देनोल्लिखितवन्तः । तैः कथितं यत् “व्युत्पत्तिमात्रं चैतत्-प्रकरणसमशब्दस्य प्रवृत्तिनिमित्तत्वं तु सत्प्रतिपक्षत्वम्, अन्यथाऽनैकान्तिकस्यापि प्रकरणसमत्वप्रसङ्गादिति” अर्थात् पक्षप्रतिपक्षात्मक-पक्षद्वयेषु एकतरकोटेर्निश्चायकबलासत्त्वेन प्रकरणसमो हेतुर्न हेतुः अपितु हेत्वाभासः स । प्रकरणसमस्य एतादृशव्युत्पत्त्या अनैकान्तिकस्य अनेन सह सांकर्यं स्यात् यतोऽनैकान्तिकस्यापि साध्य-साध्याभावयोर्मध्ये कस्यापि एकस्य पक्षस्य निर्यायकत्वाभावात् अतः सत्प्रतिपक्षत्वमेव प्रकरणसमस्य लक्षणमुचितं प्रतिभाति ।

अत्रायं प्रश्नोऽवश्यमेव भवितुर्हति यत् किमिदं सत्प्रतिपक्षत्वम् ? एतस्योत्तरं ‘प्रकरणसमो हि सत्प्रतिपक्षः’ इत्येवं वक्त्रा तात्पर्यटीकाकारेण इदमेव दत्तं यत् सत्प्रतिपक्षस्याऽवयवार्थनिर्वचनेनैव सत्प्रतिपक्षनिर्वचनं ज्ञातं भवति । यस्योल्लेखं दीधितिकारोऽपि स्वयं कृतवान्-“अत एव सन् प्रतिपक्षो विरोधिर्व्याप्त्यादिमत्तया परामृश्यमाणो हेतुः- विरोधिपरामर्शो वा यस्य परामृश्यमाणस्य हेतोरसौ सत्प्रतिपक्षः इति विग्रहमपि वर्णयन्ति”- इत्यादिग्रन्थेन । एतदनुसारेणैव सत्प्रतिपक्षस्य लक्षणान्यपि कृतानि ।

अस्मिन्नेव ग्रन्थे मूलकारश्रीगंगेशोपाध्यायेन “निबन्धे तु हेत्वाभासानां फलद्वारकं लक्षणम्” इत्यादिग्रन्थसंदर्भेण “प्रकरणसमे

तु न व्याप्तिपदाधर्मताबाधः फलम्” इत्यादिना “किन्तु निर्णय एव” इत्यन्तग्रन्थेन सूत्रकारेण च स्वयं स्वारस्यं प्रदर्शितम्। एतेन च तेषां प्राचीनन्यायशास्त्रानुरागिणामिदमावश्यकं ज्ञातव्यं वर्तते यत्मूलकारेण महर्षेर्गौतमस्य संप्रदायं परित्यज्य कश्चित् नूतनो मार्गो नान्वेषितः, अपितु स एव मार्गः स्पष्टीकृतः स्फुटीकृतश्च। परन्तु पुनरपि विद्वांसो जना मूलकर्तारं प्रायशो नैव विदाडुर्वन्ति।

द्वौ शब्दौ

अथेदं प्रस्तूयते सत्प्रतिपदाप्रकरणस्थाः कतिचन विषयाः जिज्ञासूनामन्तेवासिनां सौकर्याय।

मूलकारेण लक्षणद्वयं पूर्वपक्षरूपेणाभिहितम् यथाहि १ समानबलबोधितसाध्यविपर्ययलिङ्गत्वम् आद्यम्। अस्यार्थश्च समानबलेन प्रतिहेतुना बोधितः यस्य प्रकृतहेतोः साध्यस्य विपर्ययः अभावः स हेतुः सत्प्रतिपदाः। शब्दे नित्यत्वसाधने श्रावणत्वहेतुना बोधितः अनित्यरूपसाध्यस्य विपर्ययः अतः कृतकत्वहेतुः सत्प्रतिपदाः।

२ अनिर्धारितविशेषेण बोधितसाध्यविपर्ययलिङ्गत्वं द्वितीयम्। अनिर्धारितविशेषसाध्यबोधिवोधजनकपरामर्शविषयलिङ्गकत्वे सति अनिर्धारितविशेषसाध्यबोधजनकपरामर्शलिङ्गत्वं फलितम्। प्रथमलक्षणे हेतुप्रतिहेत्वोः समानबलवत्वमपेक्षितम्, द्वितीये च हेतुप्रतिहेत्वोः व्याप्तिव्याप्त्यभावयोः अनिर्धारणमपेक्षितमिति विशेषः। एकत्राधिकबलवत्वस्य व्याप्तिव्याप्त्यभावान्यतरनिर्धारणावश्यकतया च उभयमपि दूषितम्।

३ साध्यविरोध्युपस्थापनसमर्थसमानबलोपस्थित्या प्रतिरुद्धकार्यकलिङ्गत्वं सिद्धान्तलक्षणम्। पक्षे साध्यवैशिष्ट्यग्रहप्रतिबन्धकोपस्थितिजनकोपस्थितिप्रतिरुद्धकार्यकपरामर्शविषयलिङ्गत्वं फलितम्।

यथा शब्दो नित्यः श्रावणत्वात्, शब्दोऽनित्यः कार्यत्वादित्यत्र, शब्दो नित्यः इति ग्रहप्रतिबन्धिका या शब्दोऽनित्यइत्याकारिकोपस्थितिः तज्जनिका या अनित्यत्वव्याप्त्यकार्यत्ववान् शब्द इत्युपस्थितिः; तत्प्रतिरुद्धकार्यं “शब्दो नित्य इति अनुमित्यात्मकं

कार्यं तज्जनकोयः अनित्यत्वव्याप्यकृतकत्ववान् शब्द इति परामर्शः-
तद्विषयलिङ्गत्वस्य कार्यत्वे हेतौ सत्त्वाल्लक्षणसमन्वयः ।

४ विरोधिवोधकान्यगमतौपयिकरूपसंपत्तिमत्तयाज्ञायमानेन प्रति-
रुद्धकार्यकलिङ्गत्वमपरं सत्प्रतिपक्षलक्षणम् । इदं च लक्षणद्वयं
अयं हेतुः सत्प्रतिपक्षितः” इति व्यवहारौपयिकम्, नतु हेत्वाभासवि-
भाजकम्, यद्विषयकत्वेन ज्ञानरयःनुमितिबिरोधित्वं तस्यैव
तत्त्वान् ।

सत्प्रतिपक्षस्य दूषकत्वम्

अस्य दूषकताबीजं तु अनुमित्यनुत्पादकत्वम्, न तु एकत्र
व्याप्तिपक्षधर्मत्वाभावः, सद्धेतोरपि सत्प्रतिपक्षोद्भावनदशायां
सत्प्रतिपक्षत्वात् । अथवा परस्परविरुद्धयोर्हेतुप्रतिहेत्वोरेकत्रासत्व-
नियमेन व्याप्तिभङ्गद्वाराऽस्य दूषकत्वम्, (परन्तु व्याप्तिभङ्गद्वारा
निर्णयानुत्पादकत्वमेवास्यफलम्) तदनुसारेणैव “निबन्धे तु हेत्वाभा-
सानां फलद्वारकं लक्षणमित्यादिसन्दर्भे एकतरपक्षानिर्णयेन “कथ-
मत्रतत्त्वनिर्णयः” इतिजिज्ञासाजनिका व्याप्तिपक्षधर्मतोपस्थितिः
प्रकरणसमः इति लक्षणं कुर्वतां निबन्धकृतां अभिमतत्वेनोपस्थापि-
तम् । सत्प्रतिपक्षस्यैवाऽपरं नाम प्रकरणसमइति प्रतिपादितम् ।

रत्नकोषकारमतम्

रत्नकोषकृतस्तु शब्दो नित्यः श्रावणत्वात्, शब्दोऽनित्यः कार्य-
त्वादित्यादिसत्प्रतिपक्षस्थले नित्यत्वव्याप्यश्रावणत्ववान् शब्दः
अनित्यत्वव्याप्यकृतकत्ववान् शब्द इति विरुद्धनित्यत्वाऽनित्यत्वोभय-
सिद्धिजनकसामग्रीसंबलनदशायां शब्दो नित्यो नवेति संशयाका-
रानुमितिर्जायते । यद्यद्व्यक्तिसत्त्वे विशिष्टबुद्धिर्न जायते तत्तद्व्य-
क्तेरेव विशिष्टबुद्धिप्रतिबन्धकत्वम् । एवं च कोट्यन्तरविशेष-
दर्शनसहितविशेषदर्शनव्यक्तीनां प्रतिबन्धकत्वाऽकल्पनात्संशयानु-
मितिर्निष्प्रत्यूहैव । अयं भावः बाधादिनिश्चयप्रतिबन्धकतायां
विरोधिविषयकत्वमात्रं न प्रयोजकम्, तथासति अप्रामाण्यज्ञाना-
स्कन्दितास्यापि विरोधिपरामर्शस्य विरोधितापत्तेः, किन्तु निश्चित-

प्रामाण्यकत्वे सति विरोधिविषयकत्वं प्रयोजकं वक्तव्यम्, सत्प्र-
तिपक्षस्थले च उभयव्याप्यवत्ताज्ञानयोरेव प्रामाण्याऽनिश्चयान्नानु-
मितिप्रतिरोध इति । तथाच संशयानुमितिरेव दूषकतावीजम् ।

निश्चयत्वावच्छिन्नहेतुभूतात्परामर्शशब्दितः कथं संशयानुमितिः
संशयजनकसामग्र्यभावादिति न शङ्क्यम् यतः संशयत्वं यदि कस्य-
चिज्जन्यतावच्छेदकं स्यात्तदा सा सामग्री अपेक्षणीया स्यात्, किन्तु
संशयत्वं जन्यतावच्छेदकमेव न, किन्तु एकधर्मिकविरुद्धभाव-
भावप्रकारकज्ञानसामग्रीमात्रमपेक्षितम्, तच्च प्रकृते सुलभम् । वस्तु
तस्तु तत्तदभावप्रकारकज्ञानसामग्रीसहितधर्मितावच्छेदकप्रकारक-
ज्ञानरूपा सामग्री प्रत्यक्षसंशयं प्रति क्लृप्ता तथानुमितिस्थलेऽपि
तादृशसामग्र्या संशयजनने न काप्यनुपत्तिरिति प्राहुः । तच्चिन्त्यम् ।
अप्राण्यज्ञानानास्कन्धितस्य विरोधिनिश्चयस्य विरोधिव्याप्यवत्तानि-
श्चयस्य च एकरूपेण तद्वत्तावुद्धिमात्रं प्रति विरोधित्वकल्पनेनैव
सर्वानर्थपरिहारादितिसंक्षेपः ।

विभाजकलक्षणम्

पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितसाध्यतावच्छेदकसंब-
न्धावच्छिन्नसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारताशाल्यनुमितित्वव्यापक
प्रतिबध्यतानिरूपितप्रतिबन्धकतावच्छेदिका सती विशिष्टपक्षा-
विशिष्टसाध्यग्रहत्वाव्यापिका पक्षे साध्यविशिष्टग्रहत्वव्यापिका या
प्रतिबध्यता तन्निरूपितप्रतिबन्धकतावच्छेदकविषयित्वावच्छिन्नजन्य-
तानिरूपितजनकता यद्रूपावच्छिन्नविषयिताव्यापिका तद्रूपवत्वम् ।

श्रीगदाधरभट्टाचार्याः प्रतिपदव्यावृत्तिप्रदर्शनपूर्वकं लक्षणमिदं
व्याख्यातवन्तः, सया गादाधरीव्याख्यारूपा विलासिनीनामिका-
सर्वसाधारणबोधगम्यैका टीका विरचिता । अस्यां परोक्षाधि-
परमजिज्ञास्यविषयाणां सुनिपुणतया निरूपणमस्ति । अनया
सर्वेषां विशेषतः परीक्षार्थिनां छात्राणां महानुपकारो
भविष्यतीति ।

उपसंहारः

न्यार्याचार्य पं० श्रीदुर्गाधरभट्टामहोदयाः स्थलविशेषे साहाय्यं
दत्तवन्तस्तेषामुपकारं विभर्मि अभिनन्दामि च ।

विज्ञप्तिः

ईश्वरकृपया समाप्तस्यास्य ग्रन्थस्य येभ्योऽहंमधमर्णोऽ-
तितरां तेषां मध्येऽस्मद्गुरुपादानां श्रीशिवदत्तमिश्राणां
चरणकमलेऽस्मदनुग्रहैकपरायणे अन्यत्कर्तुमनीशानः केवलं मनः-
कुसुमेनार्चयामि । येषां कृपया प्रभुरभवमेतद्व्याख्याकरणे ।

समर्पणम्

येषामसीमकृपया ग्रन्थोऽयं निर्विघ्नेन परिसमाप्तिमवाप, तेषा-
मेव श्रीविश्वनाथसदृशानां श्रीमतां शिवदत्तमिश्राणां चरण-
कमलयोरेवग्रन्थमिमं समर्पयामि । तेन च मन्ये भगवान्
विश्वेश्वरोऽपि प्रीतो भवेदिति ।

विदुषां विधेयः

श्रीज्वालाप्रसादोगौड़ः

गणेशचतुर्थी

२०१६

न्यायशास्त्रप्रधानाध्यापकसन्यासिसं०का०

वाराणसी ।

भोगणेशायनमः
अथानुमानगादाधर्या
सत्प्रतिपक्षप्रकरणम् ।

अथसत्प्रतिपक्षचिन्तामणिः

सत्प्रतिपक्षत्वं न समानबलबोधितसाध्यविपर्ययलिङ्गत्वम्,
अथ सत्प्रतिपक्षगादाधरी

समानबलेत्यादिमूलस्य प्रकृतसाध्यानुमापकबलशालित्वे सति
प्रकृतसाध्याभावानुमापकबलशालिहेत्वन्तरकत्वमित्यर्थः ।

अथ सत्प्रतिपक्षविलासिनी

यत्कारुण्यकणस्पर्शान्मूकोबाहस्पतीयति ।

ब्रह्मोपेन्द्रशिर्वैर्वन्धां नौमि तां वागधीरबरीम् ॥१॥

सहस्रवारं पितरौ प्रणम्य प्रणम्य च भीचरणे गुरुणाम् ।

ज्वालाप्रसादः सुबिचिन्त्य चैनां गदाधरोक्तिं विवृणोति धीरः॥२॥

समानेति । स्व^१समानबलेन बोधितः “अनुमितः” साध्यविपर्य-
यो यस्य (स्वस्य) तादृशं यल्लिङ्गं इति व्युत्पत्त्या फलितार्थमाह । प्रकृतेति
बलनिष्ठमनुमापकत्वं चानुमितिजनकज्ञानविषयत्वम्, उभयत्र विषयताया
विशेषणविधया निवेशात्कालान्तरीयज्ञानविषयत्वमादाय नातिप्रसंगः । बलं च
व्याप्तिपक्षधर्मते इति स्वयमेव बद्ध्यति । केवलविपरीतपरामर्शदशायां तद्विरह-
दशायां वाऽतिव्याप्तिवारणाय विशेषणविशेष्यदलयोरुपादानम् ।

अत्राऽन्तरपदानुपादाने बन्धव्याप्यधूमवान् पर्वतः बन्धाभावव्याप्यधूमवान् पर्वत
इति एकहेतुकपरामर्शद्वयमादाय धूमहेतोः सत्प्रतिपक्षत्वव्यवहारापत्तिः, अन्तर-
पदोपादाने तु प्रकृतसाध्यानुमापकबलशालित्वे सति प्रकृतसाध्यानुमापकबलशालि-
हेतुसामान्यभिन्नप्रकृतसाध्याभावानुमापकहेतुकालीनत्वं लभ्यते ततो नोक्तापत्तिः ।
तथा च प्रकृतहेतुतावच्छेदकावच्छिन्नभिन्नार्थकमन्तरपदम् । न च प्रमेयहेतुकस्थले
हेतुतावच्छेदकीभूतप्रमेयत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदाऽप्रसिद्धाच्चाऽव्याप्तिरिति वा-
च्यम् । हेत्वन्तरपदेन येन रूपेण हेतुतावच्छेदकत्वं तेन रूपेण तदनवच्छिन्न-
प्रकारताश्रयस्य विवक्षितत्वात् ।

परस्परप्रतिबन्धेनोभयोरबोधकत्वात् बलं च न सपक्षसत्त्वादि,
व्यतिरेकिण्यभावात् ।

तत्रानुमापकत्वं अनुमितिफलोपहितत्वम्, अनुमितिस्वरूप-
योग्यत्वं वा । आद्येदूषणमाह । परस्परेति । अबोधकत्वादित्यस्य
सत्प्रतिपक्षतादशायामित्यादिः ।

द्वितीयपक्षे एतद्दोषानवकाशाद् बलपदार्थं वितर्क्य दूषयति ।
बलंचेति । बलपदार्थश्चेत्यर्थः । सपक्षसत्त्वादीति । आदिना
पक्षसत्व-विपक्षासत्वयोः परिग्रहः । व्यतिरेकिणीति । अभावात् ।
सपक्षाऽप्रसिद्धयातत्सत्त्वासंभवात् । इदमुपलक्षणम् । सर्वत्रैव
सत्प्रतिपक्षे हेतौ पक्षसत्वविपक्षासत्वयोरेकतराभावोपि द्रष्टव्यः ।

नन्वत्र साध्याभावानुमापकत्वं साध्याभावानुमितिजनकज्ञानविषयत्वं, तत्र च
साध्याभावानुमितिपदेन साध्याभावत्वावच्छिन्नविधेयताकानुमितिप्रत्ययं विवक्ष-
णीया, अन्यथा प्रमेयत्वेन बन्ह्याभावानुमितिस्थले सत्प्रतिपक्षव्यवहारापत्तिः
एवं सति बन्ह्याभावादेः साध्यतास्थले बन्ह्याभावव्याप्यवत्तापरामर्शकालीन-
बन्ह्यव्याप्यवत्तापरामर्शदशायां सत्प्रतिपक्षव्यवहारानुपपत्तिः तत्र बन्ह्यात्मक
साध्याभावस्यानुमितेस्तादृशविधेयताकत्वाभावादिति चेन्न । प्रकृतसाध्यनिरूपित
प्रतियोगिताबच्छेदकधर्मावच्छिन्नविधेयताकानुमितिनिवेशात्त दोष इति ध्येयम् ।

अनुमितिफलोपहितत्वमिति । अनुमित्यात्मकफलविशिष्टत्वमित्यर्थः ।
वै० स्वाव्यवहितप्राक्क्षयवृत्तित्व-स्वकारणत्वोभयसं० । अनुमितिस्वरूप-
योग्यत्वमिति । अनुमितिजनकताबच्छेदकधर्मवत्वमित्यर्थः । अबोधकत्वा-
दिति । तथा चाऽसंभव इति भावः । सत्प्रतिपक्षतादशायामिति ।
एतच्चापाततः । अनुमितिफलोपहितत्वविवक्षणादेव तस्माभात् । अत एवोभयो-
रित्युक्तम् । द्वितीयपक्षे । अनुमितिस्वरूपयोग्यत्वनिवेशपक्षे । एतद्दोषानव-
काशेपीति । असंभववारसोपीत्यर्थः । प्रथमे सपक्षत्वं साध्यवत्त्वेन
निश्चितत्वम् विपक्षत्वं च तदभाववत्त्वेन निश्चितत्वम् । द्वितीये प्रतिहेतुके-
सपक्षत्वं साध्याभाववत्त्वेन निश्चितत्वम् । विपक्षत्वं साध्यवत्त्वेन निश्चितत्वम् ।
प्रतिहेतौ स्वहेतुकासाध्याभावस्यैव साध्यत्वात् । व्यतिरेकिणि । पृथिवी
इतरमेदवतीत्यादौ । तत्सत्त्वाऽसंभवादिति । सपक्षसत्त्वाऽसंभवादित्यर्थः ।
एकतराभावोपि द्रष्टव्य इति । यत्र पर्वतस्य पक्षत्वं बन्ह्याभावस्य साध्यता
तत्र यदि जलस्य हेतुता तदा पक्षसत्त्वाभावः, यदि धूमस्य हेतुता तदा विपक्षासत्त्वा
भाव इत्यर्थः ।

नापि समानव्याप्तिपक्षधर्मतावत्वम्, विरोधेनैकत्र तद्भङ्गनियमात् ।

समानेति संपातायातम्, बलपदार्थस्य समानत्वाऽघटितत्वात् । विरोधेनेति । विरुद्धसाध्यतदभावव्याप्ययोरेकत्रासत्वनियमेनेत्यर्थः तद्भङ्गेति । व्याप्तिपक्षधर्मतयोरेकतराभाव इत्यर्थः ।

ननु यत्र पर्वतह्रदान्यतरस्य पक्षता बन्हेः साध्यता धूमस्य प्रकृतहेतुता, जलस्य प्रतिहेतोर्वन्ध्यभावस्य साध्यता तत्र हेतुद्वये पक्षसत्व-विपक्षासत्वयोर्नाभावः, जलरूपप्रतिहेतोः साध्यस्य “बन्ध्यभावस्य” विपक्षोयः पर्वतस्तदवृत्तित्वरूपस्य विपक्षासत्वस्य पर्वतह्रदान्यतरवृत्तित्वस्य बन्धिविपक्षह्रदाऽवृत्तित्वस्य च धूमे प्रकृतहेतौ सत्वादिति चेन्न । बन्धेर्वन्ध्यभावस्य वा तादृशान्यतरत्वाबच्छेदेन साध्यत्वमावश्यकम्, अन्यथा उभयस्य सामानाधिकरण्येन साध्यत्वे परस्पर-प्रतिबन्धकत्वाभावेन सत्प्रतिपक्षव्यवहाराभावस्येष्टत्वात् एवं चावच्छेदावच्छेदेन साध्यतास्थलेऽवच्छेदावच्छेदेन परामर्शस्यैव हेतुतया तादृशान्यतरत्वव्यापक-जलप्रतियोगिकसंयोगस्य तादृशान्यतरत्वव्यापकधूमप्रतियोगिकसंयोगस्य वा पक्षवृत्तित्तावच्छेदकतया तत्संबन्धावच्छिन्नपक्षवृत्तित्वाभावस्य जले धूमेपि सत्वान्नोक्तग्रन्थासंगतिः ।

मूले—समानव्याप्तिपक्षधर्मतावत्त्वाभावे । समानबलवत्वमिति शेषः । व्याप्तिपक्षधर्मतयोः समानत्वञ्च, तत्कालानतत्पुरुषीयसाध्यानुमितिजनकस्व-निष्ठसाध्यनिरूपितव्याप्तिपक्षधर्मतावत्त्वसमानाधिकरणसमानकालीनज्ञानविषयत्वम् । स्वनिष्ठत्वम् व्याप्तिपक्षधर्मताविशेषणम् । स्वपद-~~व्याप्तिपक्षधर्मता~~लगतपरम् । तथा च तादृशज्ञानसमानाधिकरणतत्कालीनसाध्याभावानुमितिजनकस्वनिष्ठसाध्याभाव-निरूपितव्याप्तिपक्षधर्मतावत्त्वं समानबलवत्वमितिभावः । संपातायातमिति । इठादामातमित्यर्थः । सत्प्रतिपक्षानुरोधेनेति यावत्, न तु विवक्षितं लक्षणस्थ-समानपदवैयर्थ्यापत्तेः । समानत्वाऽघटितत्वादिति । व्याप्तिपक्षधर्मतयोरेव-बलपदार्थत्वादिति भावः । एकतराभाव इत्यर्थे इति । पक्षधर्मतायाः स्वनिष्ठत्वे व्याप्तेः, व्याप्तेः स्वनिष्ठत्वे पक्षधर्मताया वा स्वस्मिन्-सत्वादितिभावः । ज्ञायमानत्वमिति । समानबलवत्वमितिशेषः व्याप्ति-विशिष्टस्ववैशिष्ट्येति । स्वं-हेतुः । तेन । व्याप्तिवैशिष्ट्यस्य स्वस्मिन्वि-शेषणत्वविवक्षणेन । अग्रिममूलसंगतिरिति । नित्यत्वव्याप्तिविशिष्टावस्था-त्वाऽप्रसिद्धेरिति भावः । यथाश्रुतपरत्वे तु व्याप्तिपक्षधर्मतयोः प्रसिद्ध्या ग्रन्थासंगतिः स्यादिति भावः । मूले—विरोधिव्याप्तिपक्षधर्मताविशिष्ट-ज्ञानयोरिति । परस्परविरुद्धयोर्व्याप्तिपक्षधर्मतयोरेकाधिकरणे ज्ञानस्येत्यर्थः । अन्यतरभ्रमत्वनियमेनेति । व्याप्तिपक्षधर्मत्वान्यतरांशे भ्रमत्वनियमेनेत्यर्थः ।

नापि व्याप्तिपक्षधर्मतया ज्ञातत्वम्, विरोधिव्याप्तिपक्षधर्मता-
विशिष्टज्ञानयोरन्यतरभ्रमत्वनियमेन नित्यत्वव्याप्यश्रावणत्वादि-
वैशिष्ट्याऽप्रसिद्ध्याऽऽरोपयितुमशक्यत्वात् । न च साध्यव्याप्यस्य
पक्षधर्मता पक्षधर्मस्य वा साध्याव्याप्यताऽऽरोप्येतिवाच्यम् ।

व्याप्तिपक्षधर्मतया—व्याप्तिसहितपक्षधर्मतया । ज्ञातत्वं-ज्ञायमा-
नत्वम् । व्याप्तिविशिष्टस्ववैशिष्ट्यज्ञानविषयपक्षकत्वमितिसमुदितार्थः ।
तेन “नित्यत्वादिव्याप्यश्रावणत्वादिवैशिष्ट्याप्रसिद्धये” त्यभिप्रमूल-
संगतिः । नित्यत्वव्याप्येति । शब्दोऽनित्यः कृतकत्वादित्यादौ
श्रावणत्वादिरूपप्रतिहेतोर्वलस्य भ्रमात्मकव्याप्यवत्ताज्ञानस्याऽऽरोप्या-
प्रसिद्ध्याऽसंभवेन समानबलत्वाऽसंभवादित्यर्थः ।

एतच्चाऽप्रसिद्ध्या इत्यत्र हेतुः । आरोप्याऽप्रसिद्ध्या । नित्यत्वव्याप्यश्रावण-
त्वादिवैशिष्ट्याप्रसिद्ध्या । तथा च शब्दोऽनित्यः कार्यत्वात् शब्दोनित्यः
श्रावणत्वादित्यादौ श्रावणत्वादिना सत्प्रतिपक्षिते कार्यत्वादौ लक्षणस्याऽसंभवः,
नित्यत्वादिरूपसाध्याभावनिरूपितव्याप्तिविशिष्टश्रावणत्वादिवैशिष्ट्याप्रसिद्ध्या “शब्दो-
नित्योगनत्वादित्यादौ च पक्षधर्मत्वाप्रसिद्ध्या” आरोपाऽसंभवात्समानव-
लत्वाऽप्रसिद्धेरिति ध्येयम् ।

मूले—साध्यव्याप्यस्येति । साध्याभावात्मकसाध्यव्याप्यस्येत्यर्थः ।
तथा च नित्यत्वव्याप्ये गगनत्वे पक्षधर्मताऽऽरोप्या, एवं पक्षधर्मे श्रावणत्वे
नित्यत्वव्याप्यताऽऽरोप्येति समुदितार्थः । एवं च व्याप्तिविशिष्टस्वविषयक
पक्षधर्मताग्रहः पक्षधर्मताविशिष्टस्वविषयकव्याप्तिग्रहो वा बलपदार्थः । उभयत्र
स्वं हेतुः । एकत्रेति । एकस्मिन् पक्षे इत्यर्थः । तदुभयाभावादिति ।
साध्यव्याप्य—साध्याभावव्याप्ययोरुभयोरभावादित्यर्थः । एतच्चाप्रसिद्ध्या इत्यत्र
हेतुः । विशिष्टस्याऽप्रसिद्ध्या । साध्याभावव्याप्तिविशिष्टपक्षधर्मत्वाप्रसिद्ध्या ।

ननु साध्याभावव्याप्तिविशिष्टपक्षधर्मत्वाऽप्रसिद्ध्या तदज्ञानाऽसंभवेपि साध्या-
भावव्याप्यादौ पक्षधर्मत्वारोपस्य पक्षधर्मे साध्याभावव्याप्यत्वारोपस्य च संभवा-
देकत्र तदुभयाभावादिति मूलमसंगतमतः साध्याभावव्याप्तिविशिष्टपक्षधर्मत्वारोप
एव बलमिति व्यवस्थापयिष्यति, तथा च न मूलाऽसंगतिः, तत्रादौ प्रत्येका-
रोपस्य बलरूपत्वेऽव्याप्तिमाह । यत्रेति । शब्दोनित्यः श्रावणत्वा-
दित्यादावित्यर्थः । अन्यत्र । गगनत्वादौ । तथा च यत्र पक्षे साध्यं बाधितं
तत्र पक्षधर्मे “साध्याभावरूप” साध्यव्याप्तेरारोप इति भावः । यत्र । शब्दो
नित्यः गगनत्वादित्यादौ । एवकारेण साध्याभावव्याप्तिविशिष्टपक्षधर्मताया
आरोपोव्यवच्छिद्यते । इति शंकायामिति । साध्याभावव्याप्तिविशिष्टपक्षधर्मताया

एकत्र तदुभयाभावात् । विशिष्टस्याऽप्रसिद्ध्या तद्वैशिष्ट्यस्याऽऽरोपासंभवात् ।

एकत्र तदुभयेति । व्याप्ये पक्षधर्मतायाः, पक्षधर्मे च व्याप्यत्वस्यारोपः प्रत्येकमव्यापकः, अतोविशिष्टस्याऽऽरोपोवाच्यः, स च एक धर्मिणि विरोधिव्याप्य-द्वयविरहाद्विशिष्टस्याऽप्रसिद्ध्या न संभवतीत्यर्थः ।

यत्राऽव्याप्यः प्रतिहेतुः पक्षधर्मस्तत्र श्रावणत्वादौ अन्यत्र प्रसिद्धाया व्याप्तेरारोप एव बलं, यत्राऽपक्षधर्मः प्रतिहेतुः तत्र साध्यव्याप्ये पक्षधर्मत्वारोप एव बलं इति शंकायां विशिष्टाप्रसिद्ध्या व्याप्तिविशिष्टपक्षधर्मत्वारोपाऽसंभवाभिधानमसंगतमत आशयं पूरयति-दीधितौ व्याप्य इत्यादिना ।

व्याप्ये । व्याप्ति विशिष्टे । पक्षधर्मे । पक्षधर्मताविशिष्टे । प्रत्येकं । व्याप्तिविशिष्टस्वविषयकपक्षधर्मताज्ञानत्वादिना । अव्यापकः । सकलसत्प्रतिपक्षाऽसंग्राहकः । अव्याप्यादिप्रतिपक्षस्य व्याप्यादि विशिष्टस्वाऽप्रसिद्धेरिति भावः । विशिष्टाऽऽरोपः । व्याप्तिविशिष्ट पक्षधर्मतायाः स्वस्मिन् ग्रहः । वाच्यः । बलपदेन विवक्षणीयः । एकधर्मिणीत्यादिकं एकत्रेत्यादिमूलशब्दविवरणम् ।

विशिष्टस्येति । यादृशसाध्यं पक्षे बाधितं तदीयव्याप्तिविशिष्ट पक्षवृत्तित्वस्याऽप्रसिद्ध्या न संभवतीति । तथा च नित्यत्वव्याप्ति-विशिष्टश्रावणत्वाद्यप्रसिद्ध्या यथा व्याप्तिविशिष्टतद्वेतुधर्मिक पक्षधर्मत्वादिग्रहोऽप्रसिद्धः, तथा नित्यत्वादिव्याप्तिविशिष्टशब्द-वृत्तित्वाद्यप्रसिद्ध्या तद्ग्रहोऽप्यप्रसिद्ध इति श्रावणत्वादेः समान बलत्वाऽसंभवेन कृतकत्वादेः सत्प्रतिपक्षत्वानुपपत्तिरिति भावः ।

अप्रसिद्ध्या ज्ञानाऽसंभवेपि साध्याभावव्याप्ये पक्षधर्मताऽऽरोपस्य पक्षधर्मे साध्याभावव्याप्यत्वारोपस्य च संभवादित्याशंकायामित्यर्थः । व्याप्तिविशिष्टपक्षधर्म-त्वारोपाऽसंभवाभिधानमिति । विशिष्टस्याऽप्रसिद्ध्या तद्वैशिष्ट्यस्याऽऽरोपाऽसंभवादिति ग्रन्थेनेत्यादिः । आशयं । अभिप्रायं । पूरयति । प्रकटीकरोति । व्याप्तिविशिष्टस्वविषयकपक्षधर्मताज्ञानत्वादिनेति । आदिना पक्षधर्मता-विशिष्टस्वविषयकज्ञानत्वपरिग्रहः । उभयत्र स्वं हेतुः । अव्याप्यादिप्रति-पक्षस्य । श्रावणत्वादेः । आदिनाऽपक्षधर्मप्रतिपक्षस्य गगनत्वादेः परिग्रहः । व्याप्यादिविशिष्टस्वाऽप्रसिद्धेरिति । अपक्षधर्मस्य पक्षधर्मताविशिष्टस्वा-प्रसिद्धेरित्यपि बोध्यम् । पूर्वं मूलकारेण “नित्यत्वव्याप्यश्रावणत्वादिवैशि-

विरुद्धादौ साधने स्वव्यापक सामानाधिकरण्यरूपव्याप्तेरप्रसिद्धि-
श्चेत्यपि द्रष्टव्यम् ।

व्याप्तिपक्षधर्मत्वोभयज्ञानविषयताया बलत्वे नैषदोष इत्यतो
दोषान्तरं स्वयमाह । विरुद्धादाविति । आदिना साधारणपरिग्रहः ।
साध्याभाववदवृत्तित्वरूपाया व्याप्तेरन्यत्र प्रसिद्धाया विरु-
द्धादावप्यारोपसंभवात् स्वव्यापकेत्यादि । अप्रसिद्धेश्चेति । तद्विज्ञान
घटितसमानबलत्वाऽसंभव इति शेषः । व्याप्तिप्रकारेण पक्षे
स्वप्रकारक ज्ञान विवक्षणे सामान्यादौ पक्षे समवायादिरूपहेतुता-
वच्छेदकसंबन्धेन वृत्तेरप्रसिद्धिर्न क्षतिभावहतीति साऽप्रसिद्धिर्नोक्ता ।
व्याप्तिघटकानां तादृशपदार्थानां खण्डशः प्रसिद्धानां परस्परो-
पश्लेषावगाहिज्ञानस्य बलतया विवक्षणेन तद्दोषोद्धारसंभवेपि
अन्वयव्यतिरेकव्याप्तिज्ञानयोरननुगमेन एकोपादानेऽन्यत्राव्याप्ति
दुर्धरैवेति भावः । साध्यवत्ताज्ञानविरोध्यनुमितिसमर्थत्वेनाऽनुग-
मे तु सिद्धान्ते एव पर्यवसानम् ।

“व्याप्तिप्रसिद्ध्या” इतिग्रन्थेन पक्षे व्याप्तिविशिष्टस्ववैशिष्ट्यावगाहिज्ञानमभिप्रेत्य-
दूषितम् । इदानीं तु सामानाधिकरण्यसंबन्धेन तदुभयवैशिष्ट्यमभिप्रेत्य
दूषितमतो न पौनरुक्त्यमिति ध्येयम् ।

व्याप्तिपक्षधर्मत्वोभयज्ञानविषयताया इति । व्याप्तिविषयतानिरूपिता या
पक्षविषयतानिरूपितहेतुविषयता तस्या इत्यर्थः । एकविशिष्टेऽपरवैशिष्ट्यमिति न्यायेन
साध्यतदभावव्याप्तिपक्षधर्मत्वोभयावगाहिर्निगविशेष्यकपरामर्शविव सर्वत्र सत्प्रति-
पक्षौ, तादृशपरामर्शस्यापि प्राचीनमतेऽनुमितिजनकत्वादिति भावः ।

नैष दोष इति । न कृतकत्वादेः सत्प्रतिपक्षत्वानुपपत्तिरूपोदोष इत्यर्थः ।
दीधितो-विरुद्धादौसाधने इति । विरुद्धहेतावित्यर्थः । अन्यत्र प्रसिद्धाया
इति । केवलान्वयिसाध्यकाऽवृत्तिविरुद्धहेतौ साध्याभाववदवृत्तित्वरूपव्याप्तेर-
प्रसिद्धावपि सर्वत्र विरुद्धे तादृशव्याप्तेरप्रसिद्धिर्नसंभवतीति ध्येयम् ।

ननुव्याप्तिपक्षधर्मत्वोभयज्ञानविषयताया बलत्वे सामान्यं नित्यं सामान्य-
त्वात् सामान्यमनित्यं संयोगेन समवायेन वा द्रव्यादित्यादौ सामान्यत्वादेरपि-
सत्प्रतिपक्षत्वानुपपत्तिः, सामान्यादिरूपपक्षनिरूपितसमवायसंबन्धावच्छिन्नवृत्ति-
त्वाप्रसिद्ध्या समानबलत्वासंभवेन सत्प्रतिपक्षत्वानुपपत्तिसंभवे सा कथं
नोक्तेत्यत आह । व्याप्तिप्रकारेणेति । स्वहेतुः न क्षतिभावहतीति ।
समवायेन द्रव्यवत्वस्य प्रसिद्धत्वादिति ध्येयम् । परस्परोपश्लेषावगाहि-

नाप्यनिर्धारितविशेषेण बोधितसाध्यविपर्ययकत्वम्, उभयोर्-
बोधकत्वात् । विशेषश्च न व्याप्तिभंगाभंगरूपः । एकत्र तद्भङ्ग-
नियमात् ।

अनिर्धारितविशेषेति मूलम्-अनिर्धारितविशेषसाध्यविरोधिबोधक-
लिङ्गकत्वे सति अनिर्धारितविशेषप्रकृतसाध्यबोधकत्वविशिष्टत्वमित्य-
र्थकम्बोधकत्वञ्च ज्ञायमानलिंगस्य करणत्वमते यथाश्रुतमेव । अन्यथा
बोधजनकज्ञानविषयपरम् बोधक पदम् । बोधकत्वं च यदि बोधो-
पधायकत्वम् तदोभयोरित्यादि । स्वरूपयोग्यत्वञ्चेत्तदा विशेषश्चेति ।
व्याप्तिभंगाभंग इति मूलं व्याप्तिपक्षधर्मताप्रामितिविषयत्व तद्भ्रम-
विषयत्वरूप इत्यर्थकम् ।

ज्ञानस्येति । निरूप्यनिरूपकभावापन्नविषयताशालिज्ञानस्येत्यर्थः । हेतुविषयता-
निरूपिताधिकरणविषयतानिरूपितवृत्तित्वविषयतानिरूपिताऽभावविषयतानिरूपितप्र-
तियोगित्वविषयतानिरूपितावच्छेदकत्वविषयतानिरूपिताभावविषयतानिरूपितसाध्य-
तावच्छेदकविषयतानिरूपितसाध्यविषयतानिरूपिताधिकरणविषयतानिरूपितवृत्तित्व-
विषयताशालिज्ञानस्येति यावत् । तद्दोषोद्धारसंभवेपीति । विरुद्धहेतोः
संग्रहेपीत्यर्थः । साध्यवत्ताज्ञानविरोध्यनुमितिसमर्थत्वेनेति । साध्यवत्ता
ज्ञानविरोध्यनुमितिजनकतावच्छेदकप्रकारताश्रयत्वेनेत्यर्थः । अनुगमे त्विति ।
अन्वयव्यतिरेकव्याप्त्योरनुगमेतिवत्यर्थः । सिद्धान्ते एव पर्यवसानमिति ।
साध्यविरोध्युपस्थापनसमर्थसमानबलोपस्थित्या प्रतिरुद्धकार्यकलिंगत्वं तत्त्वंमिति
सिद्धान्तात् ।

अपरं सत्प्रतिपक्षलक्षणमाह । अनिर्धारितविशेषेणेति । अनिर्धारित-
विशेषकेणेत्यर्थः । तृतीयार्थो वैशिष्ट्यं साध्यविपर्ययकेनेति । साध्यविपर्ययकत्वं
च साध्यविरोधिबोधजनक “परामर्श” त्वम्, तादृशपरामर्शविषयोलिंगं यस्येति
व्युत्पत्त्या फलितार्थमाह । अनिर्धारितविशेषेति । अनिर्धारितविशेषसाध्य-
विरोधिबोधजनकपरामर्शविषयलिङ्गकत्वे सति अनिर्धारितविशेषसाध्यबोधजनक-
परामर्शविषयलिङ्गत्वम् फलितम् । अन्यथा । लिंगस्य करणत्वान्म्युपगमे ।
मूले—उभयोरिति । परामर्शयोरित्यर्थः । व्याप्तिभंगाऽभंगरूप इति
मूलम्—अत्राऽभंगश्च भंगश्चेति भंगाभंगौ-अलुपात्त्वाद् भंगस्य पूर्वनिपातः ।
तेन प्रथमोपात्तस्य भंगस्य पश्चाद् भ्रमविषयत्वरूपार्थकरणेपि न क्षतिः ।

ज्ञाननिष्ठविशेषोद्विधः, प्रमात्वं भ्रमत्वं चेत्यभिप्रायेणाह । प्रामितिविषय-
त्वेति । एतच्च स्वरूपकथनमात्रं-ज्ञायमानलिंगस्य करणत्वमते एकत्र व्याप्तिः,
अन्यत्र व्याप्त्यभाव इत्यर्थकं व्याप्तिभंगाभंगरूप इति बोध्यम् । न चाऽनिर्धारित-

एकत्रतद्भंगेति । तथा चाऽन्यतरत्वेन तदवधारणमस्तीति भावः ।

एकत्रविषयकव्याप्तिपक्षधर्मताज्ञानस्य भ्रमत्वनियमेपि तदनवधारणेनानिर्धारितविशेषत्वसंभवात् “एकत्रतद्भंगनियमादिति” दूषणमसंगतमित्यत आह । दीधितौ-तथाचेति । तादृशभंगनियमे-चेत्यर्थः । तदवधारणं-भंगावधारणम् । अनयोरेकतरं बाध्यं विरुद्धार्थाग्राहकत्वादित्यनुमानं सत्प्रतिपक्षतादृशायामप्यस्तीतिभाव इत्यर्थः ।

विशेषेति किमर्थमिति वाच्यम् । एकत्र परामर्शेऽप्रामाण्यनिश्चयसत्त्वे सत्प्रतिपक्षत्वापत्तेः । एतन्मते चाऽप्रामाण्यज्ञानाभावस्यानुमितौ पृथक् कारणत्वम्, तेन गृहीताऽप्रामाण्यकपरामर्शस्यानुमित्यजनकत्वेनैव वारणादनिर्धारितविशेषे-णेत्यस्य वैयर्थ्यमिति शंकानवकाशः । वस्तुतो यथाऽप्रामाण्यज्ञानास्कन्दितपरामर्श-दशायां न सत्प्रतिपक्षव्यवहारः तथैकतरपरामर्शधर्मिकप्रामाण्यनिश्चयकालेपि न तद्व्यवहार इत्यतोव्याप्तिपक्षधर्मताप्रमितिविषयत्व-तद्भ्रमविषयत्वान्यतररूपत्वार्थकं व्याप्तिभंगाभंगरूप इत्युक्तम् । अन्यथा तद्भ्रमविषयत्वमात्रोक्तावेव सामंजस्यात्प्रमितिविषयत्वोपादानवैयर्थ्यप्रसंगात् । तथा चैकत्र प्रमात्वनिश्चयेऽ-धिकवलता, भ्रमत्वज्ञाने च न्यूनवलतेति तत्र तत्र सत्प्रतिपक्ष-तत्त्ववारणाय प्रमाभ्रमत्वयोरुपादानम् । यद्यपि तादृशान्यतररूपस्य विशेषपदार्थत्वे उभयहेतौ व्याप्तिपक्षधर्मताप्रमितिविषयत्वावधारणे सत्प्रतिपक्ष-व्यवहारस्येष्टतया तदनुपपत्तिः तत्रानिर्धारितविशेषत्वासंभवात् तथापि एकतरहेतु-धर्मिकव्याप्तिपक्षधर्मतावधारणाभावविशिष्टं यदपरहेतुधर्मिकव्याप्तिपक्षधर्मतावधारणं तदभावोनिवेश्यः । वस्तुतस्तु “एकत्रतद्भंगनियमादि” तिमूलेनैव उभयहेतौ व्याप्तिपक्षधर्मताप्रमितिविषयत्वावधारणस्य न संभव इति ध्येयम् ।

मूले—एकत्र तद्भंगनियमादिति एकत्र-हेतौ व्याप्तिपक्षधर्मताभ्रम-विषयत्वनियमादित्यर्थः । एकत्र परामर्शे भ्रमत्वनियमादिति यावत् । तथा चाऽनिर्धारितविशेषत्वाभावादसंभव इति भावः । नन्वत्राऽभंगनियमादित्येव कथं नोक्तं, अभंगस्य प्रथमोपस्थितत्वादिति चेत्-सत्यम् । अभंगश्च व्याप्ति-प्रकारकप्रमाविषयत्वं-तथा च बन्धिव्याप्यघटवान् पर्वतः-बन्धुभावव्याप्यजलवान् पर्वत इति सत्प्रतिपक्षस्थलेऽभंगविरहेण सर्वत्र तादृशनियमाऽसंभवात् । तद्भंगावधारणान्तु सर्वत्रैव संभवतीति तदेवोक्तमिति भावः ।

एकत्रविषयकेति व्याप्तिपक्षधर्मताविषयकेत्यर्थः । भ्रमत्वनियमेपीति । एकत्र व्याप्त्यभावसत्त्वेऽपीति यावत् । तदनवधारणेनेति । भ्रमत्वानव-

यद्यप्यनयोरेकतरमित्यादेः एकत्र पक्षे साध्यतदभावव्याप्यतया हेतुद्वयज्ञानान्यतरद् भ्रमः एकत्रमिथोविरुद्धद्वयसाधकद्वयान्यतरत्वादित्यर्थो न साधुः, सद्धेतुपरामर्शोऽप्यतरत्वरूपहेतुसत्त्वेन भ्रमत्वस्य चाऽभावेन व्यभिचारात् । न चैकपक्षकहेतुधारणेनेत्यर्थः । अनिर्धारितविशेषत्वसंभवादिति । सत्प्रतिपक्षत्वमक्षतमेवेति शेषः । तथा च नाऽसंभव इति भावः ।

साध्यानुमितिजनकीभूतपरामर्शविशिष्टेन साध्याभावानुमितिजनकीभूतपरामर्शेन विशिष्टं यत्साध्यानुमितिप्रयोजकं साधनं तत्त्वं सत्प्रतिपक्षत्वम्, तत्रानिर्धारितविशेषेत्यनेन परामर्शद्वयेऽप्राप्ताप्यज्ञानानास्कन्दितत्वं लभ्यते-तथा चाऽप्राप्ताप्यज्ञानानास्कन्दिततत्कालीनविरोधिपरामर्शविशिष्टो यस्तत्कालीनप्रकृतसाध्यानुमितिजनकाऽप्राप्ताप्यग्रहानास्कन्दितविशिष्टपरामर्शः विषयतया तद्वान् हेतुः सत्प्रतिपक्षः । तत्र चोभयोरबोधकत्वादिति दूषणं दत्तम्, विशेषश्च न व्याप्तिभंगाभंगरूप एकत्रतद्भंगनियमात् इतिदूषणान्तरं दत्तम् व्याप्तिभंगाभंगरूपः-साध्यव्याप्याभाववद्विशेष्यकत्वरूप इति यावत् । एकत्र तद्भंगनियमादिति—साध्यव्याप्यवत्तापरामर्शसाध्याभावव्याप्यवत्तापरामर्शयोरन्यतरस्मिन् भ्रमत्वनियमादित्यर्थः । तथा च भ्रमत्वग्रहानास्कन्दितत्वमेवाऽभंगत्वमितिभावः । ननु भ्रमत्वसत्त्वेऽपि तदवधारणस्यानावश्यकत्वमिति कथं मूलग्रन्थसंगतिरतोदीधितिकारस्तस्य भावार्थमाह । तथा चेति । तथा चानयोरेकतरंवाध्यं विरुद्धार्थग्राहकत्वादित्यादिना भ्रमत्वावधारणं सत्प्रतिपक्षतादशायामस्त्येवेति समुदितार्थः ।

अनयोः-परामर्शयोः । एकतरं-अन्यतरत् । वाध्यं-भ्रमः । विरुद्धार्थयोः-साध्यतदभावयोः । योऽग्रहः-अनुमितिः । तज्जनकत्वादित्यर्थः । तत्राशङ्कते । यद्यपीति । अनयोरेकतरमित्यादेः-अनयोरेकतरं वाध्यं विरुद्धार्थग्राहकत्वादित्यस्येत्यर्थः । विभिन्नधर्मिकसाध्यतदभावव्याप्यवत्ताने एकत्र केवलहेतुद्वयज्ञाने च पक्षान्तर्गते तादृशहेत्वभावाद्भागासिद्धिरतः एकत्र पक्षे इति साध्यतदभावव्याप्यतयेति च पक्षोऽपेक्षयात्तम् । हेतुद्वयज्ञानान्यतरदित्यन्तं पक्षनिर्देशः । भ्रमत्वं साध्यम् । विभिन्नधर्मिकतादृशज्ञानमादाय व्यभिचारवारणाय हेतौ एकत्रेति । एकधर्मिकेति तदर्थः । कपिसंयोगतदभावव्याप्यवत्ताज्ञाने व्यभिचारवारणाय विरुद्धेति । न साधुरिति । बन्धव्याप्यधूमवान् पर्वतः बन्धभावव्याप्यजलवान् पर्वत इति परामर्शान्यतरद् भ्रमः एकधर्मिकविरुद्धद्वयसाधकद्वयान्यतरत्वादित्यनुमानं न साध्वित्यर्थः । तत्र हेतुः-व्यभिचारादिति । व्यभिचारमाह । सद्धेतुपरामर्श इति । बन्धव्याप्यधूमवान्पर्वतइतिपरामर्श

प्रतिहेतुपरामर्शद्वयान्यतरत्वं पक्षीकृत्य विरोधिसाधकद्वयवृत्तित्वेन
 भ्रमवृत्तित्वमेवानुमेयम्, - तादृशान्यतरत्वाश्रये एकत्र भ्रमत्वस-
 त्वेनैव तत्र भ्रमवृत्तित्वसत्त्वान्न व्यभिचारप्रसक्तिरिति वाच्यम् । तथा-
 सत्यपि घटादिविषयकोयत्र समूहालं चनरूपो विरोधिपरामर्शः तत्र
 घटाद्यंशे भ्रमत्वमादायार्थान्तरवारणाय तत्तद्धेतौ तत्तत्साध्य-
 व्याप्तिपक्षधर्मतान्यतरभ्रमस्य निवेशनीयतया तत्तद्धेतुद्वयान्तर्गत-
 सद्धेतौ तत्तत्साध्यव्याप्त्यादिभ्रमाप्रसिद्ध्या साध्याप्रसिद्धेः,
 तत्तद्धेतुद्वयान्यतरांशे तत्तत्साध्यव्याप्तिपक्षधर्मतान्यतरभ्रमवृत्तित्व-
 साधने च विरुद्धार्थसाधकान्यहेतुकपरामर्शद्वयान्यतरत्वे व्यभिचारः,
 इत्यर्थः । न चेति भ्रमवृत्तित्वमेवेति । तथा च तादृशपरामर्शद्वयान्यतरत्वं
 भ्रमवृत्ति-विरोधिसाधकपरामर्शद्वयवृत्तित्वादित्यनुमानं फलितम् । उक्तव्यभिचारं
 निराकरोति । तादृशान्यतरत्वाश्रये इति । एकधर्मिकहेतुप्रतिहेतुपरामर्श-
 द्वयान्यतरत्वाश्रये इत्यर्थः । एतेन हेतुसत्त्वं सूचितं । एकत्र । प्रतिहेतुपरामर्शं ।
 तत्र । तादृशान्यतरत्वे । भ्रमवृत्तित्वसत्त्वादिति । अनेन साध्यसत्त्वं
 सूचितम् । तथासत्यपीति । उक्तव्यभिचारवारणोपीत्यर्थः । विरोधिपरामर्शं
 इति । बन्धभावव्याप्यजलवान्पर्वतो घटवांश्चेति परामर्श इत्यर्थः । अर्थान्तर-
 वारणायेति । असंबद्धानां भिधानवारणायेत्यर्थः । प्रतिहेतौ “साध्याभावरूप”-
 साध्यव्याप्ति-पक्षधर्मत्वभ्रमविरहेऽपि भ्रमत्वसिद्धाविति यावत् ।

तत्तद्धेताविति । तत्तद्धेतुधर्मिकेत्यर्थः । हेतुप्रतिहेतुधर्मिकेतियावत् । तत्त-
 त्साध्यव्याप्ति-पक्षधर्मतान्यतरभ्रमस्य । साध्य-साध्याभावव्याप्ति-पक्षधर्मता-
 न्यतरविषयकभ्रमस्य । भ्रमपदेनेति शेषः । निवेशनीयतयेति । तथा च
 हेतुप्रतिहेतुधर्मिकसाध्य-साध्याभावव्याप्तिपक्षधर्मतान्यतरविषयकभ्रमवृत्तित्वं साध्यं
 फलितम् । सद्धेतौ । धूमे । साध्याप्रसिद्धेरिति । तादृशभ्रमवृत्तित्व-
 रूपसाध्याप्रसिद्धेरित्यर्थः । भ्रमवृत्तित्वसाधनेचेति । एकपक्षहेतुप्रतिहेतु
 परामर्शद्वयान्यतरत्वं तत्तद्धेतुद्वयान्यतरांशे तत्तत्साध्यव्याप्तिपक्षधर्मतान्यतरभ्रमवृ-
 त्तित्वसाधने चेत्यर्थः । अन्यतरधर्मिकतादृशभ्रमवृत्तित्वस्य प्रसिद्ध्या न साध्या-
 प्रसिद्धिरिति भावः ;

नन्वत्र प्रतिहेतौ प्रकृतसाध्यव्याप्तिभ्रममादायाऽर्थान्तरापत्तिस्तदवस्थैवेति
 चेन्न । प्रकृतहेतुतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितप्रकृतसाध्यव्याप्तिप्रकारत्वं
 प्रकृतहेतुतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितपक्षधर्मप्रकारत्वं प्रतिहेतुतावच्छेदका-
 वच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितसाध्याभावव्याप्तिप्रकारत्वं, तादृशपक्षधर्मप्रकारत्वं तदन्य-
 तमनिरूपकभ्रमवृत्तित्वस्य साध्यत्वान्नार्थान्तरावकाश इति ध्येयम् । अथापि

साध्यप्रसिद्धिमात्रेण कृतकृत्यता च । तथापि तत्तत्साध्यतदभावव्याप्य-
वच्छिन्नपक्षविषयतानिरूपितहेतुविषयताद्वयान्यतरत्वं पक्षीकृत्य
भ्रमत्वनियतविषयतावृत्तित्वम् एकधर्मिकविरुद्धानुमितिजनकतावच्छेद-
कविषयताद्वयवृत्तित्वेन साधनीयम् ।

सामान्यतोविरोधिसाधकद्वयवृत्तित्वस्य हेतुत्वे व्यभिचारमाह । विरुद्धार्थ-
साधकेति । वन्हि-वन्ह्यभावसाधकेत्यर्थः । अन्यहेतुकपरामर्शद्वयान्य-
तरत्वे । वन्हितदभावसाध्यकाऽऽलोकहृदत्वोभयविषयकपरामर्शद्वयान्यतरत्वे ।
व्यभिचार इति । तत्तद्वेतुपदेन धूमपाषाणमयत्वोभयमुपादाय तत्तद्वेतुद्वयान्य
तरांशे तत्तत्साध्यव्याप्तिपक्षधर्मतान्यतरविषयकभ्रमवृत्तित्वरूपसाध्यस्य उक्तोभय-
विषयकपरामर्शद्वयान्यतरत्वे विरुद्धादिति भावः । एवं तत्तद्वेतुद्वयपदेन कृतकत्व-
आवृणत्वयोरुपादने नित्यत्वानित्यत्वसाधकचाक्षुषत्वकृतकत्वद्वयविषयकपरामर्श-
द्वयान्यतरत्वे व्यभिचारोद्बोध्यः । विरोधिसाधकद्वयवृत्तित्वं यदि साध्यव्याप्यहेतु-
मान्पक्षः-साध्याभावव्याप्यहेतुमान्पक्षः एतद्वयवृत्तित्वरूपं तदा न व्यभिचारोऽतो
दोषान्तरमाह । साध्यप्रसिद्धिमात्रेणेवेति । साध्यकुक्षिनिविष्टभ्रमत्वेन-
परामर्शस्य भ्रमत्वलाभादनुमानादित्यभिप्रायः । तथापीति । तत्तत्साध्येति ।
तथा च पर्वतत्वाद्यवच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितवन्ह्यभावव्याप्यत्वावच्छिन्नविषयता,
पर्वतत्वाद्यवच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितवन्ह्यभावव्याप्यत्वावच्छिन्नविषयताद्वयवृत्तिरन्य-
तरत्वमित्यर्थः । भ्रमत्वनियतविषयतावृत्तित्वमिति । अस्य साधनीय-
मित्यनेनान्वयः । अत्र भ्रमत्ववृत्तिसंज्ञानुत्पत्त्या भ्रमत्ववृत्तित्वस्य विषयता-
भ्रमत्वव्याप्यत्वेन गृहीता तद्वत्तापरामर्शस्य विषयताभ्रमत्वानुमितिरिति न साध्य-
प्रसिद्धिमात्रेण कृतकृत्यतेति ध्येयम् । तथा च तादृशान्यतरत्वे भ्रमत्वनियतविषय-
तावृत्तित्वसिद्धौ परामर्शयोरन्यतरांशे भ्रमत्वसिद्धिरिति भावः ।

नचाऽत्र काञ्चनमयधूमादिहेतुकस्थले काञ्चनमयत्वघटितभ्रमत्वमादाय-
पुनरर्थान्तरग्रस्तता तदवस्थेति वाच्यम् । भ्रमत्वनियतविषयतावृत्तित्वपदेन
भ्रमत्वनिरूपकत्वे सति भ्रमत्वनियता या विषयता तद्वृत्तित्वस्य विवक्षितत्वात् ।
काञ्चनमयत्वघटितभ्रमत्वनिरूपकविषयतावृत्तित्वस्य तादृशविषयताद्वयान्यतरत्वरूप-
पक्षेऽस्तवान्नार्थान्तरग्रस्ततेति ध्येयम् ।

तथा च पर्वतत्वाद्यवच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितवन्ह्यभावव्याप्यत्वावच्छिन्नविषयता,
पर्वतत्वाद्यवच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितवन्ह्यभावव्याप्यत्वावच्छिन्नविषयताद्वयवृत्तिरन्य-
तरत्वं भ्रमत्वनिरूपकत्वे सति भ्रमत्वनियता विषयता तद्वृत्तिरिति फलितम् ।
तत्र हेतुमाह । एकधर्मिकेति । इदं च वन्ह्यव्याप्य धूमवान् पर्वतः,
वन्ह्यभावव्याप्यजलवान् इति परामर्शद्वयविषयतामादाय व्यभिचारवारणाय

बन्धव्याप्यधूमवान्, इन्धनव्याप्यालोकवान्, शेवालाभावव्याप्यालोकवान्वा-
पर्वत इत्यादिपरामर्शद्वयविषयतामादाय व्यभिचारवारणाय विरुद्धेति ।
विपरीतेत्यर्थः ।

ननु विरुद्धत्वस्याऽसामानाधिकरण्यरूपस्य विषयगर्भतया सामान्यतोर्विरुद्धत्वाऽ-
प्रसिद्धिः । न च तावत्पदार्थविरुद्धत्वमेव निवेशनीयमिति वाच्यम् । तस्य
गगनादावेव सत्वेन साधनाप्रसिद्धेः । यदि चोदासीनपदार्थगर्भविरुद्धत्वं निवेश्यते
तदा स्वरूपासिद्धिः । यदि च साध्यतदभावद्वयगर्भमेव विरुद्धत्वं निवेश्यते तदा
दृष्टान्तासिद्धिः । किं चैकधर्मिकविरुद्धद्वयानुमितिजनकतावच्छेदकप्रकारताद्वयवृत्तित्वं
पर्वतोवन्धिमान्धूमात् पर्वतोवन्ध्यभाववान्जलादित्यत्र एकधर्मिकविरुद्धद्वयानुमिति-
जनकतावच्छेदकीभूता या बन्धव्याप्तिप्रकारतानिरूपितधूमनिष्ठप्रकारता एव बन्ध्य-
भावव्याप्तिप्रकारतानिरूपितजलनिष्ठप्रकारता एतद्वयवृत्तिभ्रमन्तरत्वे वर्तते तत्र च
भ्रमत्वनियतविषयतावृत्तित्वनास्तीति व्यभिचारः । न च पञ्चनिष्ठविषयता-
निरूपितत्वं तादृशविषयतायां निवेशनीयमिति वाच्यम् । तथा सति पञ्चनिवेशेना-
ननुगमेन पूर्वोक्तदृष्टान्तासिद्ध्यादीनां दुर्वारतापत्तेः । किं च एकधर्मिकविरुद्धद्वया-
नुमितिनिष्ठजन्यतानिरूपितजनकत्वं यदि निवेश्यते तदा समूहालंबनानुमितिनिष्ठजन्य-
तातिरूपितजनकतामादाय घटव्याप्यवान् पटव्याप्यवानिति ज्ञानीयप्रकारताद्वयवृत्ति-
भ्रमन्तरत्वे हेतुसत्वात्तत्र च साध्यविरहेण व्यभिचारः, एकधर्मिकविरुद्धद्वयानुमिति-
त्वव्यापकजन्यतानिरूपितजनकतानिवेश्यते तदाऽप्रसिद्धिः, एकधर्मिकविरुद्धद्वयानु-
मितित्वस्य घटघटाभावन्हितदभावानुमित्यादिसाधारण्यतया तादृशानुमितित्वव्यापक-
जन्यत्वस्याऽप्रसिद्धत्वादिति चेन्न ।

तदनुमितिजनकतावच्छेदकविषयतावृत्तित्वे सति तदनुमित्युद्देश्यतावच्छेदक-
धर्मावच्छिन्नोद्देश्यतानिरूपिततदनुमितिबोधयतावच्छेदकावच्छिन्नविरुद्धविधेयताका
नुमितिजनकतावच्छेदकविषयतावृत्तित्वस्य हेतुत्वान्न दोषः । तथा च
प्रकारताविशिष्टत्वं समुदितार्थः । वै० स्वावच्छेदकावच्छिन्नविषयताशाल्यनुमितित्व-
घटित-धर्मावच्छिन्नजन्यतातिरूपितजनकतावच्छेदकविषयतावृत्तित्वं स्वनिरूपितविशे-
ष्यत्वाभिन्नविशेष्यतानिरूपितस्वावच्छिन्नप्रतिबन्धतानिरूपितप्रतिबन्धकतावच्छेदक-
विषयताशाल्यनुमितित्वघटितधर्मावच्छिन्नजन्यतानिरूपितजनकतावच्छेदकविषयता —
वृत्तित्वोभयसं० । स्वं- प्रकारता ।

किंचिद्धर्मावच्छिन्नविशेष्यताविशिष्टविषयतावृत्तित्वस्य हेतुत्वम् । वै०
स्वनिरूपितविधेयताविशिष्टत्वसं० । विधेयतावै० स्वविशिष्टानुमितित्वावच्छिन्न-
जन्यतानिरूपितजनकतावच्छेदकत्वस्वविशिष्टविधेयताशाल्यनुमितित्वावच्छिन्नजन्यता-
निरूपितजनकतावच्छेदकत्वोभयसं० । स्वं- विधेयता । अनुमिती स्ववै०

अमत्वं चानुगतं कथंचिन्निर्वचनीम् इतिसत्प्रतिपक्षपूर्वपक्षः ।

उच्यते इत्यादिग्रन्थस्य दोषनिर्वचनपरत्वं न संभवति, साध्यविरो-
ध्युपस्थापनेत्यादेर्ज्ञानस्य ग्राह्याभावाद्यनवगाहितयाऽनुमित्यप्रतिबन्ध-
निरूपकत्वसं० । विवेकतायां स्वै० स्वनिरूपितोद्देश्यतावच्छेदकावच्छिन्नोद्देश्य-
तानिरूपितत्व-स्वावच्छिन्नप्रतिवध्यतानिरूपितप्रतिबन्धकतावच्छेदकत्वोभयसंबन्धेनेत्य-
स्मद्गुरुचरणाः ।

ननु भ्रमत्वस्य विषयतागर्भत्वेनोदासीनविषयतानिवेशे ऽर्थान्तरतादवस्थ्यम्
वाच्यम् । न च हेतुप्रतिहेतुद्वयवृत्तिताऽप्रामाण्यं निवेशनीयम्, तथा च बन्ध-
व्याप्यत्वाभाववतिपाषाणमयत्वे बन्धव्याप्यत्वप्रकारकज्ञानत्वरूपभ्रमत्वनिवेशे
नोक्तदोष इतिवाच्यम् । तथा सति दृष्टान्तासिद्धितादवस्थ्यमित्यत आह ।
अमत्वं चेति । अनुगतमिति । विशेष्यताविशिष्टप्रकारताकत्वमनुगतभ्रमत्वम् ।
वै० स्वनिरूपितत्व स्वाश्रयनिष्ठाधिकरणतानिरूपितनिरूपकतावदन्यत्वोभयसं० ।
निरूपकतावत्ता च प्रसिद्धचतुष्टयसं० । प्रतिपदव्यावृत्तिः स्वयमूहनीया ।

स्वाश्रयप्रतियोगिनिष्ठत्व, स्वाश्रयानुयोगिनिष्ठविशेष्यतानिरूपितत्व, स्वनिरू-
पितत्वैतन्नित्यसंबन्धेन । संसर्गताविशिष्टान्यप्रकारताशालित्वं चानुगत-
भ्रमत्वम् । ननु परंपरासंबन्धेन प्रमास्थलेऽतिव्याप्तिः । तथाहि-
यत्र स्वसमवायिसंयोगेन बन्धित्वप्रकारकप्रमा तत्र स्वपदेन
यदि समवायिनिष्ठसांसर्गिकविषयता उपादीयते तदा स्वाश्रयप्रतियोगिनिष्ठत्व
स्वनिरूपितत्वयोः सत्त्वेऽपि स्वाश्रयानुयोगिनिष्ठविशेष्यतानिरूपितत्वं नास्तीति चेद्-
अत्रोच्यते-स्वनिरूपितत्व-स्वाश्रयप्रतियोगिनिष्ठत्व स्वनिरूपकीभूतप्रकारतानिरूपित-
त्वप्रकारत्वानिरूपितसांसर्गिकविषयताश्रयानुयोगिनिष्ठविशेष्यतानिरूपितत्वैतन्नित्यसं-
बन्धेन सांसर्गिकविषयतावैशिष्ट्यं निवेशनीयमिति न कोपि दोषः ।

ईदृशपरंपरायाः संसर्गत्वानुपगमेत्वाह । कथंचिदिति । न च तथापि
नित्यज्ञानावृत्तिविषयितावत्वं तदितिवाच्यम् । नित्यज्ञानै विशिष्टविषयितानभ्युपगमे
समानाकारकज्ञानीयविषयिताया एकत्वानुपगमे वा उक्तपरिष्काराऽसंभवा-
दितिध्येयम् ।

इतिसत्प्रतिपक्षपूर्वपक्षः

उच्यते इत्यादिग्रन्थस्येति । साध्यविरोध्युपस्थापनसमर्थसमानबलोपस्थित्या
प्रतिरुद्धकार्यकलिगत्वं तत्त्वमिति ग्रन्थस्येत्यर्थः । दोषनिर्वचनपरत्वमिति ।
सत्प्रतिपक्षदोषनिरूपणपरत्वमित्यर्थः । असंभवे हेतुमाह । साध्यविरोध्यु-
पस्थापनादेर्ज्ञानस्येति । साध्यविरोध्युपस्थापनसमर्थसमानबलोपस्थित्या प्रति-
रुद्धकार्यकलिगत्वमिति ज्ञानस्येत्यर्थः । ग्राह्याभावाद्यनवगाहितयेति । साध्या-

सत्प्रतिपक्षितव्यवहारोहि सत्यसति वा साधने नाऽपरामृष्यमाणे,
नाप्यविद्यमानविरोधिपरामर्शे ।

कतया तस्य हेत्वाभासत्वाऽसंभवादिति सत्प्रतिपक्षव्यवहारविषय-
निर्वचनपरतया व्याख्यातुकामोव्यवहारविषयमवधारयति । सत्प्रति-
पक्षितेति ।

सत्यसति चेति । समीचीनेऽसमीचीनेचेत्यर्थः । तथा च सद्धेतौ
उक्तलक्षणस्य दशाविशेषेऽतिप्रसंगो न दूषणावह इति भावः । अपरा-
मृष्यमाणे इति । प्रकृतसाध्यसिद्धयौपयिकस्वविषयकपरामर्शदशान-
वच्छिन्ने इत्यर्थः । एतेन साध्यसिद्धयौपयिकपरामर्शकालीनत्वरूपस-
मानत्वनिवेशसार्थक्यं दर्शितम् । “असति गृहीताऽप्रामाण्यके वा
सत्प्रतिपक्षव्यवहारविरहादि” त्यग्रिमग्रन्थस्तु असतीत्यस्यदृष्टान्त-
विधया प्रदर्शनेनाऽगृहीताप्रामाण्यकत्वांशमात्रव्यावृत्तिप्रदर्शनपर इति
न पौनरुक्त्यम् । अविद्यमानविरोधिपरामर्शे इति । विरोध्यनुमिति-
योग्यपरामर्शदशानवच्छिन्न इत्यर्थः । एतेन समानवलोपस्थिति-
प्रतिरुद्धकार्यकत्वांशनिवेशप्रयोजनमुपदर्शितम् ।

भावाद्यनवगाहितयेत्यर्थः । आदिना साध्याभावव्याप्यानवगाहियेत्यस्य संग्रहः ।
तस्य । साध्यविरोध्युपस्थापनसमर्थसमानवलोपस्थित्या प्रतिरुद्धकार्यकलिंगत्वस्य ।
हेत्वाभासत्वासंभवादिति । अनुमितिबिरोधिज्ञानविषयस्यैव हेत्वा
भासत्वादिति भावः । वस्तुतः साध्याभावव्याप्यवत्पक्षस्य सत्प्रतिपक्षतया
स्वज्ञानविषयप्रकृतहेतुतावच्छेदकवत्वसंबन्धेनतद्वतोहेतोर्दुष्टतया साध्यविरोध्युपस्था-
पनसमर्थत्वस्यैव सम्यक्त्वे शेषस्य “समानवलोपस्थित्या प्रतिरुद्धकार्यकलिंगत्व-
मित्यस्य” नैयर्थ्यप्रसङ्गात् । तथाहि साध्यविरोध्युपस्थापनसमर्भत्वं साध्यविरोध्यु-
पस्थितियोग्यता-सा च व्याप्तिः पक्षधर्मता च तद्विशिष्टस्य दोषत्वात् ।
इत्यत आह दीधितौ सत्प्रतिपक्षितेतीति युक्तं प्रतिभाति ।

समीचीने । सद्धेतौ । असमीचीने । असद्धेतौ । उक्तलक्षणस्य
व्यवहारौपयिकलक्षणस्य । दशाविशेषे । परामर्शद्वयसंवलनकाले । अति-
प्रसंग इति लक्ष्यतयेत्यादि । स्वविषयकेति । स्वं हेतुः । एतेन । सत्प्रति-
पक्षव्यवहारविरहेण । एतेन । विरोधिपरामर्शेऽसत्त्वे सत्प्रतिपक्ष-
व्यवहारविरहेण । सत्प्रतिपक्षत्वादिति । सत्प्रतिपक्षव्यवहारादित्यर्थः ।
परामर्शपरतामाहेति । तथा चाऽतीतानागतहेतुकस्थले हेतोरसत्त्वेपि
तद्धेतुविषयकपरामर्शेऽस्त्येवेति भावः । परामृष्यमाणस्येति ।
एतेन यस्येत्यनेन केवलहेतुवोक्षेन तस्माऽपरामृष्यतादक्षय्यामपि सत्प्रति-

उच्यते । साध्यविरोध्युपस्थापनसमर्थसमानबलोपस्थित्या प्रति
रुद्धकार्यकलिंगत्वं तत्त्वम् । बलं च व्याप्तिपक्षधर्मे ।

अत एव सत्प्रतिपक्षो-विरोधिव्याप्त्यादिमत्तया परामृष्यमाणोहेतुः
विरोधिपरामर्शो वा यस्य परामृष्यमाणस्य वा हेतोरसौ सत्प्रतिपक्ष इति विग्रहमपि
वर्णयन्ति अतस्तदनुसारेणैव व्यवहारोपयिकलक्षणमाह । साध्येति ।
वाधाश्रयाऽसिद्धिनिर्णयवारणायसमर्थान्तम् । न चासौ न व्याप्तिपक्षधर्म-

अतएवेति । प्रकृतपरामर्शस्य विरोधिपरामर्शस्य चाऽसत्त्व-
दशायां सत्प्रतिपक्षव्यवहारविरहादेवेत्यर्थः । अतीतानागतप्रति-
हेतुपरामर्शदशायामपि सत्प्रतिपक्षत्वात् प्रतिपक्षपदस्य हेतुपरतापक्षं
परित्यज्य परामर्शपरतामाह । विरोधिपरामर्शोवेति । परामृष्य-
माणस्येति । यद्यप्यन्यपदार्थे परामृष्यमाणत्वं न शब्दतो लभ्यते-
तथापि प्रतिपक्षपदस्यैव फलोन्मुखस्वकार्यप्रतिरोधकपरतया परामृष्य-
माणस्वकार्यानुमितिर्विरोधिपरामर्शपरत्वात्-फलितार्थविवरणमिदम् ।
तदनुसारेण । तादृशव्यवहारानुसारेण-

पक्षितत्वापत्तिरिति निरस्तम् । स्वकार्येति । स्वं-हेतुः । तादृ-
शव्यवहारानुसारेणेति । तादृशविग्रहानुसारेणेति तु सम्भवः । साध्यविरो-
ध्युपस्थापनेत्यादिमूलम् । साध्यो बन्धिः तद्विरोधी बन्ध्यभावोऽप्युपपन्नोपाधः
तद्विषयकोपस्थितिः बन्ध्यभाववान्पर्वत इत्याकारिका तज्जनिका या उप-
स्थितिः बन्ध्यभावव्याप्यपाषाणमयत्ववान् पर्वत इत्याकारिका । तत्प्रतिरु-
द्धकार्यकलिंगत्वस्य भूमे स्तवाल्लक्षणसमन्वयः । तदशायामिति । वाधाश्रया-
सिद्धिनिश्चयदशायामित्यर्थः । अतिव्याप्तिवारणायेति । काञ्चनमयहृदो
न बन्धिमानिति बाधनिश्चयेन काञ्चनमयत्वाभाववान् हृद इत्याश्रयासिद्धि-
निश्चयेन वा प्रतिरुद्धानुमितिकार्यके “बन्धिव्याप्यधूमवान्काञ्चनमय
हृद इति परामर्शविषये धूमादावतिव्याप्तिवारणायेत्यर्थः । तयोरपि ।
वाधाश्रयासिद्धिनिश्चययोरपि । दीधितौ-समर्थान्तमिति । तथा च
बाधनिश्चयस्य आश्रयासिद्धिनिश्चयस्य वा साध्यविरोध्युपस्थितिजनकत्वा-
भावान्नातिव्याप्तिरिति भावः । आश्रयासिद्धिनिर्णयस्येति । बाधनिश्चया-
नन्तरं परामर्शसंभवाद् बाधपरित्यागः । तत्समवधानं । आश्रयासिद्धि-
निश्चयसमवधानम् । तत्संभवात् । परामर्शसंभवात् । अलौकिकज्ञानात्मका-
श्रयासिद्धेरनुमितिप्रतिबन्धकत्वेपि लौकिकपरामर्शाविरोधित्वं बोध्यम् ।
साध्याप्रसिद्धेरप्युपलब्धकमिति । काञ्चनमयत्वाभाववान्वन्धिरिति साध्या-
प्रसिद्धिनिश्चयेनापि प्रतिरुद्धानुमितिकार्यके काञ्चनबन्धिव्याप्यधूमवान् हृद इति

तात्मकबलोपस्थितिरिति वाच्यम् । व्याप्तिपक्षताविरहस्य साध्यत्वे पक्षतावच्छेद-
कत्वे वा तत्संभवात् ।

वाधाश्रयासिद्धिति । निर्णयवारणायेति । तद्वशायामतिव्याप्ति-
वारणायेत्यर्थः । तयोरपिसाक्षादनुमितिप्रतिरोधकत्वादिति भावः ।
न चाश्रयासिद्धिनिर्णयस्याऽनुमितिप्रतिबन्धकत्वेपि तस्य परामर्शेणापि
समं विरोधात्परामर्शकाले तत्समवधानं दुर्घटमिति वाच्यम् । लौकिक-
सन्निकर्षादेव तत्संभवात् । आश्रयासिद्धिपदं साध्याप्रसिद्धेरप्युपलक्षकम् ।
बलपदेनैव तद्वारणात्समर्थान्तविशेषणं व्यर्थमिति शंकां निराकरोति ।
न चासावित्यादिना । असौ वाधादिनिश्चयः । व्याप्तीति । धूमोवह्नि-
व्याप्तिविशिष्टपर्वतवृत्तित्वाभाववान् पर्वताद्यवृत्तित्वात् तादृशाभाव-
वान्धूमोगुणवान् द्रव्यत्वादित्यादौ धूमादौ बन्धादिव्याप्तिविशिष्ट-
पक्षधर्मतानिश्चयरूपवाधाश्रयासिद्धिनिर्णयस्य व्याप्तिपक्षधर्मतात्मक-
बलोपस्थितित्वसंभवादिति भावः ।

परामर्शविषये धूमादावतिव्याप्तिरिति भावः तद्वारणादिति । वाधाश्रयासिद्धि-
वारणादित्यर्थः । वाधाश्रयासिद्धिसाध्याप्रसिद्धीनां व्याप्तिपक्षधर्मतानात्मकत-
याबलरूपत्वाभावादिति भावः । वाधादिनिर्णय इति । आदिना
आश्रयासिद्धिसाध्याप्रसिद्धयोः संग्रहः । बन्धिव्याप्तिविशिष्टपर्वतवृत्तित्वा-
भाववानिति । अत्र वाधस्य व्याप्तिपक्षधर्मतात्मकतया बलरूप-
त्वमपि बोध्यम् । तादृशाभाववानिति । बन्धिव्याप्तिविशिष्टपर्वतवृत्ति-
त्वाभाववानित्यर्थः । अत्र बन्धिव्याप्तिविशिष्टपर्वतवृत्तित्वरूपाऽऽश्रयासिद्धेर्व्याप्तिपक्ष-
धर्मतात्मकतया बलरूपत्वं बोध्यम् । तदेवाह । बन्धादिव्याप्तिविशिष्टे-
त्यादिना । एवं च समर्थान्तानुपादाने बन्धिव्याप्तिविशिष्टपर्वतवृत्तित्वाभावा-
भाववान् धूम इति वाधनिश्चयेन “बलोपस्थित्यात्मकेन” प्रतिरुद्धानुमितिकार्यके-
बन्धिव्याप्तिविशिष्टपर्वतवृत्तित्वाभावव्याप्यपर्वताद्यवृत्तित्ववान् धूमः इति परामर्श-
विषये पर्वताद्यवृत्तित्वे, एवं बन्धिव्याप्तिविशिष्टपर्वतवृत्तित्वाभावाभाववान् धूमः
इति आश्रयासिद्धिनिश्चयेन “बलोपस्थित्यात्मकेन” प्रतिरुद्धानुमितिकार्यके गुणव्या-
प्यद्रव्यत्ववान् बन्धिव्याप्तिविशिष्टपर्वतवृत्तित्वाभाववान् धूमः इति परामर्शविषये
द्रव्यत्वे चातिव्याप्तिरिति भावः । बलपदस्य प्रकृतसाध्याभावव्याप्तिविशिष्टप्रकृत-
पक्षधर्मतापरतया नोक्तातिव्याप्तिः इति समर्थान्तविशेषणवैयर्थ्यमित्याशङ्कते ।
नन्विति । नायं दोष इति । वाधाश्रयासिद्धिनिश्चयदशायां पर्वताद्यवृत्तित्व-
द्रव्यत्वहेतावतिव्याप्तिरूपोदोषो नेत्यर्थः । प्रकृते । धूमोबन्धिव्याप्तिविशिष्ट-
पर्वतवृत्तित्वाभाववान् पर्वताद्यवृत्तित्वादित्यत्र । तादृशाभाववान् धूमोगुणवान्
द्रव्यत्वादित्यत्र च । बन्धिव्याप्तिविशिष्टपर्वतवृत्तित्वाभावाभावव्याप्ति-

दी०—पक्षः साध्याभावव्याप्यवान् साध्यं पक्षवृत्तित्वाभावव्याप्यवदिति पक्षस्य व्यापकभेदेन च अन्वयव्यतिरेकभेदेन च व्याप्तेश्च भिन्नत्वादेकोपादानेऽन्यासंग्रहेण बलस्याऽविवक्षितत्वाच्च । साध्यधीविरोध्यनुमितिजनकज्ञानविषयत्वेन तदुपादाय तदुपस्थित्यभिधानं च शिरोवेष्टनेन नासिकास्पर्शमनुधावति । साध्यस्य-साध्यसिद्धे

ननु बलपदं प्रकृतसाध्याभावव्याप्तिविशिष्टप्रकृतपक्षधर्मतापर-
मिति नायं दोषः । प्रकृते बन्धिव्याप्तिविशिष्टपर्वतवृत्तित्वव्याप्तिविशि-
ष्टधूमवृत्तित्ताया बलत्वादित्यत आह । पक्ष इति । इतोत्यस्य प्रतिरो-
धकज्ञानविषयस्येति शेषः । पक्षस्य व्याप्तेश्च भिन्नत्वादित्यन्वयः ।
प्रथमे प्रकृतपक्षस्य द्वितीये प्रकृतसाध्यस्य पक्षतया पक्षभेदः । व्याप्ते-
र्भेदकद्वयमाह । व्यापकेत्यादि । व्यापकभेदेनेति । व्यापकयोः ।
साध्याभावपक्षवृत्तित्वाभावयोर्भेदेनेत्यर्थः । अन्वयव्यतिरेकभेदेनेति ।
एकसाध्यगमकव्याप्तेरप्यन्वयव्यतिरेकरूपनिरूपकभेदेनेत्यर्थः । अवि-
वक्षितत्वात् । विवक्षेतुमशक्यतवात् । नन्वनुगतरूपेण दर्शित-
सकलव्याप्तेपक्षधर्मतानिवशे नायं दोष इत्यत आह । साध्येति ।
शिरोवेष्टनेनेति । तादृशानुमितिजनकज्ञानत्वेन प्रतिरोधकज्ञानस्यैव
निवेशात्तद्विषयविषयकत्वेन पुनस्तन्निवेशोऽनुचित इत्यर्थः । तथा
च विराध्युपस्थापनसमर्थत्वेनैवापस्थितिनिवेशोयुक्त इति भावः ।
उपस्थितोर्वैराधित्वं-प्रतिबन्धकत्वं, तच्च न साध्यनिरूपितमिति साध्य-
पदं तदनुमितिपरतया व्याचष्टे साध्यस्येति ।

विशिष्टधूमवृत्तित्ताया इति । गुणाभावव्याप्तिविशिष्टतादृशाभाववद्
धूमवृत्तित्तायाश्चेत्यपि बोध्यम् । एवकारेण बन्धिव्याप्तिविशिष्टपर्वतवृत्तित्ताया
व्यवच्छेदः । पक्षस्य । विशेष्यस्य । प्रथमे—पक्षः साध्याभावव्याप्यवानित्यत्र ।
द्वितीये—साध्यं पक्षवृत्तित्वाभावव्याप्यवदित्यत्र । साध्याभावपक्षवृत्तित्वाभाव-
योरिति । पक्षः साध्याभावव्याप्यवानित्यत्र साध्याभावोव्यापकः, साध्यं
पक्षवृत्तित्वाभाववदित्यत्र पक्षवृत्तित्वाभावोव्यापक इति भावः । ननु पक्षधर्मिक-
साध्याव्याप्यवत्ताबुद्धौ तद्धर्मिकसाध्याभावव्याप्यवत्ताबुद्धेरेव प्रतिरोधकत्वमते पक्षस्य
व्यापकस्य च भेदप्रयुक्ताननुगमाऽसंभव इत्यत आह-दीधितौ—अन्वयव्यति-
रेकभेदेन चेति । इदमुपलक्षणम् । हेतुव्यापकसाध्यसामानाधिकरण्यरूपाया अपि
व्याप्ते हेतुभेदेन हेतुतावच्छेदकसंबन्धभेदेन च भेदो बोध्यः । दीधितौ
एकोपादाने । अन्वयव्याप्त्युपादाने । अन्यासंग्रहेण । व्यतिरेकव्याप्त्यसंग्रहेण ।
नायंदोषः । नाननुगमरूपोदोषः । तदुपादाय । बलमुपादाय । तदुपस्थित्य-
भिधानंचेति । बलोपस्थित्यभिधानंचेत्यर्थः । तद्विषयविषयकत्वेनेति ।

विरोधिण्याः-पक्षो न साध्यवानित्याद्युपस्थितेः साध्यविरोधी-साध्यवत्ताज्ञान-प्रतिबंधकज्ञानविषयोबाधः, साध्याभाववत्पक्षादिः, तदुपस्थिते वा जननयोग्यया समानबलोपस्थित्या-तथाविधव्याप्त्यादिबुद्ध्या प्रतिरुद्धं कार्यं यस्य तादृशलिङ्गत्वमित्यर्थः ।

इत्याद्युपस्थितेरित्यादिना साध्यं पक्षावृत्तीत्याद्युपस्थितिपरिग्रहः । उपस्थापनेत्यत्र धात्वर्थोपस्थितौ विरोध्यन्तस्य स्तोकनमेत्यत्र नमने स्तोकस्येवाऽभेदान्वयः प्रयत्नेनोपपादनीयः । एतदस्वरसेन साध्यपदस्य मुख्यार्थपरत्वानुरोधेन च कल्पान्तरमाह । साध्यविरोधीति । तद्वत्ताग्रहप्रतिबन्धकज्ञानविषयत्वस्यैव विषयविरोधरूपत्वात् साध्यवत्ताज्ञानप्रतिबन्धकज्ञानविषय इति विवरणसंगतिः । साध्याभाववत्पक्षादिरित्यादिना पक्षावृत्तिसाध्यादिपरिग्रहः । एतच्च फलितकथनम् । तदुपस्थितेरिति । तादृशपक्षादेः कर्मतया उपस्थितिक्रियायामन्वययुक्त एवेति भावः ।

अथैवं पक्षे साध्यवति साध्याभाववत्पक्षादेरप्रसिद्धया सत्प्रतिपक्षितसद्वेतावव्याप्तिरिति चेन्न । यद्रूपावच्छिन्ने धर्मिणि यद्रूपावच्छिन्नवत्ताज्ञानं पक्षातावच्छेदकवच्छिन्न साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नवत्ताज्ञानप्रतिबन्धकं तद्रूपावच्छिन्ने पक्षे तद्रूपावच्छिन्नसाध्यकानुमितिजननयोग्योपस्थितिप्रतिरुद्धकार्यकत्वविवक्षणात् ।

अनुमितिजनकज्ञानविषयविषयकत्वेनेत्यर्थः । तन्निवेशोऽनुचित इति । प्रतिरोधकज्ञाननिवेशोऽनुचितइत्यर्थः । तथाचेति । तादृशानुमितिजनकज्ञानत्वेन प्रतिरोधकज्ञाननिवेशे चेत्यर्थः । विरोध्युपस्थापनसमर्थत्वेनैवेति । विरोध्यनुमितिजनकत्वेनैवेत्यर्थः । एवकारेण विरोध्यनुमितिजनकज्ञानविषयविषयकत्वव्यवच्छेदः । उपस्थितेः साध्यविरोध्युपस्थितेः निष्ठत्वं षष्ठ्यर्थः । तस्य विरोधित्वेऽन्वयः । तच्च उपस्थितिनिष्ठं प्रतिबन्धकत्वं च । न साध्यनिरूपितमिति । अपितु साध्यज्ञाननिरूपितमिति भावः । दीधितौ-साध्यसिद्धेः साध्यानुमितेः । विरोधिण्याः-प्रतिबन्धकायाः पक्षो न साध्यवानित्याद्युपस्थितेरिति । अस्य जननयोग्यया इत्यनेनान्वयः । जनकतावच्छेदकविशिष्टया इति तदर्थः । प्रयत्नेनेति । धातुमात्रेण कर्मधारयसंभवात् क्रियाविशेषणीभूतविरोधिपदस्योपस्थापकपदेन कर्मधारये एकदेशान्वयाभ्युपगमः प्रयत्नः । एतदस्वरसेन । एकदेशान्वयापत्त्या । मुख्यार्थपरत्वानुरोधेनचेति । साध्यपदस्यसाध्यसिद्धिपरत्वे-स्वारसिकलक्षणापत्तिरिति हृदयम् । तदुपस्थितेरेति । साध्याभावविपक्ष-विषयकोपस्थितेरेत्यर्थः । अन्वययुक्त एवेति । प्रतियोगिपदादन्यदित्यादिन्याया-

केचित्तु यत्र बाधो दोषः तत्रैव सत्प्रतिपक्षोदोषः, प्रतिहेतुपरा-
मर्शसंवलनदशायां तत्रैव सत्प्रतिपक्षव्यवहारो यथार्थ इत्याशयेनैव
एतत्कल्पानुसरणम्, तथा च साध्यवत्पक्षकहेतोरलक्ष्यतया न तत्रा-
व्याप्तिरित्यप्याहुः ।

वस्तुतः साध्यवत्ताज्ञानप्रतिबन्धकज्ञानत्वेनैवोपस्थितिर्लक्षणे
निवेश्या, तादृशज्ञानविषयविषयकत्वेन तन्निवेशस्य शिरोवेष्टन-
नेत्यादिन्यायेन हेयत्वात् । साध्यादिपक्षकसाध्यतावच्छेदकाद्यभाव-
व्याप्यत्तापरामर्शवारणाय विशिष्टसाध्यादिग्रहाविरोधित्वेनापि
प्रथमोपस्थितिर्विशेष्या ।

दिति भावः । एवं साध्यविरोधिविषयकत्वेनोपस्थितेर्निवेशे । द्वितीयकल्पे इति-
यावत् । साध्यविरोधित्वाऽप्रसिद्ध्या इतियावत् । साध्याभाववत्पक्षादेर-
सिद्धयेति । बन्ध्यभाववत्पर्वतादेरप्रसिद्धयेत्यर्थः । यद्रूपावच्छिन्नधर्मिणी-
पर्वतत्वावच्छिन्नधर्मिणि । यद्रूपावच्छिन्नवत्ताज्ञानंवस्तुतः बन्ध्यभाव-
त्वावच्छिन्नवत्ताज्ञानं । भ्रमात्मकं प्रसिद्धम् । विवक्षणादिति । ननु
कांचनमयपर्वतस्य पक्षत्वे रजतमयबन्धेः साध्यत्वे कांचनमयपर्वतत्वावच्छिन्नपक्षा-
प्रसिद्ध्या, एवं रजतमयबन्धित्वावच्छिन्नसाध्याऽप्रसिद्ध्या च तादृशसत्प्रतिपक्षा-
व्याप्तिरिति चेन्न । प्रकृतपक्षतावच्छेदकाविच्छिन्नशेष्यतानिरूपितप्रकृतसाध्यतावच्छे-
दकावच्छिन्नप्रकारताशाल्यनुमितिजननयोग्योपस्थितिप्रतिरुद्धकार्यकत्वस्य विवक्षणात्
दोषः ।

तत्रैवहेतौ । प्रतिहेतौ । तथा च साध्यविरोधिपदेन बन्धित्वपर्वतोप्राह्यइति
भावः । एतत्कल्पानुसरणमिति । द्वितीयकल्पानुसरणमित्यर्थः ।

दीधितौ-तदुपस्थितेर्वेति वाकारोऽनास्थायाम् यत्र पर्वतोबन्धिमान्
प्रमेयी वा धूमादित्यत्र साध्याभाववत्पक्षः साध्याभावोवाऽप्रसिद्धः तत्र सत्प्रतिपक्ष-
लक्षणाव्याप्तिभियां पूर्वकल्पस्यैवानुसरणीयत्वात् । पूर्वकल्पे च साध्यधीविरोधिन्या
भ्रमरूपाया एवोपस्थितेः सौलभ्यात् । यद्रूपावच्छिन्ने धर्मिणीत्यादिग्रन्थस्तु
उक्तिप्रकार एवेति मनसि निधायाह वस्तुतः इत्यादिना । उपस्थितिः- साध्य-
विरोध्युपस्थितिः । न च साध्यपदस्य मुख्यार्थपरत्वानुपपत्तिः । मूलस्थसाध्य-
विरोधीति साध्यपदस्य स्वविषयकसिद्धि निरूपितात्मकसंबन्धिनि लक्षणाया निरुद्धत्वात्
तत्पुरुषे पूर्वपदस्य लक्षणाया आवश्यकत्वात् । एवकारव्यवच्छेदं दर्शयति ।
तादृशज्ञानविषयविषयकत्वेनेति । साध्यवत्ताज्ञानप्रतिबन्धकज्ञानविषय-
विषयकत्वेनेत्यर्थः । तन्निवेशस्येति । उपस्थितिनिवेशस्येत्यर्थः ।

जननयोग्येति । जननं एयर्थः । योग्यत्वं च समर्थपदार्थः । जनकतावच्छेदकधर्मविशिष्टया इति समुदितार्थः । वले समानत्वं न विशेषणम् तस्याऽविवक्षितत्वात् । अपि तु उपस्थितावेव विशेषणमिति स्फुटीकर्तुं समानयेत्यसमासेन लिखनम् । तथाविधव्याप्त्यादिबुद्ध्या-साध्याभावव्याप्त्यादिबुद्ध्या । एतदपि वस्तुकथनम् । तथा प्रतिरुद्धत्वं च-तत्प्रयुक्तानुत्पादप्रतियोगित्वम् ।

अथ साध्यवत्ताज्ञानप्रतिबन्धकोपस्थितिजनकोपस्थितिप्रतिरुद्धकार्यकलिगत्वमिति-लक्षणम् परामर्शवारणायेति । काञ्चनमयत्वाभावव्याप्यवान् वह्निरिति परामर्शकाले धूमहेतोः सत्प्रतिपक्षितत्ववारणायेत्यर्थः । काञ्चनमयवह्निमानित्यनुमिति-प्रतिबन्धकीभूता या काञ्चनमयत्वाभाववान् वह्निरित्याकारिकोपस्थितिः तज्जनिका या काञ्चनमयत्वाभावव्याप्यवानित्युपस्थितिस्तत्प्रतिरुद्धकार्यकत्वस्य धूमे सत्त्वादतिव्याप्तिः । विशेष्येति । साध्ये साध्यतावच्छेदकवैशिष्ट्यावगाहिग्रहत्वाव्यापकत्वं साध्यवत्ताज्ञाननिष्ठप्रतिबध्यतायां निवेशनीयमिति भावः । तथा च साध्याप्रसिद्धिनिश्चयनिरूपितायां साध्यवत्ताज्ञानप्रतिबध्यतायां तादृशग्रहत्वव्यापकत्वादेव नातिव्याप्तिः । एव काञ्चनमयत्वाभावव्याप्यवान् पर्वत इति परामर्शकाले धूमहेतोः सत्प्रतिपक्षितत्ववारणाय विशिष्टपक्षग्रहविरोधित्वेनापि उपस्थितिर्विशेष्या । तदर्थश्च पक्षे पक्षतावच्छेदकवैशिष्ट्यावगाहिग्रहत्वाव्यापकत्वम् । तदपि साध्यवत्ताज्ञाननिष्ठप्रतिबध्यताविशेषणम् । तथा च काञ्चनमयपर्वतोवह्निमानित्यनुमितिप्रतिबन्धकीभूता या काञ्चनमयत्वाभाववान् पर्वत इत्याकारिकोपस्थितिस्तज्जनिका या काञ्चनमयत्वाभावव्याप्यवान् पर्वत इत्युपस्थितिस्तत्प्रतिरुद्धकार्यकत्वस्य धूमे सत्त्वेपि न क्षतिः । पक्षाप्रसिद्धिनिश्चयनिरूपिताया पक्षे साध्यवत्ताज्ञानप्रतिबध्यताया तादृशग्रहत्वव्यापकत्वादेव नातिव्याप्तिः । तथा च साध्यवत्ताग्रहत्वव्यापिका अथ च पक्षे पक्षतावच्छेदकवैशिष्ट्यावगाहिग्रहत्वाव्यापिका साध्ये साध्यतावच्छेदकवैशिष्ट्यावगाहिग्रहत्वव्यापिका या प्रतिबध्यता तन्निरूपितप्रतिबन्धकतावदुपस्थितिजनकोपस्थितिप्रतिरुद्धकार्यकत्वं लक्षणम् ।

एयर्थ इति । उपस्थापनेत्यत्रेत्यादिः । समर्थपदार्थ इति । साध्यविरोध्युपस्थापनसमर्थेत्यत्रेत्यादिः । फलितार्थमाह । जनकतावच्छेदकधर्मविशिष्टयेति । साध्यविरोध्युपस्थितौत्यादिः । तथा साध्यवत्ताज्ञानप्रतिबन्धकोपस्थितिजनकतावच्छेदकधर्मविशिष्टोपस्थित्या । साध्याभावव्याप्यवान् पक्षः इत्याकारकोपस्थित्या इति यावत् । तत्प्रयुक्तानुत्पादप्रतियोगित्वमिति । तत्प्रयुक्ताभावप्रतियोग्युत्पत्तिकत्वमित्यर्थः । तादृशोपस्थितिप्रयोज्याभावप्रतियोग्युत्पत्त्याश्रयत्वमिति यावत् । तच्च कार्यविशेषणम् ।

वन्हिंव्याप्याभावादिसाध्यके वन्ह्यादिमत्पक्षविषयकानुमितिजनन-
योग्यया वन्ह्यादिव्याप्यवत्पक्षोपस्थित्या वाधनिश्चयरूपया कार्यप्रति-
रोधदशायामतिव्याप्तिवारणाय साध्यवत्ताज्ञानप्रतिबन्धकत्वं प्रथमो-
पस्थितिविशेषणम् ।

वन्हिंव्याप्यवत्पक्षोपस्थितेरपि साध्यवत्ताज्ञानप्रतिबन्धिकां-
वन्हिंव्याप्यादिमत्पक्षविषयकसमूहालंबनरूपवन्ह्यादिमत्पक्षविषयकानु-
मितिं प्रति स्वरूपयोग्यतया यथाश्रुते उक्तातिव्याप्तेर्दुर्बारातया-
साध्यवत्ताज्ञानप्रतिबन्धकतावच्छेदकविषयत्वावच्छिन्नानुमितिनिष्ठ-
कार्यतानिरूपितकारणताश्रयत्वपर्यन्तं समर्थान्तेन विवक्षणीयम् ।

साध्यवत्ताज्ञानप्रतिबन्धकत्वमिति । साध्यविरोधित्वमिति मूलस्थस्य
विवरणमिदम् । वन्हिंव्याप्याभावसाध्यकस्थले वन्हिंव्याप्याभावव्याप्यवानिति परा-
मर्शकालीनवन्हिंव्याप्यव्याप्यवानिति परामर्शदशायामेव सत्प्रतिपक्षत्वं न तु वन्हि-
व्याप्यवानिति परामर्शकाले, तस्य तत्स्थलीयवाधनिश्चयरूपत्वात् । एवं चोपस्थिति-
पदेन पर्वतोवन्हिमानिति ज्ञानमादाय तज्जनिका या पर्वतोवन्हिंव्याप्यवानित्याकारि-
कोपस्थितिस्तत्प्रतिरुद्धकार्यकत्वस्य वन्हिंव्याप्याभावसाध्यकस्थलीयहेतौ सत्वादति-
व्याप्तिरिति भावः । साध्यविरोधित्वोपादाने तु वन्हिमत्पर्वतविषयकोपस्थितेः
साध्योभूतवन्हिंव्याप्याभावानुमितिप्रतिबन्धकत्वाभावान्नातिव्याप्तिः । न च साध्या-
भाववत्पक्षविषयकत्वमेवोपस्थितौ निवेश्यतां किं साध्यवत्ताज्ञानप्रतिबन्धकत्वोपादाने-
नेति वाच्यम् । साध्यधर्मिकपक्षवृत्तित्वाभावव्याप्यवत्तापरामर्शदशायां सत्प्रति-
पक्षत्वानुपपत्तेः । अथैवमपि उक्तातिव्याप्तिर्देवैस्त्वपर्वतो वन्हिंव्याप्यवान्वन्हि-
मांश्चेतिसमूहालंबनोपस्थितेः वन्हिंव्याप्याभावरूपसाध्यवत्ताज्ञानप्रतिबन्धकत्वात्,
तत्र च वन्हिंव्याप्यवानित्युपस्थितौ वन्हिमत्पर्वतविषयकोपस्थितिजनकत्वस्य च
सत्वादित्याशङ्कते । वन्हिंव्याप्यवत्पक्षोपस्थितेरपीति । अस्य वन्हिमत्पक्ष-
कानुमितिं प्रति स्वरूपयोग्यतयेत्यनेनान्वयः । स्वरूपयोग्यतया । जनकतावच्छे-
दकविषयताशालितया । यथाश्रुते साध्यवत्ताज्ञानप्रतिबन्धकत्वमात्रार्थकत्वे ।
समाधत्ते साध्यवत्ताज्ञानेति । समर्थान्तेनेति । साध्यविरोध्युपस्थापन-
समर्थयेत्यनेनेत्यर्थः । विवक्षणीयमिति । तथा च वन्हिमत्पर्वतविषयकानुमिति-
निष्ठकार्यतायाः साध्यवत्ताज्ञानप्रतिबन्धकतावच्छेदक-विषयित्वानवच्छिन्नत्वाददोषः ।
न च कार्यतायामनुमितिनिष्ठत्वनिवेशोव्यर्थ इति वाच्यम् । पर्वतपक्षकवन्हिसाध्य-
कस्थले वन्हिंव्याप्यवान् पर्वतः एवं वन्ह्यभाववान् पर्वत इतिज्ञानकाले सत्प्रतिपक्षत-
त्वापत्तिः- तथा हि- वन्हिमान्पर्वत इतिज्ञानप्रतिबन्धकीभूतवन्ह्यभाववान् पर्वत इति-
शाद्वत्वावच्छिन्नकार्यतानिरूपितकारणताश्रयोयः वन्ह्यभाववान् पर्वत इति
मेमेयताज्ञानं वाधनिश्चयविधया तत्प्रतिरुद्धकार्यकत्वस्य धूमे सत्वादतोऽनु-

न च साध्यवत्ताज्ञानप्रतिबन्धकतावच्छेदिका साध्याभावादि-
प्रकारता तद्विधेयतैव प्रतिहेतुपरामर्शजन्यतावच्छेदिकेति तज्जन्यतायां
न प्रतिबन्धकतावच्छेदकविषयित्वावच्छिन्नत्वमित्युक्तविवक्षाया
असंभव इति वाच्यम् । प्रकारताविशेषस्यैव विधेयतारूपत्वात् ।
अन्यथा तु यदवच्छिन्नविशेष्यकयदवच्छिन्नप्रकारकत्वं अनुमिति-
प्रतिबन्धकतावच्छेदकं तदवच्छिन्नपक्षकतदवच्छिन्नविधेयकत्वा-
वच्छिन्नकारणत्वमेव निवेश्यम् ।

मितिनिष्ठत्वनिवेशः । एवं च तादृशकार्यताया अनुमित्यवृत्तित्वान्न दोषः ।
तथा च पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारता-
शालिबुद्धित्वव्यापकप्रतिबन्धतानिरूपितप्रतिबन्धकतावच्छेदकविषयित्वावच्छिन्नानुमि-
तिनिष्ठकार्यतानिरूपितकारणतावदुपस्थितिप्रयुक्तानुत्पादप्रतियोगिउत्पत्त्याश्रयकार्यक-
परामर्शविषयलिंगत्वं लक्षणम् ।

अनुगमस्तु, पक्षतावच्छेदकविशिष्टग्रहत्वव्यापकप्रतिबन्धताविशिष्टविषयिताविशिष्ट-
परामर्शविषयत्वम् । ग्रहे पक्षतावच्छेदकवै० स्वावच्छिन्नविशेष्यतानि
रूपितसाध्यतावच्छेदकसंबन्धावच्छिन्नसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारताकत्वसंबन्धेन,
विषयतायां प्रतिबन्धतावै० स्वनिरूपितप्रतिबन्धकतावच्छेदकविषयित्वावच्छिन्नानु-
मितिनिष्ठजन्यतानिरूपितजनकतावदुपस्थित्यत्वसं० । परामर्शं विषयितावै० स्वनिरूप-
प्रयोजकतानिरूपितप्रयोज्यतावदभावप्रतियोगिउत्पत्त्याश्रयीभूतानुमितिजनकत्वसं० ।

साध्याभावादिप्रकारतेति । बन्धभाववान्पर्वतः प्रमेयइतिज्ञानस्यापि-
प्रतिबन्धकत्वात् । तद्विधेयतैव । साध्याभावनिरूपितविधेयतैव । उक्तज्ञानस्य-
जन्यतानवच्छेदकत्वात् । ए वकारेण प्रकारताव्यावृत्तिः । प्रकारताविशेषस्यैवेति ।
प्रकारताव्याप्यस्यैवेत्यर्थः । धर्मितावच्छेदकतानात्मकस्येति यावत् । अन्यथा ।
अतिरिक्तत्वे ।

अथ साध्यविरोध्युपस्थापनसमर्थोपस्थितिकालीनपरामर्शविषयलिंगत्वमित्येवास्तु
प्रतिरुद्धकार्यकत्वविशेषणं व्यर्थमित्याशङ्कते । नन्विति । तादृशेति ।
साध्यविरोध्युपस्थापनसमर्थेत्यर्थः । ज्ञानविषयत्वमेवेति । साध्य-
विरोध्युपस्थितिकालीनपरामर्शविषयत्वमेवेत्यर्थः । एवकारव्यवच्छेदं स्पष्टयति ।
किमिति । तथा च बन्धव्याप्यधूमदान् पर्वतः-बन्धभावव्याप्यपाषाण-
मयत्ववान् पर्वतः इति ज्ञानमप्रमा इति अप्रामाण्यज्ञानास्कन्दितपरामर्शसत्त्वे
धूमस्य सत्प्रतिपक्षितत्वापत्तिः-तथाहि-साध्यविरोधिनी पर्वतोबन्धभाववानित्या-
कारिकाउपस्थितिः तज्जनिका पर्वतोबन्धभावव्याप्यवानितिज्ञानमप्रमेत्या-
कारिका उपस्थितिः तत्कालीनपरामर्शविषयत्वस्य धूमे सत्त्वात् । प्रतिरुद्धकार्यकत्व
निवेशे तु नोक्तापत्तिः, अप्राण्यज्ञानास्कन्दितविरोधिपरामर्शस्यानुमित्यप्रतिबन्ध-

दी० — विरोध्याप्यादिविषयत्वलक्षणयोग्यताशालिन्या अप्युपस्थितेरप्रमाणग्रहे सत्प्रतिपक्षत्वाऽसंपादकत्वात्कार्यप्रतिरोधानुधावनम् ।

ननु तादृशोपस्थितिकालीनज्ञानविषयत्वमेव साम्यम् किं तत्प्रति-
रुद्धकार्यकज्ञानविषयत्वपर्यन्तनिवेशेनेत्याकांक्षायामाह विरोधीत्यादि ।
अप्रामाण्यग्रहविशिष्टाया व्याप्त्याद्युपस्थितेर्न विरोध्यनुमितिजनन-
योग्यत्वं तदग्रहविशिष्टत्वेनैव परामर्शस्यानुमितियोग्यत्वादिति न
तादृशोपस्थितिमादायातिव्याप्तिप्रसक्तिरित्याशंकां निराकरोति ।
विरोधिव्याप्त्यादिविषयत्वलक्षणयोग्यताशालिन्या इति । तथाच-
जनकतावच्छेदकतापर्याप्त्यधिकरणधर्मवत्त्वरूपयोग्यता नात्र विव-
क्षिता, किं तु जनकतावच्छेदककोटिप्रविष्टविषयतारूपैवेति भावः ।
कत्वेन तत्प्रतिरुद्धकार्यकत्वाभावादिति भावः । अप्रामाण्यज्ञानास्कन्दितविरोधि-
परामर्शस्य कथं जनकत्वमपीत्याह । अप्रामाण्यग्रहविशिष्टायाः-अप्रामाण्य-
ज्ञानास्कन्दितायाः । व्याप्त्याद्युपस्थितेः-व्याप्तिप्रकारकोपस्थितेः-परामर्शस्येति
यावत् । न विरोध्यनुमितिजननयोग्यत्वमिति । न विरोध्यनुमिति-
जनकतावच्छेदकतापर्याप्त्यधिकरणधर्मवत्त्वमित्यर्थः । तदग्रहविशिष्टत्वेनैवेति ।
अप्रामाण्यग्रहाभावविशिष्टत्वेनैवेत्यर्थः । एवकारेणाऽप्रामाण्यज्ञानास्कन्दितपरामर्शस्य
व्यावृत्तिः । अनुमितियोग्यत्वादिति । अनुमितिसमर्थत्वादित्यर्थः ।
दीधितौ-योग्यताशालिन्या इति । जनकतावच्छेदककोटिप्रविष्टविषयता-
शालिन्या इत्यर्थः । उपस्थितेः । परामर्शस्य । विशेष्यकत्वं षष्ठ्यर्थः
ग्रहान्वयि । अप्रामाण्यग्रहे । अप्रामाण्यप्रकारकग्रहे-तथा च विरोधिपरामर्श-
धर्मिकाऽप्रामाण्यप्रकारकग्रहे इत्यर्थः । सत्प्रतिपक्षत्वासंपादकत्वादिति ।
सत्प्रतिपक्षितत्वव्यवहारप्रयोजकत्वादित्यर्थः । ननु अगृहीताप्रामाण्यकविरोधिपरा-
मर्शस्यैवानुमितिस्वरूपयोग्यतयाऽप्रामाण्यग्रहे योग्यतैव नास्तीति चेत्तत्राह ।
अत्रेति । लक्षणे इत्यर्थः । तथा च पर्याप्त्यनिवेशकल्पे एव तत्प्रयोजनमिति
भावः । एवं च पर्वतपक्षकवन्हिसाध्यकधूमहेतौ बन्धिव्याप्यधूमघानुपर्वतः
बन्धुभावव्याप्यपाषाणमयत्ववान् पर्वत इति ज्ञानमप्रमेति अप्रामाण्यज्ञानास्कन्दित-
परामर्शसत्त्वे सत्प्रतिपक्षितत्वापत्तिवारणाय तत्प्रतिरुद्धकार्यकत्वनिवेशइति भावः ।
अग्निमसमानपदार्थपर्यालोचनयाऽगृहीताऽप्रामाण्यकसंबलितेस्यग्निमग्रन्थग्रह-
शानाच्चेदानीमप्रामाण्यग्रहाभावस्य पृथक्कारणतापक्ष एवावसीयते इति तत्पक्षे
पर्याप्तिप्रवेशेपि तत्संगतिरित्याह । अथवेति । एतत्-अतिव्याप्तिप्रदर्शकम् ।
कार्यप्रतिरोधानुधावनमिति तत्प्रतिरुद्धकार्यकैत्यस्यविवरणमिदम् । तथा
च कार्यप्रतिरोधविवक्षणे च । विरोधिपरामर्शस्यैवेति । एवकारेण
गृहीताप्रामाण्यकविरोधिपरामर्शव्यावृत्तिः । तदेवाह । गृहीतेति ।

अथवाऽप्रामाण्यग्रहाभावो नानुमितिजनकतावच्छेदकोऽपि तु स्वातन्त्र्येण जनक एवत्यभिप्रायेणैतत् । कार्यप्रतिरोधानुधावनमिति । तथाचाऽप्रामाण्यग्रहाभावविशिष्टविरोधिपरामर्शस्य कार्याप्रतिरोधकत्वान्नोक्तस्थलेऽतिप्रसंगः ।

चक्रतस्थले-गृहीताप्रामाण्यकविरोधिपरामर्शसत्त्वे । नातिप्रसंगः । न सत्प्रतिपक्षत्वापत्तिः ।

अथाऽप्रामाण्यग्रहाभावस्य स्वातन्त्र्येण जनकतास्वीकारे बन्धिव्याप्यधूमवत्ता-परामर्शस्य जन्यतावच्छेदककोटौ बन्धित्वावच्छिन्नविधेयत्वादेर्न प्रवेशः, प्रयोजनाभावात् । अप्रामाण्यग्रहाभावविशिष्टपरामर्शत्वेन कारणत्वपक्षं तज्जन्यतावच्छेदककोटौ बन्धित्वावच्छिन्नविधेयत्वादेः प्रवेशः कार्यः, अन्यथा तत्परामर्शाऽव्यवहितोरत्वावच्छिन्नं प्रति तत्परामर्शत्वेन कारणत्वस्वीकारे यत्र अप्रामाण्यज्ञानास्कन्दितबन्धिव्याप्यधूमवत्तापरामर्शः घटव्याप्यवत्तापरामर्शश्च, ततः पर्वतोघटवानित्यनुमितौ व्यभिचारापत्तेः, एतदनुमितेरपि बन्धिव्याप्यधूमवत्तापरामर्शव्यवहितोत्तरत्वेन तत्पूर्वमप्रामाण्यग्रहाभावविशिष्टपरामर्शविरहात् । कार्यतावच्छेदककोटौ अप्रामाण्यग्रहाभावं निवेश्य व्यभिचारवारणेपि महागौरवापत्तेः, तदपेक्षया तद्व्याप्यवत्तापरामर्शोत्तरतत्प्रकारकानुमितिं प्रति अप्रामाण्यज्ञानाभावविशिष्टतद्व्याप्यवत्तापरामर्शत्वेन हेतुत्वं, लाघवात् । अप्रामाण्यग्रहाभावस्य स्वातन्त्र्येण कारणत्वमते तु “घटानुमितेरुत्पादेन” उक्तरीत्या व्यभिचारविरहेण तादृशबन्धित्वावच्छिन्नविधेयत्वादेरप्रवेशेपि क्षत्यभावात् ।

इत्थं च साध्यवत्त्वग्रहत्वव्यापकप्रतिबध्यतानिरूपितप्रतिबन्धकतावच्छेदकविषयतावच्छेदकरूपावच्छिन्नविधेयताशाल्यनुमितित्वावच्छिन्नजन्यतानिरूपितजनकतावदुपस्थितिप्रतिरुद्धकार्यकपरामर्शं विषयत्वरूपलक्षणस्याऽसंभवः, तादृशरूपावच्छिन्नविधेयताशाल्यनुमितित्वावच्छिन्नजन्यत्वाप्रसिद्धेः । तादृशरूपावच्छिन्नविधेयत्वानिवेशे तु पर्वतोबन्धिमान्बन्धिव्याप्यवांश्चेत्युक्तसमूहालंबनोपस्थितिमादायोक्तातिप्रसंग इति चेन्न । एतन्मते जन्यताद्वयशून्यत्वेन साध्यविरोध्युपस्थितिविशेषणीया । उक्तसमूहालंबनोपस्थितिनिष्ठबन्धनमितेर्जन्यतामादाय बन्धिव्याप्याभावसाध्यकस्थले बन्धिव्याप्यवानितिज्ञानकाले न सत्प्रतिपक्षत्वापत्तिः, तादृशसमूहालंबनानुमितेर्जन्यताद्वयशून्यताविरहादिति ध्येयम् ।

साध्यवत्ताग्रहत्वव्यापकप्रतिबध्यतानिरूपितप्रतिबन्धकतावच्छेदकविषयदावच्छेदकरूपावच्छिन्नविधेयताशाल्यनुमितित्वावच्छिन्नजन्यतानिरूपिताजनकतावदुपस्थितिप्रतिरुद्धकार्यकपरामर्शविषयत्वं लक्षणम् तत्राशङ्कते । यद्यपीति । अगृहीताप्रामाण्यकबाधबुद्धिरूपत्वे इति । समूहालंबनबाधबुद्धिरूपत्वे इत्यर्थः ।

यद्यपि अप्रामाण्यज्ञानास्कन्दितविरोधिपरामर्शस्याऽगृहीताऽ-
प्रामाण्यकबाधबुद्धिरूपत्वे तत्प्रतिरुद्धकार्यकत्वमपि दुर्वारमिति
यथाश्रुतातिव्याप्तिरस्त्येव । तथापि विरोध्यनुमितिजनकतावच्छेदक-
रूपस्य कार्यप्रतिरोधप्रयोजकताविवक्षणेनाऽतिव्याप्तिर्वारणीया ।

बन्धुभावव्याप्यपाषाणमयत्ववान् पर्वत इति ज्ञानमप्रमा पर्वतश्च बन्धुभाववानिति
समूहालंबनज्ञानसत्त्वे इति यावत् । तत्प्रतिरुद्धकार्यकत्वमपि दुर्वारमिति ।
समूहालंबनबुद्धेर्बाधविषयकत्वेनोक्तपरामर्शप्रतिरुद्धकत्वमपि दुर्वारमिति भावः ।
अपिना विरोध्यनुमितियोग्यत्वं सूचितम् । यथाश्रुतातिव्याप्तिरस्त्येवेति ।
तथा च पर्वतपक्षकबन्धुसाध्यकधूमहेतौ, बन्धुव्याप्यधूमवान्पर्वतः, बन्धुभावव्याप्य-
पाषाणमयत्ववान्पर्वत इति ज्ञानमप्रमा इति ज्ञानसत्त्वे पर्वतोबन्धुभाववानिति-
ज्ञानसत्त्वे सत्प्रतिपक्षितत्वापत्तिदुर्वारैव, बन्धुमत्ताज्ञानप्रतिबन्धकीभूतबन्धुभाव-
वत्पर्वतविषयकोपस्थितिजनकीभूता या उक्तसमूहालंबनोपस्थितिसत्प्रतिरुद्धकार्यक-
लिंगत्वस्य धूमे सत्त्वादिति भावः । कार्यप्रतिरोधप्रयोजकतेति । अनुमित्य-
नुत्पादप्रयोजकतेत्यर्थः । विवक्षणेनेति । विरोध्यनुमितिजनकतावच्छेदक-
विषयिताप्रयुक्तानुत्पादप्रतियोगिकार्यकपरामर्शविषयत्वविवक्षणेनेत्यर्थः । अति-
व्याप्तिर्वारणीयेति । तथा च बाधविषयिताया विरोध्यनुमितिजनकतानवच्छे-
दकत्वान्नातिव्याप्तिरितिभावः । न च बाधविषयिताया विरोध्यनुमितिजनकतानव-
च्छेदकत्वेपि ज्ञानभेदेपि च समानाकारकज्ञानीयव्याप्तिविषयिताया ऐक्येन अनुत्पादस्य
विरोधिविषयिताप्रयुक्तत्वं दुर्वारमिति वाच्यम् । प्रयोजकताया अव्याप्यवृत्तितया
ऽप्रामाण्यग्रहविशिष्टसाध्याभावव्याप्तिविषयितायाः प्रयोजकत्वानुपगमात् । अप्रा-
ण्यग्रहाभावस्य पृथक्कारणत्वेपि प्रतिबन्धकतायामवच्छेदकत्वात् । एतेनानुत्पा-
दस्यैकतया कथं न तत्प्रयुक्तत्वमिति निरस्तम् । अव्यवहितपूर्ववर्तिभिन्नतद्ज्ञानी-
याऽप्रामाण्यग्रहाभावविशिष्टविषयिताया अप्रयोजकत्वस्यासकृदावेदितत्वात् । तथा
चानुत्पादाधिकरणता बाधविषयिताप्रयुक्ता न तु विरोधिव्याप्त्यादिविषयिता
प्रयुक्तेति अधिकरणतापर्यन्तनिवेशः कार्यः ।

अथ बन्धुभावव्यापकत्वाभावनति बन्धुभावव्यापकत्वप्रकारकमित्येवम-
प्रामाण्यज्ञानास्कन्दितबन्धुभावव्यापकबन्धुभावसमानाधिकरणबन्धुभाववान् हृद इति
निश्चयकाले सत्प्रतिपक्षत्वापत्तिः, तादृशजनकतावच्छेदकीभूतबन्धुभाववद्भदत्वा-
वच्छिन्नविषयिताप्रयुक्तानुत्पादस्यैव सत्त्वादिति चेन्न । साध्यवत्ताज्ञानप्रतिबन्धक-
तावच्छेदकविषयिताविशिष्टान्यविषयिताप्रयुक्तानुत्पाद इत्येवं विवक्षणेन दोषा-
भावात् । वै० स्वावच्छिन्नजन्यतानिरूपितजनकतावच्छेदकत्व स्वनिरूपकता-
वच्छेदकधर्मावच्छिन्ननिरूपकतानिरूपितत्वैतदुभयसंबन्धेन । साध्यवत्ताज्ञानप्रति-

दी०—समानत्वं चाऽगृहीताऽप्रामाण्यकसाध्यसिद्धचौपयिकपरामर्शकालीनत्वं ।

न च यत्र विरोधिपरामर्शान्तरक्षणे तद्विषयकाऽप्रामाण्यग्रहा-
जातः तत्र पूर्वक्षणेऽप्रामाण्यग्रहाभावविशिष्टतदज्ञानरूपप्रतिबन्धक-
सद्भावेन तत्क्षणे कार्यानुत्पादान्तत्वे सत्प्रतिपक्षत्वं दुर्वारमेवेति
वाच्यम् । यत्कालीनोपस्थित्याऽग्रिमक्षणे यस्य कार्यानुत्पादः स
तदा सत्प्रतिपक्ष इति विवक्षयाऽतिप्रसंगवारणात् ।

उपाध्यायरीत्या समानपदं सार्थकयितुं तदर्थमाह । समानत्वं
चेति । अगृहीताप्रामाण्यकेति । स्वविषयकाऽप्रामाण्यग्रहाभाव-
विशिष्टेत्यर्थः । साध्यसिद्धचौपयिकत्वं-प्रकृतसाध्यानुमितियोग्यत्वम्,
योग्यत्वंचाऽप्रामाण्यज्ञानास्कन्दितस्यापि परामर्शस्याऽप्रामाण्यज्ञाना-
भावस्य तत्सहकारित्वादिति नाऽगृहीताप्रामाण्यकत्ववैयर्थ्यम् ।

बन्धकतावच्छेदकबन्धभाववद्भ्रदत्तावच्छिन्नविषयिताविशिष्टत्वस्यैव बन्धभाव-
वद्भ्रदत्तावच्छिन्नविषयितायां सत्वेन तदन्यत्वविरहेण दोषाभावादिति ।

न चेति । तत्क्षणे । अनन्तरक्षणे । विरोधिपरामर्शविषयकाऽप्रामा-
ण्यग्रहक्षणे इति यावत् । यस्य । यत्परामर्शस्य । अतिप्रसंगवारणा-
दिति । अप्रामाण्यग्रहानन्तरक्षणे कार्योत्पादादिति भावः ।

दीधितौ-अगृहीताऽप्रामाण्यकेति । अगृहीताऽप्रामाण्यकोयः साध्य-
सिद्धचौपयिकः परामर्शः तत्कालीनत्वमित्यर्थः । स्वविषयकेति । स्वं०
प्रकृतसाध्यसिद्धचौपयिकपरामर्शः । अप्रामाण्यग्रहाभारूपविशेषणसार्थक्याय
साध्यसिद्धचौपयिकस्यार्थमाह । प्रकृतेति । प्रकृतसाध्यानुमितिजनकतावच्छेदक-
धर्मवत्वमर्थः । अगृहीताप्रामाण्यकत्वरूपविशेषणस्यातिव्याप्तिवारणप्रयोजनमाह ।
योग्यत्वं चेति । प्रकृतसाध्यानुमितिजनकतावच्छेदकधर्मवत्त्वंचेत्यर्थः ।
अप्रामाण्यज्ञानास्कन्दितपरामर्शस्यापीति । बन्धव्याप्यधूमवान् पर्वत
इति ज्ञानमप्रमेति ज्ञानस्यापीत्यर्थः । अपिनाऽप्रामाण्यज्ञानास्कन्दितपरामर्शस्य
संग्रहः । अप्रामाण्यज्ञानाभावस्य स्वातन्त्र्येणानुमितिहेतुतामभिप्रेत्य योग्यत्वो-
पादानम् । नाऽगृहीताप्रामाण्यकत्ववैयर्थ्यमिति । तथाचाऽप्रामाण्यज्ञाना-
स्कन्दितपरामर्शसत्वे सत्प्रतिपक्षितत्वव्यवहारवारणाय तदुपादानमितिभावः ।

तथा च साध्यविरोध्युपस्थापनसमर्थः अथ चाऽगृहीताप्रामाण्यकसाध्यसिद्धचौ-
पयिकपरामर्शकालीनो यः परामर्शस्तत्प्रतिरुद्धकार्यकत्वं लक्षणम् । तत्राशङ्कते ।
अथेति । अगृहीताऽप्रामाण्यकत्वशरीरे इति । अप्रामाण्यग्रहाभाव
विशिष्टत्वमित्यत्रेत्यर्थः अन्वयव्याप्त्यंशे इति । अन्वयव्याप्तिप्रकारकज्ञाननिष्ठमि-
त्यर्थः । अस्य यदप्रामाण्यमित्यनेनाऽन्वयः । व्यतिरेकव्याप्त्यंशे इति । व्यतिरेक-

अथाऽगृहीताऽप्रामाण्यकत्वशरीरेऽ न्वयव्याप्त्यंशे व्यतिरेक-
व्याप्त्यंशे च यदप्रामाण्यं तद्ग्रहाभावविशिष्टत्वं निवेश्यम्, तत्तद्व्या-
प्त्यंशेऽप्रामाण्यग्रहसत्त्वे तत्तद्व्याप्त्यवगाहिपरामर्शस्य सत्प्रतिपक्षत्वा-
प्रयोजकत्वात् । तथा चाऽन्वयव्यतिरेकव्याप्त्योरेकतरविषयकपरामर्श-
दशायां अन्यव्याप्त्यंशेऽप्रामाण्यग्रहसत्त्वे सत्प्रतिपक्षता न स्यात् ।

व्याप्तिप्रकारकज्ञाननिष्ठमित्यर्थः । तद्ग्रहाभावविशिष्टत्वमिति । इदं च साव-
धारणम् । एवंचागृहीताप्रामाण्यकत्वदलेन साध्यान्वयव्याप्त्यभाववति हेतौ
साध्यान्वयव्याप्तिप्रकारकोयोऽप्रामाण्यग्रहः-यश्च साध्यव्यतिरेकव्याप्त्यभाववति हेतौ
साध्यव्यतिरेकव्याप्तिप्रकारकाऽप्रामाण्यग्रहः तत्तद्ग्रहाभावकूटवत्वमेव निवेश्यम्
न तु यत्किञ्चिदप्रामाण्यग्रहाभावविशिष्टत्वमिति भावः । कूटनिवेशस्य प्रयोजन-
माह । तत्तद्व्याप्त्यंशे । केवलान्वयव्याप्त्यंशे । केवलव्यतिरेकव्याप्त्यंशे ।
तत्तद्व्याप्त्यवगाहिपरामर्शस्य । अन्वयव्याप्त्यवगाहिपरामर्शस्य । व्यति-
रेकव्याप्त्यवगाहिपरामर्शस्य । सत्प्रतिपक्षत्वाप्रयोजकत्वादिति । सत्प्रति-
पक्षत्वाऽसंपादकत्वादित्यर्थः, एवं चाऽगृहीताऽप्रामाण्यकत्वदलेन अन्वयव्याप्त्यंशे
यदप्रामाण्यं तद्ग्रहाभावो यदि निवेश्यते तदा व्यतिरेकव्याप्त्यंशेऽ प्रामाण्यग्रह-
कालीनव्यतिरेकव्याप्त्यवगाहिपरामर्शसत्त्वे विरोधिपरामर्शसत्त्वे सत्प्रतिपक्षव्यवहारा-
पत्तिरिति भावः । एवं व्यतिरेकव्याप्त्यंशेयदप्रामाण्यं तद्ग्रहाभावो यदि
निवेश्यते तदाऽन्वयव्याप्त्यंशेऽप्रामाण्यग्रहकालीनान्वयव्याप्त्यवगाहिपरामर्शसत्त्वे
तदापत्तिर्वोध्या । तथाचेति । तादृशाप्रामाण्यकूटवत्वनिवेशे चेत्यर्थः ।
एकतरविषयकपरामर्शदशायां । अन्वयव्याप्त्यवत्तापरामर्शदशाया । अन्य-
व्याप्त्यंशेऽप्रामाण्यग्रहसत्त्वे । व्यतिरेकव्याप्त्यंशेऽप्रामाण्यग्रहसत्त्वे । सत्प्रति-
पक्षता न स्यादिति । साध्याभावव्याप्यवानिति निश्चयकालीनप्रकृतसाध्योयान्वय-
व्याप्तिविशिष्टहेतुमानिति निश्चये व्यतिरेकव्याप्त्यंशेऽप्रामाण्यग्रहसत्त्वे सत्प्रतिपक्षता
न स्यादिति भावः ।

न चेति । स्वं० परामर्शः । अनुमितिविरोधिग्रहत्वेनेति ।
अनुमितिविरोधी च अन्वयव्याप्तिप्रकारकाऽप्रामाण्यग्रहः-व्यतिरेकव्याप्तिप्रका-
रकाऽप्रामाण्यग्रहश्च । उच्यते च ' -अप्रामाण्यग्रहद्वयमनुगम्येति ।
अप्रामाण्यग्रहस्यानुमितिविरोधित्वं च मणिमन्त्रादिन्यायेन । तदभाव-
विशिष्टत्वं । स्वयोग्यकानुमितिविरोधिग्रहाभावविशिष्टत्वमित्यर्थः ।
स्वपदग्राह्याऽन्वयव्याप्त्यवत्तापरामर्शयोग्यकानुमितिविरोध्यन्वयव्याप्त्यंशेऽप्रामाण्यग्रहः
तदभाववैशिष्ट्यस्यान्वयव्याप्त्यवत्तापरामर्शेऽक्षतत्वाज्ञोक्तस्थले सत्प्रतिपक्षत्वा-
नुपपत्तिरिति भावः । अथसाध्यविरोध्युपस्थापनसमर्थः अथ
च स्वयोग्यकानुमितिविरोधिग्रहाभावविशिष्टसाध्यसिद्धचौपयिकपरामर्शकालीनोयः

न च स्वयोग्यकानुमितिविरोधिग्रहत्वेनाप्रामाण्यग्रहद्वयमनुगमय्य तदभावविशिष्टत्वं निवेश्यम् विरोधित्वं च समानविशेष्यकत्वानवच्छिन्नं ग्राह्यम्, तेन विरोधिपरामर्शादिव्यावृत्तिरिति वाच्यम् । एवं सति तादृशव्याप्तिद्वयविषयकसमूहालंबनपरामर्शे एकतरांशेऽप्रामाण्यग्रहसत्त्वे सत्प्रतिपक्षत्वानुपपत्तेरिति चेन्न ।

परामर्शस्तत्प्रतिरुद्धकार्यकेत्यादिलक्षणम् । एवं च सर्वत्र विरोधिपरामर्शकाले सत्प्रतिपक्षत्वानुपपत्तिः, विरोधिपरामर्शस्यापि स्वयोग्यकानुमितिविरोधित्वादित्यत आह । विरोधित्वं चेति । समानविशेष्यकत्वानवच्छिन्नमिति । स्वसमानविशेष्यकत्वानवच्छिन्नमित्यर्थः । स्वं० अनुमितिः । अनुमितिविशेष्यतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यत्वानवच्छिन्नमित्यर्थः । ग्राह्यमिति । अनुगमस्तु प्रकृतसाध्यसिद्धचौपयिकपरामर्शविशिष्टपरामर्शकालीनोपस्थितिप्रतिरुद्धकार्यकेत्यादिलक्षणम् । वै० स्वतादात्म्य-स्वनिष्ठजनकतानिरूपितजन्यतावच्छेदकीभूतविषयतावत्प्रतिबन्धकतावद्ज्ञानाभाववत्त्वोभयसंबन्धेन । प्रतिबन्धकतायां विषयतावत्ता च स्वावच्छेदकीभूतधर्मावच्छिन्नविशेष्यत्वानवच्छिन्नत्व-स्वावच्छिन्नप्रतिबध्यतानिरूपितत्वोभयसं० । तेन । समानविशेष्यकत्वानवच्छिन्नत्वनिवेशेन । विरोधिपरामर्शादिव्यावृत्तिरिति । बन्ध-भावव्याप्यवान्पूर्वतइति परामर्शनिष्ठविरोधितायाः समानविशेष्यकत्वानवच्छिन्नत्वविरहादिति शेषः । ननु पक्षावृत्तित्वव्याप्यवत्साध्यमिति विरोधिपरामर्शप्रतिबन्धकतायाः समानविशेष्यकत्वानवच्छिन्नत्वादव्याप्तिरिति चेन्न । समानविशेष्यकत्वानवच्छिन्नस्य निश्चयत्वानवच्छिन्नत्वपरत्वात् । बाधोपस्थितिजनकतावच्छेदकविषयित्वानवच्छिन्नत्वस्य तदर्थत्वादित्यपि केचित् । एवं सतीति । स्वयोग्यकानुमितिनिरूपिता या समानविशेष्यकत्वानवच्छिन्नविरोधिता तच्छालिग्रहाभावविशिष्टत्वनिवेशे सतीत्यर्थः । तादृशव्याप्तिद्वयविषयकेति । अन्वयव्यतिरेकव्याप्तिविषयकेत्यर्थः । समूहालंबनपरामर्शे इति । प्रकृतसाध्यान्वयव्याप्तिविशिष्टहेतुमान् प्रकृतसाध्यव्यतिरेकव्याप्तिविशिष्टहेतुमान् इति परामर्शसत्त्वे इत्यर्थः । विरोधिपरामर्शसत्त्वे इत्यपि बोध्यम् । एकतरांशेऽप्रामाण्यग्रहसत्त्वे इति । प्रकृतसाध्याऽन्वयव्याप्त्यंशेऽप्रमेतिज्ञानसत्त्वे इत्यर्थः । सत्प्रतिपक्षत्वानुपपत्तिरिति । तथा च यत्र प्रकृतसाध्यान्वयव्याप्तिविशिष्टहेतुमान् प्रकृतसाध्यव्यतिरेकव्याप्तिविशिष्टहेतुमान् साध्याभावव्याप्यवान् इति ज्ञानं प्रकृतसाध्याऽन्वयव्याप्त्यंशेऽप्रामाण्यज्ञानं तत्र सत्प्रतिपक्षत्वानुपपत्तिः, विनिगमकाभावेन स्वपदग्राह्योऽन्वयव्याप्यवत्तापरामर्शेपि तदयोग्यकानुमितिविरोधी योऽन्वयव्याप्त्यंशेऽप्रामाण्यग्रहः तदभावविशिष्टत्वविरहादिति भावः ।

स्वीययत्किंचिद्विषयताप्रयोज्यानुमितिप्रतिबन्धकज्ञानसामान्याभावस्य निवेशनीयत्वात् । विरोधित्वं च विरोधिपरामर्शादिव्यावृत्तं ग्राह्यम् ।

ननु अन्वयव्याप्त्यवगाहिपरामर्शविशिष्टानुमिति प्रति व्यतिरेकव्याप्त्यवगाहिपरामर्शाभावविशिष्टाऽन्वयव्याप्त्यंशेऽप्रामाण्यग्रहस्य प्रतिबन्धकत्वं वाच्यम् । एवं व्यतिरेकव्याप्त्यावगाहिपरामर्शविशिष्टानुमिति प्रति अन्वयव्याप्त्यवगाहिपरामर्शाभावविशिष्टव्यतिरेकव्याप्त्यंशेऽप्रामाण्यग्रहस्य प्रतिबन्धकत्वं वाच्यम् । एवं चोक्तस्थले अन्वयव्याप्त्यंशेऽप्रामाण्यग्रहस्य व्यतिरेकव्याप्त्यवगाहिपरामर्शविशिष्टत्वेनाऽप्रतिबन्धकत्वान्नोक्तसत्प्रतिपक्षत्वानुपपत्तिरिति चेद् अत्र वदन्ति । अप्रामाण्यग्रहस्य प्रतिबन्धकतायां परामर्शस्योत्तेजकत्वे उत्तेजकीभूतपरामर्शे अनन्ताऽप्रामाण्यग्रहाभावान्तरवैशिष्ट्यस्य निवेशनीयतया तदपेक्षया लाघवेनाप्रामाण्यग्रहाभावविशिष्टतत्परामर्शविशिष्टानुमिति प्रति तत्तद्व्याप्त्यंशेऽप्रामाण्यग्रहस्य प्रतिबन्धकत्वं वाच्यं । न च परामर्शाऽप्रामाण्यग्रहयोः सत्त्वे अप्रामाण्यग्रहाभावविशिष्टपरामर्शविशिष्टानुमित्यनुत्पादेपि शुद्धपरामर्शविशिष्टानुमित्युत्पादे बाधकाभावः । सामान्यसामग्र्याः कार्यजनने विशेषसामग्र्याः सहकारित्वोपगमादिति विशेषसामग्रीसहिताया एव सामान्यसामग्र्याः फलोपधायकत्वनियमादिति ध्येयम् ।

स्वीयेति स्वं० परामर्शः । यत्र साध्यव्याप्यवान्, साध्याभावव्याप्यवान् पक्ष इति परामर्शौ वर्तते तत्र स्वपदग्राह्यसाध्यव्याप्यवत्पक्ष इति परामर्शीयसाध्यव्याप्तिविषयताप्रयोज्यं या प्रकृतसाध्यकानेमितिस्तत्प्रतिबन्धकम् यत्साध्यव्याप्त्यंशेऽप्रामाण्यज्ञानं तदभावस्य स्वपरामर्शसत्त्वात्तादृशपरामर्शकालीनपरामर्शप्रतिरुद्धकार्यकत्वसत्त्वाल्लक्षणसमन्वयः

नन्वेवमसंभवः, तादृशानुमितिप्रतिबन्धकीभूतविरोधिपरामर्शस्य सत्त्वात् तादृशप्रतिबन्धकाभाववैशिष्ट्यस्य स्वपरामर्शे विरहादित्यत आह । विरोधित्वं चेति । अनुमितिप्रतिबन्धकत्वं चेत्यर्थः । विरोधिपरामर्शादिव्यावृत्तमिति । विरोधिपरामर्शाऽवृत्तीत्यर्थः । तथा च निश्चयत्वानवच्छिन्नत्वं निवेश्यमिति भावः । तथा च विरोधिपरामर्शनिष्ठा प्रतिबन्धकता निश्चयत्वावच्छिन्नैव अप्रामाण्यग्रहनिष्ठाप्रतिबन्धकता संशयसाधारणज्ञानत्वावच्छिन्ना । विरोधिपरामर्शव्यावृत्तमिति ग्रंथस्य एतादृशार्थे एव तात्पर्यात् ।

यथाश्रुतनिवेशस्तु प्रकृतसाध्यसिद्धयौपयिकपरामर्शविशिष्टपरामर्शकालीनोपस्थिति-प्रयुक्तानुत्पादप्रतियोगिकार्यकपरामर्शविषयत्वम् । वै० स्वतादात्म्यस्वीयविषयताविशिष्टत्वोभयसं० । वै० स्वावच्छिन्नजनकतानिरूपितजन्यतावच्छेदकीभूतविषयित्वावच्छिन्नप्रतिबन्धकतानिरूपितनिश्चयत्वानवच्छिन्नप्रतिबन्धकतावद्ज्ञानाभाववत्त्वसंबन्धेनेति ।

समूहालंबनपरामर्शस्थले यादृशव्याप्त्यंशेऽप्रामाण्यज्ञानं नास्ति
तादृशविषयताप्रयोज्यानुमितिविरोधिसामान्याभावस्य सत्त्वान्न
तत्र सत्प्रतिपक्षत्वानुपपत्तिः ।

उक्तानुपपत्तिं पास्यति । समूहालंबनपरामर्शस्थले चेति । यत्र
प्रकृतसाध्यान्वयव्याप्तिविशिष्टहेतुमान् तादृशसाध्यान्वयतिरेकव्याप्तिविशिष्टहेतुमान्
प्रकृतसाध्यान्वयव्याप्त्यंशेऽप्रामाण्यज्ञानं तत्र चेत्यर्थः । यादृशव्याप्त्यंशे ।
व्यतिरेकव्याप्त्यंशे । तादृशव्याप्तिविषयताप्रयोज्येति । व्यतिरेकव्याप्तिविषयता-
प्रयोज्येत्यर्थः । अनुमितिप्रतिबन्धकज्ञानसामान्याभावस्य । व्यतिरेक-
व्याप्त्यंशेऽप्रामाण्यज्ञानसामान्यभावस्य । तत्र । समूहालंबनपरामर्शस्थले ।
न सत्प्रतिपक्षत्वानुपपत्तिरिति । तथा च स्वपदग्राह्यसमूहालंबनपरामर्श-
यव्यतिरेकव्याप्तिविषयताप्रयोज्याऽनुमितिप्रतिबन्धकीभूता यद्व्यतिरेकव्याप्त्यंशेऽ-
प्रामाण्यज्ञानं तदभावसत्त्वान्नानुपपत्तिरिति भावः ।

अथ विनिगमकाभावेन समूहालंबनस्थलीयानुमितौ अन्वयव्याप्तिविषयताया
अपि प्रयोजकत्वेन तत्प्रयोज्यानुमितिप्रतिबन्धकीभूतअन्वयव्याप्त्यंशेऽप्रामाण्यज्ञाना-
भावविरहादुक्तसत्प्रतिपक्षत्वानुपपत्तितादवस्थम् । न च यादृशव्याप्त्यंशेऽप्रामा-
ण्यज्ञानं नास्ति तादृशविषयतामात्रप्रयोज्यत्वं वक्तव्यम्, तथाचोक्तस्थले व्यतिरेक-
व्याप्तिविषयतामात्रप्रयोज्यानुमितिप्रतिबन्धकीभूतव्यतिरेकव्याप्त्यंशेऽप्रामाण्यज्ञाना-
भावसत्त्वान्नानुपपत्तिरिति वाच्यम् । परामर्शयपक्षविषयताया अपि प्रयोजकत्वेन
तदीययत्किंचिद्विषयतामात्रप्रयोज्यानुमितेरप्रसिद्धेरिति चेन्न । स्वीययत्किंचिद्विषयता-
प्रयोज्यानुमितिसामान्यविरोधित्वनिवेशात् । एतादृशनिवेशाभिप्रायेणैव विरोधि-
परामर्शव्यावृत्तं विरोधित्वं निवेशितम् ।

अथ स्वीययत्किंचिद्विषयताप्रयोज्यानुमितिसामान्यविरोधित्वनिवेशे पूर्वकल्पेऽपि
स्वयोग्यकानुमितिसामान्यविरोधित्वनिवेशेनैव सामंजस्ये तत्कल्पपरित्यागोऽनुचितः ।
न च यत्रोभयव्याप्त्यवगाहिपरामर्शः एकतरव्याप्त्यंशेऽप्रामाण्यग्रहात्मकः तत्र
स्वयोग्यकानुमितित्वव्यापकप्रतिविध्यत्वाप्रसिद्ध्यैव पूर्वकल्पस्य न निर्दोषत्वसंभवः
-तथा हि- अन्वयपरामर्शव्यवहितोत्तरानुमितित्वावच्छिन्नं प्रति अन्वयव्याप्त्यंशेऽ-
प्रामाण्यज्ञानस्य, व्यतिरेकपरामर्शव्यवहितोत्तरानुमितित्वावच्छिन्नं प्रति च
व्यतिरेकव्याप्त्यंशेऽप्रामाण्यग्रहस्य प्रतिबन्धकत्वं कल्प्यते, इत्थं च स्वयोग्यकानु-
मितित्वस्य व्यापकत्वं न कस्यापि अप्रामाण्यग्रहस्य प्रतिवध्यतायामिति वाच्यम् ।
प्रतिवध्यतायां व्यापकत्वमनिवेश्य अप्रामाण्यग्रहे एवाऽनुमितित्वव्यापकत्वं
निवेश्यते, व्यापकता च स्वनिष्ठप्रतिबन्धकतानिरूपितप्रतिवध्यतावत्त्वसं० । एवं
चेदं ज्ञानमन्वयव्याप्त्यंशे व्यतिरेकव्याप्त्यंशे चाऽप्रमेत्याकारकज्ञानीयप्रतिवध्यतायां

दी०—असति गृहीताऽप्रामाण्यके वा परामर्शे सत्प्रतिपक्षितत्वव्यवहार-
विरहात् ।

असति । अविद्यमाने परामर्शे । सत्प्रतिपक्षितत्वव्यवहारविरहात् ।
स्वस्य सत्प्रतिपक्षितत्वव्यवहारविरहात् । न चाऽसति गृहीताऽ-
प्रामाण्यके वा प्रकृतसाध्यानुमापकपरामर्शे अप्रामाण्यग्रहाभावत्सहकृत-
परामर्शरूपकारणविरहादेवानुमितिप्रतिरोधो न विरोधिपरामर्शप्रयुक्त
इति समानत्वानिवेशेपि नातिप्रसंगावकाश इति वाच्यम् । तत्रोभयो-
रेव कारणाभावतया दिनिगमनाविरहेण कार्याभावप्रयोजकताया
दुर्वारत्वात् । विरोधिपरामर्शमात्रप्रयुक्तत्वस्य प्रयोजनविरहेणाऽ-
निवेशात्, यत्र प्रतिरोधकोविरोधिपरामर्शो बाधनिश्चयश्च वर्तते तत्रापि
सत्प्रतिपक्षितत्वस्येष्टत्वात् ।

तादृशानुमित्वव्यापकत्वविरहेपि उक्तप्रतिबध्यतावत्त्वसंबन्धेनोभयव्याप्त्यंशेऽप्रामाण्य-
ज्ञाने एव तादृशानुमित्वव्यापकत्वमस्ति, तथा च यत्रोभयव्याप्त्यवगाहिपरामर्शो
एकतरव्याप्त्यंशेऽ प्रमा तत्रैकतरव्याप्त्यंशेऽप्रामाण्यज्ञानस्य स्वयोग्यकानुमितित्व-
व्यापकत्वविरहेण तादृशस्वयोग्यकानुमितित्वव्यापकीभूतस्य उभयव्याप्त्यंशेऽप्रामा-
ण्यग्रहस्य इदं ज्ञानमुभयव्याप्त्यंशेऽ प्रमेत्याकारकस्य योऽभावस्तस्यैकतरव्याप्त्यंशेऽ
प्रामाण्यज्ञानास्कन्दिते सत्वान्न तत्र सत्प्रतिपक्षत्वानुपपत्तिरिति पूर्वकल्पस्यैव
सम्यक्त्वादिति चेन्न । यत्रादौ भाविज्ञानं अन्वयव्याप्त्यंशेऽप्रमा तत
उभयव्याप्त्यवगाहिज्ञानं व्यतिरेकव्याप्त्यंशेऽप्रामाण्यज्ञानास्कन्दितं, तत्र तादृशाऽ-
प्रामाण्यज्ञानद्वयस्यैव स्वयोग्यकानुमितित्वव्यापकविरहेण तादृशानुमितित्वव्यापकी-
भूतं यदप्रामाण्यग्रहान्तरं तदभावस्य तत्र सत्वात्सत्प्रतिपक्षता न स्यादिति
पूर्वकल्पे दोषोवसेयः । उत्तरकल्पे तु तादृशाऽप्रामाण्यज्ञानद्वयमेव यत्किञ्चि-
द्विषयताप्रयोज्यानुमितित्वव्यापकमिति न दोषः । दीधितौ-असतीति दृष्टा-
न्तार्थम् । यथा असति धूमपरामर्शे विरोधिपरामर्शसत्त्वेपि न सत्प्रतिपक्षताव्यव-
हारस्तथा गृहीताऽप्रामाण्यके “बन्धिव्याप्यधूमवान्पर्वत इति ज्ञानमप्रमेत्याकारके”
परामर्शे न सत्प्रतिपक्षितत्वव्यवहार इति भावः । स्वस्य । धूमादिहेतोः ।
शङ्कते । नचेति । अनुमितिप्रतिरोधः । अनुमित्यनुत्पादः । तत्र ।
अनुमितौ । उभयोरेवेति । प्रकृतपरामर्शभाव-वि रोधिपरामर्शयोर्द्वयोरेवेत्यर्थः ।
कार्याभावप्रयोजकतयेति । द्वयोरेवेत्यादिः । दुर्वारत्वादिति । तथा च
विरोधिपरामर्शप्रतिरुद्धकार्यकत्वसत्वात्सत्प्रतिपक्षितत्वापत्तिरिति भावः । ननु
मात्रपदानुपादाने यत्र विरोधिपरामर्शोबाधनिश्चयश्च वर्तते तदापि सत्प्रति-
पक्षितत्वापत्तिः, विरोधिपरामर्शप्रतिरुद्धकार्यकत्वस्यापि प्रकृतहेतौ सत्वादित्या-
शंकामिष्टापत्या परिहरति । यत्रेति ।

यत्तु प्रामाण्यनिर्णयेनाऽधिकबलतया बाधकस्य विरोधिपरामर्शस्य वारणाय समानेति ।

मिश्रोक्तसमानपदव्यावृत्तिं दूषयितुमुपन्यस्यति । यत्त्विति । प्रामाण्यनिर्णयेन । स्वविषयकप्रामाण्यनिश्चयेन । एतच्चबाधकताप्रयोजकाधिकबलतायां हेतुः । बाधकस्य । विरोध्यनुमित्युपधायकस्य । निश्चितप्रामाण्यकपरामर्शजन्यानुमितौ अनिश्चितप्रामाण्यकविरोधिपरामर्शो न प्रतिबन्धकः, तद्व्याप्यवत्ताज्ञानधर्मिकप्रामाण्यनिश्चयस्य विरोधिव्याप्यवत्ताज्ञानप्रतिबन्धकतायामुत्तेजकत्वात् । तादृशप्रामाण्यनिश्चये विरोधिव्याप्यवत्ताज्ञानधर्मिकप्रामाण्यनिश्चयाभावस्य विशेषणत्वोपगमेन उभयपरामर्शे प्रामाण्यनिश्चयदशयां उभयानुमितिप्रतिरोधनिर्वाह इत्यभिमानः ।

स्वविषयकेति । स्वं० विरोधिकोटिसाध्यकपाषाणमयत्वादिहेतुप्रकारकपरामर्शः, तद्विशेष्यकेत्यर्थः । एतच्च । प्रामाण्यनिश्चययेनेति च । हेतुरिति । तथा च विरोधिकोटिसाध्यकपरामर्शः अधिकबलः प्रामाण्यप्रकारकनिश्चयविशेष्यत्वादिति फलितम् । ननु तत्र स्वपरामर्शेन कथं न प्रतिबन्ध इत्यत आह । निश्चितप्रामाण्यकपरामर्शजन्यानुमिताविति बन्ध्यभावव्याप्यपाषाणमयत्ववान् पर्वत इति ज्ञानं प्रमेति परामर्शजन्यपर्वतोबन्ध्यभाववानित्यनुमितौ इत्यर्थः । अनिश्चितप्रामाण्यकविरोधिपरामर्शेन प्रतिबन्धक इति । केवलं बन्धिव्याप्यधूमवान् पर्वत इति परामर्शेन प्रतिबन्धक इत्यर्थः । उत्तेजकत्वादिति । तथा च तद्व्याप्यवत्ताज्ञानधर्मिकप्रामाण्यनिश्चयाभावविशिष्टविरोधिपरामर्शस्तद्वत्ताबुद्धौ प्रतिबन्धक इति भावः । एवं तदभावव्याप्यवत्ताज्ञानधर्मिकप्रामाण्यनिश्चयाभावविशिष्टतद्व्याप्यवत्तापरामर्शतदभाववत्ताबुद्धौ प्रतिबन्धकः । उक्तार्थमेवाह । तादृशप्रामाण्यनिश्चये इति । तद्व्याप्यवत्ताज्ञानधर्मिकप्रामाण्यनिश्चये इत्यर्थः । इत्यभिमान इति । मिश्रमते निश्चितप्रामाण्यकपरामर्शद्वयसत्त्वे एव सत्प्रतिपक्षितत्वम्, अनिश्चितप्रामाण्यकपरामर्शयोरकारणत्वाच्च न साध्यतदभावानुमित्योरापत्तिरिति ध्येयम् । अत्रोत्तेजकत्वं प्रतिबन्धकतावच्छेदकीभूताभावप्रतियोगित्वम् । तथा च बन्धिव्याप्यधूमवान् पर्वतः बन्ध्यभावव्याप्यपाषाणमयत्ववान् पर्वत इति ज्ञानं प्रमानिश्चयसत्त्वे सत्प्रतिपक्षत्वापत्तिवारणाय समानपदमिति भावः । समानत्वोपादानेन कथं तद्वारणमित्याशंकायां, एतन्मते पूर्वोक्तसमानत्वनिवेशे वारणाऽसंभवाद् व्याचष्टे । समानत्वं चेति । एवं च समानत्वं न पूर्वोक्तमिति ध्येयम् । दीधितौ-बाधकस्येत्यनेनाऽबाधकत्वरूपसमानपदार्थोलभ्यते इत्याह । विरोधीति । तेन साध्यविरोध्युपस्थितिसमर्थप्रामाण्यनिश्चयास्कन्दितपरामर्श-

संमानेतीति । संमानत्वं च विरोधिवोधानुपधायकत्वम्, विरोधिवोधाव्यवहितप्राक्क्षणाविशिष्टत्वाभाव इति यावत् । तत्प्रति-
रुद्धकार्यकत्वं च तदभावातिरिक्तसकलप्रकृतसाध्यानुमितिकारणसमव-
धानकालावच्छिन्नत्वे सति तत्प्रयुक्तकार्यानुपधायकत्वम् । सकल-
कारणनिवेशाद्भयपरामर्शसत्वे वाधेन हीनबलस्य हेतोर्न सत्प्रति-
पक्षत्वम् । कार्यप्रतिरोधनिवेशे स्वपरामर्शे प्रामाण्यनिश्चयेनाऽ-
धिकबलहेतावतिव्याप्तिवारणायैवेति बोध्यम् ।

प्रतिरुद्धकार्यकत्वस्य धूमादिहेतौ सत्वेपि नातिव्याप्तिः, तादृशपरामर्शस्य विरोधि-
वोधानुपधायकत्वाभावात्, विरोधिवोधाव्यवहितप्राक्क्षणाविशिष्टत्वाद्धेति । अत्र
वै० आधेयतासं० । तदभावातिरिक्तेति । विरोधिपरामर्शाभावातिरिक्तेत्यर्थः ।
तत्प्रयुक्तेति । विरोधिपरामर्शप्रयुक्तेत्यर्थः । सकलकारणनिवेशादिति ।
इदमुपलक्षणम् । सत्यन्तानेवेशादियपिवोध्यम् । हीनबलस्यहेतोः । धूमहेतोः ।
न सत्प्रतिपक्षितत्वमिति । अन्यथा स्वपदग्राह्यधूमहेतुकपरामर्शजन्यविरोधि-
वोधाव्यवहितप्राक्क्षणाविशिष्टत्वाभावबद्धधूमपरामर्शकालीनविरोधिपरामर्शप्रतिरुद्धका-
र्यकपरामर्शविषयत्वस्य धूमे सत्त्वाद् बन्धिव्याप्यधूमवान्बन्धभावव्याप्यपाषाण-
मयत्ववान्पर्वतोबन्धभाववानितिज्ञानकाले धूमेऽतिव्याप्तिः स्यादिति भावः ।
सकलकारणनिवेशात् वाधनिश्चयाभावरूपकारणविरहात्सकलप्रकृतसाध्यानुमिति-
कारणसमवधानकालावच्छिन्नत्वविरहान्नातिप्रसंगः । ननु विरोधिपरामर्शेपि-
प्रकृतहेतुपरामर्शाभावातिरिक्तसकलकारणान्तर्गतसिद्धभावरूपकारणविरहेण न तत्र
सत्प्रतिपक्षत्वप्रसक्तिरिति चेन्न । सिषाधयिषाकाले तत्संभवात् ।

ननु तन्मात्रप्रयुक्तकार्यानुपधायकत्वनिवेशेनैव सामंजस्ये तदभावातिरिक्ते-
त्यादिकल्पान्तरं व्यर्थमिति चेन्न । प्रतिबन्धकज्ञानस्येव प्रतिबन्धकतावच्छेदक-
विषयताया अपि कार्यप्रतिरोधप्रयोजकतयाऽसंभवापत्तेः । कार्यप्रतिरोधनिवे-
शश्चेति । तत्प्रयुक्तकार्यानुपधायकत्वनिवेशश्चेत्यर्थः । स्वपरामर्शे । धूमपरा-
मर्शे । प्रामाण्यनिश्चयेनेति । बन्धिव्याप्यधूमवान्पर्वतइतिज्ञानं प्रमेति
निश्चयेनेत्यर्थः । अधिकबलहेतौ । धूमे । अतिव्याप्तिवारणायैवेति ।
बन्धिव्याप्यधूमवान् पर्वत इति ज्ञानं प्रमा-बन्धभावव्याप्यपाषाणमयत्ववान्
पर्वत इति ज्ञानद्वयसत्वेऽतिव्याप्तिवारणायैवेत्यर्थः । कार्यप्रतिरोधनिवेशे तु
विरोधिपरामर्शप्रयुक्तकार्यानुपधायकत्वाभावान्नातिप्रसंग इति भावः । अथ
तदभावातिरिक्तप्रकृतसाध्यानुमितिसकलकारणसमवधानकालावच्छिन्नत्वे सति
तादृशकार्यानुपधायकत्वरूपतत्प्रतिरुद्धकार्यकत्वनिवेशेनैव सामंजस्ये तत्प्रयुक्तत्व-
निवेशोव्यर्थः इति चेत् ।

अत्र केचित्- यत्रादौ उभयपरामर्शः-ततोऽप्रामाण्यज्ञानं तत्राऽप्रामाण्यज्ञानकाले सत्प्रतिपक्षत्वापत्तिरतस्तत्प्रयुक्तत्वनिवेशः । न चाऽप्रामाण्यज्ञानकाले विरोधिपरामर्शाभावातिरिक्तसकलप्रकृतानुमितिकारणमेव नास्ति. अप्रामाण्यज्ञानाभावविशिष्टपरामर्शात्मककारणाभावादिति वाच्यम् । पूर्वक्षणावच्छेदेनोभयपरामर्शस्यैव अप्रामाण्यज्ञानाभावविशिष्टतया साध्यानुमितिकारणतावच्छेदकाश्रयत्वात् । सकलकारणसमवहितत्वशरीरे गौरवेण कारणतावच्छेदकविशिष्टाधिकरणत्वाऽनिवेशादित्याहुः ।

वस्तुतोऽप्रामाण्यज्ञानाभावस्य पृथक्कारणतामताभिप्रायकोयं ग्रन्थः । तथा च साध्यानुमितिसकलकारणमध्ये गौरवेणाऽप्रामाण्यज्ञानाभावव्यक्तीनां न निवेशः । अप्रामाण्यज्ञानकालेऽतिप्रसंगस्तु तत्प्रयुक्तत्वनिवेशेन वारणीय इति युक्तमुत्पश्यामः ।

अथात्र विरोधिबोधाव्यवहितप्राक्क्षणविशिष्टत्वाभावमनुक्त्वा सामानाधिकरण्य-अव्यवहितप्राक्क्षणविशिष्टत्वान्तरसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकविरोधिबोधाभाववि-वक्षणे बाधेन हीनवलस्य हेतोः सत्प्रतिपक्षतावारणसंभवः । तथा हि-बाधविषयकसमूहालंबनपरामर्शेऽव्यवहितप्राक्क्षणविशिष्टत्वाऽसंभवेपि विरोधिबोधस्य बाधनिश्चयरूपस्य सामानाधिकरण्यसत्त्वेनाऽन्यतरसंबन्धेन विरोधिबोधाभावविरहात् । तथा च सति स्वपरामर्शे विरोधिपरामर्शाभावातिरिक्तसकलसाध्यानुमितिकारण-समवधानकालावच्छिन्नत्वनिवेशोव्यर्थः । न च यत्र बन्धभावव्याप्यपाषाणमयत्व-वान्पर्वतोबन्धभाववांश्चेति समूहालंबनबाधनिश्चयः तत्रापि घटाद्यवच्छेदेन सामानाधिकरण्यविरहेण समूहालंबनतयाऽव्यवहितप्राक्क्षणविशिष्टत्वविरहेण च तादृशान्यतरसंबन्धेन विरोधिबोधाभावस्य परामर्शसत्त्वात् विरोधिपरामर्शा-भावातिरिक्तसकलसाध्यानुमितिकारणसमवधानकालावच्छिन्नत्वनिवेशेऽतिप्रसंगोदु-र्वार एवेति वाच्यम् । निरवच्छिन्नस्वरूपेण तादृशान्यतरसंबन्धावच्छिन्न-प्रतियोगिताकाभावस्य विरोधिपरामर्शे विवक्षितत्वादिति चेन्न । यत्रादौ बन्धभाववान् पर्वत इति बाधनिश्चयः ततो बन्धव्याप्यधूमवान् बन्धभावव्याप्य-पाषाणमयत्ववांश्च पर्वत इति परामर्शः तत्र बाधनिश्चयनाशक्षणे सत्प्रतिपक्ष-व्यवहारानुपपत्तिः, तत्र विरोधिपरामर्शे तदुत्पत्तिक्षणे विरोधिबोधसत्त्वेन बाधनिश्चयनाशक्षणे शुद्धस्वरूपसंबन्धेन विरोधिबोधाभावस्य विरोधिपरामर्शे सत्त्वेऽपि निरवच्छिन्नस्वरूपसंबन्धेन तदसत्त्वात् । इत्थं चाऽव्याप्तिभयेन निरवच्छिन्नत्वाऽनिवेशे बाधनिश्चयकालेपि विरोधिपरामर्शे घटाद्यवच्छेदेन तदभावमादाय बाधेन हीनवलतादशायां प्रकृतपरामर्शस्य सत्प्रतिपक्षतावारणाय विरोधिपरामर्शाभावातिरिक्तप्रकृतानुमितिसकलकारणसमवधानकालावच्छिन्नत्वम-वश्यं निवेशनीयमिति संक्षेपः ।

प्रतिहेतोः स्वसाध्यबाधेन हीनबलतायां प्रकृतहेतोः सत्प्रतिपक्षता-
वारणाय च विरोधिपरामर्शेऽपि प्रकृतहेतुपरामर्शभावातिरिक्तसकल-
कारणसमवहितत्वं निवेश्यम् । वस्तुतो मिश्रमते अनुमितौ
विरोधिपरामर्शमात्रस्य न विरोधित्वम्, किन्तुविरोध्यनुमिति-
सामग्र्या एव । तथाचेतरकारणासमवहितस्य परामर्शस्य कार्या-
प्रतिरोधकतया प्रतिरोधकपरामर्शेऽपि नेतरकारणसमवहितत्वं विशेषणं
देयम् ।

बन्धव्याप्यधूमवान् पर्वतोबन्धिमान् बन्धभावव्याप्यवांश्चेति परामर्शसत्त्वे
धूमे सत्प्रतिपक्षव्यवहारापत्तिः, स्वपदग्राह्यधूमहेतुकपरामर्शजन्यानुमितिविरोधि-
प्राक्क्षणाविशिष्टत्वाभावबद्धमपरामर्शकालीनविरोधिपरामर्शप्रतिरुद्धकार्यकपरामर्शवि-
षयत्वस्य सत्वादतग्राह । प्रतिहेतोरिति । पाषाणमयत्वादिहेतोरित्यर्थः ।
अस्य च होनबलतादशायामित्यनेनान्वयः । तत्र हेतुः स्वसाध्यबाधेनेति ।
स्वपदग्राह्यपाषाणमयत्वादिहेतोर्यत्साध्यं-बन्धुभावः तस्य बाधेनेत्यर्थः ।
बन्धिमान् पर्वत इति-निश्चयेनेति यावत् । तथा च विरोध्यनुमितिसामग्र्या-
एव विरोधित्वे । इतरकारणासमवहितस्य । बाधनिश्चयाभावरूपकारणा-
समवहितस्य । बाधनिश्चयकालीनस्येति यावत् । प्रतिरोधकपरामर्शेऽपीति ।
विरोधिपरामर्शेऽपीत्यर्थः । इतरकारणासमवहितत्वमिति । प्रकृतहेतुक-
परामर्शभावातिरिक्तसकलकारणसमवहितत्वमित्यर्थः न देयमिति । बन्धिमा-
नितिनिश्चयकालीनपरामर्शद्वयकाले विरोध्यनुमितिजनिकायाः बाधनिश्चया-
भावघटितं सामग्र्याः विरहेण विरोध्यनुमितिजनकसामग्रीप्रतिरुद्धकार्यकपरामर्श-
विषयत्वस्य धूमे विरहेणातिप्रसंगविरहादिति भावः । तथा स्वसाध्यविरोध्यनु-
मितिजनकसामग्रीप्रतिरुद्धकार्यकपरामर्शविषयत्व-लक्षणम् ।

अथ बन्धभाववानितिनिश्चयकालीनपरामर्शद्वयकाले सत्प्रतिपक्षत्ववारणाय
विरोधिपरामर्शभावातिरिक्तसकलप्रकृतसाध्यानुमितिकारणसमवधानकालावच्छि-
न्नत्वं स्वपरामर्शं निरर्थकम् । तादृशनिश्चयकाले विरोधिपरामर्शस्य
विरोध्यनुमित्युपधायकतयैव वारणसंभवात् । न च बन्धव्याप्यवत्तानिश्चयस्य
प्रतिबन्धकतया कथं विरोध्यनुमित्युपपत्तिरिति वाच्यम् । सामग्र्या एव
प्रतिबन्धकत्वमित्यमिताश्रयणेन तत्काले सामग्र्यभावेनानुत्पादसंभवादिति चेन्न ।
विरोधिपरामर्शेऽपीत्यत्र अपिशब्देन विरोधिपरामर्शभावातिरिक्तसकलप्रकृत-
साध्यानुमितिकारणसमवहितत्वमपि विशेषणं स्वपरामर्शं न देयमित्यर्थलाभात्
स्वपरामर्शं विशेषणाभावेन पूर्वपक्षानुत्थितेः । परन्तु स्वपरामर्शं विशेषणा-
भावे परामर्शं न देयमित्युक्त्यैव सामंजस्ये विरोधिपरामर्शं इत्युक्तेरसंगत्यापत्तेरिति

व्यभिचारेण प्रामाण्यग्रहस्याऽवलत्वात् ।

उभयपरामर्शेऽप्रामाण्यग्रहाऽसत्वे एकत्र प्रामाण्यनिश्चयेपि तस्याऽनुमितिजनकत्वासिद्ध्या विरोधिपरामर्शस्य सामग्रीविधया स्वातन्त्र्येण वा विरोधितायां न प्रतिबध्यानुमितिजनकपरामर्शीय-प्रामाण्यग्रहस्योत्तेजकत्वं इत्याशयेनाह । व्यभिचारेणेति । उक्तस्थले विरोध्यनुमित्युत्पत्तौ तत्र प्रकृतसाध्यानुमापकपरामर्शाभावरूप-कारणस्य व्यभिचारप्रसंगेनेत्यर्थः । अवलत्वात् । प्रकृतपरामर्शेऽ-प्रामाण्यग्रहमन्तरेण उक्तस्थलेऽनुमित्यनुपधायकत्वात् । तथा च सत्प्रतिपक्षत्वमिष्टमेव ।

विभावनीयम् । मिश्रमतं दूषयति । उभयपरामर्शे । बन्धिव्याप्यधूमवान् पर्वतः, कल्पभावव्याप्यपाषाणमयत्ववान् पर्वत इति परामर्शद्वयसत्वे । एकत्र । बन्धिव्याप्यधूमवान् पर्वतः इति परामर्शे । प्रामाण्यनिश्चयेपि । बन्धिव्याप्य-धूमवान् पर्वत इति ज्ञानं प्रमेति निश्चयेपि । तस्य । बन्धिव्याप्यधूमवान् पर्वत इति परामर्शस्य । अनुमितिजनकत्वाऽसिद्ध्या । पर्वतो बन्धमानित्यनु-मितिजनकत्वाऽस्वीकारेण । विरोधिपरामर्शस्य । बन्धुभावव्याप्यपाषाण-मयत्ववान् पर्वत इति परामर्शस्य । षष्ठ्यर्थो निष्ठत्वम् । अस्य विरोधिताया-मन्वयः । प्रतिबध्यानुमितिजनकपरामर्शीयेति । प्रतिबध्या या अनुमितिः तज्जनकोयः परामर्शः तद्विशेष्यकेत्यर्थः । अस्य ग्रहेऽन्वयः । प्रामाण्यग्रह-स्येति । प्रामाण्यप्रकारकग्रहस्येत्यर्थः । बन्धिव्याप्यधूमवान् पर्वत इति ज्ञानं प्रमा इत्याकारकग्रहस्येति यावत् । तथा च तद्व्याप्यवत्तान्नानधर्मिकप्रामाण्य-निश्चयाभावविशिष्टविरोधिव्याप्यवत्तानिश्चयस्य न प्रतिबन्धकत्वमिति भावः । एवं तदभावव्याप्यवत्तान्नानधर्मिकप्रामाण्यनिश्चयाभावविशिष्टतद्व्याप्यवत्तानिश्चय-स्यापि न प्रतिबन्धकत्वम् । उक्तस्थले । बन्धिव्याप्यधूमवान् पर्वतः- बन्धुभाव-व्याप्यपाषाणमयत्ववान् पर्वत इति ज्ञानं प्रमेति परामर्शद्वयस्थले । विरोध्यनु-मित्युत्पत्तौ । पर्वतो बन्धुभाववानिति विरोध्यनुमितिस्वीकारे । व्यभिचार-प्रसंगेनेति । व्यतिरेकव्यभिचारापत्त्येत्यर्थः । प्रकृतपरामर्शे । बन्धिव्याप्य-वत्तापरामर्शे । अप्रामाण्यग्रहमन्तरेण । बन्धिव्याप्यवत्तापरामर्शधर्मिकाऽ-प्रामाण्यप्रकारकग्रहं विना । उक्तस्थले । उक्तपरामर्शद्वयस्थले । प्रामाण्य-निश्चयास्कन्धितविरोधिपरामर्शस्यापीति शेषः । अनुमित्यनुपधायकत्वात् । अनुमित्यजनकत्वात् । तथा च । अनुमित्यनुत्पत्तौ । अप्रामाण्यज्ञानाभाव-स्यैवोत्तेजकत्वमित्याह । अथवेति । तज्जनकज्ञाने । अनुमितिजनकज्ञाने । परामर्शे इति यावत् । प्रामाण्यनिश्चयं विनापीति । तादृशपरामर्शधर्मिक-प्रामाण्यनिश्चयासत्वे इत्यर्थः । अप्रामाण्यनिश्चयाभावसत्वे इति यावत् ।

अन्यत्राप्रामाण्यग्रहानुकूलत्वेनैव क्वचित्तदुपयोगात् । बलपदोपसन्दा-
नाच्चोक्तरूपलाभान्न तद्वैयर्थ्यम् । लिंगपदोपादानाच्च स्वीयलिंगतौपयिकपरा-
मर्शलाभादात्मादेर्व्युदासः ।

अथवा व्यभिचारेण- तज्जनकज्ञाने प्रामाण्यनिश्चयं विनाप्यनुमि-
त्युत्पत्त्या- जनकज्ञाने प्रामाण्यग्रहस्याऽवलत्वात्- अनुमितिसामग्र्य-
घटकत्वात् । तथा च यत्र प्रकृतपरामर्शं न प्रामाण्यग्रहः, किन्तु
विरोधिपरामर्शं एव तत्रापि प्रकृतपरामर्शोऽप्रामाण्यग्रहासत्वे
कोटिद्वयानुमितिसामग्र्याः अक्षतत्वात्परस्परविरोधेन नैकस्या-
नुमितिरिति सत्प्रतिपक्षत्वमिष्टमेवेति भावः ।

ननु एकत्र प्रामाण्यग्रहदशायामेककोट्यनुमितेरानुभविकतया
तस्यवलत्वमावश्यकमित्यत आह । अन्यत्रेति परामर्शान्तरे इत्यर्थः ।
तदुपयोगात् । प्रामाण्यग्रहस्यानुमित्युपपादकत्वात् । बलपदस्या-
विवक्षितार्थकत्वेऽपि समानपदस्य निरुक्तार्थतात्पर्यग्राहकतया बलपदो-
पादानं सार्थकयति । बलपदेति । लिंगपदोपादानवैयर्थ्यशंकां
परिहरति । लिंगपदेति । स्वीयलिंगतौपयिक इति । स्वनिष्ठप्र-
कृतसाध्यानुमापकतावच्छेदकविषयताविशेषरूपगमतानिर्वाहकेत्यर्थः ।
आत्मादेरिति । तस्यापि धूमलिंगकबन्धनुमित्यौपयिकपरामर्शकालीन-
वन्धभावाद्यनुमापकपरामर्शप्रतिरुद्धबन्धनुमित्यात्मककार्यकत्वेन
धूमादेरिव सत्प्रतिपक्षत्वापत्तिरिति भावः । न च प्रतिरुद्धकार्यकत्वं
प्रतिरुद्धकार्यकपरामर्शविषयत्वं, तच्च नात्मादेरिति नातिप्रसंगशङ्केति
वाच्यम् । आत्मादेरपिप्रतिरुद्धकार्यकसमूहालंबनरूपधूमादिपरामर्श-
विषयत्वात् ।

अनुमितिसामग्र्यघटकत्वादिति । अनिश्चितप्रामाण्यकेनापि परामर्शेन
स्वसाध्यानुमितेरुत्पादेन विपरीतानुमितेश्चप्रतिबन्धकत्वेन प्रामाण्यनिश्चयस्य
जनकतानवच्छेदकत्वादिति भावः । तथा च । प्रामाण्यग्रहस्यानुमितिसामग्र्य-
घटकत्वे च । प्रकृतपरामर्शं । तद्व्याप्यवत्तापरामर्शं । विरोधिपरामर्शं
एव । तदभावव्याप्यवत्तापरामर्शं एव । प्रामाण्यग्रह इति शेषः । सत्प्रति-
पक्षितत्वमिष्टमेवेति । यावदेकत्राप्रामाण्यं न गृह्यते तावद्विरोधिपरामर्शयोः
सत्प्रतिपक्षितत्वमिष्टमेवेति तद्वारणार्थं समानपदं व्यर्थमिति भावः ।

एकत्र । विरोधिपरामर्शं । एककोट्यनुमितेः । तदभावानुमितेः ।
तस्य । प्रामाण्यग्रहस्य । परामर्शान्तरे इत्यर्थः इति । साध्योपपरामर्शं
इति यावत् । दीधितौअप्रामाण्यग्रहानुकूलत्वेनैव । अप्रामाण्यानुमापक-

विरोधिपरामर्शप्रतिरुद्धकार्यकत्वविशिष्टपरामर्शविषयत्वं तु फलितार्थः ।

प्रतिरुद्धकार्यकमित्यनेन प्रतिरुद्धकार्यकपरामर्शविषयत्वमवश्यमेव विवक्षणीयम् अनुमितेर्हेतुकार्यत्वाभावात् । तथा च तादृशविषयतायांप्रकृतानुमितिजनकतावच्छेदकत्वनिवेशेनैवोपपत्तेर्विरोधिपरामर्शस्वनिष्ठप्रकृतानुमितिजनकतावच्छेदकविषयताकपरामर्शकालीनत्वनिवेशनमनुचितमित्याशयेन तथैवनिष्कृष्टार्थमाह । विरोधिपरामर्शेति । प्रकृतानुमितिविरोध्यनुमितियोग्यपरामर्शप्रयुक्ताग्रिमक्षणावच्छिन्नानुत्पादप्रतियोगिप्रकृतानुमितिजनकतावच्छेदकीभूतपरामर्शीयविषयताविशेषविशिष्टत्वमित्यर्थः ।

त्वेनैव । एवकारेणाऽनुमितिजनकतावच्छेदकत्वव्यावृत्तिः । अप्रामाण्यानुमापकस्याऽसार्वत्रिकत्वादाह । क्वचिदिति । ननु साध्यविरोध्युपस्थापनसमर्थसमानोपस्थित्या प्रतिरुद्धकार्यकत्वमेव सम्यक्वलपदं मूलकृता किमित्युपात्तमतआहं । वलपदस्येति । निरुक्तार्थेति । अगृहीताप्रामाण्यकसाध्यसिद्धद्यौपयिकपरामर्शकालीनरूपार्थेत्यर्थः । न तद्वैयर्थ्यम् । न वलपदवैयर्थ्यम् । समानपदेनोक्तार्थलाभे तात्पर्यग्राहकतया वलपदं सफलमिति भावः । लिंगत्वस्य केवलान्वयितया यथाश्रुतलिंगपदेनापि नात्मादेर्वारणसंभव इत्यत आह । स्वनिष्ठेति । प्रकृतहेतुनिष्ठेत्यर्थः ।

प्रतिरुद्धकार्यकमित्यनेनेति । प्रतिरुद्धकार्यकलिंगत्वमित्यनेनेत्यर्थः । अनुमितेर्हेतुकार्यत्वाभावादिति । मणिकारमते लिंगस्यानुमित्यकारणत्वादिति भावः । तथा च । प्रतिरुद्धकार्यकपरामर्शविषयत्वनिवेशे च । तादृशविषयतायां । प्रतिरुद्धकार्यकपरामर्शविषयतायां । आपत्तेरिति । तथा च प्रतिरुद्धानुमितिजनकतावच्छेदकविषयताश्रयत्वनिवेशेनैवोपपत्तेरित्यर्थः । अनुत्पादप्रतियोगीति । अनुत्पादप्रतियोगिउत्पत्त्याश्रयेत्यर्थः । प्रकृतानुमितिः—पर्वतोवन्हिमानित्याकारिका--तद्विरोध्यनुमितिः—पर्वतोवन्ह्यभाववानित्याकारिका तद्व्योम्यःपरामर्शः । वन्ह्यभावव्याप्यवान् पर्वतः इत्याकारकः तदग्रिमक्षणे । पर्वतोवन्हिमानित्यनुमितेरनुत्पादः तत्प्रतियोगि । पर्वतोवन्हिमानित्यनुमितिजनकतावच्छेदकविषयताश्रयत्वस्य धूमे सत्वाल्लक्षणसमन्वयः । अत्र प्रकृतानुमितिविरोध्यनुमितियोग्यपरामर्शेत्यस्य साध्यविरोधिविधेयकानुमितिजनकतावच्छेदकीभूतप्रकारित्वावच्छिन्नपञ्चविशेष्यताकनिश्चयेत्यर्थो बोध्यः । एतल्लाभायैव परामर्शस्योपादानम् । तेन निर्वन्हिर्वन्ह्यभाववान् जलत्वादित्यादौ प्रकृतानुमितिविरोधि प्रकृतपञ्चकप्रकृतसाध्याभावस्याहार्यतया तादृशानुमित्यप्रसिद्ध्या तत्र तयोर्विरोधिपरामर्शयोः काले न सत्प्रतिपक्षत्वानुपपत्तिः । तदभावव्याप्य-

दी०—अगृहीताप्रामाण्यकत्वसंवलितयोग्यतोपादाने तु बाधोपस्थितिसमर्थपरा-
मर्शकालीनसाध्यसिद्धिसमर्थपरामर्शविषयत्वं वाच्यम् ।

अगृहीताप्रामाण्यकपरामर्शत्वेनाऽनुमितिजनकतामते जनकता-
वच्छेदकतापर्याप्त्यधिकरणधर्मवत्वरूपयोग्यता न गृहीताऽप्रामाण्यक-
परामर्शस्य इति कार्यप्रतिरोधनिवेशमन्तरेणैवोप त्या तं परित्यजति ।
अगृहीताप्रामाण्यकेति । बाधोपस्थितिसमर्थेति । साध्यवत्ताज्ञान-
प्रतिबन्धकत्वे सति तत्प्रतिबन्ध्या याऽनुमितिस्तदयोग्येत्यर्थः ।
साध्यवत्ताधीप्रतिबन्धत्वनिवेशात्साध्याभावव्याप्यानुमितिसमर्थपरा—
मर्शकाले नातिप्रसंगः । तत्कालीनत्वं च एककालावच्छिन्नैकात्म-
वृत्तित्वसंबन्धेन तद्विशिष्टत्वम्, तेन व्यधिकरणपरामर्शावादाय
नातिप्रसंगः ।

विशिष्टधर्मिणि तद्वत्ताज्ञानस्यैवानभ्युपगमेन बन्हाभावविशिष्टधर्मिणि बन्हिव्याप्य-
वत्तापरामर्शोत्पादे बाधकाभावादिति ध्येयम् । एवं प्रकृतानुमितिजनकता-
वच्छेदकीभूतपरामर्शोपेत्यस्य साध्यविधेयकानुमितिजनकतावच्छेदकीभूतप्रकारित्वा-
वच्छिन्नपक्षविशेष्यताकनिश्चयीत्यर्थोवोध्यः । तेन निर्वन्हिर्वन्हिमान्
धूमादित्यादिस्थले विरोधिपरामर्शद्वयकाले न सत्प्रतिपक्षत्वानुपपत्तिः ।

अगृहीताऽप्रामाण्यकपरामर्शत्वेनेति । अप्रामाण्यग्रहाभावविशिष्टपरामर्श-
त्वेनेत्यर्थः । जनकतामते इति । तथा चैतन्मतेऽप्रामाण्यग्रहाभावो न
स्वातन्त्र्येण जनकः । युक्तंचैतत्-परामर्शधर्मिकतत्तदप्रामाण्यज्ञानाभावत्वेन
परामर्शत्वेन च प्रत्येकरूपेणानुमितिहेतुत्वे अप्रामाण्यज्ञानास्कन्दितपरामर्शोत्तरं
साध्यस्य परामर्शान्तरादनुमित्यनुत्पादापत्तेः, तत्तदप्रामाण्यज्ञानव्यक्तेरपि अनुमिति-
विरोधित्वात्, अन्यथा द्वितीयपरामर्शोत्पादक्षणे एवाऽनुमित्यापत्तेः । न गृहीता-
प्रामाण्यकपरामर्शस्येति । अप्रामाण्यग्रहाभावस्यापि जनकतावच्छेदककोटि-
प्रविष्टत्वादिति भावः । उपपत्त्येति । स्वपरामर्शसत्त्वे विरोधिपरामर्शधर्मिका-
ऽप्रामाण्यनिश्चयसत्त्वे सत्प्रतिपक्षत्वापत्तिवारणेनेति यावत् । तथा च विरोधिपरा-
मर्शस्याऽप्रामाण्यज्ञानदशायां साध्यविरोध्युपस्थापनस्वरूपयोग्यत्वभावादेव
सत्प्रतिपक्षत्वासंपादकत्वात् कार्यप्रतिरोधानुधावनं व्यर्थमित्याशयेनाह । तं
परित्यजतीति । तं । तत्प्रतिरुद्धकार्यकत्वदलम् । दीधितौ-बाधोपस्थिति-
समर्थेति । बाधोपस्थितिजनकेत्यर्थः । पर्वतोवन्हिमान्धूमादित्यत्र । बाधो-
पस्थितिः पर्वतोवन्हाभाववानित्याकारिका, तज्जनकोयः बन्हाभावव्याप्यवान्-
पर्वत इति परामर्शः—तत्कालीन साध्यसिद्धिसमर्थपरामर्शविषयत्वं धूमे इति
समन्वयः । सत्यन्तमात्रोक्तौ अतिप्रसंगमाह । साध्याभावव्याप्यानुमिति-

दी०—यदि चायं बन्धव्याप्यवान्बन्धभावव्याप्यवांश्चेपरामर्शादयं बन्धिमान्

यदि चायमिति । अनुमितिः प्रामाणिकीत्यत्र न तु सत्प्रतिपक्षत्व-
मित्यत्र च यदि चेत्यस्य संबन्धः । तदभावव्याप्यवत्तानिश्चयानन्तर-
समर्थपरामर्शकाले इति । साध्यभावव्याप्यवान् पक्ष इति परामर्शसत्त्वे
इत्यर्थः । साध्यव्याप्यवान् पक्ष इति परामर्शसत्त्वे इत्यपि बोध्यम् । नाति-
प्रसंग इति । तथा च बन्धिमान् धूमादित्यत्र साध्यवत्ताज्ञानप्रतिबन्धकोप-
स्थितिर्वन्धभावव्याप्यवानित्युपस्थितिः तज्जनकोयः बन्धभावव्याप्यव्याप्यवानिति
परामर्शः तत्कालीन बन्धव्याप्यधूमवानितिपरामर्शविषयत्वस्य धूमे सत्त्वादतिप्रसंग-
वारणाय विशेष्यदलम् । तथा च तादृशवाधोपस्थितौ साध्यवत्ताधीप्रतिबन्धकत्व-
सत्त्वेपि साध्यवत्ताधीप्रतिबन्धकत्वविरहान्नातिप्रसंग इति भावः । कार्यप्रतिरोध-
घटितलक्षणे साध्यवत्ताधीप्रतिबन्धकत्वस्यानिवेशेपि तदघटितलक्षणे तन्निवेश्यमिति
ध्येयम्, पर्वतोबन्धव्याप्यवान्धूमादित्यत्र बन्धव्याप्यव्याप्यवान् बन्धभावव्याप्यवा-
निति परामर्शसत्त्वे बन्धव्याप्यवत्ताज्ञानप्रतिबन्धकत्वबन्धभावोपस्थितिजनकपरामर्श-
कालीनपरामर्शविषयत्वमादायाऽतिव्याप्तिरतः सत्यन्तदलम् । तथा च बन्धभावा-
नुमितेर्बन्धव्याप्यवत्ताज्ञानाऽप्रतिबन्धकत्वान्नदोषः ।

अथात्र प्रतिबन्धकत्वनिवेशेपि बन्धभावव्याप्यसाध्यकस्थले साध्यवत्ताधी-
प्रतिबन्धिका सती तत्प्रतिबन्ध्या या बन्धभावव्याप्याभावव्याप्यबन्धिमानित्युपस्थितिः
तत्समर्थतादृशबन्धव्याप्यवत्तापरामर्शकालीनबन्धभावव्याप्यव्याप्यवत्तापरामर्शमादाय
अतिप्रसंगोदुर्वार इति कार्यप्रतिरोधनिवेश आवश्यक इति चेन्न । एकरूपावच्छिन्न-
प्रतिबन्धकत्वप्रतिबन्धकत्वनिवेशेनैवोक्तातिप्रसंगस्य वारणादिति विभावनीयम् ।

न च निर्वन्धिर्वन्धशून्यइत्यादौसाध्यवत्ताज्ञानप्रतिबन्धिकायाः वाधोपस्थितेर-
प्रसिद्धिः, तस्या आहार्यत्वादिति वाच्यम् । धर्मितावच्छेदकतासंबन्धेन प्रतिबन्ध-
प्रतिबन्धकभावस्य प्रामाणिकतया तत्संबन्धेनैव कार्यकारणभावस्वीकाराच्च ।
साध्यवत्ताज्ञानप्रतिबन्धकतावच्छेदकत्वविशिष्टप्रतिबन्धकतावच्छेदकत्वाश्रयप्रकारत्वाव-
च्छिन्नजन्यतानिरूपितजनकताश्रयत्वनिवेशाच्च न दोषः ।

तद्विशिष्टत्वमिति । परामर्शविशिष्टत्वमित्यर्थः । वै० स्वसामानाधिकरण्य-
स्वावच्छेदकज्ञावाच्छिन्नत्वोभयसं० । आद्यसंबन्धस्य फलमाह । तेनेति ।
प्रथमसंबन्धनिवेशेनेत्यर्थः । व्यधिकरणपरामर्शावादायेति । इदमुपलक्षणम् ।
कालान्तरीयपरामर्शावादायेत्यपि बोध्यम् । तादृशनिश्चयक्षणेपि । तदभाव-
व्याप्यवत्तानिश्चयक्षणेपि । तादृशनिश्चयस्य । तदभावव्याप्यवत्तानिश्चयस्य ।
स्वोत्पत्तिक्षणेपि । तादृशनिश्चयोत्पत्तिक्षणेपि । तत्र । तादृशनिश्चयोत्पत्तिक्षणे ।
तदग्रिमक्षणे । अनुमित्युत्पत्त्यनन्तरक्षणे । विरोधिपरामर्शादपीति ।

बन्ध्यभावव्याप्यवांश्चेत्यनुमितिः प्रामाणिकी न तु सत्प्रतिपक्षत्वम् तदा कार्यप्रति-
रोधोऽवश्यमुपादेयः ।

अजनितविरोधिबोधकत्वेन च विरोधिपरामर्शो विशेषणीयः ।

मिव तादृशनिश्चयक्षणेपि नानुमितिर्जायते, तादृशनिश्चयस्य
बाधनिश्चयवत् स्वोत्पत्तिक्षणेपि कार्योत्पत्तिविरोधित्वात् । सत्रानुमितेः
प्रामाणिकत्वे तादृशानुमित्युत्पादक्षणे सत्प्रतिपक्षतायामपि न क्षतिः ।
तदग्रिमक्षणे विरोधिपरामर्शवशादप्यनुमितिप्रतिरोधादित्युभयत्र
विवादप्रदर्शनार्थं तदभिधानम् । कार्यप्रतिरोधोऽवश्यमुपादेय इति ।
स्वातन्त्र्येण प्रकृतसाध्यसिद्धयौपयिकपरामर्शो स्वजन्यकार्याभाव-
विशिष्टत्वरूपं प्रतिरुद्धकार्यकत्वं अगृहीताऽप्रामाण्यकत्वेनानुमिति-
हेतुतामतेपि निवेश्यमित्यर्थः ।

अजनितविरोधिबोधकत्वेन । स्वजन्यविरोध्यभावविशिष्टत्वे-
नेत्यर्थः । विशेषणीय इति । तेन तत्रैव विरोधिवन्द्हिसाध्यकपरा-
मर्शेन बन्ध्यभावसाध्यकहेतोर्न सत्प्रतिपक्षितत्वमिति भावः ।

बन्धव्याप्यधूमवत्तापरामर्शदिपीत्यर्थः । अपिना पर्वतोबन्धिमानित्यनुमितेः
समुच्चयः । तस्या अपि बाधनिश्चयरूपत्वात् । अनुमितिप्रतिरोधादिति ।
बन्ध्यभावानुमितिप्रतिरोधादित्यर्थः । उभयत्र । अनुमितौ सत्प्रतिपक्षितत्वविरहे
च । तदभिधानं । यदि चेत्यभिधानम् । अव्यवहितपूर्ववृत्तिप्रतिबन्धकाभावः
कारणमिति मतेन यदिचेत्युक्तम् इति बोध्यम् । दीधितौ—तदेति ।
तादृशानुमितेःप्रामाणिकत्वे-सत्प्रतिपक्षितत्वविरहे चेत्यर्थः । प्रकृतसाध्यसिद्धयौ-
पयिकपरामर्शे इति । बाधोपस्थितिसमर्थपरामर्शकालीनप्रकृतसाध्यसिद्धयौपयिक-
परामर्शे इत्यर्थः । स्वजन्येति । स्वं० प्रकृतसाध्यसिद्धयौपयिकपरामर्शः ।
तज्जन्यं यत्कार्यं तदभाववैशिष्ट्यरूपमित्यर्थः । वै० स्वाव्यवहितपूर्ववृत्तित्व-
स्वसामानाधिकरण्योभयसं० दीधितौ । अवश्यमिति । विरोधिपरामर्शप्रतिरुद्ध-
कार्यके एव परामुष्यमाणहेतौ प्राचांमते सत्प्रतिपक्षितत्वव्यवहारादिति भावः ।
मतेपीति । मतेऽस्मिन् यत्परामर्शधर्मिकाऽप्रामाण्यग्रहः तत्परामर्शस्य
कारणता न कल्प्यते तत्तदप्रामाण्यग्रहाभावस्य च न स्वातन्त्र्येण कारणता कल्प्यते
तदुत्तरं कार्यानुत्पादादिति ध्येयम् । निवेश्यमिति । तथा च बन्धिमानित्य-
नुमितिकालीनबन्ध्यभावव्याप्यवानिति परामर्शमादाय तत्पूर्वकालीनबन्धव्याप्यवानिति-
परामर्शविषये नातिप्रसंगः, बन्धिमानित्यनुमितेर्जातत्वेन तत्कार्याऽप्रतिरोधादिति
भावः । तत्रैव बन्धव्याप्यवानितिपरामर्शमादाय तदुत्तरकालीनबन्ध्यभावव्याप्य-
वानितिपरामर्शविषयेऽतिव्याप्तिवारणाय दीधितौ-अजनितेति । अत्रापि

अतएवाऽग्निमलक्षणो विरोधिवोधकान्येति फलतोज्ञानविशेषणम् । एक-
स्याऽप्रामाण्यग्रहे ऽपरेणानुमितिजननात् तद्वारणाय वा तत् ।

अतएव । उक्तस्थले वन्ह्यभावसाध्यकहेतोः सत्प्रतिपक्षलक्षणवारणा-
नुरोधादेव । विरोधिवोधकान्येति । निरुक्तार्थकमतिशेषः । यथाश्रुत-
शब्दतोगमकतौपयिकरूपे विरोधिवोधकान्यत्वं लभ्यते, न तु ज्ञायमान-
पदोपस्थाप्ये ज्ञाने । तथाविवक्षणे च यादृशव्याप्त्यादिमत्तया ज्ञानेन
प्रकृतसाध्यकपरामर्शशून्यपुरुषान्तरस्य विरोध्यनुमितिर्जनिता प्रकृत-
साध्यकपरामर्शसमवहिततादृशव्याप्त्यादिविषयकज्ञानान्तरस्यापि सत्प्र-
तदेत्यनुषज्यते । स्वजन्येति । स्वं० बाधोपस्थितिसमर्थपरामर्शः तज्जन्या या
विरोध्यनुमितिस्तदभावविशिष्टत्वेनेत्यर्थः । वै० पूर्ववत् । तेन । विरोधि-
परामर्शं स्वजन्यकार्याभावविशिष्टत्वनिवेशेनेत्यर्थः । तत्रैव । वन्ह्यव्याप्य-
वान्वन्ह्यभावव्याप्यव्याप्प्रवानितिपरामर्शभ्यांवन्हिमान्वन्ह्यभावव्याप्यवानित्यनुमिती
तत्रैव । विरोधिवन्ह्यसाध्यकपरामर्शेनेति । वन्ह्यव्याप्यवानितिपरामर्श-
मादायेत्यर्थः । वन्ह्यभावसाध्यकहेतोरिति । प्रतिहेतोरित्यर्थः । न
सत्प्रतिपक्षितत्वमिति । वन्ह्यव्याप्यवानितिपरामर्शस्य जनितविरोधिवोधकत्वा-
दितिशेषः । हेतोर्वि प्रकृते प्रतिहेतोरपि सत्प्रतिपक्षितत्वं नेष्टं, पर्वतोवन्हिमा-
नित्यनुमित्युदयात् । तथा च बाधोपस्थितिसमर्थपरामर्शोवन्ह्यव्याप्यवत्तापरामर्शः
तत्कालीनस्वजन्यकार्याभावविशिष्टोवन्ह्यभावव्याप्यवत्तापरामर्शः स्तद्विषयत्वादति-
व्याप्तिरतोऽजनितेत्यादिविशेषणम् ।

अथवा स्वजन्यकार्याभावविशिष्टत्वमित्यत्र स्वपदग्राह्यः प्रतिहेतुपरामर्श
एव, स्वजन्यमित्यस्यस्वप्रयुक्तत्वमर्थः तच्च कार्याभावे विशेषणम् । नन्वेवमपि
वन्ह्यभावव्याप्यवत्तापरामर्शोत्तरं वन्हिमत्ताबुद्धेरनुत्पादात्स्वजन्यकार्याभावविशिष्टो-
वन्ह्यव्याप्यवत्तापरामर्श इत्यतिव्याप्तिदुर्वारैव, विनिगमनाविरहेण सिद्धेरिव
वन्ह्यभावव्याप्यवत्तापरामर्शस्यापि कार्याभावप्रयोजकत्वात् । अन्यथा वन्ह्यभाव-
व्याप्यवत्तापरामर्शकार्यनिर्वन्हित्वानुमित्यभावं प्रति बाधस्य प्रयोजकत्वादेवोपपत्ते
वन्ह्यव्याप्यवत्तापरामर्शस्याऽप्रयोजकतया स्वपरामर्शं (वन्ह्यव्याप्यवत्तापरामर्शं)
विशेषणीभूताऽजनितविरोधिवोधकत्वस्य व्यर्थतापातादिति चेन्न । एकक्षणा-
वच्छिन्नैकात्मवृत्तित्वसंबन्धेनैव वैशिष्ट्यस्य निवेशनीयतया यत्कालावच्छेदेनानुमित्य-
भावो न विद्यते तत्काले सत्प्रतिपक्षितत्वापत्त्यभावादिति ध्येयम् ।

सत्प्रतिपक्षलक्षणवारणानुरोधादेवेति सत्प्रतिपक्षितत्वाभावादेवेति यावत् ।
अग्निमलक्षणे इति । विरोधिवोधकान्यगमतौपयिकरूपसंपत्तिमत्तया
ज्ञायमानेन प्रतिरुद्धकार्यत्वं तत्त्वं इत्यग्निमलक्षणेइत्यर्थः । बाधानुमितिज-
नकतावच्छेदकतापर्याप्त्यधिकरणविषयतावद्ज्ञानविषयप्रतिरुद्धकार्यकपरामर्शविषयत्वं

विरोधिवोधकान्यगमतौपयिकरूपसंपत्तिमत्तया ज्ञायमानेन
प्रतिरुद्धकार्यत्वं वा तत्त्वम् ।

तिपक्षप्रयोजकत्वानुपपत्तिः, अतः फलतोज्ञानविशेषणमिति ।
उक्तानुमितेरप्रामाणिकत्वेपि तदानींसत्प्रतिपक्षतोपगमेपि वाऽग्रिम-
लक्षणं विरोधिवोधकान्यत्वस्य नोक्तव्यावृत्तिसंगतिरतस्तन्मते
व्यावृत्त्यन्तरमाह । एकस्येति । तद्वारणाय । अनुमित्युपधायक-
परामर्शस्य सत्प्रतिपक्षितत्वप्रयोजकतावारणाय । तत् । विरोधि-
वोधकान्यत्वं । स्वजन्यविरोधिवोधाव्यवहितप्राक्क्षणाविशिष्टं यत्तद-
न्यत्वार्थकं, स्वनिष्ठतादृशक्षणवैशिष्ट्यशून्यत्वार्थकं वा ।

तदर्थः । ज्ञायमानस्य प्रतिबन्धकतामतेनेदम् लक्षणम् । निरुक्तार्थकमिति ।
अजनितविरोधिकत्वार्थकमित्यर्थः । बोधकत्वं बोधफलोपधायकत्वरूपं-विरोधि-
बोधाव्यवहितप्राक्क्षणाविशिष्टत्वाभाव इति यावत् । तथा विवक्षणे चेति ।
गमतौपयिकरूपे विरोधिवोधकान्यत्वविवक्षणे चेत्यर्थः । समासनिविष्टतया
यथाश्रुतस्य गमतौपयिकरूपेणैव साक्षात्प्रतिपक्षितत्वं । तादृशव्याप्त्या-
दिमत्तया ज्ञानेन । बन्धभावव्याप्यवानितिज्ञानेन । प्रकृतसाध्यरूपपरामर्श-
शून्यस्य । बन्धव्याप्यवानितिज्ञानेन । पुरुषान्तरस्येति । पुरुषभेदेपि
व्याप्तेरैक्यादिति भावः । विरोधिवोधकान्यत्वमिति । बन्धभावव्याप्यवानितिज्ञानेन ।
निता । तादृशव्याप्तिविषयकज्ञानेन । निरुक्तार्थकमिति । बन्धव्याप्यवानिति-
ज्ञानकालीनबन्धभावव्याप्यवानितिज्ञानस्य । प्रकृतसाध्यरूपपरामर्श-
नुपपत्तिरिति । तादृशगमतौपयिकरूपस्य स्थलान्तरे विरोधिवोधकत्वादिति भावः ।
फलतः । उक्तसत्प्रतिपक्षत्वोपपत्तिरूपफलमनुरुध्य । ज्ञानविशेषणमिति ।
ज्ञायमानघटकज्ञानविशेषणमित्यर्थः । तथा च गमतौपयिकरूपस्यैक्येपि पुरुषभेदेन
ज्ञानस्य भिन्नतया प्रकृतसाध्यसिद्ध्यौपयिकपरामर्शकालीनविरोधिपरामर्शस्य विरोधिवो-
धकान्यत्वात्तदुपपत्तिरिति भावः । उक्तानुमितेरप्रामाणिकत्वे । बन्धमान-
बन्धभावव्याप्यवांश्चेत्यनुमितेरप्रामाणिकत्वे इत्यर्थः । तदानीं । अनुमितिकाले ।
नोक्तव्यावृत्तिसंगतिरिति । उक्तस्थले सत्प्रतिपक्षत्वोपगमे तद्वारणाय
विरोधिवोधकान्यत्वविशेषणमनुचितमिति भावः । तन्मते । अगृहीताप्रामाण्य-
कत्वेन हेतुतामते । दीधितौ-एकस्येति । परामर्शस्येति शेषः । साध्यसिद्ध्यौ-
पयिकपरामर्शस्येति यावत् । अपरेण । साध्याभावव्याप्यवानिति परामर्शेण ।
अनुमितिजननात् । बन्धभावानुमितिजननात् । अनुमित्युपधायक-
परामर्शस्य । साध्याभावानुमित्युपधायकपरामर्शस्य । सत्प्रतिपक्षितत्व-
प्रयोजकतावारणायेति । गमतौपयिकरूपसंपत्तिमत्तया विरोधिपरामर्शप्रति-

प्रतिरुद्धकार्यत्वं च प्रतिरुद्धकार्यकपरामर्शविषयत्वम् ।

नन्वेवमपि यत्र प्रतिहेतुपरामर्शो विद्यते न तु प्रकृतहेतुपरामर्शः, अन्यत एव कुतश्चित्प्रतिबन्धकान्न तदग्रिमक्षणे विरोध्यनुमितिः, तदग्रिमक्षणेऽतिप्रसंगोदुर्वार एवेत्यत आह । प्रतिरुद्धेति । तथाच तत्र प्रकृतहेतुविशेषणीभूतपरामर्शविषयत्वाभावान्नातिप्रसंगः इति भावः ।

नचैवमपि यत्र प्रकृतहेतुपरामर्शोगृहीताप्रामाण्यकः प्रतिहेतुपरामर्शश्चाऽगृहीताप्रामाण्यको वर्तते, प्रतिबन्धकान्तरवशाच्चाग्रिमक्षणे विरोध्यनुत्पादः तदाऽतिप्रसंगोदुर्वार एव, प्रकृतहेतुपरामर्शोऽगृहीताऽप्रामाण्यकत्वस्य तन्नेयतसाध्यसिद्धियोग्यताया वा निवेशे प्रतिहेतुपरामर्शो विरोधिवोधकान्यत्वस्य वैयर्थ्यमिति वाच्यम् । एतन्निवेशलाभायैव विरोधिवोधकान्यत्वस्योपादानात् ।

रुद्धकार्यकत्वस्य धूमे सत्त्वादतिव्याप्तिवारणायेत्यर्थः । तथा च विरोधिपरामर्शो विरोधिवोधकत्वाद्वारणम् । स्वजन्येति । स्वं विरोधिपरामर्शः तज्जन्यो यो विरोधिवोधस्तदव्यवहितप्राक्क्षणवैशिष्ट्यस्यैव विरोधिपरामर्शो सत्त्वाद्वारणम् । वै० आधेयतासं० । ननु यत्र भाविज्ञानमप्रमा-ततो वन्हि व्याप्यधूमवान्-ततो वन्ह्यभावव्याप्यवानिति क्रमिकज्ञानत्रयं तत्राऽप्रामाण्यग्रहणाक्षणे सत्प्रतिपक्षत्वं वन्हि व्याप्यहेतोर्न स्यात् भेदस्याऽव्याप्यवृत्तित्वनये तदन्यत्वाऽसंभवादित्यत आह । स्वनिष्ठेति । स्वं विरोधिपरामर्शः । तादृशक्षणवैशिष्ट्येति । विरोधिवोधाऽव्यवहितप्राक्क्षणवैशिष्ट्येत्यर्थः । एवं च विनश्यदवस्थवन्ह्यभावव्याप्यवत्तापरामर्शतोऽनुमितिसंभवेपि तादृशक्षणवैशिष्ट्याभावस्याव्याप्यवृत्तितया नाव्याप्तिरिति भावः । प्रतिहेतुपरामर्श एवेति । विरोधिपरामर्श एवेत्यर्थः । एवकारेण स्वहेतुपरामर्शस्य व्यवच्छेदः । विद्यते इति । प्रतिरोधसंपादनाय । कुतश्चित्प्रतिबन्धकात् । प्रत्यक्षसामग्र्यादिरूपात् । तदग्रिमक्षणे । परामर्शव्यवहितोत्तरक्षणे । न विरोध्यनुमितिः । न वन्ह्यभावानुमितिः । तत्र । परामर्शकाले । अग्रिमलक्षणे । विरोधिवोधकान्येत्यादिद्वितीयलक्षणस्येत्यर्थः । अतिप्रसंगोदुर्वार एवेति । विरोधिपरामर्शस्य तादृशक्षणवैशिष्ट्यशून्यत्वादिति भावः । प्रथमलक्षणस्य तत्र नातिव्यप्तिः, स्वहेतोः परामर्शविरहेण विरोधिपरामर्शप्रतिरुद्धकार्यकपरामर्शविषयत्वाभावादिति ध्येयम् । उपलक्षणत्वे दोषमाह । विशेषणीभूतेति । विषयतासंबन्धेन परामर्शवत्त्वाभावादित्यर्थः । प्रकृतहेतुपरामर्शोगृहीताऽप्रामाण्यकः । वन्हि व्याप्यधूमवान्-पर्वत इति ज्ञानमप्रमा इति ज्ञानं । प्रतिहेतुपरामर्शश्चाऽगृहीताऽप्रामाण्यकः । वन्ह्यभावव्याप्यवान् इति परामर्शः । प्रत्यक्षसामग्र्यादिवशात् । अग्रिमक्षणे ।

स्थापनायाः व्याप्तिपक्षधर्मत्वमुभयवादिसिद्धं, वादिना तदभावानुपन्यासात्, द्वितीयस्य तत्त्वमन्यतराऽसिद्धमिति प्रथमेन द्वितीयं बाधितमिति स्वार्थाऽनुमाने एवाऽयं दोष इत्येके ।

वस्तुतस्तु विरोधिवोधकान्यत्वं प्रकृतहेतुपरामर्शप्रतिरुद्धकार्य-
कत्वरूपं प्रतिहेतुपरामर्शविशेषणम् । गृहीताप्रामाण्यकप्रकृतहेतु-
परामर्शाच्च न प्रतिहेतुपरामर्शकार्यप्रतिरोध इति तादृशपरामर्शदशायां
नातिप्रसंगः ।

विरोधिपरामर्शव्यवहितोत्तरक्षणे । तत्र । परामर्शकाले । अतिप्रसंगो-
दुर्वार एवेति । तत्र विरोधिपरामर्शस्य विरोधिवोधकान्यत्वात्, स्वहेतोश्च
तत्प्रतिरुद्धकार्यकपरामर्शविषयत्वात् इति भावः । अगृहीताऽप्रामाण्य-
कत्वस्येति । अस्य निवेशे इत्यनेनाऽन्वयः । तथा च स्वहेतोरगृहीताऽप्रामाण्य-
कत्वविरहादतिव्याप्तिविरहेपीति शेषः । तन्नियतेति । अगृहीताप्रामाण्यकत्व-
व्याप्येत्यर्थः । साध्यसिद्धियोग्यताया वा इति । साध्यसिद्धिजनकता-
वच्छेदकधर्मवत्वरूपाया वा इत्यर्थः । निवेशे इति । तथा चाऽप्रामाण्यज्ञाना-
स्कन्दितस्वपरामर्शस्य तादृशयोग्यताविरहादतिव्याप्तिविरहेपीति शेषः । वैयर्थ्य-
मिति । अगृहीताप्रामाण्यकसाध्यसिद्धयौपयिकपरामर्शकाले साध्याभावसाध्यक-
परामर्शस्य नियमतो विरोधिवोधकान्यत्वात् ।

अप्रामाण्याभावकूटनिवेशापेक्षया लाघवादाह । वस्तुतस्त्विति । गृहीता-
प्रामाण्यकप्रकृतहेतुपरामर्शाच्चेति । अप्रामाण्यज्ञानास्कन्दितवन्ध्व्याप्यधूमवत्ता-
परामर्शादित्यर्थः । न प्रतिहेतुपरामर्शकार्यप्रतिरोध इति । न बन्धुभाव-
व्याप्यवानिति परामर्शकार्यीभूतबन्धुभाववानित्यनुमितिप्रतिरोध इत्यर्थः ।
अगृहीताप्रामाण्यकस्यैव परामर्शस्य कार्यविरोधित्वादिति भावः । तादृशपरामर्श-
दशायां । गृहीताप्रामाण्यकपरामर्शदशायां । नातिव्याप्तिरिति । विरोधि-
परामर्शं प्रकृतहेतुपरामर्शप्रतिरुद्धकार्यकत्वाभावादिति भावः । अत्रेदं बोध्यम् ।
एतल्लक्षणस्य परस्परानुमितिप्रतिबन्धरूपफलघटित्वेन एतदुपरि मतान्तरं निरस्य
तादृशप्रतिबन्धस्य फलताव्यवस्थापनसंगति र्मणिकाराणामित्यवधेयम् ।

सत्प्रतिपक्षदोषस्य स्वार्थपरार्थानुमानदोषतां व्यवस्थापयितुं मतमुत्थापयति ।
स्थापनाया ० इति । प्रकृतधूमादिहेतोरित्यर्थः । व्याप्तिपक्षधर्मत्वमिति ।
व्याप्तिसहितं पक्षधर्मत्वमित्यर्थः । उभयवादिसिद्धमिति । वादिप्रतिवाद्यनुमत-
मित्यर्थः । व्याप्तिपक्षधर्मत्वग्राहकं हेतुमाह । वादिनेति । प्रतिस्थापनावादिने-
त्यर्थः । तदभावानुपन्यासादिति । व्याप्तिपक्षधर्मत्वाभावानुपन्यासादित्यर्थः ।
वाद्यनुद्भावितस्वाभावकत्वादित्यर्थः । द्वितीयस्य । प्रतिहेतोः । तत्त्वं । व्याप्ति-

तत्र । एकदा निरन्तरयोर्वोभयो व्याप्तिपक्षधर्मतया-
ज्ञातयोः प्रतिपक्षत्वात् युगपदुपस्थितेश्च कारणवशेन स्वपर-
साधारणत्वात् ।

एकदेत्यादि । न च द्वितीयस्य परामर्शस्योत्पादनसमये पूर्वेष्वनुमितिजन-
नात्कथं नैरन्तर्यमिति वाच्यम् । साधकमानादिवशेन क्षणमनुमित्यनुत्पादसंभवात् ।
स्वपरिति । अयंभावः । न खलु संभवन्तः सर्वे एव हेत्वाभासाः समुद्भावाः,
आधिक्यप्रसंगात् । परन्तु यथाकाममेकः, तथाच नाप्रतिषेधमात्रेण
व्याप्त्याद्यभ्युपगम इति ।

मूले—एकदेत्यस्य-उत्पन्नयोरिति शेषः । अविरलक्रमेणोत्पन्नयो-
रित्यर्थकं निरन्तरयोर्वेति मूलमाक्षिपति । न चेत्यादिना । साधक-
मानं-साध्यनिश्चयः । विरोधिपरामर्शानन्तरमपि यदि साधक-
मानादिवशेनाऽनुमितिनं जायते तदा तदनुरोधेन सत्प्रतिपक्षस्य
दोषता नायातीत्यतः क्षणमिति । क्षणमेकमित्यर्थः । मूले—
पक्षधर्मत्वम् । अन्यतरासिद्धमिति । प्रतिवाद्यसिद्धमित्यर्थः । स्थापना-
वाद्यननुमतमिति यावत् । तेन तत्र तदभावं विहाय दूषणान्तरानुपन्यासादिति
तत्त्वम् । प्रथमेन । स्थापनाहेतुना । व्याप्तिपक्षधर्मतयोरुभयवादिनिश्च-
येनेति भावः । द्वितीयं । प्रतिस्थापनाहेतुः । बाधितमिति । व्याप्ति-
पक्षधर्मत्वान्यतराभाववत्तया निश्चितमित्यर्थः । भ्रमत्वनियतविषयताकव्याप्त्यादिक-
मिति यावत् । अयंदोषः । सत्प्रतिपक्षरूपोदोषः । तथा चानुमत्यननुमतिभ्यां-
तुल्यवलतानिराकरणात्परार्थस्थले नायं दोष इति फलितम् ।

अप्रमात्त्वग्रहादेव तुल्यवलता इत्यभिप्रेत्य स्वार्थस्थले दूषकतावीजं व्युत्पाद्य
तत्सत्त्वेन परार्थस्थले दोषतां व्युत्पादयति । एकदेति मूलम् । एकस्मिन् क्षणे
इत्यर्थः । निरन्तरयोरिति । क्रमिकक्षणद्वयोरित्यर्थः । उभयोः । हेत्वोः ।
ज्ञातयोरित्यत्र भावे क्तः । ज्ञानयोरिति तदर्थः । प्रतिपक्षत्वादिति । तथा
च एकस्मिन् काले क्रमिककाले वा हेतुद्वयधर्मिकव्याप्तिपक्षधर्मत्वप्रकारकज्ञानयोः
प्रतिपक्षत्वादित्यर्थः । क्रमिकत्वं न संभवतीत्याशङ्कते । नचेति । विरोधि-
परामर्शानन्तरमपीति । अपिना विरोधिपरामर्शक्षणेस्य समुच्चयः । यथा
विरोधिपरामर्शक्षणेऽनुमितिर्न जायते तथा विरोधिपरामर्शानन्तरक्षणेपि न
जायतेतदेत्यर्थः । तदनुरोधेन । अनुमित्यनुत्पादानुरोधेन । नायातीति ।
सिद्धेरेव तत्र दोषत्वसंभवादिति भावः । साधकमानादीत्यादिपदेन विरोधिपरामर्श-
सामग्र्या अपि संग्रहः । एवं च पर्वतोवन्हिमानिति सिद्धिः- ततो वन्हिव्याप्यवत्ता-

ज्ञातयोः—ज्ञानयोः । प्रतिपक्षत्वात् । परस्परकार्यप्रतिरोधकत्वात् । युगपदिति । यौगपद्यमेककालवृत्तित्वं, नतूत्पत्तिघटितं, द्वितीयपक्षासंग्राहकत्वात् । परामर्शद्वयसंवलनस्य स्वपरसाधारणत्वेऽपि परार्थस्थले व्याप्तिपक्षधर्मताभंगमुपेक्ष्य सत्प्रतिपक्षोद्भावेऽप्रतिषिद्धत्वेन प्रकृतहेतोर्व्याप्तिपक्षधर्मतयोः प्रतिवाद्यनुमतत्वग्रहणेन प्रमितत्वग्रहणान्नद्वयोस्तुल्यबलत्वमित्याक्षेपानुद्धारान्भावं पूरयति । दीधितौ-अयंभाव इति । आधिक्यप्रसंगादिति । हेतुद्वयप्रयोगइवदोषद्वयोद्भावेऽप्याधिकादिति भावः । यथाकाममित्यनेनोद्भावे विनिगमनाविरहशंका निराकृता । व्याप्त्याद्यभ्युपगमः । व्याप्त्यादेःप्रतिवाद्यनुमतत्वसिद्धिः । अप्रतिषिद्धत्वस्याऽभावानुद्भावनरूपस्यान्यथासिद्धतयाऽनुमत्यनाक्षेपकत्वादिति भावः ।

परामर्शः- ततो विरोधिपरामर्शः, तत्र सिद्धितुरीयक्षणेऽनुमित्यनुत्पादस्य विरोधिपरामर्शमात्राधीनतया तत्पूर्वक्षणे सत्प्रतिपक्षितत्वस्येष्टत्वादाह । क्षणैकमिति । तथा चैकत्वं विवक्षितमिति भावः । एवं च परार्थस्थले कथंयुगपत्परामर्शद्वयसंवलनमिति समाहितम् । प्रतिबन्धकवशेन यौगपद्यसंभवात् । मूले—व्याप्तिपक्षधर्मतयेति । साध्यतदभावनिरूपितव्याप्तिपक्षधर्मतयेत्यर्थः । ज्ञातयोरित्यत्र निष्ठया विषयतार्थकत्वे बाधादाह । ज्ञानयोरिति । सत्प्रतिपक्षपदप्रवृत्तिनिमित्तमक्षतमेवेत्याह । परस्परेति । अत्र जगदीशेनाऽयं भाव इत्यादिग्रन्थः मूले परार्थस्थले युगपदुत्पन्नयोर्विरोधिपरामर्शयोः सत्प्रतिपक्षत्वव्यवस्थापनेऽपि क्रमोत्पन्नयोस्तयोस्तथात्वं नोपपादितमित्याशङ्क्याऽवतारितः सोऽयं महान्प्रलाप इत्याशयेनाह । यौगपद्यमिति । न तूत्पत्तिघटितमिति । एककालोत्पत्तिकत्वरूपमित्यर्थः । द्वितीयपक्षासंग्राहकत्वादिति । निरन्तरयोरिति पक्षासंग्राहकत्वादित्यर्थः । तयोरेककालोत्पत्तिकत्वाभावादिति यावत् । स्वार्थानुमानमात्रदोषताया एवाऽऽक्षेपे उक्तत्वात् परार्थस्थले युगपदुत्पन्नयोस्तयोस्तथात्वप्रदर्शनमात्रेणाऽऽक्षेपपरिहारसंभवात् क्रमोत्पन्नोत्कीर्तनव्यर्थम्, नापि भावपूरणे क्रमोत्पन्नयोस्तयोस्तथात्वनिर्वाहोलभ्यते इत्यतः स्वयमाक्षेपमनूद्य भावं संगमयति । परामर्शद्वयेति । विरोधिपरामर्शद्वयेत्यर्थः अप्रतिषिद्धत्वेन । वाद्यनुपन्यस्तस्वाभावकत्वेनेति यावत् । प्रमितत्वं च प्रमात्वनियतविषयताश्रयत्वम् । तथा च प्रकृतहेतुवृत्तिव्याप्तिपक्षधर्मते वाद्यनुमते वाद्यनुपन्यस्तस्वाभावकत्वादित्यनुमानेनवाद्यनुमतत्वसिद्धौ तेन हेतुना प्रकृतहेतुवृत्तिव्याप्तिपक्षधर्मतयोः प्रमितत्वसिद्धिर्वोभ्या । न द्वयोः । परामर्शयोः । तुल्यबलतेति । प्रकृतपरामर्शस्याधिकबलत्वात् । दीधितौ-सर्वे एवेति । समयबन्धं विनेत्यादिः । आधिक्यप्रसंगादिति । आधिक्यनामकनिग्रहप्रसंगादित्यर्थः । अत्राधिक्य-

अथ वस्तुनोऽद्व्यात्मकत्वेन व्याप्तिपक्षधर्मताभंग एकत्राऽऽ-
वश्यक इति स एव दोषः ।

मूले—अद्व्यात्मकत्वेनेति । साध्यतदभावयोरेकतरवत्वेऽपराऽन-
धिकरणत्वनियमेनेत्यर्थः । व्याप्तीति । एकत्र । हेत्वोरन्यतरत्र ।
स्वस्वसाध्यनिरूपितव्याप्तिपक्षधर्मतयोरन्यतरभंग आवश्यक इति ।
स एव । अन्यरत्वोनोभयत्रावधारितो विशिष्य संन्दिग्धोदोष
आस्तां किं प्रकरणसमस्य दोषतयेत्यर्थः ।

भियैव हेतौ व्याप्त्यादिविरहोनोपन्यस्यते, न चैतावता तस्याव्याप्त्यादिकं
वादिसिद्धमिति । अनुपन्यस्तव्याप्त्यादिविरहस्य बाधकत्वायोगात्परार्थस्थलेपि
क्रमोत्पन्नयोर्विरोधिपरामर्शयोर्दोषत्वं भवत्येवेति यज्जागदीश्यां भावपूरणं-तदिदमपे-
शलम् । क्रमोत्पन्नयोरिव युगपदुत्पन्नयोरपि दोषत्वे एतद्बुद्धेरप्यपेक्षणीयतया-
क्रमोत्पन्नमात्रे तदुत्पादनाभिप्राये दीधितिकृतां विक्षिप्तचित्तता स्यादिति ध्येयम् ।
हेतुद्वयप्रयोग इवेति । पर्वतोवन्हिमानधूमात्आलोकादिति । निराकाञ्चत्वस्या-
विशिष्टतालाभाय दृष्टान्तः । ननु व्याप्तिपक्षधर्मताविरह एव कथं नोद्भावित-
इत्यत आह । परन्त्विति । यथाकाममेक इति । अत्र वचनविपरिणामेन
समुद्भाव्य इत्यनुषंजनीयम् । यथाकाममतिक्रिया विशेषणम् । तदुद्भावेन ।
व्याप्तिपक्षधर्मताविरहोद्भावेन । तथा च कामनाविरहादेवान्यस्य नोद्भावनं न तु
तदसत्वात्तदनुद्भावनमिति सूचितम् । तथा चेति । नाऽप्रतिषेधमात्रेणेति ।
प्रकृतहेतोर्व्याप्तिपक्षधर्मतयोरित्यादिः । अभावानुद्भावनरूपस्येति । प्रति-
वाद्यनुद्भावितस्वाभावकैवरूपलिङ्गस्येत्यर्थः । अन्यथासिद्धतयेति । वाद्यनुम-
तत्वव्यभिचारितयेत्यर्थः । कामनाविरहसिद्धतया इति कश्चित् । अनुमत्य
नाक्षेपकत्वादिति । वाद्यनुमतत्वासाधकत्वादित्यर्थः ।

स्वार्थानुमानेपि दोषान्तरसांकर्यात्सत्प्रतिपक्षस्य न दोषतेत्यभिप्रायेणाऽऽ-
शङ्कते । अथेति । साध्यतदभावयोः परस्परविरुद्धत्वग्रहदशायामेव
वक्ष्यमाणरीत्या व्याप्त्यादिभंगावधारणमतस्तद्विरुद्धत्वप्रदर्शकमूलं व्याचष्टे ।
साध्यतदभावयोरिति । साध्याभावे साध्यव्यापकीभूताभावप्रतियोगित्वं-साध्ये
साध्याभावव्यापकीभूताभावप्रतियोगित्वं चाऽक्षरलभ्यं साध्यतदभावयोः परस्पर-
विरुद्धत्वमिति स्पष्टार्थः । व्याप्त्यादिभंगावधारणस्यानुमानिकतया पक्षसाध्यादिकं
परिष्कुर्वन्पूरणसंवलितार्थमाह । एकत्रेत्यादि । एकत्रेति पक्षप्रतीकारणम् ।
अन्यतरभंगः । व्याप्तिपक्षधर्मत्वाभावान्यतरवत्त्वम् । तथा च परार्थस्थलेपि
परामर्शद्वयसंवलनोत्तरं हेतु-प्रतिहेत्वन्यतरत् स्वस्वसाध्यव्याप्त्यभावपक्षधर्मत्वा-
भावान्यतरवत् विरुद्धद्वयसाधकत्वादितिरीत्या सर्वत्रानुमानमस्त्येवेति भावः ।
हेतौ व्याप्तिलाभाय आवश्यक इत्युक्तम् । स एव । भंग एव । पक्षतावच्छेद-

साध्यतदभावयोर्यौ व्याप्तौ तयोरेकधर्मिणि सत्वमनुपपन्नं धर्मिवृत्तौ
 एकतरव्याप्त्यभावं तदा कल्पयति यदि एकतरव्याप्त्यभावं विना
 तन्नोपपद्यते इत्यवधारयितुं शक्यते । तदेव न-उभयत्र व्याप्तिसत्त्वेपि
 साध्यतदभावौ यद्यविरुद्धौ स्यातां तदा उभयत्र पक्षधर्मता निर्वहतीति
 प्रतिसन्धानेन तद्विघटनादिति सामान्यतोपि न व्याप्तिभंगावधारण-
 मिति कथमज्ञायमानस्य दोषतेत्याशंकते न च तयोरिति । साध्य-
 कावच्छेदेनानुमित्यात्मकस्य सदसद्वेतुभेदेन प्रमाभ्रमरूपावधारणस्य लाभाय
 उभयत्रेति । तेन सद्धेतौ दोषाभावात्तत्साध्यकानुमितिर्दुर्वारा इत्यपास्तम् ।
 अन्यतरत्वेनैव भंगस्य व्यापकत्वात् विशिष्य निर्धारणाऽसंभवादन्यतरत्वेनेत्युक्तम् ।
 पक्षे हेतौ विशिष्य निर्धारणाऽसंभवात् (साध्ये) अन्यतरत्वेनेत्युक्तम् । हेतौ
 विशिष्य सन्दिग्धस्य दोषत्वायोगादवधारणानुसरणम् । दोषता च विशेषरूपे-
 षेति सन्देहानुधावनम् । विशिष्य । विशेषधर्मं धर्मितावच्छेदकीकृत्य । दोषः ।
 परस्परानुमित्यनुत्पादप्रयोजकः । व्याप्तौ । व्याप्यत्वेन गृहीतौ । तयोः ।
 साध्यतदभावव्याप्ययोः । एकधर्मिणि सत्त्वं । एकधर्मिवृत्तित्वं । धर्मिवृत्तौ
 हेतौ । तत् । साध्यतदभावव्याप्ययोरेकधर्मिवृत्तित्वम् । तयोरेकधर्मिवृत्तित्वं
 व्याप्त्यभावं विनाऽनुपपन्नं “व्याप्त्यव्यापकीभूताभावप्रतियोगि” इत्यर्थः । तदेव न
 साध्यतदभावव्याप्ययोरेकधर्मिवृत्तित्वं नाऽनुपपन्नम्, तथा च पक्षधर्मत्वाभावः स्वस्व-
 साध्यव्याप्ति-व्यापकत्वान्यतरवानुइत्यनुपपत्तिज्ञानं-हेतुप्रतिहेत्वन्यतरः पक्षधर्मः इति
 ज्ञानसहितमेव हेतुप्रतिहेत्वन्यतरः तत्तत्साध्यव्याप्त्यभावान्यतरवानित्यनुमितिजनकं
 त्राच्यम्, तच्च न संभवतीत्यर्थः । असंभवे हेतुमाह । उभयत्रेति । साध्य-
 तदभावव्याप्ययोः । निर्वहतीति । यथा पीनोऽयं देवत्तो दिवा न भुङ्क्ते इत्यत्र
 पीनत्वं रात्रिभोजित्वकल्पकं नेह तथा-व्याप्त्यभावं विनापि साध्यतदभावव्याप्ययोरेक-
 त्रधर्मिवृत्तित्वमुपपद्यतेइतिभावः । तद्विघटनादिति । साध्यतदभावव्याप्ययोरेक-
 धर्मिवृत्तित्वं व्याप्त्यभावं विनाऽनुपपन्नम् इतिअनुपपत्तिविघटनादित्यर्थः ।
 वस्तुतो विरुद्धयोरपि साध्यतदभावयोरविरोधग्रहकालीनेनोभयत्रव्याप्तिसत्त्वे उभयत्र
 पक्षधर्मतानिर्वहतीत्येतादृशव्यभिचारज्ञानेन तादृशानुपपत्तिविघटनात् । सामान्य-
 तोऽपि । अन्यतरत्वेनापि । न व्याप्त्यादिभंगावधारणमिति । न व्याप्ति-
 पक्षधर्मताविरहनिश्चय इत्यर्थः । अज्ञायमानस्य । व्याप्तिपक्षधर्मताविरहस्य ।
 दोषता । अनुमित्यनुत्पादप्रयोजकता । दोषोद्भावनस्यैवानुमितिप्रतिबन्धकत्वं न तु
 दोषस्येत्यतोऽज्ञायमानस्येत्युक्तम् । दीधितौ तयोः । साध्यतदभावयोः । विरोध-
 भंगेपि । विरोधित्वाग्रहदशायामपि । उपपत्तेः । व्याप्तिपक्षधर्मत्वोपपत्तेः ।
 अविरोधे । विरोधित्वाग्रहे । अनुमित्यप्रतिरोधादिति । तत्र
 समुच्चयात्मकानुमितेरिष्टत्वादित्यर्थः । तथा च । विरोधावधारणे ।

न च तयोर्विरोधभङ्गेऽप्युपपत्तेर्न व्याप्त्यादिभङ्गनियम इति वाच्यम् । अविरोधेऽनुमित्यविरोधात् । विरोधे व्याप्त्यादिभङ्गनियमादिति चेन्न । प्रतिरुद्धत्वज्ञानानन्तरं व्याप्त्यादिभङ्गज्ञानमित्युपजीव्यत्वेन व्यभिचारवदस्यापि दोषत्वात् ।

ननु साध्यतदभावयोरिव तद्व्याप्यत्वेनावधारितयोर्विरोधादेकत्र न निश्चयः-किन्तु संशयः, निश्चये वाऽन्यतरव्याप्तिसंशय इति व्याप्यत्वासिद्धिरिति चेन्न । उभयोरेकत्र निश्चयानन्तरं अन्यतरव्याप्तिसंशय इत्युपजीव्यत्वेनाऽस्य भिन्नत्वात् ।

तदभावयोरविरोधग्रहदशायामनुमित्यप्रतिरोधान्न सत्प्रतिपक्षता अपि तु विरोधावधारणदशायामेव, तथा-उक्तान्यथासिद्धिसंभावनाविरहादनुपपत्त्यवधारणं न दुर्घटमित्याह । अविरोधे इति । प्रतिरुद्धत्वस्य कार्यानुत्पादरूपस्यादोषतया प्रतिरुद्धत्वेत्यादियथाश्रुतमूलस्याऽसंगतिरतोव्याचष्टे । प्रतिरुद्धत्वेतीति ।

एकत्र धर्मिणि मिथोविरुद्धयोः साध्यतदभावव्याप्ययोर्व्याप्यत्वेन ज्ञानं यदि निश्चयरूपं स्यात्तदा परस्परप्रतिबन्धेन नोत्पद्यत एव, अतोव्याप्त्यंशे पक्षधर्मतांशे वा संशयरूपमेवतत् । तथा च कारणीभूतनिश्चयाभावादेव नानुमित्युत्पादः, न तु सत्प्रतिपक्षभावादित्याक्षेपे “उभयोरेकत्र निश्चयानन्तरं” मित्यादिना विरोधिद्वयव्याप्यवत्तानिश्चयस्य व्याप्त्यादिसंशयोपजीव्यत्वाभिधानं न संगच्छते, तादृशनिश्चयस्यैवानुपपादितत्वादतोभावमाह । परस्परेति । साध्यतद-

उक्ताऽन्यथासिद्धिसंभावनाविरहादिति । साध्यतदभावौ यद्यविरुद्धौस्यातामित्यन्यथासिद्धिसंभावनाविरहादित्यर्थः । अनुपपत्त्यवधारणमिति । साध्यतदभावव्याप्ययोरेकधर्मवृत्तित्वं एकतरव्याप्त्यभावं विनाऽनुपपन्नमित्यनुपपत्त्यवधारणमित्यर्थः । मूले प्रतिरुद्धत्वज्ञानानन्तरमिति । परामर्शद्वयसंवलनोत्तरमित्यर्थः । तथाचाऽस्यापिदोषत्वादिति मूलस्यविरोधिव्याप्त्यादेरनुमित्यनुत्पादप्रयोजकत्वादित्यर्थः । व्यभिचारवदिति । व्याप्तिभङ्गज्ञानोपजीव्यत्वेनयथाव्यभिचारस्य दोषत्वमित्यर्थः । पुनः शङ्कते । नन्विति । साध्यतदभावयोरिवेति । एकत्र न निश्चयइत्यत्र दृष्टान्तः । तद्व्याप्यत्वेनेति । साध्यतदभावव्याप्यत्वेनेत्यर्थः । नोत्पद्यते एवेति । अस्य व्याप्यत्वेन ज्ञानमितिपूर्वेणान्वयः । तथा च धूमवत्ताज्ञानं प्रति बन्धौ धूमव्यापकताज्ञानसहितं

दूषकताबीजं तु समबलविरोधिसामग्रीप्रतिबन्धेन निर्णया-
जनकत्वम् ।

प्रतिरुद्धत्वेति । प्रतिरोधप्रयोजकविरोधिव्याप्त्यादीत्यर्थः । उभयोरिति ।
परस्पराभावव्याप्यत्वं हि हेत्वोर्विरोधः । तदग्रहे तयोरेकत्र निर्णयोन विरुध्यते
इति भावः ।

दूषकतेति । विरोधिपरामर्शसत्त्वे नियमेन परामर्शान्तरादनुमित्यनुत्पादः
तस्यानुमितिविरोधित्वं कल्पयति । न तु तेन ज्ञाप्यमानस्य व्याप्त्यादिविरहस्य,
सद्धेतावपि तस्यानुमितिविरोधित्वादित्यर्थः ।

भावव्याप्यत्वं हि हेत्वोः, साध्याभावसाध्ययोरेव विरोधः, न तु
परस्परंतयोः, परस्परविरुद्धत्वेनज्ञातयोरेव नैकदा निश्चय इति
तदग्रहे परस्परव्यापकविरुद्धत्वेन ग्रहेपि हेत्वोरेकत्र निश्चयः
संभवत्येवेत्यर्थः ।

दूषकताबीजमित्यादिग्रन्थस्य दूषकत्वं निग्रहप्रयोजकत्वं दुष्टत्व-
मिति यावत्, एतादृशार्थपर्यालोचनया विरोधिपरामर्शप्रतिबन्धेनाऽ-
तदभावव्याप्यपाषाणमयत्ववत्ताज्ञानं प्रतिबन्धकम् । पाषाणमयत्ववत्ताज्ञाने च
बन्धभावे पाषाणमयत्वव्यापकताज्ञानसहितं बन्धिव्याप्यधूमवत्ताज्ञानं प्रतिबन्धक-
मित्यभिमानः । किन्तु संशय इति । अत्र संशयपदं पञ्चधर्मतासंशयपरम् । निश्चये ।
पञ्चधर्मतानिश्चये । व्याप्यत्वासिद्धिरिति । व्याप्यत्वनिश्चयाभाव इत्यर्थः ।
तत् । व्याप्यत्वेन ज्ञानम् । तथा च । संशयरूपत्वे च । निश्चयाभावादेवेति ।
व्याप्यनिश्चयाभावादेवेत्यर्थः । एवकारव्यवच्छेद्यमाह । न त्विति । पूर्वं व्याप्य-
भावज्ञानेनान्यथासिद्धेनिराकरणेपि व्याप्तिनिश्चयाभावेनान्यथासिद्धिनिराकरणान्न
पौनरुक्त्यम् । तादृशनिश्चयस्यैव । व्याप्यनिश्चयस्यैवेत्यर्थः । साध्यतद-
भावव्याप्यत्वं हि हेतोरिति । हेतुवृत्तिसाध्यतदभावव्याप्यत्वं हीत्यर्थः ।
न तु परस्परं तयोः । साध्यतदभावव्याप्ययोः । तदभावव्याप्यवत्ताज्ञानस्य-
तद्वत्ताज्ञानविरोधित्वेपि तद्व्याप्यवत्ताज्ञानाविरोधित्ववत्तद्व्यापकीभूताभाववत्ता-
ज्ञानस्य तद्वत्ताज्ञानविरोधित्वेपि तद्व्यापकीभूताभावव्याप्यवत्ताज्ञानस्याऽविरोधित्व-
मिति भावः । परस्परविरुद्धत्वेन ज्ञातयोरेवेति । साध्यतदभावयोरेवेत्यर्थः ।
एकदा । एककाले । एवकारव्यवच्छेद्यमाह । तदग्रहेणेति । हेत्वोःपरस्पर-
विरुद्धत्वाग्रहेणेत्यर्थः । परस्परव्यापकविरुद्धत्वेन ग्रहेपीति । परस्परसाध्य-
तदभावविरुद्धत्वेन ग्रहेपीत्यर्थः । दीधितौतदग्रहेचेति । परस्पराभावव्याप्य-
वत्ताग्रहे चेत्यर्थः तयोः । परस्पराभावव्याप्ययोः । दूषकताबीजमित्यादि
ग्रन्थस्येति । अस्य एतादृशार्थपर्यालोचनयेत्यत्रान्वयः । निग्रहप्रयोजकोदुष्टस्तद्धर्मो-
दुष्टत्वमित्याह । दुष्टत्वमिति यावदिति । विरोधिपरामर्शेति । तथा च

नुमित्यजनकत्वं सत्प्रतिपक्षस्थले हेतोर्दुष्टताप्रयोजकं, न तु निर्णया-
जनकत्वमात्रं विरोधिपरामर्शशून्यतादशायामपि कारणविरहेणा-
नुमित्यजनकतया सद्धेतोर्दुष्टतापत्तेः । नापि विरोधिपरामर्शज्ञाप्य-
मानो व्याप्तिपक्षधर्मताविरहः । सद्धेतौ तदसत्त्वेन विरोधिपरामर्श-
संबलनदशायामपि तस्य दुष्टत्वानुपपत्तेः, विरोधिपरामर्शप्रयुक्त-
व्याप्त्यादिभंगज्ञानं भ्रमप्रमासाधारणं वा सद्धेतुसाधारणदुष्टता-
प्रयोजकमित्यर्थोऽनित्यदोषानभ्युपगन्तुमते न संभवतीति तमन्यथा-
व्याचष्टे । विरोधीत्यादिना ।

समानबलसामग्रीप्रतिबन्धेन निर्णयाजनकत्वमिति मूले सामग्री-
पदं विरोधिपरामर्शपरं, प्रतिबन्धपदं नियमपरं । विशेषणं तृतीया ।
निर्णयाजनकत्वमनुमित्यनुत्पादः । तथा च विरोधिपरामर्शनियतोऽ-
नुमित्यनुत्पाद इति समुदायार्थः । नियमश्च व्यापकत्वमित्याशयेन
विरोधिपरामर्शसत्त्वे नियमेनानुमित्यनुत्पाद इति व्याख्यातम् ।
तस्य । विरोधिपरामर्शस्य । विरोधित्वं कल्पयतीति । एवं च
दूषकतापदं विरोधिपरामर्शनिष्ठप्रतिबन्धकतापरम्, बीजपदं च
कल्पकार्थकं बोध्यम् ।

मूले सामग्रीपदं परामर्शपरमिति ध्येयम् । प्रतिबन्धेनेत्यन्तोपादानफलमाह ।
नत्विति । निर्णयाजनकत्वमात्रमिति । मात्रपदेन विरोधिपरामर्शनेत्यस्य
व्यावृत्तिः । सद्धेतोरिति । असद्धेतोरिष्टापत्तिः कर्तुं शक्यते
इत्यतः सद्धेतोरित्युक्तम् । विरोधिसामग्रीप्रतिबन्धेननिर्णयाजनकत्वमिति
मूलव्याख्यानावसरे एव पक्षधर्मताविरह इतिमूलं व्याचष्टे । नापीति । दुष्टता-
प्रयोजक इति विपरिणतमनुषज्यते अन्यज्ञाप्यमानस्यप्रकृतदुष्टताप्रयोजकत्वाभावात्पूर-
यति । विरोधिपरामर्शज्ञाप्यमान इति । तदसत्त्वेन व्याप्तिपक्षधर्मता-
विरहाऽसत्त्वेन । तस्य । सद्धेतोः । एकत्र व्याप्तिभंगेति मूलं व्याचष्टे ।
विरोधिपरामर्शेति । भ्रमप्रमासाधारणं । भ्रमप्रमीयविषयतासाधारणं ।
दूषयति । अनित्यदोषानभ्युपगन्तुमते इति । तं । दूषकत्वं । विरोधिपरामर्शोऽ-
सत्त्वेपि बाधादिवशादनुमित्यनुत्पादसंभवेनाऽव्याप्यत्वादाह । नियमश्चेति ।
विरोधिपरामर्शव्यापकः परामर्शान्तरादनुमित्यनुत्पाद इति यावत् । कल्पयतीति ।
तथा च विरोधिपरामर्शः प्रकृतानुमितिप्रतिबन्धकः स्वव्यापकानुत्पादप्रतियोगि-
प्रकृतानुमितिकत्वादित्यनुमानं, विरोधिपरामर्शः परामर्शान्तरादनुमितिविरोधी
परामर्शान्तरादनुमित्यनुत्पादव्याप्यत्वादित्यनुमानं वा बोध्यम् । विरोधिपरामर्श-
प्रतिबन्धकताकल्पकत्वरूपेति । विरोधिपरामर्शः प्रकृतानुमितिप्रतिबन्धकः

अत्र दूषकताबीजमित्यस्यानुषंगेण व्याप्तिपक्षधर्मताविरहो न दूषकताबीजमित्यर्थो लभ्यते, स चाऽसंगतः, व्याप्तिपक्षधर्मताविरहस्य विरोधिपरामर्शप्रतिबन्धकताकल्पकत्वरूपदूषकताबीजत्वाप्रसक्तेः, अतो-
व्याप्तिपक्षधर्मताविरह इत्यनन्तरं विरोधिपरामर्शकालीनानुमित्य-
नुत्पादकल्प्यप्रतिबन्धकताक इति पूरणीयमित्याशयेन व्याचष्टे । न
त्विति । व्याप्त्यादिविरहस्य स्वरूपतोदोषत्वाप्रसक्तेरन्यज्ञाप्यमानस्य
तथात्वे च विरोधिपरामर्शस्यानुपयोगितयातदसंवलनदशायामपि-
सत्प्रतिपक्षत्वापत्तिरतो न त्वित्यनन्तरं तेन ज्ञाप्यमान इति पूरणीय-
मित्याशयेन व्याचष्टे । तेनेति । सद्धेतावपि । व्याप्तिविरहशून्येपि ।
एतादृशमूलप्रतीकानन्तरंपूरयति । तस्येति । विरोधिपरामर्शस्येत्यर्थः ।
सत्प्रतिपक्षत्वादिति मूलस्यव्याख्या अनुमितिविरोधित्वादिति ।

व्याप्तिपक्षधर्मताविरहज्ञापकत्वादित्यनुमानरूपेत्यर्थः । दूषकताबीजत्वाऽप्रसक्ते-
रिति । परामर्शस्याऽप्रतिबन्धकत्वेपि व्याप्तिपक्षधर्मताविरहोपपत्तेरिति भावः ।
एतन्मतेऽनुमित्यनुत्पादस्य विरोधिपरामर्शाऽप्रयुक्ततया कालीनेति । तथात्वेन
ज्ञायमानः स्वनिष्ठसाध्यव्याप्त्यादिविरहः तत्साध्यकानुमितिप्रतिबन्धकः विरोधि-
परामर्शकालीनतत्साध्यकानुमित्यनुत्पादकत्वात्, एवं च विरोधिभूतोयोर्बन्धिव्याप्य-
वत्तापरामर्शः तत्कालीननिर्वन्हित्वानुमित्यनुत्पादः तेन ज्ञायमानस्य पाषाणमयत्वादि-
निष्ठव्याप्त्यादिविरहस्य प्रतिबन्धकत्वं प्रकल्पयतीत्यर्थः । दीधितौ-व्याप्त्यादि-
विरहस्येति । अनुमितिविरोधित्वेकप्रकल्पयतीति पूर्वणान्वयः । दोषत्वाप्रसक्तेः ।
प्रतिबन्धकत्वाऽप्रसक्तेः । इदन्तु ज्ञाप्यमान इत्यस्य प्रयोजनम् । तेनेत्यस्य
प्रयोजनमाह । अन्येति । तेन । विरोधिपरामर्शेण । ज्ञाप्यमान इति ।
तथा चाऽनुमित्यनुत्पादकल्प्यप्रतिबन्धकताको विरोधिपरामर्शज्ञाप्यमानव्याप्तिपक्ष-
धर्मताविरह इति समुदितार्थः । व्याप्त्यादिविरहस्याऽप्रतिबन्धकत्वं कुत इत्या-
कांक्षायां । सद्धेतावपीति । अनेन भवदभिमतप्रतिबन्धकस्याऽसत्त्वमेव
प्रतिपाद्यते । हेतुनिष्ठव्याप्त्यादिविरहस्यैव विरोधित्वात् । ज्ञायमानहेतुनिष्ठ-
व्यभिचारप्रतिबन्धकतामते इव हेत्ववगाहिज्ञानविषयव्याप्त्यादिविरहस्यविरोधित्वो-
पगमेपि हेतौ व्याप्तिज्ञानकाले तदसत्त्वं बोध्यम् । अनुमितिविरोधित्वादिति ।
तथा च सद्धेतोः सत्प्रतिपक्षत्वानुपपत्तिरितिभावः ।

सद्धेतौ व्याप्त्यादेर्विरहस्याऽसंभवादिति यावत् । पक्षधर्मताभंगानुक्त्या
मूलस्य न्यूनतामपाकुर्वन्नाह । व्याप्त्यादीति । तथाच मूले व्याप्तिभंगेत्यत्र
व्याप्तिपदमनुमित्यौपयिकपरमिति भावः । अनास्थायां हेतुमाह । प्राथमिकेति ।
प्रथमक्षणावृत्तीत्यर्थः । व्याप्त्यादिभंगज्ञानोत्पत्तिक्षणवृत्तीति यावत् । अन्यथा ।
विरोधिपरामर्शस्य साक्षादप्रतिबन्धकत्वे । उदीच्यतया । उत्तरकालीनतया ।

एकत्र व्याप्तिभंगज्ञानद्वारा वाऽस्य दूषकत्वम् ।

व्याप्त्यादिविरहज्ञानद्वारा अस्य दूषकत्वमाह । एकत्रेति । वाकारोऽना-
स्थायाम् । प्राथमिकानुमितिप्रतिरोधेनैव तथात्वात्, परमुखनिरीक्षकत्वेन
तद्विषयस्याऽऽभासत्वायोगाच्चेति ।

दूषकत्वं-विरोधिपरामर्शस्यानुमितिविरोधित्वम् । एतन्मतस्य-
दूष्यत्वाद्वाकारमनिर्भरसूचकतया व्याचष्टे । वाकार इति ।
अनुमितिप्रतिरोधेन । अनुमित्यनुत्पादानुरोधेन । विरोधिपरामर्शस्य
तथात्वात् । साक्षादेवप्रतिबन्धकत्वात् । अन्यथा व्याप्ति-
भंगज्ञानस्योदीच्यतया साक्षादनुमित्यविरोधितया च विरोधिपरामर्श-
संबलितपरामर्शात्प्रथममनुमितिर्जन्येतैव बाधकविरहादिति भावः ।
परंपरया व्याप्तिज्ञानविरोधित्वं न हेत्वाभासतायामुपयुज्यते इत्याह
परेति ।

ननु व्याप्तिभंगज्ञानस्य साक्षादनुमितिविरोधित्वे कार्यकालवृत्तितया प्रतिबन्धकत्व-
मावश्यकं तथा च व्याप्तिभंगज्ञानोत्पत्तिकाले नापत्तिसंभवइत्यत आह
साक्षादनुमित्यविरोधितया चेति । तथा च साक्षात्प्रतिबन्धकत्वमेव
नास्तीतिभावः । प्रथमं । व्याप्त्यादिभंगज्ञानोत्पत्तिक्षणे । अनुमितिर्जन्येतैवेति ।
अनुमितिः स्यादित्यर्थः । विरोधिपरामर्शस्यां व्याप्त्यादिभंगकल्पनादशायामप्य-
नुमितेरनुत्पत्त्या प्राथमिकेन साक्षादनुमितिप्रतिरोधेनैव तयोर्दूषकत्वादिति भावः ।
परंपरया । व्यभिचारोत्थापकतया । दीधितौ-तद्विषयस्य । विरोधिपरामर्श-
विषयस्य आभासत्वायोगाच्चेति । अनुमितेस्तत्करणज्ञानस्य वा साक्षाद्विरोधिन
एव हेत्वाभासत्वात्, अन्यथोपाधेरपि तथात्वापत्तेरिति भावः । इदमुपलक्षणम् ।
व्याप्त्यादिविरहज्ञानस्य साक्षादनुमितिप्रतिबन्धकत्वे मानाभावाच्चेत्यपि द्रष्टव्यम् ।
प्रथमपक्षे । विरोधिसामग्रीप्रतिबन्धेन निर्णयाजनकत्वमिति पक्षे । अनुमिति-
विरोधित्वे । तद्वत्तानुद्धिप्रतिबन्धकत्वे इति यावत् । अनुमितिमात्रविरोधित्वे ।
उपनीतप्रत्यक्षशब्दादिप्रतिबन्धकत्वमपि न स्यादिति भावः । तस्याः ।
विरोध्यनुमितिसामग्र्याः । इत्याशङ्क्येति । पीतत्वाभावव्याप्यवान् शंखः
इति निश्चयसत्त्वे. घटाभावव्याप्यवद्भूतलमिति निश्चयसत्त्वे च दोषसत्त्वे
लौकिकसन्निकर्षसत्त्वे च पीतःशंख इति घटवद्भूतलमितिधीश्च जायते तयोरनुप-
पत्तिमाशङ्क्येत्यर्थः । प्रत्यक्षसामग्र्या बलवत्त्वमित्यर्थकतयेति । प्रत्यक्ष-
सामग्र्या बलवत्त्वेतु अनुमितिसामग्र्यन्तर्गतप्रत्यक्षसामग्र्यभावरूपकारणाभावादेव
विरोधिसामग्र्यभावान्न प्रत्यक्षविरोध इति भावः । प्रत्यक्षसामग्रीतो
बलवत्त्वादिति । घटप्रत्यक्षं प्रति घटातिरिक्तविषयकानुमितिसामग्रीत्वेन प्रति-
बन्धकत्वादितिभावः । एकत्रेत्यादि पक्षे एवेति । एकत्रव्याप्तिभंगज्ञानद्वारा

चक्षुरादेश्च नानुमानेन प्रतिरोधः, तदुपस्थितावपि फलदर्शनेन तस्याऽधिकबलत्वात् ।

ननु विरोधिपरामर्शो यदि विपरीतनिर्णयविरोधि, कथं तर्हि विशेषदर्शने नयनादिजन्मा पीतत्वादिभ्रम इत्यत आह । चक्षुरादेश्चेति चस्त्वर्थः ।

प्रथमपक्षे विरोध्यनुमितिसामग्र्या अनुमितिविरोधित्वे प्रत्यक्ष-प्रतिबन्धकत्वमपि तस्याः स्यात्, विरोधिज्ञानसामग्रीत्वाविशेषात् इत्याशङ्क्य चक्षुरादेश्चेत्यादिग्रन्थमवतार्य फलानुरोधेन प्रत्यक्षसाम-ग्र्या बलवत्त्वमित्यर्थकतया व्याख्यानमयुक्तं, भिन्नविषयेऽनुमिति-सामग्र्याः प्रत्यक्षसामग्रीतोबलवत्त्वाद् अत एकत्रेत्यादि पक्षे एव व्याप्तिभङ्गज्ञानद्वारा व्याप्तिसापेक्षप्रमाणे एव दूषकता संभवतीति चक्षुरादेरतथाभूततया तत्प्रतिरोधकत्वं विरोधिपरामर्शस्य न स्यादित्याशङ्क्या चक्षुरादेश्चेतिफक्किकामवतार्य इष्टापत्तिपरतया मिश्राः व्याख्यातवन्तः । तत्र विरोधिपरामर्शस्य लौकिकचाक्षुषाद्य-प्रतिबन्धकत्वेऽप्युपनीतमाने जननीये चक्षुरादेः शब्दस्य च प्रतिरोध-कतायां कथंताया अनिवृत्तेः, स्वयं विशिष्टबुद्धौ तदभावव्याप्यवत्ता-बुद्धेः साक्षात्प्रतिबन्धकतया दूषकत्वे निर्भरस्य वर्णितत्वात्तादृश-प्रतिबन्धकत्वानुपपत्तिशङ्कयैव तादृशमूलमवतारयति । नन्विति ।

वा अस्य दूषकत्वमिति पक्षे एवेत्यर्थः । एवकारेण प्रथमपक्षव्यावृत्तिः । एतत्कल्पे विरोधिपरामर्शस्य न साक्षाद्विरोधित्वमस्तीति न दोषः । व्याप्ति-सापेक्षप्रमाणे एवेति । अनुमितावेवेत्यर्थः । अतथाभूतयेति । चाक्षु-षादेर्व्याप्तिसापेक्षप्रमितिभिन्नतयेत्यर्थः । तत्प्रतिरोधकत्वं । चाक्षुषादिप्रतिबन्ध-कत्वं । न तत्र विरोधिपरामर्शस्य प्रतिबन्धकत्वसंभव इत्यर्थः । इष्टापत्ति-परतयेति । प्रत्यक्षाप्रतिबन्धकत्वे इष्टापत्तिपरतयेत्यर्थः । तत्र । प्रथमपक्षे । लौकिकचाक्षुषाद्यप्रतिबन्धकत्वेपीति । विरोधिपरामर्शप्रतिबन्ध्यतावच्छेदककोटौ लौकिकसन्निकर्षाऽज्यत्वनिवेशीत्यर्थः । चक्षुरादेः । चाक्षुषादेः । शब्दस्य । शाब्दस्य । प्रतिरोधकतायां । प्रतिबन्धकतायां । कथंतायाः । जिज्ञासायाः । अनिवृत्तेरिति । विरोधिसामग्रीत्वाविशेषादिति भावः । तादृशप्रतिबन्धकत्वानु-पपत्तिशङ्कयैवेति । विरोधिपरामर्शस्य प्रतिबन्धकत्वानुपपत्तिशङ्कयैवेत्यर्थः । तादृशमूलम् । चक्षुरादेश्चेतिमूलम् । तथा च लौकिकसन्निकर्षाऽज्यत्वमिव दोषविशेषाज्यत्वमपि तत्प्रतिबन्ध्यतावच्छेदककोटौ निवेशनीयमिति भावः । प्रवृत्तिनिमित्तस्य बलसामान्यघटिततया शब्दादिबलप्रवेशस्याऽप्रत्याख्येयतया तत्प्रस्तावादतिव्याप्तिः प्रदर्शिता, अत एव व्याप्तिपक्षधर्मतारूपबलविशेषं

नन्वेवं वादिवाक्यमात्रस्य प्रतिरोधकत्वेनानुमानमात्रो-
च्छेदः । न च विरोधिवाक्यस्य न्यूनबलत्वे लक्षणायोगः,
समानबलत्वे प्रतिरोधएव, अधिकबलत्वे नरशिरःशौचानुमान-
वत्तेन बाध एवेति वाच्यम् । अगृह्यमाणविशेषदशायां
प्रतिवादिवाक्येन सर्वानुमानप्रतिरोधापत्तेः । अनुमानात्पूर्व-
पश्चाद्वाऽनुमानान्तरेण तस्य न्यूनाधिकबलत्वानिरूपणात् ।
निरूपणे वाऽनुमानवैयर्थ्यापत्तेः ।

विरोधिपरामर्शः । तद्विपरीतव्याप्यवृत्तानिर्णयः । विपरीत-
निर्णयविरोधी । तद्विशिष्टज्ञानविरोधी । विशेषदर्शने । पीतत्वाभाव-
व्याप्यवृत्तानिश्चये, सति चाऽनुमितिप्रतिबन्धकबाधादौ । चक्षुरादे-
श्चेति चकारस्याऽनुमानशब्दसमुच्चायकता न संभवति, तस्यानुमान-
प्रतिरोध्यत्वादत आह । चस्त्वर्थ इति । नानुमानेन प्रतिरोध इति
मूलस्य दोषविशेषाधीनज्ञाने जननीये इत्यादिः । तदुपस्थितावपीति ।
विरोधिपरामर्शसत्त्वेपीत्यर्थः । तस्य । दोषादिसमवहितचक्षुरादेः ।
अधिकबलत्वात् । अधिकबलत्वोपगमात् । अप्रतिबन्धकत्वो-
पगमादितियावत् तथा च दोषविशेषाद्यजन्यत्वं साक्षात्कारित्व-
व्यञ्जकदोषविशेषजन्यज्ञानसाधारणविषयिताविशेषशून्यत्वं वा विरो-
धिपरामर्शप्रतिबन्धतावच्छेदककोटावधिकं फलबलेन विशेषणीयमिति
भावः ।

निवेश्य समाधास्यते । व्यवच्छेद इति । तदपेक्षासत्त्वे यत्र केवलं
विरोधिवाक्यज्ञानं तत्रानुमितिः स्यादिति भावः । प्रतिरोधप्रयोजकेति ।
प्रतिबन्धकताप्रयोजकेत्यर्थः । समानबलत्वायोग इति । अनाप्तोक्त-
तयाऽनिश्चितविरोधिबोधकवाक्यज्ञानघटितसामग्रीत्वेन । प्रतिबन्धकत्वान्ना-
नुमानोच्छेदस्तादृशनिश्चयस्थले इति भावः । एवमाभासत्वेनाऽनिश्ची-
यमानसाध्यसिद्धयौपयिकसमानकालीनसाध्यविरोधयुपस्थापनसमर्थप्रतिरुद्धकार्यकत्वं
लक्ष्यार्थः । आभासत्वं अनाप्तोक्तत्वम् । वह्निव्याप्यधूमवृत्ता-
परामर्शः । सति विरोधिबोधकवाक्येऽनाप्तोक्तत्वनिश्चयदशायां साध्यविरोध्यु-
पस्थापनाऽसामर्थ्याद्यथा धूमे न सत्प्रतिपक्षितत्वं, तथैव समानबलत्वाभावान्न
पाषाणमयत्वादेरपीति तत्त्वम् । आप्तोक्ततया निश्चितत्वे । प्रकृतवाक्यार्थ-
गोचरयथार्थज्ञानवदुच्चरितत्वे । शौचानुमानस्येवेति । षष्ठ्यन्ताद्वृत्तिः ।
विरोधिबोधकशब्देन । पक्षे साध्यं नास्तीति शब्देन । तथा च परस्पर-

नन्विति । एवं । विरोधिज्ञानभासकसामग्र्या निश्चयविरोधित्वे ।
यद्यपि विरोधिपरामर्शस्य तदभावव्याप्यवत्ताज्ञानविधयैव शिरोमणि-
मते प्रतिबन्धकत्वं, तन्मते मूलस्थसामग्रीपदेनापि साध्याभावव्याप्य-
वत्तापरामर्शस्य विवक्षणीयत्वात् । तथापि सामग्रीपदस्य यथा-
श्रुतार्थपरत्वाभिमानेनेयं शंका । वादिवाक्यमात्रस्य । साध्याभाव-
बोधकवादिवाक्यमात्रस्य । मात्रपदेन साध्याभावबोधकानुमाना-
पेक्षाव्यवच्छेदः । प्रतिरोधकत्वेन । प्रतिरोधकत्वप्रसंगेन ।
अनुमानमात्रोच्छेदः । परार्थानुमानमात्रोच्छेदः । विरोधिबोधक-
वाक्यादेवानुमित्यनुत्पादप्रसंगः । न्यूनबलत्वे । अनाप्तोक्ततया निश्चि-
तत्वे । लक्षणायोगः । प्रतिरोधाप्रयोजकतया समानबलत्वायोगः ।
समानबलत्वे । अनाप्तोक्ततयाऽनिश्चितत्वे । प्रतिरोधः । इष्ट एवेति
शेषः । अधिकबलत्वे । आप्तोक्ततया निश्चितत्वे । शौचानुमानवत् ।
शौचानुमानस्येव । तेन । विरोधिबोधकशब्देन । बाधः । विरोधि-
निश्चयजननं । परार्थस्थले मध्यस्थस्य पक्षे साध्यमिव साध्यतदभाव-
ग्राहकमानयोराभासत्वं सन्दिग्धं, न तु कुत्रापि आभासत्वमना-
भासत्वं वा निश्चितं । प्रमाणान्तरेण तन्निश्चये साध्यस्यापि
प्रमाणान्तरेण निश्चयसंभवाद्विवादपर्यवसानापत्तेरिति समानबलतया
प्रतिवादिशब्दः प्रतिरुन्ध्यादेवानुमानमित्याह । अगृह्यमाणेति ।
तद्विशिष्टबुद्धौ तदभावव्याप्यवत्ताबुद्धेः ।

कार्यप्रतिरोधाभावान्न तदा सत्प्रतिपक्षः । अभासत्वं । अनाप्तोक्तत्वं ।
अनाभासत्वं । आप्तोक्तत्वम् । एतच्च न्यूनाधिकबलभावनिराकरणायोक्तम् ।
न चानुमाने आभासत्वं-भ्रमत्वं । अनाभासत्वं-प्रमात्वं-अनयोः सन्देहे प्रतिरोधा-
नुपपत्तिरिति वाच्यम् । तत्र तदुभयाग्रहमात्रे तात्पर्यात् । विवादपर्यवसा-
नापत्तेरिति । संशयोच्छेदापत्तेरित्याशयः । मध्यस्थस्यापि प्रतिवादित्वा-
पत्तेरित्यस्मदगुरुचरणाः । प्रतिरुन्ध्यादेवेति । एवकारश्चानिष्टप्रतिरोधस्थलेपि
प्रतिरोधलाभार्थम् । इष्टापत्तिर्हि प्रतिरोधस्य क्वाचित्कत्वे एव युज्यते,
स तु सार्वत्रिक इति सा न युक्तेति भावः । मूले अगृह्यमाणेति ।
अनिश्चीयमानेत्यर्थः । विशेषोऽनाभासत्वं आभासत्वं च । इष्टापत्तिपरिहाराय
सर्वेति । विरोधिवाक्ये आभासत्वाऽनाभासत्वयोर्निश्चयदशाऽप्रसिद्धयैवेति भावः ।
ननु तत्राऽऽभासत्वादेः कुतो न निश्चय इत्यत आह । अनुमानादिति ।
अनुमानपदं साध्यतदभावग्राहकमानपरम् । पश्चादिति । तादृशानुमान-
काले इत्यर्थः । तस्य । साध्यतदभावग्राहकमानस्य । न्यूनबलत्वं ।
अनाप्तोक्तत्वं । अधिकबलत्वं । आप्तोक्तत्वम् । अनिरूपणात् ।

मैवम् । विरोधिवाक्यमात्रस्य समबलत्वाभावात् । उक्तं हि व्याप्तिपक्षधर्मते बलमिति । प्रत्यक्षादेर्लिङ्गभावेनैवानुमान-प्रतिरोधः, कथायां तदुपन्यासानर्हत्वात् ।

अथ व्याप्तिपक्षधर्मते यदि बलं कथं तर्हि प्रत्यक्षादेः प्रतिरोधकतया कथायामुपन्यास इत्यत आह । प्रत्यक्षादेरिति । अत्र हेतुमाह । कथायामिति । प्रत्यक्षस्य स्वरूपसत्तयैवबोधकत्वात् । विरोधिवाक्यमात्रस्यानुमित्यविरोधित्वात् । बोध्याभावव्याप्यवत्तानिर्णयेनैव शाब्दबोधप्रतिरोधान्चेति ।

दीधितौ-तर्हीति । तर्हि कथं प्रतिरोधकतया कथायां प्रत्यक्षादेरुपन्यास इत्यन्वयः । अनुमाने एव तादृशबलसत्त्वादिति भावः । दीधितौ-अत्रेति । व्याप्तिपक्षधर्मताभ्यां ज्ञायमानत्वरूपं लिङ्गभावमपुरस्कृत्य प्रत्यक्षशब्दयोः प्रतिरोधकतयाऽनुपन्यसनीयत्वे इत्यर्थः । मूले-तदुपन्यासानर्हत्वादिति । लिङ्गभावानापन्नप्रमाणस्यानुपयुक्तोपन्यासकत्वादिति भावः ।

मध्यस्थस्येत्यादिः । निरूपणे वेति । प्रमाणान्तरेणेत्यनुषंजनीयम् । तथा च प्रमाणान्तरेण तन्निश्चयोपगमे इति समुदितार्थः । अनुमानवैयर्थ्यादिति । वादिप्रतिवादिअन्यतरस्य साध्यवत्तानिश्चयकलिङ्गोपन्यासवैयर्थ्यादित्यर्थः । विरोधिवाक्यमात्रस्येति । मात्रपदं कारणान्तरराहित्यलाभार्थम् । व्याप्तिपक्षधर्मते बलमिति । तथा च पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविषयता-निरूपितसाध्याभावव्याप्यत्वावच्छिन्नविषयताशालिनिश्चयत्वेनैव विरोधिपरामर्शस्य-प्रतिबन्धकत्वम्, न तु साध्यविरोधिनिश्चयसामग्रीत्वेनेति भावः । ननु तदभावलिङ्गत्वेनाऽगृहीतस्यापि तदभावग्राहकप्रत्यक्षादिप्रमाणस्य स्वतस्तद्वत्तानुमानप्रतिरोधकत्वलिङ्गभावेनैवेत्यत्र एवकारासंगतिरतः कथास्थलाभिप्रायेण मूलं योजयितुमाह । दीधितौ-अथेति । प्रत्यक्षादेरित्यादिना तदभावग्राहकवाक्योपग्रहः । मूले-प्रत्यक्षादेरिति । चक्षुरादेरित्यर्थः । लिङ्गभावेनैव । लिङ्गत्वेनैव । तथा च ह्रदो न बन्दिमान् बन्ध्यभावग्राहकप्रत्यक्षप्रमाणवत्त्वात्, तादृशवाक्यवत्त्वाद्धेत्याद्युपन्यासस्थले लिङ्गभावेनैव प्रत्यक्षादेरनुमानप्रतिरोधकत्वं अतो नाऽसंतिरिति भावः । दीधितौ-अत्रेति । लिङ्गभावेन प्रतिरोधकत्वे इति स्पष्टार्थः । लिङ्गभावानापन्नप्रमाणस्य । चक्षुरादेः । लिङ्गभावानुपन्नतदुपन्यासस्थले तु तादृशपरामर्शस्य प्रतिबन्धकतेति न कश्चिद्दोषः । अनुपयुक्तोपन्यासकत्वादिति । मम साध्याभावप्रमापकं चक्षुः शब्दोवेत्युपन्यासस्यानुपयुक्तत्वात् । तदुपन्यासस्य । पक्षे साध्याभावप्रमापकं चक्षुरिति वाक्यस्य । साध्याभावप्रमापकः शब्दः इतिवाक्यस्य । तन्मात्रस्य । विरोधि-

यत्तु विरोधिव्याप्यद्वयस्याऽसाधारणत्वात्संशयजनकत्वं दूष-
कताबीजमिति । तन्न । एकैकं हि सत्प्रतिपक्षं, न तु विशिष्टं,
तादृशं च न संशयकमिति । अनुमितिप्रामाण्यग्राहकाप्रवृत्ति-
दूषकताबीजमित्यन्ये । तन्न । परस्परप्रतिबन्धेनानुमितेरेवा-
नुत्पत्तेः ।

हेतुपूरणेन तदुपन्यासानुपयोगित्वं व्यवस्थापयति । दीधितौ-
प्रत्यक्षस्येति । स्वरूपसत्तयैव । स्वज्ञानमनपेक्ष्यैव । बोधकत्वादिति ।
तथाचोपन्यासस्य परज्ञानमेव फलम्, प्रत्यक्षप्रमाणस्य च यदि
ज्ञानमेवानुपयुक्तं तदा क उपन्यासोपयोग इति भावः । ननु
प्रत्यक्षस्य ज्ञानानपेक्षस्य बोधकतया तदुपन्यासस्य विरोधिज्ञान-
सामग्र्यसंपादकत्वेपि आदिपदग्राह्यशब्दस्य ज्ञातस्यैवबोधकतया
तदुपन्यासस्य विरोधिसामग्रीसंपादकतया उपयोगित्वं
दुर्वारमेवेत्यत आह । विरोधिवाक्यमात्रस्येति । विरोधिवाक्य-
ज्ञानमात्रस्येत्यर्थः । मात्रपदेन कारणान्तरसाहित्यव्यवच्छेदः ।
अविरोधित्वादिति । तन्मात्रस्य विरोधिबोधकसामग्रीत्वविरहादिति
भावः । तथापि कारणान्तरसहितज्ञानस्यैव प्रतिरोधोपयोगितया
उद्भावनसार्थक्यमित्यत आह । बोध्यते । तथा च व्याप्यवत्ता-
परामर्शदशायां विरोधिवाक्यज्ञानादिसत्त्वेऽपि तदभावव्याप्यवत्ता-
निश्चयाभावघटितशब्दसामग्र्याः कथाचदप्यसंभवनं लिंगभावा-
नापन्नशब्दप्रमाणोपन्यासो न विरोधिसामग्रीं संपादयतीति न
कश्चिदुपयोग इति भावः ।

वाक्यज्ञानमात्रस्य । तदुद्भावनसार्थक्यमिति । साध्याभावप्रमाणकः शब्द
इति वाक्योद्भावनसार्थक्यमित्यर्थः । तत्र साध्याभावप्रमाणकशब्दविषयः पक्षः
इत्याकारकतदुपन्यासेन परस्य शब्दत्वेन पक्षे साध्यं नास्तीति शब्दज्ञानेपि
आनुपूर्वीविशेषप्रकारेण तदज्ञानान्न ततो विरोधिबोध इति दीधितिकृतां तादृश-
शब्दत्वेन ज्ञानस्य विरोधिबोधकत्वमालंब्योक्तदूषणदानमसंगतमिति तेषां तदभिमानं
स्वयं निराकरोति । इदमुपलक्षणमितीति । तादृशवाक्यप्रयोगादेवेति ।
पक्षे साध्यं नास्तीतिवाक्यप्रयोगादेवेत्यर्थः । एवकारव्यवच्छेदं स्पष्टयति ।
नत्विति । इत्याकारकतदुपन्यासादिति । इत्याकारकोद्भावनस्यैव
शब्दप्रमाणोपन्यासरूपत्वादिति भावः । तादृशोपन्यासस्य । साध्याभावप्रमाणक-
शब्दविषयः पक्ष इत्याकारकोपन्यासस्य । प्रतिरोधकतेति । अनुमितिसामग्र्या
बलवत्त्वादिति भावः मले—अमाधारागत्वादिति । साध्यव्याप्यत्वस्य साध्याभाव-

रत्नकोषकारस्तु सत्प्रतिपक्षाभ्यां प्रत्येकं स्वसाध्यानुमितिः संशयरूपा जन्यते, विरुद्धोभयज्ञानसामग्र्याः संशयजनकत्वात् । संशयद्वारा अस्य दूषकत्वम् । न च संशयरूपा नानुमितिः बाधस्येव विरोध्युपस्थितेरनुमितिसामग्रीविषटकत्वेनाऽवधारणात् अन्यथा बाधेऽप्यनुमित्यापत्तेरिति वाच्यम् । अधिकबलतया बाधेन प्रतिबन्धात्, तुल्यबलत्वादनुमितिः स्यादेव सामग्रीसत्त्वात् । साध्याभावबोधस्य च तत्र प्रतिबन्धकत्वं न तु तद्वोधकस्य चक्षुरादेः । प्रत्येकं निर्णायकत्वेनाऽवधारितात्कथं संशय इति चेन्न । प्रत्येकाद्विज्ञानमुत्पद्यमानं अर्थात्संशयो न तु प्रत्येकं संशयजनकत्वमिति मेने । तन्न ।

इदमुपलक्षणम् । पक्षे साध्यं नास्तीति वाक्यस्यानुपूर्वीविशेष-प्रकारेणैव ज्ञानं पक्षे साध्याभाववत्त्वावगाहिविरोधिसामग्रीषटकं तादृशं च ज्ञानं प्रत्यक्षात्मकं तादृशवाक्यप्रयोगादेव संपद्यते, न तु साध्याभावप्रमापकशब्दविषयः पक्ष इत्याकारकतदुपन्यासादिति न कथंचिदपि तादृशोपन्यासस्य प्रतिरोधकतेत्यपि बोध्यम् ।

वद्व्यावृत्तत्वात्मकत्वात्, साध्याभावव्याप्यत्वस्य साध्यवद्व्यावृत्तत्वात्मकत्वादसाधारण्यं बोध्यम् । हेतुप्रतिहेतुसाधारण्यरूपं च अन्यतरत्वं द्वित्वादि । तादृशंचेति । प्रत्येकरूपावच्छिन्नमित्यर्थः । न संशायकमिति । असाधारणत्वाभावादिति भावः । तादृशे । प्रत्येकहेतुवृत्तितत्तल्लिगतावच्छेदकावच्छिन्ने । मूले-अनुमितिप्रामाण्यग्राहकाऽप्रवृत्तिः । अनुमितौ प्रामाण्यग्रहानुत्पत्तिः । विरुद्धोभयज्ञानसामग्र्या । इति मूलं व्याचक्षाण एव न चेत्यादिक-मवतारयति । विरोधिभानसामग्र्या इति । साध्यतदभावभासकसामग्र्या इत्यर्थः । संशयमात्रोच्छेदप्रसंग इति । सर्वत्रैव तत्सद्भावादिति भावः । मात्रपदं कात्स्न्यार्थकं । यत्किञ्चित्संशयोच्छेदे इष्टापत्तिवारणाय । विरोधिभान-सामग्रीविधया इति । विरोधिभानसामग्रीत्वेनेत्यर्थः । बाधवदिति । बाधनिश्च-यस्येवेत्यर्थः । मूले-बाधस्येवेति । बाधनिश्चयस्येवेत्यर्थः । विरोध्युपस्थिते रिति । साध्याभावव्याप्यवत्त्वोपस्थितेरित्यर्थः । विषटकत्वेनाऽवधारणा-दिति । विषटकत्वस्य दुर्वारत्वादित्यर्थः । अन्यथा । तदुपस्थितेरनु-मितिसामग्र्यविषटकत्वे । बाधेऽपि । बाधनिश्चयसत्त्वेऽपीत्यर्थः । अनुमित्यापत्ते

साध्यतदभावयोर्विरोधेन यथैकज्ञानस्यापरधीप्रतिबन्धकत्वं
तथा साध्याभावव्याप्यत्वस्यापि साध्यविरोधित्वात्तद्वुद्धेरपि
साध्यधीप्रतिबन्धकत्वात्, विरोधिज्ञानत्वस्य प्रतिबन्धकत्वे
तन्त्रत्वात् ।

मूले—एकैकमिति । प्रत्येकहेतुवृत्तितत्तल्लिङ्गतावच्छेदकावच्छिन्नं ।
सत्प्रतिपक्षं । सत्प्रतिपक्षविधया दुष्टव्यवहारविषयः । न तु विशिष्टं ।
हेतुप्रतिहेतुसाधारणरूपावच्छिन्नं । तादृशं च न संशयकं । संशय-
कताया दुष्टताबीजत्वे तादृशे दुष्टव्यवहारानुपपत्तिरित्यर्थः ।

विरोधिभानसामग्र्याः संशयविरोधित्वे संशयमात्रोच्छेदप्रसंग
इति प्रकरणसमो विरोधिभानसामग्रीविधया संशयरूपामनुमितिं
मा प्रतिरौत्सीत् परन्तु विरोधिविषयकत्वेन बाधवत्तदभावव्याप्य-
वत्तानिश्चयस्य प्रतिबन्धकत्वं दुर्वारमिति शङ्कते । न च
संशयरूपानानुमितिरित्यादिना । बाधवुद्धेर्विरोधिविषयकत्वमात्रं
न प्रतिबन्धकत्वे तन्त्रं किन्तु निश्चितप्रामाण्यकत्वे सति विरोधि-
विषयकत्वं, सत्प्रतिपक्षस्थले च उभयव्याप्यवत्ताज्ञानयोरेव प्रामाण्या-
निश्चयान्नानुमितिप्रतिरोध इति समाधत्ते । अधिकबलेनेति ।

ननु प्रत्यक्षे समानबलग्राह्याभावग्रहसामग्रीसंशयानुपपत्त्याऽ-
विरोधिन्यास्तां अनुमितौ तस्याः प्रतिबन्धकत्वे का क्षतिरित्यत आह
साध्याभावबोधस्येति । साध्याभावनिश्चयस्यैवेत्यर्थः । तत्र ।
अनुमितौ । नयनादेरित्यादिनाविरोधिपरामर्शपरिग्रहः । दृष्टान्तार्थः ।

रिति । साध्यविधेयकनिश्चयत्वेनैव वा निश्चयस्यानुमितिविरोधित्वात्तादृशो-
पस्थितेरप्रतिबन्धकत्वे व्यभिचारेण तेन रूपेण प्रतिबन्धकत्वाऽसंभवादिति भावः ।
प्रतिबन्धकत्वं दुर्वारमिति । एकरूपेण प्रतिबन्धकत्वे लाघवादिति भावः ।
तन्त्रमिति । अन्यथा अप्रामाण्यज्ञानास्कन्दितस्यापि विरोधिपरामर्शस्य
विरोधितापत्तेः । किन्त्विति । अथ बाधनिश्चयोत्पत्तिकालेऽनुमित्यापत्ति-
वारणाय विरोधिज्ञानसामग्र्याश्चाऽपि प्रतिबन्धकत्वं वाच्यं, एवं च सत्प्रतिपक्ष-
निश्चयस्य सामग्र्यन्तर्गततया तस्यापि तद्वत्तावुद्धिं प्रति प्रतिबन्धकतया कथम-
नुमितिः । न च संशयानुपपत्तितादवस्थम् । प्रतिबन्धतावच्छेदककोटौ
प्रत्यक्षान्यत्वस्य प्रवेशादित्याशङ्कते । नन्विति । अविरोधिनीआस्तामिति ।
प्रत्यक्षान्यत्वं प्रतिबन्धतावच्छेदककोटौ निवेश्यतामित्यर्थः । तस्याः ।
ग्राह्याभावप्रयोजकसामग्र्याः । मानाभावादिति । बाधनिश्चयस्य कार्यकाल-
वृत्तितया प्रतिबन्धकतया बाधनिश्चयोत्पत्तिकाले नानुमित्यापत्तिरिति भावः ।

रत्नकोषकृतामयमाशयः । एकधर्मिकाविरुद्धानेकप्रकारकनानाधर्मिकैकविरुद्धा-
विरुद्धानानाप्रकारकज्ञानत्वादिवदेकधर्मिकविरुद्धानेकप्रकारकज्ञानत्वरूपसंशयत्वं न
जन्यतावच्छेदकं ।

मानाभावादिति पूरणीयम् । प्रत्येकमिति । एकैककोटिनिश्चय-
जनकत्वेनावधारितात्परामर्शादित्यर्थः । कथं संशय इति ।
संशयत्वावच्छिन्नं प्रति परामर्शस्य हेतुतायाः क्वाप्यक्लृप्तत्वादिति
भावः । संशयत्वस्य जन्यतानवच्छेदकत्वेऽपि तत्तत्प्रकारकज्ञानत्वा-
च्छिन्नोत्पत्तिनियामकसामग्रीत एव सर्वत्र संशयः, प्रत्येककोटि-
भानसामग्र्याः संशयत्वावच्छिन्नजनकत्वं तु प्रत्यक्षस्थले नास्तीत्याह ।
प्रत्येकाद्धीति । तथा च तत्तत्प्रत्येकसाध्यकानुमितित्वस्य निश्चय-
साधारणस्य तत्तत्साध्यव्याप्यवत्तात्परामर्शजन्यतावच्छेदकत्वेऽपि तद्-
घटितसामग्रीसमाजात्संशयानुमितिर्निष्प्रत्यूहैवेति भावः । अगृहीता-
प्रामाण्यकत्वे सति विरोधिविषयकत्वमेव बाधप्रतिबन्धकत्वे प्रयोजकं,
न तु निश्चितप्रामाण्यकत्वसहितमित्याशयेन दूषयति । तन्नेति ।

रत्नकोषकारमतं परिष्कर्तुमारभते । दीधितौ-रत्नकोषकृता-
मित्यादिना । संशयत्वं यदि किञ्चिज्जन्यतादच्छेकं तर्हितदूषटित-
सामग्रीतएव संशयत्वाच्छिन्नोत्पत्तिरिति नियमेऽनुमितेः संशयत्वं न
संभवति, अनुमितिसामग्रीघटकस्य परामर्शादेः कस्यापि संशयत्वा-
वच्छिन्नाजनकत्वादतः संशयत्वस्य जनकतावच्छेदकत्वाभावं मूलका-
रोक्तं प्रतिबन्धिसूचनेन च द्रढयति । एकधर्मिकेति । अविरुद्धा-
नेकप्रकारकेत्यस्य द्वन्द्वात्परश्रूयमाणेनज्ञानत्वेनसंबन्धः । प्रकारांशो-
तदूषटितेति । तत्तद्व्याप्यपरामर्शघटितेत्यर्थः । निष्प्रत्यूहैवेति । अन्यथा
संशयत्वं यस्य कार्यतावच्छेदकं तस्मादेव संशयोत्पत्त्यभ्युपगमे प्रत्येककोट्युपस्थिति-
तोपि संशयो न स्यादितिध्येयम् । विरोधिविषयकत्वमेवेति । एवकारव्य-
वच्छेद्यं स्पष्टयति । नतिविति । इदमुपलक्षणम् । साध्याभाववत्पक्षादेरपि-
व्यवच्छेदोवोध्यः, अन्यथाऽसमानाकारकबाधनिश्चयस्याऽसंग्रहापत्तेः । निश्चित-
प्रामाण्यकत्वसहितमिति । विरोधिविषयकत्वमिति पूर्वैणान्वयः ।
विरोधिज्ञानत्वस्येति । साध्यधीविरोधिविषयकनिश्चयत्वस्येत्यर्थः । तन्त्र-
त्वात् । प्रतिबन्धकतावच्छेदकत्वात् । तच्च साध्याभावव्याप्यवत्पक्षविषयक-
निश्चयेऽप्युक्ततमिति भावः । किञ्चिदिति । कस्यचिदित्यर्थः । तदूषटितेति ।
किञ्चिदूषटितेत्यर्थः । प्रतिबन्धिसूचनेन । दृष्टान्तसूचनेन । संशयलक्षणे धर्मिणि
एकत्वं-धर्मे चानेकत्वं-विरुद्धत्वं च विशेषणं तादृशपरस्परव्यत्यासेन तत्प्रतिरूपकं
अर्थं दृष्टान्तयतीति भावः । संबन्ध इति । अत्र एकधर्मिकाविरुद्धानेकप्रकारकस्य

तत्तद्धर्मिकतत्तत्प्रकारकज्ञानत्वप्रयोजकसमाजप्रयोज्यत्वात्समाजस्य । ववचिद्वि-
रोधभानस्यापि तत्प्रयोजकाधीनत्वात् ।

संशयत्वघटकविरुद्धत्वविपरीतविशेषणघटितधर्मस्य जन्यतावच्छेद-
कत्वप्रसक्तिं प्रदर्श्य धर्म्यंशे तद्घटकैकत्वविपरीतविशेषण-
घटितस्य प्रकारांशे विशेषणानेकत्वविरुद्धैकत्वविरुद्धाविरुद्धनानात्व-
भेदेन भिन्नस्य तत्तद्धर्मद्वयस्य तथात्वापत्तिमपि सूचयति । नाना-
धर्मिकेति । एकत्वस्य प्रकारांशे विरुद्धत्वाविरुद्धत्वयोर्नानापदार्थं प्रत्येक-
मन्वयः । न जन्यतावच्छेदकं । कस्यापीति शेषः ।

नानाधर्मिकैकविरुद्धाविरुद्धनानाप्रकारकस्य द्वन्द्वः, तमोज्ञानेन सह
कर्मधारयः, ततोभावार्थकत्वप्रत्ययः । तथा च एकधर्मिकाऽविरुद्धानेकप्रकारकज्ञान-
त्वादिवदित्यर्थः । पर्वतोवन्हिमान् धूमवान् आलोकवांश्चेति ज्ञानत्वादिवदिति
यावत् । विरुद्धत्वविपरीतेति । अविरुद्धत्वेत्यर्थः । विरुद्धत्वं-विरोधः-
वैपरीत्यं विरोधाभावः तथा च परस्परविरोधाभावविशिष्टस्य वन्धिप्रकारकत्व-
विशिष्टधूमप्रकारकत्वविशिष्टाऽऽलोकप्रकारकत्वघटितेत्यर्थः धर्मस्य । ज्ञानत्वस्य ।
जन्यतावच्छेदकत्वप्रसक्तिमिति । प्रसक्तिः-आपत्तिः-सा च विरुद्धानेक-
प्रकारकत्वघटितसंशयत्वं यदि जन्यतावच्छेदकं स्यात् तदा अविरुद्धानेकप्रकारकत्व-
घटितज्ञानत्वमपि जन्यतावच्छेदकं स्यादित्याकारिका । तद्घटकेति ।
संशयत्वघटकेत्यर्थः । तस्यैकत्वेऽन्वयः । उभयप्रकारतानिरूपितैकधर्मावच्छिन्न-
विशेष्यताकत्वमेव संशयत्वं-तथा च संशयत्वघटकैकत्ववदवृत्तिनानात्वघटितस्ये-
त्यर्थः । अवृत्तित्वं च पर्याप्तिसंबन्धेन । तदेवाह । विपरीतविशेषणघटित-
स्येति । धर्म्यंशे स्नेकत्वविशेषणघटितस्येत्यर्थः । तत्तद्धर्मद्वयस्येत्यनेनान्वयः ।
एकत्वविरुद्धाऽविरुद्धनानात्वभेदेनेति । एकत्वभेदेन, विरुद्धनानात्वभेदेन,
अविरुद्धनानात्वभेदेनेत्यर्थः । तत्तद्धर्मद्वयस्य । पर्वतघटौ वन्हिमन्तौ-पर्वतघटौ
वन्हितदभाववन्तौ-पर्वतघटौ वन्हिद्रव्यत्ववन्तौ इति ज्ञानत्वस्य । तथात्वापत्ति-
मपीति । जन्यतावच्छेदकत्वापत्तिमपीत्यर्थः । आपत्तिश्च एकधर्मिक-
विरुद्धानेकप्रकारकत्वघटितसंशयत्वं यदि जन्यतावच्छेदकं स्यात् तदा नानाधर्मिकै-
कप्रकारकत्वघटितज्ञानत्वं । नानाधर्मिकविरुद्धनानाधर्मप्रकारकत्वघटितज्ञानत्वं,
नानाधर्मिकाऽविरुद्धनानाधर्मप्रकारकत्वघटितज्ञानत्वमपि जन्यतावच्छेदकं
स्यादित्याकारिका ।

एकत्वस्यप्रकारांशे अन्वयोबोध्यः । कस्यापीति । तथा चोक्तकार्यकारणभाव-
विरहादनुमिते ; संशयत्वं नानुपपन्नमिति भावः । तथा च । समाजस्य समाज-
प्रयोज्यत्वे । एकमात्रकोटिभानप्रयोजकेति । वन्हिमात्रभानप्रयोजकेत्यर्थः ।
सामग्रीदशायां । वन्हिव्याप्यधूमवान्पर्वत इति परामर्शकाले । यद्ज्ञानं

नन्वेवं क्वचिद्ज्ञाने संशयत्वं क्वचिन्नेत्यत्र किं नियामकमित्यत आह । तत्तद्धर्मिकेति । पर्वतादिधर्मिकेत्यर्थः । तत्तत्प्रकारकेति । बन्धिबन्धभावादिप्रकारकेत्यर्थः । प्रयोजकसमाजेति । तद्वच्छिन्नोत्पत्तिनियामकसामग्र्यासंवलनेत्यर्थः । समाजस्य । पर्वतादिधर्मिकबन्धादिप्रकारकत्वतद्धर्मिकबन्धभावादिप्रकारकत्वयोर्वैशिष्ट्यस्य । तथा च एकमात्रकोटिभानप्रयोजकसामग्रीदशायां यद्ज्ञानं जायते तत्र तत्कोटिप्रकारकत्वे विरुद्धकोट्यन्तरप्रकारकत्ववैशिष्ट्यप्रयोजकस्य तत्कोटिप्रकारकत्वप्रयोजकसामग्र्यां कोट्यन्तरप्रकारकत्वप्रयोजकसामग्रीवैशिष्ट्यस्य विरुद्धाद्विरुद्धकोट्यन्तरप्रकारकत्वविशिष्टतत्कोटिप्रकारकज्ञानत्वरूपसंशयत्वविरहः, कोटिद्वयमानसामग्र्युत्तरं च जायते तत्र तादृशप्रयोजकवैशिष्ट्यसत्त्वेनैतादृशसंशयत्वमिति संशयत्वस्य जन्यतानवच्छेदकत्वेपि तन्नियमनिर्वाह इतिभावः ।

जायते । बन्धिमानिति ज्ञानं जायते । तत्र । ज्ञाने । अस्य संशयत्वविरह इत्यग्निमेष्टान्वयः । तत्कोटिप्रकारकत्वे । बन्धिप्रकारकत्वे । विरुद्धकोट्यन्तरप्रकारकत्ववैशिष्ट्यप्रयोजकस्य । बन्धभावप्रकारकत्ववैशिष्ट्यप्रयोजकस्य । तत्कोटिप्रकारकत्वप्रयोजकसामग्र्यां । बन्धिव्याप्यधूमवान्पर्वत इति परामर्शः । कोट्यन्तरप्रकारकत्वप्रयोजकसामग्रीवैशिष्ट्यस्य । बन्धभावप्रकारकत्वप्रयोजिका या बन्धभावव्याप्यवान् पर्वत इति परामर्शात्मक सामग्री तद्वैशिष्ट्यस्य । विरुद्धकोट्यन्तरप्रकारकत्वविशिष्टेति । बन्धभावप्रकारकत्वविशिष्टेत्यर्थः । तत्कोटिप्रकारकज्ञानत्वेति । बन्धिप्रकारकज्ञानत्वेत्यर्थः । कोटिद्वयभानसामग्र्युत्तरंचेति । बन्धभावव्याप्यवानिति परामर्शविशिष्टबन्धिव्याप्यधूमवान्पर्वत इति परामर्शोत्तरं चेत्यर्थः । जायते । इति । पर्वतोबन्धिमानवेतिज्ञानं जायते इत्यर्थः । तत्र । ज्ञाने । अस्य तादृशसंशयत्वमित्यनेनान्वयः । प्रयोजकमाह । तादृशप्रयोजकवैशिष्ट्यसत्त्वेनेति । बन्धिव्याप्यधूमवान्पर्वत इति परामर्शे बन्धभावव्याप्यवान्पर्वत इति परामर्शवैशिष्ट्यसत्त्वेनेत्यर्थः । तन्नियमनिर्वाह इति । समाजस्य तत्तद्धर्मिकतत्तत्प्रकारकज्ञानत्वप्रयोजकसमाजप्रयोज्यत्वनिर्वाह इत्यर्थः । एककोट्यंशे । बन्धभावांशे । अपरकोटिविरोधावगाहित्वसहितं । बन्धिविरोधावगाहित्वसहितं । तथा च एककोट्यंशेऽपरकोटिविरोधावगाहित्वसहितकोटिद्वयावगाहिज्ञानत्वं संशयत्वम् । तादृशस्य । एककोट्यंशेऽपरकोटिविरोधावगाहित्वसहितज्ञानत्वरूपसंशयत्वस्य । कोटिद्वयभानप्रयोजकसंवलनमात्रं । परामर्शद्वयसंवलनमात्रं । मात्रपदेन विरोधिभासकसामग्र्या व्यवच्छेदः । तत्सत्त्वेपि । कोटिद्वयभानसामग्रीसत्त्वेपि । उपगन्तव्यमिति । तथा

नीलेतरघटत्व-घटत्वाप्रकारकज्ञानत्वं-एकधर्मिकाऽविरुद्धानेकप्रकारकान्यज्ञानत्वा-
दिवच्च संशयान्यज्ञानत्वादिरूपनिश्चयत्वमपि न जन्यतावच्छेदकं, तत्तत्प्रयोजक-
विरहादेव तद्विरहाद्युपपत्तेः ।

उक्तयुक्तिभिः संशयत्वस्य कार्यतावच्छेदकत्वखंडनं वस्तुगति-
मनुरुध्य । वस्तुतः संशयत्वस्य कार्यतावच्छेदकत्वेऽपि तस्य धर्मिता-
वच्छेदकप्रकारकज्ञानजन्यतावच्छेदकताया एव स्वीकरणीयतया
प्रत्यक्षस्थले यथा तत्तदभावप्रकारकज्ञानसामग्रीद्वयसहितधर्मिज्ञान-
रूपा सामग्री संशयं जनयति तथाऽनुमितिस्थलेऽपि तादृशधर्मिज्ञाना-
त्मकसामग्र्या संशयजनने न किञ्चिद्वाधकम् । ननु माभूत्संशयत्वं
जन्यतावच्छेदकं तथापि निश्चयत्वावच्छिन्नहेतुभूतात्परामर्शादितः
कथं संशयानुमितिरित्याशंक्या निश्चयत्वस्यापि जन्यतावच्छेदकत्वं
निराकरोति । नीलेतरेति । यत्र घटे नीलरूपवद्भेदात्मक-
नीलेतरत्वप्रयोजको घटे नीलोत्पादकसामग्रीविरहः,
घटत्वप्रयोजकं च घटत्वावच्छिन्नहेतुदण्डादिघटितसामग्रीजन्यत्वं,
तत्संवलनाधीनं नीलेतरत्वघटत्वयोः संवलनमिति तदेव नीलेतरत्व-
विशिष्टघटत्वनियामकमिति तस्य किञ्चिज्जन्यतानवच्छेदकत्वेऽपि
कस्यचिदेव घटत्वस्य तथात्वमिति नियमः, एवं पटादिज्ञाने

चाऽव्याप्यवृत्तित्वज्ञानाभावरूपं यद्विरोधिभासकं तत्प्रयोज्यमेव संशयत्वमिति
भावः । अतः । अव्याप्यवृत्तिज्ञानाभावस्य विरोधिभासकस्य सत्त्वात् ।
तस्यैव । विरोधभासकसामग्र्याः । तत्संवलनस्यापि । अव्याप्यवृत्तित्व-
ज्ञानाभावादिघटितविरोधिभानप्रयोजकसामग्रीसंवलनस्यापीत्यर्थः । तद्विरहादेवेति ।
तादृशसामग्रीविरहादेवेत्यर्थः । तथा च बन्धिविरुद्धबन्धभाववान्बन्धभावविरुद्ध-
बन्धमानित्याकारकः संशयो बोध्यः । उक्तयुक्तिभिः । संशयत्वं न जन्यतावच्छेदक-
मित्येतावद्ग्रन्थेन । तस्य । संशयत्वस्य । तादृशधर्मिज्ञानात्मकेति ।
धर्मितावच्छेदकविशिष्टधर्मिज्ञानात्मकेत्यर्थः । तत्तदभावप्रकारकज्ञानसामग्रीद्वय-
सहितेत्यपि बोध्यम् । तथापि । संशयत्वस्य जन्यतानवच्छेदकत्वेऽपि ।
निश्चयत्वावच्छिन्नहेतुभूतात् । तदभावाप्रकारकत्वे सति तत्प्रकारका-
नुमितित्वावच्छिन्नहेतुभूतात् । तेन निश्चयत्वस्यातिप्रसक्ततया जन्यतानवच्छेद-
कत्वेऽपि न क्षतिः । तन्निश्चयत्वं-तदभावप्रकारकेतरत्वे सति तत्प्रकारकत्वम्,
तस्य जन्यतानवच्छेदकत्वे भेदघटितं नीलेतरत्वं दृष्टान्तः । तत्संवलनाधीनं ।
नीलोत्पादकसामग्रीविरह-दण्डादिघटितसामग्रीसंमेलनाधीनं । तदेव । उक्त-
संमेलनमेव । तस्य । नीलेतरघटत्वस्य । तथात्वमिति । नीलेतरत्व-

घटत्वप्रकारताविरहः तत्पूर्वकालीनघटत्वप्रकारकत्वावच्छिन्नजनक-
घटत्वज्ञानादिघटितसामग्रीरूपतथात्वप्रयोजकविरहप्रयोज्य इति
ज्ञानत्वप्रयोजिका तत्पूर्वकालीनसामान्यसामग्रीघटत्वप्रकारकत्वा-
वच्छिन्नोत्पादकसामग्रीविरहश्च द्वयोः संवलनमेव घटत्वाप्रकारकत्व-
ज्ञानत्वयोः संवलनप्रयोजकं तदेव जन्यतानवच्छेदकस्यापि
एकविशिष्टापरस्य प्रयोजकम्, एवमेकधर्मिकविरुद्धानेकप्रकारकत्वं
संवलितनानासामग्रीप्रयोज्यं तद्विरहप्रयोज्यः तद्विरहः तत्संवलित-
ज्ञानत्वप्रयोजकप्रयोज्यं तद्विशिष्टज्ञानत्वमिति यथा तस्य जन्यतान-
वच्छेदकत्वेपि नानियमस्तथा निरुक्तनिश्चयत्वस्यापीत्यर्थः । यद्यपि-
तत्प्रयोजकसमाजनियम्यस्य जन्यतानवच्छेदकतायामेकधर्मिका-
विशिष्टघटत्ववत्वमित्यर्थः । एवं तदभावनिरचयत्वं तदप्रकारकत्वे सति
तदभावप्रकारकत्वम्, तस्य जन्यतानवच्छेदकत्वे दृष्टान्तमाह । एवमिति ।
पटादिज्ञाने । पटः इत्याकारकज्ञाने । घटत्वप्रकारकत्वविरहः ।
घटत्वाप्रकारकत्वमिति यावत् । अस्य च तथात्वप्रयोजकविरहप्रयोज्य इत्यनेनाऽ-
न्वयः । घटत्वप्रकारकत्वप्रयोजकविरहप्रयोज्य इति तदर्थः । घटत्वप्रकारकत्व-
प्रयोजकसामग्रीमाह । तत्पूर्वकालीनेत्यादिना । पटज्ञानपूर्वकालीनेत्यर्थः ।
तथात्वप्रयोजकेति । घटत्वप्रकारकत्वप्रयोजकेत्यर्थः । संवलनप्रयोजकं ।
वैशिष्ट्यप्रयोजकं । तदेव । तादृशसामग्रीविरहविशिष्टतादृशसमवधानमेव ।
एकविशिष्टापरस्य । घटत्वाप्रकारकत्वविशिष्टज्ञानत्वस्य । प्रयोजकं ।
वैशिष्ट्यप्रयोजकस्य विशिष्टप्रयोजकत्वानुभवात् । एकधर्मिकविरुद्धोभयप्रकार-
ज्ञानात्मकसंशयत्वघटितस्य “संशयान्यज्ञानत्वरूप” निश्चयत्वस्य जन्यतानवच्छेदकत्वे
तत्सदृशं दृष्टान्तमाह । दीधितौ-एकधर्मिकेति । तद्विरहप्रयोज्यस्तद्विरह
इति । संवलितनानासामग्रीविरहप्रयोज्यः एकधर्मिकाऽविरुद्धानेकप्रकारकत्व-
विरह इत्यर्थः । तत्संवलितज्ञानत्वप्रयोजकप्रयोज्यं । नानासामग्रीविरह-
संवलितज्ञानत्वप्रयोजकसामग्रीप्रयोज्यं । तद्विशिष्टज्ञानत्वं । एकधर्मिकाऽ-
विरुद्धानेकप्रकारकत्वाभावविशिष्टज्ञानत्वं । तस्य । तद्विशिष्टज्ञानत्वस्य ।
निरुक्तेति । संशयान्यज्ञानत्वरूपेत्यर्थः । दृष्टान्तान्तरानुसरणं किमर्थमित्या-
शङ्कते । यद्यपीति । पूर्वं । एकधर्मिकाऽविरुद्धानेकप्रकारकेत्यादिग्रन्थेनेति
शेषः । एवकारेण एकधर्मिकाऽविरुद्धानेकप्रकारकान्यज्ञानत्वव्यवच्छेदः ।
समाधत्ते । तथापीति । तत्र । एकधर्मिकाऽविरुद्ध-
नानाप्रकारकज्ञानत्वे । तादृशमेव । सामग्रीविरहसंवलितसामग्रीनियम्यत्व-
मेव । तत्र । तेषु मध्ये । प्रथमे । नीलेतरघटत्वे ।
तज्जनकेति । नीलजनकेत्यर्थः । तद्वदन्यत्वविशिष्टप्रयोजकतेति ।

विरुद्धनानाप्रकारकज्ञानत्वादिकमेव पूर्वं दृष्टान्तीकृतम्, तथापि तत्र सामग्रीरूपप्रयोजकसमाजनियम्यत्वमेव न तु सामग्रीसमाजनियम्यत्वं निश्चयत्वे च तादृशमेवेति प्रकृतसाम्याय दृष्टान्तान्तरानुसरणम् । तत्र प्रथमे तद्वजनकसामग्र्यभावसंबलनस्य तद्वदन्यत्वविशिष्ट-प्रयोजकता, द्वितीये तदवच्छिन्नजनकसामग्रीविरहसंबलनस्य, तृतीये तद्वदकनानाधर्मावच्छिन्नहेतुभूतसामग्रीसंबलनविरहसंबलनस्येति उत्तरोत्तरम् निश्चयत्वसाम्यौत्कट्यमिति बोध्यम् ।

नीलवद्भेदविशिष्टप्रयोजकतेत्यर्थः । द्वितीये । घटत्वप्रकारकज्ञानत्वे । तदवच्छिन्नेति । घटत्वप्रकारकज्ञानत्वावच्छिन्नेत्यर्थः । घटत्वाऽप्रकारक-ज्ञानत्वविशिष्टे प्रयोजकतेति शेषः । तृतीये । एकधर्मिकाविरुद्धनेकप्रकार-कान्यज्ञानत्वे । तद्घटकेति । तादृशज्ञानत्वघटकेत्यर्थः । संबलनस्य । प्रयोजकतेति पूर्वोक्तान्वयः । बोध्यमिति । तदभावाप्रकारकेतरत्वेन. तदभावप्रकारकत्वेन ।

एकधर्मिकविरुद्धोभयप्रकारकाप्रत्वेन च घटितनिश्चयत्वस्य जन्यतानवच्छेद-कत्वे क्रमेण दृष्टान्तत्रयं बोध्यमिति । बोध्यमिति बोधितौ-ज्ञानत्वादिवदित्वत्र आदिपदेन नानाधर्मिकैकप्रकारकान्यज्ञानत्वपरिग्रहः । बोधितौ-तत्वेति । तदभावप्रकार-त्वादि । तथा च तत्त्वप्रयोजकविरुद्धादवस्थस्य तदभावप्रकारकत्वप्रयोजक-विरहादेवेत्यर्थः । तद्विरहाद्युपपत्तिरस्य । तदभावप्रकारकत्वविरहोपपत्ते-रित्यर्थः । आदिना तद्वदन्यत्वस्य परिग्रहः । परस्पररेति । परस्परस्वस्व-परामर्शजन्येत्यर्थः । तथा च । विरुद्धोभयसामग्रीजन्यज्ञानस्य संशयरूपत्वे च । विरोधिभानप्रतिबन्धकाभावसहकारेणेति । विरोधभाने प्रतिबन्धकी-भूताऽन्याप्यवृत्तित्वज्ञानाभावसहकारेणेत्यर्थः । विरोधभानप्रतिबन्धकेत्युक्तिस्तु सांसर्गिकविषयतायाः प्रतिबध्यतावच्छेदकत्वस्वीकारेण । तथा च । विरोध-भासकसामग्र्यसत्त्वे च । एककोट्यंशे । बन्धभावान्शे । अपरस्य । बन्धेः । प्रकारतयेति । तथा च पर्वतोवन्हिमान् विरोधसंबन्धेन बन्धि-विशिष्टबन्धभाववान्वेति संशयोबोध्यः, एवं पर्वतोवन्धभाववान् विरोधसंबन्धेन बन्धभावविशिष्टबन्धिमान्वेत्यपि बोध्यम् । ननु संशयानां विरोधसंबन्धेनैक-कोट्यंशेऽपरकोटिर्भानोपगमे विरोधसंबन्धेन बन्धिविशिष्टबन्धभाववान्. बन्धिमान्वा इत्याकारकतायाः, बन्धभावविशिष्टबन्धिमान् बन्धभाववानित्याकारकतायाः वा प्रसंग इत्यत आह । एककोटिसंबन्धनिष्ठसंसर्गतायामिति । बन्धभाव-संसर्गनिष्ठसंसर्गतायामित्यर्थः । कोट्यन्तरविरोधस्य । बन्धिविरोधस्य । भानोपगमादिति । तथा च पर्वतोवन्हिमान्नवेति संशये बन्धेः प्रतियोगितानु-

एवञ्च तुल्यबलाभ्यां विरुद्धोभयसामग्रीभ्यां जायमानं ज्ञानमर्थात् संशयरूपं भवति । अत एवाहत्यैव विप्रतिपत्तिजन्मानं संशयमामनन्ति । फलबलकल्पनीयश्च

एवं चेति । संशयत्वनिश्चयत्वयोर्जन्यतानवच्छेदकत्वे चेत्यर्थः । तुल्यबलाभ्यां परस्परकार्याविरोधनीभ्याम् । संशयरूपं भवतीति । तथा च समबलसत्प्रतिपक्षसंवलनस्थले तुल्यबलकोटिद्वयानुमिति-सामग्रीभ्यां संशयानुमितिर्जन्यत एवेति भावः ।

अथ क्लृप्तविरोधभासकविरोधावगाहिपरामर्शघटितसामग्र्यभा-
वाद्विरोधो न भासितुमीष्टे तथा च कथं संशय इति चेन्न । सत्प्रति-
पक्षतादशायां कोटिद्वयनिश्चयानुत्पादस्योभयवादिसिद्धतया तन्निर्वाहाय
परस्परजन्यकार्ये विरोध्यनुमितिसामग्र्ययोः प्रतिबन्धताकल्पनापेक्षया
विरोधभानप्रतिबन्धकाभावसहकारेण विरोधाविषयकस्यापि
परामर्शस्य विरोधभानप्रयोजकताया लाघवेन कल्पनादनुपस्थितस्य
विरोधस्य प्रकारतया भानासम्भवेपि विरोधसम्बन्धेन एककोट्यंशो-
परकोटेः प्रकारतया एककोटिसम्बन्धनिष्ठसंसर्गतायां कोट्यन्तरविरो-
धस्यावच्छेदकतया भानोपगमात्, अन्यथा यत्र कोट्योः नाविरोधग्रहः
न वा विरोधस्योपस्थितिर्वर्तते तत्र सामग्रीसमाजात् प्रत्यक्षात्मक-
कोटिद्वयनिश्चयस्य दुर्वारत्वापातात् ।

योगितासंसर्गस्याऽभावांशे भाने तादृशानुयोगितानिष्ठसांसर्गिकविषयतायां
विरोधस्यावच्छेदकत्वं स्वीक्रियते । न तु स्वातंत्र्येण तस्य संसर्गता । विरोधि-
संयोगत्वेन विरोधिस्वरूपत्वेन वा संसर्गतेत्यपि केचित् । एतन्मते संयोगादि-
निष्ठविरोधावच्छिन्नसंसर्गताकपर्वतोवन्हिमान्नवेति संशयो बोध्यः । अन्यथा ।
विरोधाभाने । यत्र । स्थलविशेषे । कोट्योः । बन्धितदभावयोः ।
नाविरोधग्रहः । नाऽव्याप्यवृत्तित्वज्ञानं । तत्र । स्थलविशेषे । दुर्वारत्वा-
दिति । संशयसमुच्चयभिन्नत्वेन नेष्टापत्तिः संभवतीति भावः । सत्प्रतिपक्षे
संशयस्य दूषकता न संभवतीत्यार्शकते । अथेति । नाविरोधग्रह इति
समुच्चयात्मककोटिद्वयनिश्चये इष्टापत्तिनिराकरणाय । नाऽविरोधग्रहः-
नाऽव्याप्यवृत्तित्वज्ञानं । एककोटिविशिष्टापरकोटेरिति । अस्य बाधग्रह
इत्यनेनावयः । विरोधसंबन्धेन बन्धिविशिष्टो यो बन्धभावस्तदभाववानिति
बाधग्रह इत्यर्थः । विरोधविशिष्टसंयोगादिसंबन्धेन चेति । आदिपदेन
विरोधविशिष्टस्वरूपसंबन्धोग्राह्यः । कोट्यो र्वा बाधग्रहः । तथा च
तादृशसंयोगसंबन्धेन न बन्धिमान्, तादृशस्वरूपसंबन्धेन न बन्धभाववानिति ग्रहः ।
विरोधभानाऽसंभवेनेति । सामग्रीसमाजादिति शेषः । एकदेति ।

अथ यत्र कोट्योर्नाविरोधग्रहः अथ च धर्मिणि विरोधसम्बन्धे-
नैककोटिविशिष्टापरकोटेः विरोधविशिष्टसंयोगसम्बन्धेन च कोट्योर्वा
बाधग्रहः तत्र कथञ्चिदपि विरोधभानासम्भवेन एकदा प्रतियोगि-
तदभावयोः निश्चयरूपानुमितिर्जायतामिति चेत्, प्रत्यक्षस्थलेष्वेव
अनुयोगस्तुल्यः ।

अथ धर्मिणि संशयान्यतद्वत्ताज्ञानं प्रति अव्याप्यवृत्तित्वज्ञाना-
भावविशिष्टतद्विरोधिधर्मवत्ताज्ञानसामग्री प्रतिबन्धिकेति नोपदर्शित-
स्थले परस्परविरोधेन तत्तदभावयोः प्रत्यक्षनिश्चयोपि प्रत्यक्षानु-
मित्यादिसामग्रीणां चानुगतरूपेण प्रतिबन्धकताकल्पनासम्भवात्,
अनुमिमिस्थले विरोध्यनुमितिसामग्र्याः प्रतिबन्धकत्वे कल्पनीये
संशयान्यत्वं न प्रतिबध्यतावच्छेदकगर्भे निवेश्यत इति क संशयानु-
मितिर्वार्तेति ।

एकधर्मिणीति शेषः । अनुयोगः । आक्षेपः अव्याप्यवृत्तित्वज्ञानविरहे
बाधग्रहे सामग्रीसमाजात्प्रत्यक्षं निश्चयात्मकं जायतामिति पूर्वपक्षः तुल्यइति ।
समानइत्यर्थः । पुनःशङ्के । अथेति । तद्वत्ताज्ञानं प्रतीति ।
बन्धितज्ञानप्रतीत्यर्थः । तद्विरोधि । बन्धिविरोधि । धर्मवत्ताज्ञान-
सामग्रीति । बन्धभाववत्ताज्ञानसामग्रीत्यर्थः । प्रतिबन्धिकेति । तथा च
संशयान्यतद्वत्ताबुद्धिं प्रति अव्याप्यवृत्तित्वज्ञानाभावविशिष्टतद्विरोधिप्रत्यक्षजनक-
सामग्रीत्वेन प्रतिबन्धकत्वमिति भावः । दर्शितस्थले । अव्याप्यवृत्तित्वज्ञान-
विरहे कोट्योर्बाधग्रहे प्रत्यक्षसामग्रीसमाजस्थले । न तत्तदभावयोः । न
बन्धितदभावयोः । ननु तुल्ययुक्त्या न निश्चयानुमतिरित्यत आह । प्रत्यक्षानु-
मितिसामग्रीणां चेति । असंभवादिति । प्रत्यक्षानुमितिसाधारणा-
नुगतसामग्रीत्वाऽसंभवादिति भावः । प्रतिबन्धकत्वे कल्पनीय इति ।
लौकिकसन्निकर्षजन्यदोषविशेषाजन्यतद्वत्ताबुद्धिं प्रति अव्याप्यवृत्तित्वज्ञानाभाव-
विशिष्टतद्विरोध्यनुमितिसामग्रीत्वेन प्रतिबन्धकत्वे कल्पनीये इत्यर्थः । भाने
एवेति । पर्वतोविरोधसंबन्धेन बन्धिविशिष्टबन्धभाववानिति ज्ञाने एवेत्यर्थः ।
एवकारेण पर्वतो बन्धमान्वा पर्वतो बन्धमान्वन्धभावप्रतियोगिकविरोधविशिष्ट-
स्वरूपेण बन्धभाववान् वेत्यादीनां व्यावृत्तिः । धर्मिणि । पक्षे ।
तादृशकोटेर्बाधग्रहस्य । विरोधसंबन्धेन बन्धिविशिष्टो यो बन्धभावः तदभाव-
वानिति बाधग्रहस्य ।

लौकिकसन्निकर्षजन्ये । घटादौ । अनुमिनोमीति प्रतीतेश्च विषयताविशेषः-
साध्ये । आपादयामीति प्रतीतेश्च विषयताविशेष आपाद्ये । एवं सन्देहीति प्रतीते-

अत्रावाचीनाः । संशयत्वं न विरोधावगाहितानियतं, तथाहि यथा लौकिकसन्निकर्षजन्ये साक्षात्करोमीति प्रतीतिविषयताविशेषः अनुमिनोमि आपादयामीति प्रतीतिश्चानुमित्यापत्त्योस्साध्यापाद्ययोर्विषयताविशेषो दुरपह्वः तथा सन्देहीत्यनुव्यवसायबलात् संशयेपि कोट्यंशे विलक्षणविषयता निष्प्रत्यूहैवेति तत्प्रतियोगिकत्वमेव संशयत्वं तस्या विरोध्यनवगाहिज्ञानसाधारण्ये न किञ्चिद्वाधकम् । न च तादृशप्रतीतिर्विरोधावगाहिसमानधर्मिकतत्तदभाववगाहिज्ञानत्वावलम्बनतयैवोपपत्तेर्विषयताविशेषे किं मानमिति वाच्यम् । क्वचित्संशये विरोधस्य सांसार्गिकविषयताया प्रमाणान्तररहितायाः उक्तातिप्रसङ्गवारणाय सामग्रीप्रतिबन्धकतायाश्च कल्पनामपेक्ष्य लाघवेन कोटितारव्यविलक्षणविषयताया एव कल्पयितुं शक्यत्वात्, सा च प्रकारताप्रभेदः तदन्यैव वा कोटिविशेष्यकसंशयसाधारण्यानुरोधात् । न च तादृशविषयतानिष्ठवैलक्षण्यं दुर्घटमखण्डोपाधेरपसिद्धान्तकवलितत्वादिति वाच्यम् । एवं सति विषयतात्वप्रकारतात्वादीनामपि

विषयताविशेषःकोट्यंशे । सैव विषयताकोटिताऽऽख्या । तत्प्रतियोगिकत्वमेवेति । विलक्षणविषयतानिरूपकत्वमेवेत्यर्थः । एवकारेण विरोधावगाहित्वस्य व्यावृत्तिः । तस्याः । विलक्षणविषयतायाः । विरोधानवगाहिज्ञानसाधारण्ये । पर्वतोवन्दिमान्नवेतिसंशये । न किञ्चिद्वाधकमिति । एवं च अव्याप्यवृत्तित्वज्ञानविरहे कोट्योर्बाधग्रहे प्रत्यक्षसामग्रीसमाजसत्वे एतादृशविषयताशालिसंशयोत्पत्त्या न प्रागुक्तप्रतिबध्यप्रतिबन्धकभाववश्यकतेति भावः । संशये विरोधावगाहित्वमावश्यकमिति शङ्कते । न चेति तादृशप्रतीतिः । सन्देहीत्यनुव्यवसायस्य ज्ञानत्वावलम्बनतयैवेति । तादृशज्ञानत्वाश्रयतयैवेत्यर्थः । विषयताविशेषे । कोटितारव्यविषयताविशेषे । क्वचित्संशये । सत्प्रतिपक्षकालीनानुमितौ । प्रात्यक्षिकसंशये तु विरोधस्य प्रकारतयापि भानसंभवात्क्वचिदित्युक्तम् । विरोधस्येति । षष्ठ्यर्थोनिष्ठत्वम्, सांसर्गिकविषयतान्वयि । उक्तातिप्रसङ्गवारणायेति । अव्याप्यवृत्तित्वज्ञानाभावकाले विरोधज्ञानप्रतिबन्धकाभावसत्वे प्रत्यक्षात्मककोटिद्वयनिश्चयापत्तिवारणायेत्यर्थः । अव्याप्यवृत्तित्वज्ञानदशायामेव समुच्चयोपगमादिति भावः । युक्तत्वादिति । वक्ष्यमाणप्रतिबध्यप्रतिबन्धकभावकल्पनं तु एतन्मते फलमुखत्वान्नदोषायेति बोध्यम् । साच । कोटिताख्यविषयता च । कोटिविशेष्यकसंशयेति । पर्वतोवन्दिनवेतिसंशयेत्यर्थः । विशेष्यवृत्तिरपीतिभावः । तादृशविषयतानिष्ठं । कोटितारव्यविषयतानिष्ठं । एवं सति । अखण्डोपाधेरपसिद्धान्तत्वे । लाघवमात्रेण विषयताऽङ्गीकारादाह । अस्तुवेति । ज्ञाननिरूपितत्वमेवेति ।

विलयप्रसङ्गेन बहुतरासामञ्जस्यात् । अस्तु वा विरोधिकोऽन्यन्तरविषय-
कत्वेन ज्ञाननिरूपितत्वमेव समुच्चयविषयव्यावृत्तस्तद्विशेषः संशय
एव तत्कोटिविषयकत्वयोर्मिथो अवच्छेद्यावच्छेदकभावोपगमात् ।
तादृशविषयताशालिबुद्धौ च मणिमन्त्रादिन्यायेन कोट्योरव्याप्य-
वृत्तित्वज्ञानं प्रतिबन्धकमास्थीयते, नातः समुच्चयदशायां संशयापत्तिः,
एवं कोट्यंशे औत्कट्यरूपसम्भावनात्वमपि विषयताविशेष एवेति
ध्येयम् ।

न चैवमर्थसमाजरूपबाधकेन संशयत्वस्य कार्यतानवच्छेदकत्व
व्यवस्थापनं दीधितिकृतो विरुद्धयेत सामग्रीद्वयसमाजस्य तत्तत्सामग्री-
प्रयोज्यकार्यतावच्छेदकद्वयसामानाधिकरण्यमात्रप्रयोजकत्वात्, कार्य-
तावच्छेदकविषयितयोरवच्छेद्यावच्छेदकभावादिप्रयोजकत्वासम्भवेन
तत्समाजादवच्छेद्यावच्छेदकभावापन्नविषयताविशेषरूपसंशयत्वानिर्वा-
हात्, तादृशविषयतविशेषस्य समुच्चयसाधारण्यविरहेण विरोधानवगा-
हिज्ञानसाधारण्येन च कोटिद्वयभानसामग्रीसंबलनस्य विरोधभासक-
सामग्रीमनपेक्ष्यापेक्ष्य वा तत्प्रयोजकत्वस्यासम्भवदुक्तिकत्वाच्चेति
वाच्यम् । विरोधावगाहित्वसहितकोटिद्वयावगाहित्वं संशयत्वमिति
प्राचीनसिद्धांतमवलंब्यापाततस्तज्जन्यतानवच्छेदकत्वाभिधानात् ।

ज्ञाननिष्ठनिरूपकतानिरूपितत्वमेवेत्यर्थः । एवं कोट्यन्तरविषयकत्वेनेत्यत्र
तृतीयाथविच्छिन्नत्वस्य निरूपकतायामन्वयः । तद्विशेषः । तद्वैलक्षण्यम्, तच्च
तादृशज्ञाननिरूपितत्वविशिष्टसमुच्चयविषयताभिन्नत्वम् । कोट्यंशे उत्कटत्वरूप-
धर्मविशिष्टा संभावनापि संशय एवेति प्रसंगसंगत्याह । संभावनात्वमपीति ।
तथा च तादृशावच्छेद्यावच्छेदकभावापन्नविषयताविशेषरूपसंशयत्वावच्छिन्नं
तादृशसामग्रीद्वयसमाजात् न सिध्यति । अपि तु कारणान्तरादेव । कारणान्तरञ्च
अव्याप्यवृत्तित्वज्ञानाभावः । एवञ्च कारणान्तरस्य कार्यतावच्छेदकमुक्त-
संशयत्वमित्यभिप्रायेण तस्य कार्यतानवच्छेदकत्वव्यवस्थापनं दीधितिकृतो
विरुद्धमिति भावः । तदेव शङ्कते । न चेति । एवं । प्रतिबन्धकाभाव-
मुद्रयाऽव्याप्यवृत्तित्वज्ञानाभावस्य कारणतावच्छेदकत्वे । सामानाधिकरण्य-
मात्रप्रयोजकत्वादिति । मात्रपदेनावच्छेद्यावच्छेदकभावापन्नविषयिता-
व्यवच्छेदः । तत्समाजात् । सामग्रीद्वयसमाजात् । तत्समाजस्य विषयित-
योरवच्छेद्यावच्छेदकभावप्रयोजकत्वोपगमे बाधकमाह । तादृशेति । तत्प्रयो-
जकत्वस्य । अवच्छेद्यावच्छेदकभावापन्नविषयिताप्रयोजकत्वस्य । असंभव-
दुक्तिकत्वाच्चेति । विरोधभासकसामग्रीमनपेक्ष्य तत्समाजस्य तत्प्रयोजकत्वे

अथैवमपि संशयानुमितिर्व्यवस्थापनमशक्यम् विषयताविशेषरूप
संशयत्वे परामर्शादिघटितानुमितिसामग्र्याः प्रयोजकत्वकल्पकाभावा-
दिति चेन्न । विरोधज्ञानमनपेक्ष्य सामग्रीसमाजादेकदा एकधर्मिणि
तत्तदभावोभयनिश्चयानुमित्यनुदयात्संशयानुमितिसिद्धौ अव्याप्यवृत्ति-
त्वादिज्ञानाभावसमवहितयोः प्रत्यक्षसामग्र्योरिव अनुमितिसामग्र्यो-
रपि संशयत्वावच्छिन्नोत्पत्तिप्रयोजकताया अवर्जनीयत्वात् । न च संश-
यत्वाघटकीभूता यानिश्चयीयविषयता तस्याः संशयव्यावृत्तये संशयसा-
मग्र्याः तदवच्छिन्नं प्रति प्रतिबन्धकत्वं कल्पनीयम्, संशयसामग्रीत्वं
च प्रत्यक्षानुमितिसामग्रीसाधारणं नैकमिति अव्याप्यवृत्तिस्त्वज्ञानाभाव
विशिष्टविरोधिकोट्यनुमितिसामग्र्याः प्रतिबन्धकत्वे कल्पनीये
अनुमितित्वस्यैव तत्प्रतिबध्यतावच्छेदकत्वमुपेयते लाघवान्न तु
निश्चयत्वस्यैवेति न संशयानुमितिसम्भव इति वाच्यम् । प्रत्यक्ष-
संशयस्य तादृशविषयताशालित्ववारणाय तदवच्छिन्नं प्रति संशयो-
पधायकताविशिष्टत्वेनैव सामग्र्याः प्रतिबन्धकताकल्पनात्तद्रूपस्य च
संशयानुमितिसामग्रीसाधारणतया तत्र प्रतिबन्धकतान्तराकल्पनादिति
वदन्ति ।

समुच्चये तादृशविषयिताविशेषोपपत्तिः । तमपेक्ष्य तथात्वे विरोधानवगाहिज्ञाने
तदनुपपत्तिरिति भावः । आपाततः । सामान्यतः । शङ्कते । अथेति ।
एवमपि । संशयत्वस्य जन्यतानवच्छेदकत्वेऽपि । विषयिताविशेषरूप-
संशयत्वे । अवच्छेद्यावच्छेदकभावापन्नविषयितारूपत्वे । अविरोधज्ञानमन-
पेक्ष्येति । अव्याप्यवृत्तित्वज्ञानमनपेक्ष्येत्यर्थः । अनपेक्ष्येत्यन्तं चानुमितेर्विरोधा-
नवगाहित्वेऽपि संशयत्वोपपत्तिप्रकाशनाय । अव्याप्यवृत्तित्वज्ञानाभावसमव-
हितयोरिति । तदज्ञानसमवधाने समुच्चयरूपानुमितिरिति सूचनाय । अवर्ज-
नीयत्वात् । स्वभाविकत्वात् । अन्यथा विरोधिकोट्यनुमितिसामग्र्योः
प्रतिबन्धकताकल्पने गौरवादिति भावः । संशयत्वाघटकीभूतेति । संशयीय-
विषयतातो निश्चयीयविषयताऽतिरिक्तेत्यभ्युपेत्य । तस्याः । निश्चयीयविषय-
तायाः । संशयव्यावृत्तये । संशयाऽवृत्तित्वार्थः । संशयव्यावृत्तत्वमवश्य-
मुपेयम्, अन्यथा संशयस्य निश्चयकार्यकारित्वापत्तेः । तदवच्छिन्नं प्रति ।
निश्चयीयविषयत्वावच्छिन्नं प्रति । तत्प्रतिबध्यतावच्छेदकत्वं । तादृशा-
नुमितिसामग्रीप्रतिबध्यतावच्छेदकत्वं । अनुमितित्वस्यैवेति । एवकारव्य-
वच्छेद्यमाह । नत्विति । विरोधिबोधकसामग्र्याः । विरोधिकोटि-
द्वयबोधजनकसामग्र्याः । तादृशविषयताशालित्ववारणाय । निश्चयीय-
विषयताशालित्ववारणाय । तदवच्छिन्नं प्रति । निश्चयीयविषयत्वावच्छिन्नं

न्यूनाधिकसमबलभावः । सत्यामपि पीतत्वशुक्लत्वस्मृतौ सविधवर्तिनि शङ्खे सति दोषविशेषे पीतत्वस्यैवासति च शुक्लत्वस्यैव दूरस्थे च धर्मिणि असति विशेषदर्शने स्मृतयोरेवकोट्योः सति च एकस्या एव नयनेन ग्रहात् ।

अत एव तुल्यबलसामग्रीसमाजात्प्रत्यक्षस्यैव परोक्षस्यापि संशयस्योत्पत्तौ बाधकाभावादेव । आहत्यैव । साक्षादेव । विप्रतिपत्ति-
वाक्यतोजन्म यस्य एवंभूतं शाब्दबोधात्मकं संशयमपि
बदन्तीत्यर्थः ।

ननु समानबलत्वं न्यूनाधिकबलत्वं वा सामग्र्याः कथम-
वधारणीयमित्यत आह । फलबलकल्पनीयश्चेति । सामग्रीसंबलन
स्थले एकस्या फलानुत्पत्त्या न्यूनाधिकबलभावः, उभयोः फलोत्पत्त्या
समबलभावोऽवधारणीय इत्यर्थः । एतदेव विशिष्यावधारयति
सत्यामपीति । पीतत्वशुक्लत्वस्मृताविति सविधवर्तिनि शंख
इत्याभ्यां विशेषणज्ञानविशेष्योन्द्रियमग्निर्कर्मघटिततत्तदुभयत्वे
विशिष्टप्रत्यक्षसामग्रीसत्त्वं दर्शितं ।

दोषविशेषे पीतद्रव्यसमवधानरूपे पीतत्वस्यैव ग्रहणादित्य-
ग्निमेणान्वयः । तथा च फलबलात् श्वेत्यादिलौकिक-
प्रत्यक्षसामग्रीतो दोषविशेषोपवृंहितपीतत्वशुक्लत्वाभावादि-
ग्राहकसामग्र्या बलवत्त्वमिति भावः । दोषविशेषासत्त्वे उपनीत-
भानसामग्र्यपेक्षया लौकिकसंज्ञिकर्मघटितविरोधिग्रहसामग्र्या
बलवत्त्वमित्याह । असति च शुक्लत्वस्यैवेति । दोषविशेषा-
समवधानस्थले उपनयघटितसामग्रीद्वयस्य तुल्यबलत्वमाह । दूरस्थ
इति । धर्मिणो दूरस्थत्वेऽसति च विशेषदर्शने विद्यमानकोटेरपि
न लौकिकसामग्री दूरत्वदोषस्य विशेषादर्शनसहितस्य लौकिकधी-

प्रति । संशयोपधायकताविशिष्टत्वेनैवेति । एवकारेण निश्चयीयविषयत्वा-
वच्छिन्नस्य व्यावृत्तिः । संशयोपधायकतानिवेशात्संशयस्वरूपयोग्यताव्यावृत्तिः ।
अन्यथा एकैकपरामर्शदिपि “निश्चयात्मका” अनुमित्यनुपपत्तिः, एकैकपरामर्शस्य
स्वरूपयोग्यत्वादिति भावः । तद्रूपस्य । संशयोपधायकतावैशिष्ट्यस्य ।
तत्र । अनुमितौ । तथा च संशयानुमितिर्निष्प्रत्यूहैवेतिभावः । ननु संशय-
मात्रस्यैव प्रत्यक्षत्वनियमात्तत्सामग्रीविरहे कुतः संशयानुमितिरत आह ।
दीधितौ-अतएवेति । तुल्यबलसामग्रीसमाजात् । विरुद्धोभयप्रकारकज्ञान-
सामग्रीसमाजात् । विप्रतिपत्तिवाक्यतः कोटिद्वयोपस्थित्या उत्तरकालं मानस एव
संशयो भवतीति शंकानिराकरणाय-आहत्यैवेत्युक्तम् । शाब्दबोधात्मकमिति ।
तथा च शाब्दे एव संशये व्यभिचारादुक्तनियमो नास्तीति भावः । एकस्याः ।

अथैवमुद्बुद्धाभ्यां विरोधिसंस्काराभ्यां स्मरणमपि संशयात्मकं स्यात्, किं न स्याद्यदि च नानुभवबाधः येन गुरुणापि निश्चयत्वेन संस्कारजनकत्वमुपेयते भवता ।

विरोधित्वादिति लौकिकसामग्रीविघटनाय दूरस्थत्वविशेषादर्शनयो-
रनुधावनम् । स्मृतयोरित्युपनयसंपादनाय । कोटयोः—स्थानुत्व-
तदभावयोः । विशेषदर्शनघटितसामग्र्या बलवत्त्वमाह । सति
चेति । सति च विशेषदर्शने, एकस्याः-गृहीतविशेषायाः, कोटेरेव
नयनेन ग्रहणात् अत्र ग्राह्यविपरीतविशेषदर्शनस्यैव प्रतिबन्धकत्वं न
तु सामग्र्या इत्यवधेयम् ।

ननु कोटिद्वयभासकसामग्रीसमाजादेव चेत्संशयः तदा संस्कारं
प्रति निर्णयत्वेन हेतुतयापि न संशयाकारस्मरणवारणसम्भवः
प्रत्येकतत्तदभावगोचरनिश्चयजन्यसंस्कारद्वयसंबलनात्तदुत्पत्तौ बाधका-
भावादित्याशङ्कते । अथैवमिति । उद्बुद्धाभ्यामिति । न चोद्बोध-
कस्य फलैकोन्नेयतया एकदा विरुद्धकोटिद्वयोद्बोधकाऽकल्पनान्नापत्ति-
रिति वाच्यम् । नियतोद्बोधकसम्बन्धिवस्तुविशेषज्ञानादीनामनुगत-
रूपेणैव कारणतायाः क्लृप्तत्वात्तादृशोद्बोधकद्वयसमवधानदोषाद्यत्र
तत्रैवापत्तिसम्भवात् । अनुभवविरोधविरहे ऽपत्तिमाह । किं न
स्यादिति । अनुभवविरोधस्य सविवादतया यदीति । येन-
अनुभवविरोधेन । भवतेत्यनेन परस्परसामग्रीप्रतिबन्धकताकल्पन-
मन्तरेण तावतापि संशयाकारस्मरणवारणं न सम्भवतीति
सूचितम् ।

सामग्र्याः । सविधवर्तिनि । निकटवर्तिनि । निर्णयत्वेन हेतुतयापीति
ज्ञानत्वेन तद्धेतुत्वेतुसंशयात्संस्कारोत्पत्त्या संशयात्मकस्मरणोत्पत्तेरिति भावः । तदु-
त्पत्तौ । स्मृत्युत्पत्तौ । दीधितौ-एवं । तुल्यबलविरुद्धोभयग्रहसामग्रीभ्यां
संशयस्यार्थवशसंपन्नत्वे । विरोधिसंस्काराभ्यां । एकधर्मिकतत्तदभाव-
संस्काराभ्यां । संशयात्मकं स्यादिति । तथा चाऽनायत्या यथा निश्चयात्म-
कस्मृतित्वं संस्कारजन्यतावच्छेदकं तथा निश्चयात्मकानुमितित्वमेव परामर्शदिरिति
न संशयानुमितिसंभव इति भावः । उद्बोधकानां विशिष्यैव स्मृतिहेतुतया
एकधर्मिणि तत्तदभावसंस्कारयोरेकदोद्बोधक एवासंभवीत्याशङ्कते । नचेति ।
फलैकोन्नेयतया । फलबलकल्प्यतया । नियतोद्बोधकेति-ज्ञानान्वयि ।
तत्रैवाऽऽपत्तिसंभवादिति । इदमुपलक्षणम् । यस्य पुंसः समानधर्मिक-
तत्तदभावचाक्षुषसामग्र्योरिव समानधर्मिकतत्तदभावगोचरस्मृतिद्वये अनुगतरूपेणो-

अथ विरोधिनो निर्णयोऽनुमितिप्रतिबन्धको विरोधित्वञ्च सहानवस्थायित्वं साध्याभावस्यैव तद्व्याप्यस्यापीति चेत् । यदि वस्तुतो विरोधिनो निर्णयस्तथा, कथं तर्हि पक्षतावच्छेदकादेस्तादृशस्य निश्चये भ्रमानुमितिः । अथ विरोधित्वेन, तदा तदग्रहे नेह साध्यमित्यादिनिर्णयेऽप्यनुमितिप्रसङ्गः ।

बाधबुद्धेरत्यन्तान्योन्याभाववत्ताधीसाधारणविरोधिप्रकारकत्वेनैव प्रतिबन्धकता, तथात्वं च विरोधिपरामर्शस्यापीति मूलोक्तसिद्धान्तं दूषयितुमाशङ्कते अथेति । विरोधित्वं-तदभावव्याप्यत्वं स्वव्यापक-तदभावकत्वरूपं स्वत्वघटितत्वेन न सर्वसाधारणमित्यत आह सहानवस्थायित्वमिति । विरोधस्य विषये उपलक्षणत्वं विशेषणत्वं वेति वितर्क्य दूषयति यदीत्यादिना । तथा-प्रतिबन्धः । पक्षतावच्छेद-कादेरिति । इदन्त्वाद्यवच्छिन्नहृदादिरूपपक्षविशेषणस्य हेतुत्वेनाभि-मतस्य वा तादृशस्य वस्तुगत्या बन्धादिविरोधिनोनिर्णये भ्रमानु-मितिनिर्णयाधीनत भ्रमानुमितिर्नभवतीत्यर्थः । तत्र जनकज्ञानस्यै-वोक्तप्रतिबन्धकतावच्छेदकाक्रान्तत्वादितिभावः ।

द्वोधकस्य हेतुत्वं तत्रैव च विरुद्धसंस्कारयोरेकदोषसंभवादित्यपि बोध्यम् । अनुभवविरहे । स्मृतेरानुभविकत्वे । इष्टापत्तिमाहेति । स्मृतेःसंशयत्व-मिष्टमेवेत्याहेत्यर्थः । सविवादतयेति । स्थाणुत्वतदभाववदिदं स्मरामीत्य-नुभवस्य सविवादतयेत्यर्थः । अनुभवबाधे तु उभयोर्द्वयोर्विशेषदर्शनदशाया-मेकधर्मिकतत्तदभावचानुषसामग्र्योरिव समानधर्मिकतत्तदभावस्मृतिसामग्र्योरपि मिथोविरुद्धत्वं कल्पनीयमिति ध्येयम् । निश्चयत्वेन हेतुत्वोक्तावपि अनुगतोद्वोधक-स्थले स्मृतेःसंशयत्वावारणादित्याशयेनोक्तं भवतेति । परस्परेत्यादि । एक-कोटिस्मृतिसामग्र्या अपरकोटिस्मृतिप्रतिबन्धकत्वकल्पनमन्तरेणेत्यर्थः । ताव-तापि । निश्चयत्वेन कारणत्वोपगमेनापि । तादृशप्रतिबध्यप्रतिबन्धक-भावस्वीकारे तु निश्चयत्वेन कारणत्वं व्यर्थमेवेति विभावनीयम् । तथात्वं च । विरोधिप्रकारकत्वेन प्रतिबन्धकत्वं च । मूलोक्तसिद्धान्तं । विरोधि-ज्ञानत्वस्य प्रतिबन्धकत्वे तन्त्रत्वादितिग्रन्थेनेत्यादिः । स्वव्यापकेति । स्वं हेतुः । न सर्वसाधारणमिति । अननुगतमितियावत् । इदमुपलक्षणम् । तदभावव्याप्यत्वं तदभावाभावदवृत्तित्वं, एवं च तदभावाभावत्वेनप्रवेशे गौरवबोध्यम् । सहानवस्थायित्वं । तच्च स्वाधिकरणावृत्तित्वं । उपलक्षणत्वं विषयान्वयित्वम् । ज्ञानान्वयित्वं च विशेषणत्वम् । विषयत्वान्वयित्वमितियावत् । दीधितौ-वस्तुतः । वस्तुगत्या । जलमयो बन्हिमानित्यनुमितौ तज्जनकपरामर्शस्य “वहिव्याप्यवान् जलमयत्ववानित्याकारकस्य” न विरोधितासंभवः, जलमयत्वांशे निर्भिमातावच्छेदकत्वात्तस्येत्यतोव्याचष्टे । इदन्त्वाद्यवच्छिन्नइदादिरूपपक्ष-

यद्यपि जलमयत्वादेर्विरोधानवगाहिज्ञानदशायां तदनवच्छिन्न-
पक्षावगाहिन्यास्तदलिङ्गिकायाश्चायं वह्निमानित्याद्यनुमितेरपि पक्षता-
वच्छेदकावच्छिन्ने जलमयत्वभ्रमदशायामनुपपत्तिरस्ति, तथापि
जलमयोयंवह्निमानित्याद्यनुमितिस्थले प्रतिबन्धकनैयत्वेन तथाविधा-
नुमितिमात्रोच्छेद इत्यभिप्रायेण तावद्दूरानुसरणम् ।

अथ विरोधित्वेनेति । निर्णयस्तथेत्यनुषज्यते । तदग्रहे बन्ध्य-
भावादौ बन्ध्यादेर्विरोधाग्रहे । अनुमितिप्रसङ्ग इति । तथा च बन्ध्य-
भावत्वावच्छिन्नावगाहिनिश्चयत्वेनैव विशिष्य बाधबुद्धेः प्रतिबन्ध-
कता वाच्या, तच्च न विरोधिपरामर्शसाधारणमिति भावः । इद-
मुपलक्षणम् । अनुगततत्तदधिकरणावृत्तित्वरूपविरोधावच्छिन्नप्रकार-
कनिश्चयत्वेन विरोधित्वे स्वव्यापकतत्सामानाधिकरण्यरूपव्याप्यत्वा-
वगाहिविरोधिपरामर्शस्य तद्रूपानाक्रान्ततया तादृशपरामर्शाभ्यां
संशयानुमितिजनने बाधकाभावः । एवं तत्सम्बन्धेन तदधिकरणा-
वृत्तित्वरूपविरोधावच्छिन्नस्य तत्सम्बन्धावगाहिज्ञानमेव विरोधीति
सम्बन्धविशेषनिवेशस्यावश्यकतया विशेषणताविशेषादिसंसर्गक-
ग्राह्याभावादिज्ञानसम्बन्धान्तरावगाहिविरोधिपरामर्शयोर्नानुगतरूपेण
प्रतिबन्धकतासम्भव इत्यपि बोध्यम् ।

विशेषणस्येति । जलमयत्वादेरिति शेषः । हेतुत्वाभिमतस्य । हेतोः ।
विरोधजलमयत्वादेस्तदभाववदवृत्तित्वरूपव्याप्यवगाहिपरामर्शस्य तदभावीय-
विरोधानवगाहित्वादाह वस्तुगत्याबन्ध्यादिविरोधिनः । वस्तुगत्येति ।
जलमयत्वादेः । निर्णयेति । जलमयोऽयमिति-बन्ध्याप्यजलमयत्ववानिति
वा निर्णये इत्यर्थः । तत्र । जलमयोऽयं बन्धिमान् । अयं बन्धिमान् जलमयत्वा-
द्वेत्यनुमितौ । जनकज्ञानस्य । जलमयोयं, बन्ध्याप्यजलमयत्ववानिति वा
ज्ञानस्य । उक्तेति । तदधिकरणावृत्तित्वरूपेत्यर्थः । जलमयत्वादेर्विरोधा-
वगाहिज्ञानदशायां अयं बन्धिमानित्यनुमितिरेव नोत्पद्यते इत्यतो विरोधान-
वगाहिदशायामिति । तदनवच्छिन्नेति । जलमयत्वानवच्छिन्नेत्यर्थः ।
तदलिङ्गिकाया इति । जलमयत्वलिङ्गिकाया इत्यर्थः । अनुपपत्तिरस्तीति ।
अयं बन्धिमानित्यनुमितेरेवानुपपत्तिसंभवे जलमयत्वंस्यानुधावनं व्यर्थमिति भावः ।
विशेषणत्वपक्षत्वाह । अथेति । निश्चयत्वेनैवेति । एवकारेण विरोधि-
त्वस्य व्यावृत्तिः । तच्च । बन्ध्यभावत्वावच्छिन्नावगाहिनिश्चयत्वं च ।
न विरोधिपरामर्शसाधारणमिति । न विरोधिपरामर्शवृत्तीत्यर्थः ।
तथा च संशयानुमितिनिष्प्रत्यूहैवेति भावः । विरोधविशिष्टबन्ध्यभावविषयकत्वेन

अथ विशेषदर्शनं विरोधिबुद्धिप्रतिबन्धकं कथमन्यथा तदनन्तरं न भ्रमसंशयाविति चेन्न । सत्यपि शुक्लत्वादिव्याप्यदर्शने शङ्खादौ दुष्टेन नयनेन पीतत्वादेरदुष्टेन च पीतत्वादिव्याप्यवत्तानिश्चये सत्यपि शुक्लत्वादेर्ग्रहात् । सति च विशेषदर्शने क्वचिदुपनीतभानानुदयाद् दूरतः प्रमितस्य स्थाणुत्वादेः शाखादौ करादिभ्रमेणाग्रहात् तत्तत्स्थलविशेष एव तस्य प्रतिबन्धकत्वमिति ।

ननु मा भूद्बाधबुद्धिप्रतिबन्धकतावच्छेदकरूपाक्रान्तत्वं विरोधि-
परामर्शस्य, तथापि संशयानुमित्यसम्भवः स्थाणुत्वाभावव्याप्य-
करादिमानित्यादिनिश्चये स्थाणुत्वादिप्रत्यक्षभ्रमसंशयानुदयात्तद्विशिष्ट-
बुद्धित्वावच्छिन्नं प्रति तदभावव्याप्यवत्तानिश्चयत्वेन प्रतिबन्धकताया
आवश्यकत्वादित्याशङ्कते । अथेति । शुक्लत्वादीति । पीतत्वा-
भावादित्यर्थः । दुष्टेन-पित्तादिदूषतेन । पीतत्वादीति । शुक्लत्वाभावा-
दीत्यर्थः । नन्वेवं संशयत्वं प्रतिबन्धविशेषणं देयमित्याशङ्कामुप-
नीतभानविशेषसंग्रहं प्रदर्श्य दूषयति । सति चेति । विशेषदर्शने-
विरोधिव्याप्यदर्शने, द्वितीयानुरोधेन च लौकिकसन्निकर्षाजन्यत्वं
प्रथमानुरोधेन दोषविशेषाजन्यत्वं प्रतिबन्धविशेषणं देयमित्यत

प्रतिबन्धकत्वाभिमानमपि निराकरोति । इदमुपलक्षणमिति । परामर्शं
विरोधाभावे प्रथमं दूषणम् । तत्र विरोधभानोपगमेपि एवमित्यादिना दूषणम् ।
विरोधस्योपलक्षणत्वे बन्धितदभावव्याप्तिप्रकारकवास्तववन्धिव्याप्तिविषयक-
परामर्शस्यानुमित्युत्पत्तौ बाधकाभावोपि बोध्यः । संबन्धान्तरावगाहि ।
हेतावच्छेदकसंबन्धावगाहीत्यर्थः ।

बाधबुद्धिप्रतिबन्धकतावच्छेदकरूपाक्रान्तत्वमिति । बाधनिश्चयनिष्ठ-
प्रतिबन्धकतावच्छेदकीभूतसाध्याभाववत्तानिश्चयत्वाक्रान्तत्वमित्यर्थः । तथापि ।
विरोधिपरामर्शस्य तादृशरूपानाक्रान्तत्वेपि । स्थाणुत्वादिप्रत्यक्षभ्रमसंशया-
नुदयादिति । अयं स्थाणुः-इतिभ्रमस्य अयं स्थाणुर्नवेति संशयस्य चानुदया-
दित्यर्थः । दीधितौ-विशेषदर्शनं । तदभावव्याप्यवत्तानिश्चयः ।
विरोधिबुद्धिप्रतिबन्धकं । तद्वत्ताबुद्धिप्रतिबन्धकं । अन्यथा ।
तद्वत्ताबुद्ध्यप्रतिबन्धकत्वे । तदनन्तरं । स्थाणुत्वाभावव्याप्यकरादिमानय-
मितिनिश्चयानन्तरं । न भ्रमसंशयाविति । विपरीतस्येत्यादिः । अयं
स्थाणुरिति भ्रमः । अयं स्थाणुर्नवेति संशय इत्यर्थः । तथा च तदापत्तिरि-
भावः । एवं च विशिष्टबुद्धिसामान्ये एव तस्या प्रतिबन्धकत्वे कथं संशया-
नुमितिरिति शंकितुराशयः । तद्वत्ताबुद्धिमात्रे न विशेषदर्शनत्वेन प्रतिबन्धकत्वं,

(अत्राहुः) — अनुगतकार्यकारणभावानुरोधात् दोषविशेषाद्यजन्ये ज्ञाने कदाचिदनुभवे वा विशेषदर्शनं विरोधि कल्प्यते । न च प्रत्यक्ष एव तथा ।

आह दूरत इति । प्रमितस्य करादिभ्रमात्प्राक्प्रमापकलौकिकसन्निकर्षाश्रयस्य । एतेन करादिभ्रमदशायामपि दूरत्वादेव स्थाणुत्वग्रह इति शङ्का निराकृता । अग्रहादिति । तथा च लौकिकसन्निकर्षाद्यजन्यत्वनिवेशे तत्र स्थाणुत्वादिप्रत्यक्षापत्तेस्तन्निवेशो न संभवतीति भावः । स्थलविशेष इति । यद्यद्व्यक्तिसत्त्वे विशिष्टबुद्धिर्न जायते तत्तद्व्यक्तेरेव विशिष्य विशिष्टबुद्धित्वावच्छिन्नं प्रति प्रतिबन्धकत्वं वाच्यमित्यर्थः । तथा च कोट्यन्तरविशेषदर्शनसहितविशेषदर्शनव्यक्तीनां प्रतिबन्धकत्वाकलनात्संशयानुमितिनिष्प्रत्यूहैवेति भावः ।

किं तु प्रत्यक्षात्मकतद्वत्ताबुद्धावेव । तच्चानुमितेः संशयत्वे न बाधकमित्यत आह सत्यपीत्यादि । पित्तादिदूषितेन । पित्तादिदोषदूषितेन । पीतत्वादेरिति । अस्य ग्रहादित्यनेनाऽन्वयः । शुक्लत्वाभावादेरित्यपि बोध्यम् । तथा च व्यभिचारान्नोक्तप्रतिबध्यप्रतिबन्धकभावसंभवः । एतेन प्रतिबध्यतावच्छेदककोटौ दोषविशेषाजन्यत्वं समर्थितम् । ननु प्रमात्मकविशिष्टबुद्धिर्न प्रति विशेषदर्शनं विरोधि अत आह । अदुष्टेन चेति । नयनेनेत्यनुषंगः । अस्य शुक्लत्वादेर्ग्रहादित्यनेनाऽन्वयः । अत्रापि व्यभिचार इति भावः । एतेन लौकिकसन्निकर्षाजन्यत्वं समर्थितम् । एवं । उक्तनिश्चयद्वये व्यभिचारवारणायैति यावत् । प्रतिबध्येति । प्रतिबध्यतावच्छेदककोटौ । उपनीतभानेति । ज्ञानलक्षणासन्निकर्षजन्येत्यर्थः । असंग्रहं प्रदर्शयति । तस्यापि संशयानात्मकत्वादिति भावः । दूषयति । प्रतिबन्धकत्वानुपपत्त्या दूषयतीत्यर्थः । क्वचित् । दोषविशेषासमवधाने । उपनीतभानानुदयादिति । अस्य प्रतिबन्धकत्वमित्यनेनाऽन्वयः । प्रथमस्थलानुरोधेन पीतः शंख इति ग्रहार्थम् । द्वितीयस्थलानुरोधेन श्वेतः शंख इति ग्रहार्थम् । प्रतिबध्यविशेषणमिति । प्रतिबध्यतावच्छेदककोटौ विशेषणमित्यर्थः । तथा च लौकिकसन्निकर्षाजन्यदोषविशेषाजन्यतद्वत्ताबुद्धिर्न प्रति तदभावव्याप्यवत्तानिश्चयस्य प्रतिबन्धकत्वमिति भावः । तथाच क्व संशयानुमितिवार्ता । उक्तप्रतिबन्धकतावच्छेदकाक्रान्ततया च नोक्तोपनीतभानापत्तिः । लौकिकसन्निकर्षाश्रयस्य । एतेन विशेषदर्शनात्पूर्व प्रमोत्पादनिर्वाहार्थं दूरत्वदोषस्याऽप्रतिबन्धकत्वं सूचितम् । निराकृतेति । तथा सति प्रागपि स्थाणुत्वाद्यग्रहप्रसंगात् । दीधितौ । स्थाणुत्वादेरिति । अग्रहादित्यनेनाऽन्वयः । शाखादौ करादिभ्रमेचेति । स्थाणुत्वाभावव्याप्यकरादित्वेन शाखादिमत्ताभ्रमे चेत्यर्थः । स्थाणुत्वाभावव्याप्य-

कचिल्लौकिकसन्निकर्षजन्यज्ञाने दूरत्वादिसहकृततत्तदभावव्याप्य-
भ्रमस्य विरोधित्वेपि लौकिकसन्निकर्षजन्यविशिष्टबुद्धित्वाद्यवच्छिन्नं
प्रति तदभावव्याप्यनिश्चयत्वेनानुगतैकप्रतिबन्धकता कल्पनमुचितं
तत्तद्व्यक्तित्वेन प्रतिबन्धकत्वेऽनन्तप्रतिबन्धकताप्रसङ्गात्, दूरत्वादि-
दोषसहकृतविशेषदर्शनस्य च प्रतिबध्यतावच्छेदककोटौ लौकिकान्य-
त्वमनिवेश्य प्रतिबन्धकत्वान्तरं कल्पनीयमिति समाधत्ते । अनुगतेति
दोषविशेषादीत्यादिना लौकिकसन्निकर्षपरिग्रहः । दोषविशेषजन्य-
ज्ञानेपि साक्षात्कारित्वव्यञ्जकविषयताविशेषोपगमात्तच्छून्यत्वं
निवेश्यैव दोषविशेषजन्यलौकिकसन्निकर्षजन्यज्ञाने व्यावर्त्तनीये,
एवं च परमेश्वरबुद्ध्यावपि तादृशविषयताया एव स्वीकारान्न नित्य-
साधारण्यं, न वानुगतधर्मस्य प्रतिबध्यतावच्छेदकत्वे चक्षुःसन्नि-
करादिमानयमिति भ्रमे इति यावत् तत्र । भ्रमे । स्थाणुत्वादिप्रत्यक्षा-
पत्तेरिति । स्थाणुरयमित्यादिप्रत्यक्षापत्तेरित्यर्थः । तस्य लौकिकसन्निकर्ष-
जन्यत्वादिति भावः । तन्निवेशः । लौकिकसन्निकर्षजन्यत्वनिवेशः । विरोधि-
दर्शनाऽसत्त्वे दोषमात्रं न प्रतिबन्धकं, विशेषदर्शनमात्रं च लौकिकज्ञाने न
प्रतिबन्धकं इति विशेषदर्शनदोषयोरुभयोरुपादानम् । क्वचित् । दूरत्वदोष-
सहितविशेषदर्शनसमवधाने । लौकिकसन्निकर्षजन्यज्ञाने । स्थाणुत्व-
प्रकारकलौकिकप्रत्यक्षे । तदभावव्याप्यवत्ताभ्रमस्य । स्थाणुत्वाभाव-
व्याप्यकरादिमत्ताभ्रमस्य । लौकिकान्यत्वमनिवेश्येति । लौकिकसन्नि-
कर्षजन्यत्वनिवेश्येत्यर्थः । कल्पनीयमिति । दोषसमवहिततद्विशिष्टबुद्धि
प्रति दोषसहकृतविशेषदर्शनस्य प्रतिबन्धकत्वं कल्पनीयमित्यर्थः । भ्रमसामान्यस्यै-
वाऽसंग्रहापत्तेः । दीधितौ-दोषविशेषेति । पित्तमण्डूकवसाञ्जनादिरूपे-
दोषेत्यर्थः । तच्छून्यत्वं । साक्षात्कारित्वव्यञ्जकविषयताशून्यत्वं । तथा च
साक्षात्कारत्वानिरूपितविषयताशालित्वं प्रतिबध्यतावच्छेदकमिति भावः ।
निवेश्यैवेति । एवकारेण लौकिकसन्निकर्षजन्यत्व-दोषविशेषजन्यत्वयोः
व्यावृत्तिः । तादृशविषयताशून्यत्वनिवेशस्य प्रयोजनमाह एवंचेति ।
साक्षात्कारित्वव्यञ्जकविषयताशून्यत्वनिवेशे चेत्यर्थः । तादृशविषयिताया
एवेति । साक्षात्कारित्वव्यञ्जकविषयिताया एवेत्यर्थः । न नित्यसाधारण्य-
मिति । तादृशविषयिताशून्यत्वविरहादिति भावः । अन्यथा ईश्वरबुद्धे-
लौकिकसन्निकर्षजन्यत्वात्, दोषविशेषजन्यत्वान्च प्रतिबध्यतावच्छेदकाक्रान्तत्वा-
पत्तिः स्यादिति ध्येयम् ।

तन्निवेशस्य प्रयोजनान्तरमाह । नवेति । अनुगतधर्मस्य ।
साक्षात्कारित्वव्यञ्जकविषयिताशून्यबुद्धित्वस्य । चक्षुस्त्वक्सन्निकर्षप्रभृति-

कर्षादेज्जन्यभेदानामेकत्र निवेशनीयतया मिथो विशेषणविशेष्य-
भावे विनिगमनाविरहप्रसंगाच्चक्षुःसंयोगाद्यजन्यचाक्षुषत्वादीनां
जन्यतावच्छेदकत्वापत्तिः, अन्धकारे चक्षुःसंयोगदशायां घटोपनीतभा-
नस्य चक्षुः सन्निकर्षजन्यत्वेन प्रतिबध्यतावच्छेदकानाक्रान्ततया विशे-
षदर्शनकालेऽपि तादृशोपनीतभानापत्तिश्चेति । एवं अनाहार्यत्वस्यापि
निवेशो वाच्यः । तेनाहार्यचाक्षुषादीनां विरोधिनिर्णयाप्रतिबध्यत्वो-
पपत्तिः । आहार्यत्वं च स्वविषयकेच्छान्यवहितोत्तरक्षणात्पन्न-
प्रत्यक्षत्वं विषयत्वस्वाव्यवहितोत्तरत्वोभयसम्बन्धेन इच्छावच्छिन्न-
प्रत्यक्षत्वं वा,

भेदानामिति । लौकिकसन्निकर्षत्वस्याननुगततया तत्तत्सन्निकर्षजन्यान्यत्वेन
निवेशे इत्यादिः । चक्षुःसन्निकर्षजन्यभेदविशिष्ट-त्वक्सन्निकर्षजन्यभेदविशिष्ट-
घ्राणसन्निकर्षजन्यभेदविशिष्ट-रसनसन्निकर्षजन्यभेदविशिष्ट-श्रोत्रसन्निकर्षजन्यभेदाना-
मित्यर्थः । एकत्र । बुद्धौ । चक्षुःसंयोगजन्यभेदविशिष्टचाक्षुषत्व-
प्रकारकेच्छानुत्तरप्रत्यक्षत्वं-त्वक्संयोगजन्यभेदविशिष्टस्पर्शान्वयप्रकारकेच्छानुत्तरप्रत्य-
क्षत्वं वा न प्रतिबध्यतावच्छेदकं चाक्षुषत्वादीच्छासत्वे स्पर्शनाद्यापत्ते-
रतश्चाक्षुषत्वादिनिवेशः । जन्यतावच्छेदकत्वापत्तिरिति । प्रतिबध्यता-
वच्छेदकत्वापत्तिरित्यर्थः । चक्षुःसंयोगाद्यजन्यचाक्षुषत्वादीनां विरोधिव्याप्यवत्ता-
निश्चयाभावकार्यतावच्छेदकत्वे संशयानुमितिनिराकरणमशक्यमिति न
तत्रेष्टापत्तिरिति ध्येयम् । एवं दोषविशेषाणामननुगतत्वादोषविशेषाद्यजन्यत्वं
नैकं किन्तु दोषविशेषादिजन्यतत्तद्बुद्धीनां भेदवत्वमेव वाच्यम्, तथा च तावद्भेदानां
विशेष्यविशेषणभावे विनिगमनाविरहप्रसंगात् । प्रातिस्विकरूपेण तत्तद्विशिष्टबुद्धि
प्रति तत्तद्विशेषदर्शनत्वेन नानन्तप्रतिबध्यप्रतिबन्धकभावापत्तिः । न चेष्टापत्तिः ।
अवच्छेदकलाघवेऽपि संशयानुमितेर्निराबाधात् । अनुमितौ तस्य विरोधित्वे माना-
भावात् । तथा च साक्षात्कारत्वानिरूपिततत्तन्निष्ठप्रकारताकबुद्धिं प्रति
तदभावव्याप्यवत्तानिश्चयत्वेन विरोधित्वं, साक्षात्कारत्वानिरूपिता च विलक्षण-
विषयता लौकिके इव दोषविशेषजन्येऽपि प्रत्यक्षे अनुगतैव, रजते इव शुक्तावपि-
रजतत्वज्ञाने रजतं साक्षात्करोमीत्यनुभवात् । ननु सत्यपि विरोधिव्याप्यवत्ता-
ज्ञाने सत्यामपीच्छायां तद्वत्ताबुद्धचनुत्पादप्रसंग इत्यत आह एवमिति ।
अनाहार्यत्वस्यापीति । अपिना साक्षात्कारत्वानिरूपितविषयताशालित्वस्य
समुच्चयः । तेन । प्रतिबध्यतावच्छेदककोटौअनाहार्यत्वनिवेशेन । आहार्ये-
चाक्षुषादीनामिति । घटाभाववद्भूतलमितिबाधनिश्चयः तदुत्तरभूतले घटज्ञानं-
जायतामितीच्छा तदुत्तरं घटवद्भूतलमिति चाक्षुषादीनामित्यर्थः ।

सामान्ये बाधकाभावात्, बोध्याभावव्याप्यवत्तानिश्चयेन शाब्दादिधीप्रतिबन्धाच्च ।

आहार्यचालुषादौ चालुपादीच्छाया हेतुत्वोपगमान्नेच्छां विना विरोधिनिश्चयदशायां तदुत्पत्तिः । कदाचिदिति । यदि विशेषदर्शनं परिभूय ज्ञानमुत्पद्यते तदधीनस्मरणमपि विशेषदर्शनकाले अनुभूयते तदेत्यर्थः । वस्तुतस्तु विशेषदर्शनकाले पूर्वजातविशिष्टज्ञानत्वमेव स्मर्यते न तु तद्विषयीभूतं विशिष्टं यावद्विशेषदर्शनेनाप्रामाण्यं गृह्यते, तथा च ज्ञानत्वमेव प्रतिबध्यतावच्छेदकं नत्वनुभवत्वं अनुभवत्वजातेरप्रामाणिकत्वात्स्मृतिभिन्नज्ञानत्वस्य तथात्वे गौरवात्प्रत्यक्षस्य तथात्वमाशङ्कते न चेति । सामाधत्ते । सामान्य इति । सामान्यधर्मज्ञानत्वस्य तथात्वे बाधकाभावादित्यर्थः ।

दीधितौ दोषविशेषाद्यजन्ये ज्ञाने इति । अस्य विशेषदर्शनं विरोधि कल्प्यते इत्यनेनान्वयः । तदभावविशेषदर्शनदशायां तद्वत्तासंस्कारस्यानुद्वेगे प्रमाणाभावादाह । कदाचिदिति । तदधीनं । तदज्ञानाधीनं । ननु अनुभवत्वावच्छिन्नं प्रति व्याप्यवत्तानिश्चयस्य प्रतिबन्धकत्वे लौकिकसन्निकर्षाधीनस्मृतेरनुत्पादेन तत्संस्कारस्यैवोद्वेधकस्य चरमकारणं न कल्प्यते इति वाच्यम् । विरोधिपरामर्शान्तरमेतत्संस्काराद् घटादिरूपानुगतोद्वेधकाच्च स्मृतेरुत्पादेन तयोः कारणत्वस्यावश्यकत्वात् । न च संस्कारस्य कालादिनाशयत्वात् विरोधिज्ञाननाशयत्वेन विशेषदर्शनकाले तन्नाशात् स्मरणस्य कार्यसहभावेन हेतुतया न तदापत्तिरिति वाच्यम् । तथापि समूहालंबनसंस्कारयोस्तस्य चरमफलनाशयत्वेन विशेषदर्शनेन तस्यानाशात्तदापत्तेर्दुर्वारत्वापत्तेः । न चानुभवत्वं स्मृतिभिन्नज्ञानत्वं, तथा च लौकिकसन्निकर्षाधीनस्मृतिभिन्नज्ञानत्वावच्छिन्नं प्रति प्रतिबन्धकत्वकल्पनात् तदापत्तिरिति वाच्यम् । एवमपि लौकिकसन्निकर्षजन्यानुभवजन्यभिन्नविषयकसमूहालंबनसंस्कारतदधीनस्मृतेः लौकिकसन्निकर्षाधीनतया तदापत्तेर्दुर्वारत्वादिति चेन्न । लौकिकसन्निकर्षप्रयोज्यतद्विषयताशालिस्मृतिभिन्नज्ञानत्वावच्छिन्नं प्रति एव प्रतिबन्धकत्वकल्पनात् । तथा च लौकिकसन्निकर्षाधीनस्मृतिविषयतया लौकिकसन्निकर्षाप्रयोज्यत्वेन तद्विषयकस्मृत्यापत्तिरिति । न च लौकिकसन्निकर्षाप्रयोज्यबुद्धिप्रत्येव प्रतिबन्धकत्वकल्पने निरुक्तदोषवारणे गुरुतरप्रतिबध्यतावच्छेदकं विफलमिति वाच्यम् । शाब्दबोधादिकं प्रत्यपि विशेषज्ञानविधया लौकिकसन्निकर्षजन्यज्ञानस्य कारणत्वात्, तेषामपि लौकिकसन्निकर्षाप्रयोज्यत्वविरहेण प्रतिबध्यत्वानुपपत्तिः । न च तथापि तत्प्रकारकबुद्धिप्रत्येव प्रतिबन्धकत्वकल्पनाच्चेत्तस्थले आपत्तिरिति वाच्यम् । तथाप्यन्तराधर्मितावच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्या-

ननु संशयानुमितेः सन्दिग्धतया ज्ञानत्वस्य विरोधिपरामर्शाभाव-
जन्यतावच्छेदकत्वकल्पना न सम्भवति व्यभिचारसंशयस्य विरोधि-
त्वादित्यत आह बोध्याभावेति । शाब्दादीत्यादिना उपमितिरमृति
परिग्रहः । तथा च ज्ञानस्य तथात्वे शाब्दादिस्थले स्वतन्त्रप्रतिबन्धक
त्वाकल्पने लाघवात् व्यभिचारसन्देहोऽकिञ्चित्कर इति भावः ।

वगाहिबुद्धिं प्रति विशेषणतावच्छेदकप्रकारकनिश्चयत्वेन कारणत्वात् । लौकिक-
सन्निकर्षप्रयोज्यज्ञानस्यापि कारणत्वेन विशेष्यताया अपि तत्कार्यतावच्छेदकता-
वच्छेदकत्वेन तस्यापि प्रयोज्यतया तदंशे ज्ञानस्य प्रतिबध्यत्वानुपपत्तिः । न
च लौकिकसन्निकर्षजन्ययोग्यताज्ञानजन्यशाब्दबोधस्तज्जन्यसंस्कारस्तज्जन्यस्मृतेरपि
लौकिकसन्निकर्षप्रयोज्यतया विशेषदर्शनकाले तदापत्तिरिति वाच्यम् । लौकिक-
सन्निकर्षजन्यानुभवस्तज्जन्योयं संस्कारस्तज्जन्यस्मृतिभिन्नत्वस्यैव कार्यतावच्छेदक-
कोटौ निवेशेन उक्तस्मृतेरपि तद्विन्नतया प्रतिबध्यत्वेन तदापत्तेर-
योगादिति ध्येयम् । तथा च अनुगतरूपेणोद्बोधकस्य हेतुत्वे
स्मरणेऽपि विशेषदर्शनस्य विरोधित्वे च । प्रतिबध्यतावच्छेदकमिति ।
एवंच पूर्वमतमेव सम्यगित्याशयः । एवकारव्यवच्छेद्यमाह । नानुभवत्वमिति ।
तथात्वे । प्रतिबध्यतावच्छेदकत्वे । तथात्वं । प्रतिबध्यतावच्छेदकत्वं ।
दीधितौ-तथेति । विशेषदर्शनं विरोधीत्यर्थः । तथात्वे । प्रतिबध्यता-
वच्छेदकत्वे । निश्चिताऽव्यभिचारकत्वाद्दोषविशेषाद्यजन्यप्रत्यक्षत्वमेव विशेष-
दर्शनस्य प्रतिबध्यतावच्छेदकं न तु दोषविशेषाद्यजन्यज्ञानत्वमित्याशङ्कते ।
नन्विति । शाब्दादीत्यादिनेति । पर्वतादौ बन्धुभावव्याप्यवत्तानिश्चयोत्तरं
बन्धुमत्पर्वतत्वावच्छिन्ने बन्धुमत्पर्वतपदवाच्यत्वोपमितेरनुत्पत्त्या तस्या अपि
विरोधिपरामर्शप्रतिबध्यत्वात् । तथा च । लाघवादिज्ञानशून्यस्यैव व्यभिचार-
संशयस्य कारणताधीविरोधित्वे च । तथात्वे । प्रतिबध्यतावच्छेदकत्वे ।
लाघवादिति । तादृशप्रत्यक्षत्वेन प्रतिबध्यत्वे शाब्दोपमित्यादौ प्रतिबध्य-
प्रतिबन्धकभावान्तरकल्पनागौरवप्रसंगादिति भावः । तदेवाह । शाब्दादिस्थले
इत्यादिना उत्तेजकत्वमावश्यकमिति । तथा च तद्वत्ताबुद्धिं प्रति तद्व्याप्यवत्ता-
ज्ञानविरहविशिष्टस्य तदभावव्याप्यवत्तानिश्चयस्य प्रतिबन्धकत्वमावश्यकमिति
भावः । अन्यथा । तद्व्याप्यवत्ताज्ञानस्यानुत्तेजकत्वे । उत्पादाऽसंभवादिति ।
प्रतिबन्धकसत्वादिति भावः । तदानीं । कोटिद्वयव्याप्यवत्तानिश्चयकाले ।
इति । उत्तेजकत्वावश्यकत्वात् । दीधितौ-विशेषान्तरदर्शनविरहविशिष्ट-
मेवेति । तद्व्याप्यवत्ताज्ञानाभावविशिष्टमेवेत्यर्थः । तत् । विशेषदर्शनं ।
तथा । प्रतिबन्धकं । अन्यथा । विशेषान्तरदर्शनस्यानुत्तेजकत्वे । संशय

अथ विशेषान्तरदर्शनविरहविशिष्टमेव तत्तथा अन्यथा कोटिद्वयविशेषदर्शने संशयो न स्यादिति चेत् ।

भवत्येव तावद्यावदप्रामाण्यं न गृह्यते, अगृहीताप्रामाण्यकस्यैव विशेषदर्शनस्य विरोधित्वादिति ।

ननु तद्व्याप्यवत्ताज्ञानस्य तदभावव्याप्यवत्ताज्ञाने उत्तेजकत्वमावश्यकम्, अन्यथा कोटिद्वयव्याप्यदर्शनदशायां प्रत्यक्षात्मकस्यापि संशयस्योत्पादासम्भवात् तदानीं संशयानुभवापलापप्रसङ्गादिति सत्प्रतिपक्षसंबलनदशायां उत्तेजकसत्त्वेन संशयानुमितिर्निष्प्रत्यूहैवेत्याशङ्कते अथेति । यावदप्रामाण्यं न गृह्यत इति । तथा चानयोरेकतरमितिरीत्या सामान्यतस्तत्राप्रामाण्यग्रहे विशिष्योभयत्रैवाप्रामाण्यसंशयेन प्रत्यक्षसंशयो भवतीति भावः । एतदुपपादकमेवाह अगृहीताप्रामाण्यकस्यैवेति । अप्रामाण्यसंशयादनुमितिः संशयरूपा न सम्भवति अगृहीताप्रामाण्यकपरामर्शरूपकलृप्तकारणविरहात् कारणान्तरस्य कल्पकाभावात् ।

इति । प्रत्यक्षेत्यादिः । तथा च प्रत्यक्षसंशयानुरोधेन तस्योत्तेजकत्वमावश्यकमिति भावः । परामर्शद्वयेऽप्रामाण्यग्रहं विना न संशयः कृतस्तस्याविवक्षितमित्याशयेनाह न भवत्येवेति । यावदप्रामाण्यं न गृह्यते । इति । परामर्शयोरप्रामाण्यं यावन्न गृह्यते इत्यर्थः । तथा चेति । विशेषान्तरदर्शनस्यानुत्तेजकत्वे चेत्यर्थः । अनयोरेकतरमिति रीत्या । अनयोरेकतरं बाध्यं विरुद्धार्थग्राहकत्वादिति रीत्या । सामान्यतः । हेतुप्रतिहेतुपरामर्शान्यतरत्वेन । विशिष्य । तत्तत्परामर्शत्वेन । तथा च हेतुप्रतिहेतुपरामर्शान्यतरत्वावच्छिन्ने प्रथमतोऽप्रामाण्यग्रहः ततस्तथाविधान्यतरत्वरूपसमानधर्मदर्शनाद् विशिष्य हेतुपरामर्शादौ भ्रमत्वसंशय इत्यर्थः । ननु अप्रामाण्यग्रहसत्त्वेपि विरोधिपरामर्शसत्त्वात्कुतः संशय इत्यत आह । एतदुपपादकमिति । संशयोपपादकमित्यर्थः । दीधितौ-अगृहीताऽप्रामाण्यकस्यैवेति । अप्रामाण्यज्ञानानास्कन्दितस्यैवेत्यर्थः । एवकारेण गृहीताप्रामाण्यकस्य व्यावृत्तिः । स्वकारणेति । अनुमितिकारणेत्यर्थः । प्रत्यक्षसंशयवदिति व्यतिरेकदृष्टान्तः । असंभवादिति । प्रतिबन्धकाभावविरहादिति भावः । तादृशप्रतिबन्धकत्वाऽकल्पने । तत्कोट्यवधारणे तद्विरोधिकोट्यवधारणं जनकविशेषदर्शनस्य प्रतिबन्धकत्वाकल्पने । तत्र । उभयोक्तद्वयव्याप्यदर्शनदशायां । तादृशप्रतिबन्धकेति । कोटिद्वयप्रतिबन्धकेत्यर्थः । एकविशेषदर्शनस्य । तदभावव्याप्यवत्तानिश्चयस्य । अपरविशेषदर्शनेन

मिश्रास्तु तद्व्याप्यदर्शनस्य तदभावव्याप्यदर्शनप्रतिबन्धकतायामुत्तेजकत्वेपि प्रत्यक्षसंशयवत् उभयव्याप्यतादर्शनान्न संशयानुमितिरुत्पद्यते यतो व्याप्यदर्शनमवधारणात्मकज्ञान एव हेतुः, अवधारणत्वं चानुमितौ व्याप्यदर्शनजन्यप्रत्यक्षे च स्वीक्रियते, अवधारणद्वयसामग्रीसमाजाच्च न संशयः अवधारणस्य संशयव्यावृत्तत्वात् तत्कोट्यवधारणे तद्विरोधिकोऽवधारणजनकविशेषदर्शनस्य प्रतिबन्धकतया विरोधिकोऽद्वयावधारणसामग्रीसंवलनस्यासम्भवात् तादृशप्रतिबन्धप्रतिबन्धकत्वाऽकल्पने उभयकोटिव्याप्यदर्शनकाले उभयकोट्यवधारणापत्तेः । न चेष्टापत्तिः, तत्र संशयस्यैवोत्पत्त्याऽवधारयामीत्यननुभवात्कोटिद्वयविशेषदर्शनकाले च एकविशेषदर्शनस्यापरविशेषदर्शनेनाप्रयोजकीकृतत्वाद्विशेषादर्शनदशायां विशेषणज्ञानादिघटितयादृशसामग्रीसमाजात्प्रत्यक्षसंशयः तादृशस्य तस्य तत्राप्यक्षतत्वात् भवति संशयात्मकं प्रत्यक्षम्, अनुमितिस्थले चावधारणसामग्र्यतिरिक्तसामग्री न कल्प्यते प्रयोजनाभावादिति न संशयानुमितिर्वार्तेत्याहुः ।

तेषां चायमाशयः । अवधारणत्वं न निरोप्यत्वं विपरीतकोट्यनुपस्थितिकालीनविशेषदर्शनानधीननिश्चयानन्तरमवधारयामीति प्रतीत्यनुदयात्, किन्तूत्कटनिश्चयत्वम्, औत्कट्यं च विषयताविशेष एव अन्यस्य दुर्वचत्वात्, स एव प्रत्यक्षानुमितिसाधारणो व्याप्यदर्शनप्रतिबन्धतावच्छेदकश्चेति । अत्र च निश्चिनोमि अवधारयामीति प्रतीत्योः समानविषयतया निश्चयत्वमेवावधारणत्वम्, अनभ्यासदशापन्नज्ञानाद्विशेषदर्शनकालीनज्ञाने अप्रामाण्यशंकानास्कन्दनमेव विशेषः, निश्चयत्वस्य च अर्थसमाजग्रस्तता व्यवस्थापिता इति नात्र दीधितिकृतो निर्भरः ।

इदं त्ववधेयम् । विरोधिज्ञानदशायामाहार्यज्ञानोपपत्तये यदि निरुक्तमनाहार्यत्वं प्रतिबन्धतावच्छेदककोटौ निवेश्यते तदा तस्याव्यवहितोत्तरत्वघटिततया ऽव्यवहितोत्तरत्वस्य चानुगतस्य दुर्वचतयाऽ-

तद्व्याप्यवत्तानिश्चयेन । तादृशस्य । विशेषणज्ञानादिघटितसामग्रीसमाजस्य । तत्रापि । कोटिद्वयविशेषदर्शनकालेपि । तेषां । मिश्राणां । स एव । विषयताविशेष एव । स्वमतमाह । इदं त्ववधेयमिति । विरोधिज्ञानदशायां । बन्धभावव्याप्यवत्ताज्ञानदशायां । आहार्यज्ञानोपपत्तये । निर्वन्धिः पर्वतोऽवन्धिमानिति ज्ञानोपपत्तये । निरुक्तं । स्वविषयत्व-स्वाव्यवहितोत्तरत्वोभयसंबन्धेन इच्छाविशिष्टप्रत्यक्षान्यत्वं । निवेश्यते इति ।

च्छाव्यक्तिसमसंख्यभेदानां निवेशनीयतया महागौरवम्, इच्छायाः आ-
हार्यज्ञानसामग्रीघटकतानिर्वाहाय तस्याः तद्धेतुताधिक्यं चेति इच्छाया
उत्तेजकत्वपक्ष एव समुचितः । तथा च न प्रत्यक्षशाब्दादिसाधारणबुद्धौ
प्रतिबन्धकतैक्यसम्भवः विरोधिज्ञानदशायां चानुपत्वादिप्रकारकेच्छा-
बलात् स्पर्शनाद्यनुत्पत्त्या च तज्जातीयप्रत्यक्षेच्छानां विशिष्योत्तेजकतां
स्वीकृत्य तत्तज्जातीयप्रत्यक्षे पृथक्-पृथक् प्रतिबन्धकताया आवश्यक-
कत्वात्तथा चानुमितिस्थले पृथक् प्रतिबन्धकताया अप्रमाणिक-
त्वात्संशयानुमितिर्दुर्बारेव । यदि कथञ्चिदव्यवहितोत्तरत्वमनुगतं
शक्यते निर्वक्तुं चानुपस्पर्शनादिभेदेन प्रत्यक्षस्थले चानुपादिगोचरे-
च्छाविरहविशिष्टविरोधिनिश्चयाभावत्वरूपगुरुधर्मावच्छेदेन कारण-
ताषट्कस्य शाब्दोपमित्योः इच्छाविरहविशेषितविरोधिनिश्चया-
भावकारणताद्वयस्य च कल्पनापेक्षया तद्धेदेन चानुषेच्छात्वादि-
रूपलघुधर्मपुरस्कारेण कारणताषट्कस्य इच्छाविशिष्टान्य
बुद्धिसामान्ये विरोधिनिश्चयाभावस्यैकहेतुतायाश्च कल्पने लाघव-
मीदृशेति ।

तादृशप्रत्यक्षान्यतद्वत्ताबुद्धिं प्रति तदभावव्याप्यवत्तानिश्चयस्य प्रतिबन्धकत्वं
बोध्यम् । तस्य । अनाहार्यत्वस्य । दुर्बलचतयेति । स्वत्वघटितत्वेनेति
भावः । स्वाधिकरणक्षणध्वंसाधिकरणक्षणध्वसानधिकरणत्वे सति स्वाधिकर-
णक्षणध्वंसाधिकरणक्षणवृत्तित्वम् अव्यवहितोत्तरत्वम् । इच्छाव्यक्तिसम-
संख्यभेदानां । तत्तदिच्छाविशिष्टप्रत्यक्षभेदानां । तस्याः । इच्छायाः ।
तद्धेतुताधिक्यं चेति । आहार्यज्ञानहेतुताधिक्यं चेत्यर्थः । आहार्यत्वं च
बाधकालीनेच्छाजन्यत्वम्, अव्यवहितोत्तरत्वसंबन्धेन इच्छाविशिष्टज्ञानत्वं वा । अन्यथा
विरोधिनिश्चयकाले इच्छामन्तरेणाऽऽहार्यज्ञानापत्तेरिति ध्येयम् । उत्तेजकत्व-
पक्ष एवेति । एवकारेणाऽऽनाहार्यत्वस्य प्रतिबध्यतावच्छेदककोटौ निवेशव्यावृत्तिः ।
तथा च । उत्तेजकत्वे च । तज्जातीयेति । चानुषत्वादीत्यर्थः ।
विशिष्य । चानुषत्व-स्पर्शनत्वादिप्रकारकेच्छात्वेन । आवश्यकत्वादिति ।
तथा च तत्प्रकारकचानुषत्वावच्छिन्नं प्रति तत्प्रकारकचानुषेच्छाविरहविशिष्टद-
भावव्याप्यवत्तानिश्चयत्वेन प्रतिबन्धकत्वमिति भावः । एवं स्पर्शनादावप्यूहम् ।
तथा च । आवश्यकत्वे च । संशयानुमितिवारणमुत्थापयति । यदीति ।
जीवनयोनियत्नस्त्वप्रामाणिक एवेत्यत उक्तं । कथंचिदिति । अनुगत-
मिति । स्ववृत्तिप्रागभावप्रतियोगित्व-स्ववृत्तिमत्व-स्वविषयत्व-स्वसामानाधि-
करण्यैतच्चतुष्टयसंबन्धेन इच्छाविशिष्टत्वमनुगताव्यवहितोत्तरत्वम् । स्वत्वं

तदाऽव्यवहितोत्तरत्वसम्बन्धेन विरोधिनिश्चयानवच्छिन्न-
त्वमेव तत्प्रतिबध्यतावच्छेदकमङ्गीक्रियताम्, तथा सति दोषविशेषा-
जन्यत्वादेरप्यनिवेशनीयतया लाघवान्, तथा चोभयव्याप्यवृत्तानिश्च-
यदशायां संशयानुमितेरुपगमेपि तादृशप्रतिबन्धकाभावव्यभिचारानव-
काशाद्विरोधिपरामर्शाभावाघटिताया एवानुमितिसामग्र्या अनुमित्यु-
त्पादप्रयोजकत्वोपगमात्संशयानुमितिर्निष्प्रत्ययैवेति ।

एतेन बन्धभावव्याप्यवान्पर्वत इत्याकारकाश्रयासिद्ध्यादिनिश्चय-
दशायां बह्विमान्पर्वतो घटवानित्याद्यनुमितिवारणाय बह्व्यादिप्रकार-
कानुमितावपि तदभावव्याप्यवृत्ताबुद्धेः प्रतिबन्धकत्वमावश्यकमिति न
संशयानुमितिप्रसङ्ग इति निरस्तम् । तदभावव्याप्यवृत्तानिश्चयानवच्छि-
न्नबुद्धिप्रतिबन्धकत्वे फलानुरोधेन तद्विशिष्टपक्षकाद्यनुमितिसामग्र्यां
तदभावव्याप्यवृत्तानिश्चयामावान्तर्भावेपि प्रयोजनविरहेण तद्विधेयका-
नुमितिसामग्र्या तदन्तर्भावानुपगमात् ।

परिचायकम् । तद्वेदेन । चाक्षुषस्पर्शनादिभेदेन । कारणताषट्कस्य ।
तथा च तत्प्रकारकचाक्षुषत्वावच्छिन्नं प्रति चाक्षुषेच्छाकारणमित्यादिरीत्या
कारणताषट्कस्य । एकहेतुतायाश्चकल्पने इति । इच्छाविशिष्टान्यबुद्धि
प्रति विरोधिनिश्चयभावस्य कारणत्वकल्पने इत्यर्थः । तत्प्रतिबध्यतावच्छे-
दकमिति । विरोधिनिश्चयप्रतिबध्यतावच्छेदकमित्यर्थः । तथा चाव्यवहि-
तोत्तरत्वसम्बन्धेन विरोधिनिश्चयविशिष्टान्यतद्वृत्ताबुद्धिं प्रति तद्विरोधिनिश्चयः
प्रतिबन्धकः इति भावः । तथा सति । विरोधिनिश्चयविशिष्टान्यत्वस्य-
प्रतिबध्यतावच्छेदकत्वे सति । तथा च । विरोधिविशिष्टान्यत्वस्य प्रतिबध्यता-
वच्छेदकत्वे च । व्यभिचारशंकानवकाशादिति । प्रकृतानुमितौ विरोधि-
निश्चयविशिष्टान्यत्वविरहेण प्रतिबध्यतावच्छेदकानाक्रान्तत्वादिति भावः ।
विरोधिपरामर्शाभावघटिताया एवेति । एवकारेण विरोधिपरामर्शा-
भावघटिताया व्यावृत्तिः । उभयपरामर्शसत्त्वेन तादृशानुमितौ विरोधिनिश्चय-
विशिष्टान्यत्वविरहेणैवाप्रतिबध्यत्वादिति भावः । एतेन । विरोधिनिश्चय-
विशिष्टान्यतद्विधेयकानुमितेरेव प्रतिबध्यत्वेन । बन्ध्यादिप्रकारकानुमिता-
वपीति । श्रपिना बन्ध्यादिविधेयकानुमितेः समुच्चयः । अवच्छेदकत्वं
प्रतिबध्यतावच्छेदकत्वं । तत्र च । प्रत्यक्षान्यत्वज्ञानत्वयोश्च ।
विनिगमनाविग्रह इति । तथा च गुरुधर्माविच्छिन्नं प्रति प्रतिबध्यताद्वयम-
पेक्ष्योपमितित्वादिलघुधर्माविच्छिन्नं प्रति प्रतिबन्धकतान्नयमेव वाच्यमिति
संशयानुमितिदुर्वारैवेति भावः । तन्मात्रेण । प्रत्यक्षान्यत्ववैशिष्ट्यमात्रेण ।
मात्रपदाज्ञानत्वत्वव्यवच्छेदः । इतरेति गुणत्वादीत्यर्थः । व्यावृत्त्यसंभवादिति ।

अत्राहुः—अस्तु प्रत्यक्षस्थले विरोधिज्ञानप्रतिबन्धकतायामिच्छा-
नामुत्तेजकतैव, तथापि परोक्षशाब्दादिबोधस्थले प्रत्यक्षान्यत्वसहितस्य
ज्ञानत्वस्य प्रतिबध्यतावच्छेदकत्वमङ्गीक्रियते न तु शाब्दत्वादिनाना-
धर्माणामिति न संशयानुमितित्वप्रसङ्गः । न च प्रत्यक्षान्यत्वज्ञानत्व-
योरेकविशिष्टापरस्यैवानतिप्रसक्तस्यावच्छेदकत्वमङ्गीकार्यं तत्र च विशे-
ष्यविशेषणभावे विनिगमनाविरह इति वाच्यम् । प्रत्यक्षान्यत्ववैशिष्ट्यस्य
गुणत्वादिसाधारणतया तन्मात्रेण ज्ञानत्वस्य निवेशे इतरव्यावृत्त्यसम्भ-
वाज्ज्ञानत्वस्य विशेष्यत्वे विशेष्यतावच्छेदकतया ज्ञानत्वत्वस्य विनिवे-
शनीयतया गौरवेण स्वतो व्यावृत्तज्ञानत्वविशिष्टप्रत्यक्षान्यत्वस्यैवाव-
च्छेदकत्वादिति ।

अन्ये तु महानसीयत्वविशिष्टतया बह्वित्वाद्यनुपस्थितिदशायामपि प्रती-
यमानस्य महानसीयवन्धभावादेः प्रतियोगितायां यथा धर्मिविशेषण-
तापन्नेषु महानसीयत्वबह्वित्वादिनानाधर्मेषु मिथो विशेष्यविशेषणभावा-
नापन्नेषु वाऽवच्छेदकत्वं, प्रत्येकं तादृशधर्माणामतिप्रसक्तत्वेपि यत्रैक-
स्मिन्नवच्छेद्ये नानाधर्माणामच्छेदकता तत्रावच्छेदकसमुदायस्यानतिप्रस-
क्तस्यैवावच्छेदकतानिर्वाहः । अवच्छेदकस्य विशेषणसम्बन्धादिभेदे-
नावच्छेदकतायाश्च भेदेपि नावच्छेदकभेदः अवच्छेद्यप्रतीतौ अवच्छेदक
प्रकारकविषयताभेदेनैव तद्भेदात्, महानसीयबह्विर्नास्तोतिप्रतीतौ च
नानाधर्मप्रकारकसमूहालम्बनव्यावृत्तबह्वयादिविषयतायाः ऐक्यात्तथा-
प्रकृतेपि धर्मिविशेषणतापन्नमिथोविशेष्यविशेषणभावानापन्नप्रत्यक्षा-
न्यत्वज्ञानत्वयोः प्रतिबध्यतावच्छेदकत्वादिकमतो न विनिगमनाविर-
हात्प्रतिबध्यतादिभेद इत्याहुः ।

तथा च ज्ञानत्वाऽप्रवेशे प्रत्यक्षान्यत्वविशिष्टगुणत्वादेः संस्कारेच्छादाव-
सत्वादिच्छादेः प्रतिबन्धकत्वप्रसङ्गो बोध्यः । स्वतोव्यावृत्तेति । ज्ञान
वृत्तीत्यर्थः । अत्र समवायघटितसामानाधिकरण्यसंबन्धेन ज्ञानत्ववैशिष्ट्यस्य
निवेशनीयतया तेन ज्ञानत्वस्य स्वरूपतोभानाम्युपगमान्न गौरवमिति भावः ।
ज्ञानवृत्तिप्रत्यक्षान्यत्वस्यैवेति तदर्थः । एवकारेण प्रत्यक्षान्यत्वविशिष्टज्ञानत्वस्य
व्यवच्छेदः तथा च न विनिगमनाविरह इति भावः । अवच्छेदकत्वादिति ।
प्रतिबध्यतावच्छेदकत्वादित्यर्थः । धर्मिविशेषणतापन्नेषु । महानसीयबह्वि-
विशेषणतापन्नेषु । तादृशधर्माणाम् । महानसीयत्व-बह्वित्वादीनाम् । अवच्छेद्ये ।
प्रतियोगितायां । अवच्छेदकस्य । महानसीयत्वस्य-बह्वित्वस्य अस्यभेदेपीत्य-
नेनाऽन्वयः । विशेषणभेदेन । महानसीयत्वत्व-बह्वित्वभेदेन । संबन्धभेदेन ।
स्वरूपसमवायसंबन्धभेदेन । अवच्छेद्यप्रतीतौ । अवच्छेद्यघटितसं-

तन्न । प्रत्यक्षान्यत्वसहितज्ञानत्वेन धर्मिणो युगपदुद्भावने एकतर-
स्यापरधर्मितावच्छेदकत्वभानमावश्यकं समूहालम्बनविलक्षणनिर्धर्मिता-
वच्छेदककोभयभानस्याप्रामाणिकत्वादिति प्रत्यक्षान्यत्वधर्मितावच्छेद-
कतापन्नज्ञानत्वप्रकारिकाया ज्ञानत्वधर्मिकावच्छेदकतापन्नप्रत्यक्षान्य-
त्वप्रकारिकायाश्च धर्मविषयतायाः भेदेन प्रतिबध्यताभेदस्या-
वश्यकत्वात् ।

केचित्तु वह्नित्वाभावत्वाभ्यां व्यापकताग्रहकाले महानसी-
यवह्नित्वतादृशवन्ध्यभावत्वप्रकारेणानुमितिप्रयोजकलाघवज्ञानवशाद्यत्र
सत्प्रतिपक्षभावः तत्र संशयानुमितिः न तदभावव्याप्यवत्ताबुद्धिविरोधि-
त्वेन शक्यते वारयितुं शुद्धवह्नित्वावच्छिन्नशुद्धाभावत्वावच्छिन्नव्या-
प्यधियोर्महानसीयवन्ध्यभावमहानसीयवह्निविशिष्टबुद्ध्यविरोधित्वात् ।

सर्गकप्रतीतौ । स्वावच्छेद्यप्रतियोगितासंसर्गकप्रतियोगिविशेष्यकप्रतीतौ इति
यावत् । अवच्छेदकप्रकारताकेत्यादि । अवच्छेदकनिष्ठप्रकारतानिरूपित
विशेष्यताभेदेनैवेत्यर्थः । एवकारेणाऽवच्छेदकभेदव्यावृत्तिः । तद्वेदादिति ।
अवच्छेद्यप्रतीतौ अवच्छेदकनिष्ठप्रकारतानिरूपितविशेष्यताभेदेनैवाऽवच्छेद्यभेद इति
नियमादिति भावः । समूहालम्बनव्यावृत्तेति । महानसीयोनास्ति बहिर्नास्ति
इति समूहालम्बनव्यावृत्तेत्यर्थः । विरोधिज्ञानवत् विरोधिज्ञानसामग्र्या तद्वत्ता-
ज्ञानमात्रं प्रति प्रतिबन्धकत्वे लौकिकसन्निकर्षजन्यः प्रत्यक्षात्मकसंशयोपि न
स्यादिति लौकिकसन्निकर्षजन्यदोषविशेषाजन्यज्ञाने एव विरोधिज्ञानसामग्र्याः
प्रतिबन्धकत्वं कल्पनीयम् । तथा च सत्प्रतिपक्षसंवलनदशायां न संशयानुमितिः
संभवति साध्याभावव्याप्यवत्त्वपरामर्शकिकायाः विरोधिभानसामग्र्याः सत्त्वात्
संशयानुमितेश्च लौकिकसन्निकर्षजन्यदोषविशेषाजन्यज्ञानत्वरूपतया तत्प्रति-
बध्यतावच्छेदकाक्रान्तत्वादिति चिन्तामणिकारमतं रत्नकोषकृन्मत्तानुयायिनोऽ-
धिचिन्तन्ति । केचित्त्विति । वह्नित्वाऽभावत्वाभ्यामिति । वह्नित्वेन-
अभावत्वेन चेत्यर्थः । व्यापकताग्रहकाले इति । वह्निव्याप्यवान्पदत इति
परामर्शकाले-अभावव्याप्यवानिति परामर्शकाले इत्यर्थः । लाघवज्ञानवशादिति ।
अनुमितेर्महानसीयवह्निविषयकत्वे-महानसीयवह्निभावविषयकत्वे च लाघवमिति
लाघवज्ञानवशादित्यर्थः । संशयानुमितिः । महानसीयवह्निमान्नवेत्यनुमितिः ।
शुद्धवह्नित्वावच्छिन्नेति । वह्निव्याप्यवानिति धियः-अभावव्याप्यवानिति-
धियश्चेत्यर्थः । महानसीयवन्ध्यभाव-महानसीयवह्निविशिष्टबुद्ध्य-
विरोधित्वादिति । अयमाशयः । साध्यव्याप्यवत्तानिश्चयरूपविरोधिज्ञानान्न
सर्वत्र संशयाकारानुमितिर्वारयितुं शक्या तथाहि-वह्निव्याप्यधूमवानयम्,
अभावव्याप्यजलवानयं इति परामर्शद्वयकाले अनुमितेर्महानसीयवह्निविषयकत्वे-

न च लाघवज्ञानघटिततद्विरोध्यनुमितिसामग्रीकाले तत्प्रत्यक्षशाब्दा-
दिवारणाय तत्र तादृशसामग्र्याः प्रतिबन्धकत्वे कल्पनीये अनुमिति-
साधारणस्य तद्विशिष्टजिज्ञासानवच्छिन्नतद्विशिष्टधीत्वस्यैव प्रतिबध्य-
तावच्छेदकत्वोपगमाच्च संशयानुमितिप्रसङ्ग इति वाच्यम् ।

महानसीयवन्ध्यभावविषयकत्वे च लाघवमितिज्ञानसत्त्वे-महानसीयवन्ध्यभावावेति
संशयानुमितिर्जायते-वन्ध्यव्याप्यधूमवानयमिति विरोधिपरामर्शघटिता सामग्री
वन्ध्यभावानुमिति प्रत्येव प्रतिबन्धिका, न तु महानसीयवन्ध्यभावानुमिति प्रति,
एवं अभावव्याप्यवानयमितिपरामर्शघटिता सामग्री अपि न महानसीयवन्ध्य-
नुमिति प्रतिबध्नाति । तथा च संशयानुमितिः सर्वथा न निराकर्तुं शक्यते इति
भावः । सिद्धान्ती संशयानुमितिप्रसंगं निराकरोति । न चेति । लाघवज्ञान-
घटितेति । महानसीयवन्ध्यभावानुमितिविषयकत्वे लाघवमिति लाघवज्ञानघटिते-
त्यर्थः । तद्विरोधीति । महानसीयवन्ध्यविरोधीत्यर्थः । महानसीयवन्ध्यभावा-
नुमितिसामग्रीकाले इति यावत् । तत्प्रत्यक्षशाब्दादिवारणायेति ।
महानसीयवन्ध्यविषयकप्रत्यक्षशाब्दादिवारणायेत्यर्थः । तत्र । प्रत्यक्षशाब्दादौ ।
तादृशसामग्र्याः । लाघवज्ञानघटिततद्विरोधिसामग्र्याः । तद्विशिष्टधीत्व-
स्यैवेति । महानसीयवन्ध्यविषयकबुद्धित्वस्यैवेत्यर्थः । एवकारेण प्रत्यक्षत्वशाब्दत्वे
व्यावर्तनीये । नानाप्रतिबध्यप्रतिबन्धकभावकल्पने गौरवादिति भावः । ननु
महानसीयवन्ध्यभावानुमितेः लाघवज्ञानघटितोक्तसामग्रीसंबलनकाले महानसीय-
वन्ध्यविषयकप्रत्यक्षं जायतां-शाब्दज्ञानं मे जायतां इतीच्छासत्त्वे प्रत्यक्षादिसामग्रीसत्त्वे
महानसीयवन्ध्यविषयकप्रत्यक्षाद्यनुत्पत्तिरत आह । तद्विशिष्टजिज्ञासानवच्छि-
न्नेति । अव्यवहितोत्तरत्वसंबन्धेन तद्विषयकजिज्ञासाविशिष्टान्येत्यर्थः । तच्च
धियोविशेषणम् । उक्तप्रत्यक्षस्य जिज्ञासाविशिष्टत्वादिवारणम् । न संशया-
नुमितिप्रसंग इति । उक्तसामान्यप्रतिबध्यप्रतिबन्धकभावकल्पनात्तरया अपि
प्रतिबध्यतावच्छेदकाक्रान्तत्वादिति भावः । न च तथापि उभयत्रेच्छासहित-
लाघवज्ञानघटितसामग्रीसत्त्वे संशयानुमितिवारणासंभव इति वाच्यम् ।
तादृशेच्छायाः प्रतिबध्यतावच्छेदककोटावनिवेशात् । अथ लाघवज्ञानघटितम-
हानसीयवन्ध्यनुमितिसामग्रीदशायां इच्छाघटितमहानसीयवन्ध्यभावप्रत्यक्षसामग्रीसत्त्वे
महानसीयवन्ध्यभावप्रत्यक्षमेव जायते अतस्तादृशेच्छाविरहस्य प्रतिबध्यविशेषण-
त्वावश्यकतया (प्रत्यक्षेच्छाविरहविशिष्टभिन्नविषयकप्रत्यक्षं प्रति भिन्नविषयकानु-
मितिसामग्री प्रतिबन्धिका) तदानीं च महानसीयवन्ध्यभावव्याप्यवत्तापरामर्श-
न्महानसीयवन्ध्यभावानुमित्यापत्तिरिति चेत् । अनुमिति प्रति प्रत्यक्षसामग्र्याः
प्रतिबन्धकत्वादेवानुमित्यनुदयात् । शाब्दसामग्र्यसत्त्वे शाब्देच्छामात्रसत्त्वे तु

लाघवज्ञानाऽवधितशुद्धाऽभावत्वादिप्रकारकानुमितिसामग्र्याः
व्यापिकायाः प्रतिबन्धकतयैवोपपत्तेः, प्रत्यक्षादौ लाघवादिज्ञानम-
न्तर्भाव्य सामग्रीप्रतिबन्धकत्वान्तरस्यैवासिद्धिः, तथा चोक्तानुमिति-
वारणाऽसंभवः, तत्प्रतिबन्धतावच्छेदककोटौ महानसीयवन्हित्वाव-
च्छिन्नविषयकानुमित्यन्यतादृशज्ञानत्वस्यैव निवेशनीयत्वात् ।

तच्छाब्देच्छाव्यवतेरभावस्य प्रतिवध्येऽविशेषणत्वात् । अनुगतरूपावच्छिन्नेच्छा-
विरहस्य प्रतिबन्धतावच्छेदककोटावनिवेशात् ।

ननु लाघवज्ञानघटितमहानसीयवन्ध्यभावानुमितिसामग्रीदशायां घटादेः प्रत्यक्ष-
शाब्दवारणाय घटादिप्रत्यक्षादिकं प्रति तादृशसामग्र्याः प्रतिबन्धकत्वं वाच्यं,
प्रतिबन्धतावच्छेदकं च घटादिजिज्ञासानवच्छिन्नघटादिविषयकानुमित्यन्यज्ञानत्वं
वाच्यं, घटादिविषयकपरामर्शसत्वे समूहालंबनानुमित्युत्पादस्य सर्वसम्मतत्वात् ।
तथा च महानसीयवन्ध्यविषयकानुमित्यन्यज्ञानत्वस्यैवानुगतरूपस्य घटादिप्रत्यक्ष-
साधारणस्य प्रतिबन्धतावच्छेदकत्वौचित्येन संशयानुमितिर्न वारयितुं शक्यते
इति चेन्न । लाघवज्ञानघटितमहानसीयवन्ध्यनुमितिसामग्रीकाले शाब्देच्छाघटित-
घटशाब्दसामग्री इच्छाघटितमहानसीयवन्ध्यभावशाब्दसामग्री यत्र वर्तते तत्र
घटशाब्दसंपत्त्यर्थं शाब्देच्छाविरहस्य प्रतिबन्धविशेषणत्वेन महानसीयवन्ध्यभाव-
शाब्दं प्रति प्रतिबन्धकत्वात्, उक्तानुगतस्यैव प्रतिबन्धकतावच्छेदकत्वस्या-
वश्यकत्वात् ।

यथा व्याप्यधर्माविच्छिन्ने कार्ये जननीये व्यापकधर्माविच्छिन्नकार्योत्पादक-
सामग्री अपेक्षिता तथैव व्याप्यधर्माविच्छिन्ने कार्ये व्यापकधर्माविच्छिन्नकार्यो-
त्पादकसामग्री प्रतिबन्धिका । एवं च अभावव्याप्यजलवान् हृदः इति
अभावत्वव्यापकताघटितसामग्रीकाले न महानसीयवन्ध्यविषयकप्रत्यक्षसंभवः,
लाघवज्ञानादिघटितसामग्रीव्यापिकायाः शुद्धाभावघटितपरामर्शघटितायाः सामग्र्या
एव प्रतिरोधात् । तथा च महानसीयवन्ध्यविषयकप्रत्यक्षशाब्दादिवारणाय
तद्विषयकजिज्ञासाविशिष्टान्यतद्विषयकबुद्धिमात्रं प्रति लाघवज्ञानघटिततद्विरोधि-
अनुमितिसामग्र्याः पृथक् प्रतिबन्धकत्वं न कल्प्यते येन संशयानुमितिर्न
स्यादित्याह । लाघवज्ञानाघटितेति । अनुमितेर्महानसीयवन्ध्यविषय-
कत्वे महानसीयवन्ध्यभावविषयकत्वे लाघवमितिलाघवज्ञानाघटितेत्यर्थः ।
शुद्धाभावत्वादिप्रकारकेति । आदिना शुद्धवन्धत्वप्रकारकसंग्रहः । अनुमिति-
सामग्र्याः । अभावव्याप्यवान् वन्धव्याप्यवानितिपरामर्शद्वयस्य । प्रतिबन्ध-
कतयैवोपपत्तेरिति । व्यापकधर्माविच्छिन्नकार्योत्पादकसामग्रीप्रतिबन्धकतयैवोप-
पत्तेरित्यर्थः । एवकारव्यवच्छेद्यमाह । प्रत्यक्षादौ । तद्विषयकप्रत्यक्षादौ ।

यदि च लाघवज्ञानजन्यमहानसीयवन्ह्यभावादिप्रकारकानुमितौ महानसीयवन्ह्यभावत्वादिकमपि विधेयतावच्छेदम्, तथा च शुद्धाभावादिप्रकारकसिद्धिदशायां शुद्धाभावत्वावच्छिन्नविधेयकानुमितिमामग्र्या असत्त्वात्तदानीमेव लाघवादिज्ञानसत्त्वे प्रत्यक्षादिवारणाय लाघवज्ञानघटितसामग्र्या प्रतिबन्धकत्वान्तरकल्पनमावश्यकमित्युच्यते, तदापि लाघवज्ञानघटितविरोधिकोटिद्वयानुमितिसामग्रीसंवलनदशायां भवन्मते प्रत्यक्षशाब्दबोधाद्युत्पत्त्या एककोटिसामग्र्यामपरकोटिसामग्र्यभावप्रवेशस्यावश्यकतया कथं तत्प्रतिबन्धकतया संशयानुमितिवारणसंभवः ।

सामग्रीप्रतिबन्धकत्वान्तरस्यैवेति । अनुमितिसाधारणतद्विषयकजिज्ञासाविशिष्टान्यतद्विषयकबुद्धिं प्रति तद्विरोध्यनुमितिसामग्र्याः प्रतिबन्धकत्वान्तरस्यैवेत्यर्थः । असिद्धिरिति । तद्विषयकप्रत्यक्षे व्यापकसामग्र्या विरोधित्वात्तस्याश्चकल्पत्वादिति भावः । तथा च । व्यापकसामग्र्या एव विरोधित्वे च । उक्तानुमितिर्ति । संशयानुमितीत्यर्थः । असंभवे हेतुमाह । तत्प्रतिबन्धकतावच्छेदककोटाविति । उक्तसामग्रीप्रतिबन्धकतावच्छेदककोटावित्यर्थः । तादृशज्ञानत्वस्यैवेति । जिज्ञासाविशिष्टान्यमहानसीयवन्ह्यविषयकानुमित्यन्यतद्विषयकबुद्धित्वस्यैवेत्यर्थः । एवकारेण जिज्ञासाविशिष्टान्यतद्विषयकबुद्धित्वस्य व्यवच्छेदः । तथा च संशयानुमितिनिष्प्रत्यूहेवेतिभावः ।

यद्धर्मे व्यापकतावच्छेदकत्वं गृह्यते, अनुमितौ तद्धर्मे एव विधेयतावच्छेदकत्वं भाषते इति न्यायात् लाघवज्ञानसहकृतवन्ह्यव्याप्यवानिति परामर्शजन्यमहानसीयवन्हिमानित्यनुमितौ वन्हित्वमेव विधेयतावच्छेदकम्, तत्राह । यदिचेति । लाघवज्ञानजन्येति । लाघवज्ञानसहकृताऽभावव्याप्यजलवान्द इति परामर्शजन्येत्यर्थः । इदमुपलक्षणम् लाघवज्ञानसहकृतवन्ह्यव्याप्यधूमवत्तापरामर्शजन्येत्यपि बोध्यम् । महानसीयवन्ह्यभावादीति । आदिना वन्हे. परिग्रहः । महानसीयवन्ह्यभावत्वादिकमपीति । आदिना महानसीयवन्हित्वस्य परिग्रहः । अपिना अभावत्वादेः समुच्चयः । तथा च । महानसीयवन्ह्यभावत्वादेर्विधेयतावच्छेदकत्वे च । शुद्धाऽभावत्वादिप्रकारकसिद्धिदशायांमिति । अभाववानितिसिद्धिदशायामित्यर्थः । असत्त्वादिति । सिद्धयभावरूपसामग्र्याविरहादितिभावः । तदानीं । सिद्धिदशायां । प्रत्यक्षादिवारणायेति । महानसीयवन्ह्यदिविषयकप्रत्यक्षशाब्दबोधवारणायेत्यर्थः । शुद्धाऽभावत्वादिनाऽभावप्रकारकसिद्धिकाले शुद्धाभावत्वावच्छिन्नविधेयकानुमितिर्न भवति । तदैवोक्तलाघवज्ञानदशायां महानसीयवन्हिमानित्याद्यनुमितिर्भवति । तदा महानसीयवन्हि-

एतेन विरोधिविषयकनिश्चयानन्तरमिव तत्सामग्र्यचयनन्तरमपि इच्छावलात्परोक्षज्ञानं नोत्पद्यते, एवं च लाघवज्ञानघटितविरोधिको-
ट्यनुमितिसामग्रीदशायामिच्छासत्त्वेऽपि न शाब्दबोधादिरुत्पद्यते
किन्तु विरोधिकोट्यनुमितिरेवेति फलानुरोधेन इच्छाभावं प्रतिबन्धके,
इच्छानवच्छिन्नत्वं च प्रतिबध्यविशेषणमनिवेश्य लाघवज्ञानघटित-
सामग्र्याः परोक्षतद्विशिष्टज्ञाने प्रतिबन्धकत्वान्तरकल्पनमावश्यक-
मिति तत्प्रतिबध्यतावच्छेदकत्वस्य परोक्षत्वस्याऽनुमितिसाधारण्या-
न्नोक्तस्थले संशयानुमितिप्रसंग इति निरस्तम् । विरोधिविषयक-
निश्चयसामग्रीवलात्परोक्षज्ञानानुत्पादस्याऽप्राप्त्याऽपि कत्वाच्चेत्याहुः ।

अत्राहुः— संशयसमुच्चययोर्विरोधभानप्रयुक्तवैलक्षण्यस्य दूषित्वा
त्संशयत्वस्य विषयताविशेषरूपत्वमावश्यकं, तादृशविषयिता
च कोटिनिरूपिता कोट्युपरागेणैव सन्देह्येति प्रतीतेः तत्कोटिनिरू-
पितविषयताविशेषभिन्नतत्कोटिविषयताविशेषशालित्वं तत्तत्कोटि-
निश्चयत्वम्, तथा च निश्चयत्वघटकविषयिताः संशयसाधारण्ये
तत्रापि निश्चिनोमीतिप्रतीत्यापत्तिरिति तस्यास्तद्व्यावृत्तत्वमावश्य-
कम्, तन्निर्वाहश्च संशयसामग्र्या तादृशविषयताशालिज्ञानप्रतिब-
न्धकतयैवेत्युक्ता लाघवज्ञानघटितसामग्रीद्वयात्संशयस्वीकर्तृणामपि नि-
श्चयत्वघटकनिरुक्तविषयिताः तादृशसंशयव्यावृत्त्यर्थं लाघवज्ञान
घटितविपरीतकोट्यनुमितिसामग्र्यास्तत्कोटिनिरूपिततादृशविषयता-
शालिज्ञानप्रतिबन्धकत्वमावश्यकम्, तथा च लाघवात्संशयत्वघटक-
विषयताभेदमनिवेश्यैव तत्कोटिप्रकारित्वस्यैतादृशसामग्रीप्रतिबध्य-
तावच्छेदकत्वोपगमान्नोक्तसामग्रीद्वयात्संशयानुमितिः । न च संशय-
त्वघटककोटिप्रकारताभिन्नतत्कोटिप्रकारताकज्ञानत्वं न तत्कोटिनि-
श्चयत्वम्, अपि तु तादृशप्रकारताशून्यतत्कोटिप्रकारकज्ञानत्वम्,
तथा च संशये निश्चयवृत्तिविषयतास्वीकारेऽपि न क्षतिरिति वाच्यम् ।
एकधर्मावच्छिन्ने तत्कोटिसंशयरूपस्यान्यधर्मावच्छिन्नानां तत्कोटि-
निश्चयस्य संग्रहाय तत्तद्धर्मावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितविलक्षण-
विषयिताशून्यत्वस्य तत्तद्धर्मावच्छिन्नविशेष्यवनिश्चयत्वशरीरे नि-

विषयकप्रत्यक्षशाब्दादिवारणायेति भावः । प्रतिबन्धकत्वान्तरमावश्यक-
मिति । तद्विषयकजिज्ञासाविशिष्टान्यतद्विषयकबुद्धिं प्रति लाघवज्ञानसहिततद्वि-
रोधिसामग्र्याः प्रतिबन्धकत्वान्तरमित्यर्थः । तथा च क्व संशयानुमितिसंभावना-
पीति भावः ।

वैशनीयतया धर्मितावच्छेदकनिष्ठप्रत्यासत्या कारणत्वप्रतिबन्धकत्व-
पक्षीयलाघवस्य विलयप्रसंगादिति ।

परे तु ग्राह्याभावेऽव्याप्यवृत्तित्वग्रहदशायां ग्राह्याभावनिश्चय-
विषये धर्मिणि ग्राह्यज्ञानोत्पत्त्या यथा तादृशाऽव्याप्यवृत्तित्वग्रहस्य
तत्प्रतिबन्धकतायामुत्तेजकत्वं, तथा तद्धर्मिकाऽव्याप्यवृत्तित्व-
ग्रहदशायां तद्व्याप्यवृत्तानिश्चयस्यापि तद्विपरीतज्ञानाप्रतिबन्ध-
कतया तत्रापि तद्धर्मिकाऽव्याप्यवृत्तित्वग्रहस्योत्तेजकत्वमुपेयम् । एवं-
च कपिसंयोगतदभावयोदैशिकाव्याप्यवृत्तित्वग्रहदशायां पक्षतावच्छे-
दकशाखादिरूपैकावच्छेदेन तदुभयकोट्यवगाहिनीं गन्धतदभावयोः-
काजिकाऽव्याप्यवृत्तित्वग्रहदशायां पक्षतावच्छेदकतत्क्षणावच्छेदेन
तदुभयकोटिमवगाहमाना च संशयानुमितिः ग्राह्याभावज्ञानप्रतिब-
न्धकतया न शक्यते वारयितुम् । नचाऽव्याप्यवृत्तित्वज्ञानस्य संशय-
विरोधितया अव्याप्यवृत्तित्वज्ञानकाले समुच्चय एव भवति न संशय
इति वाच्यम् । यतो विरोधग्रहणाऽव्याप्यवृत्तित्वग्रहस्य विरोधितया-
कोट्योर्विरोधावगाहिसंशये एव तयोरव्याप्यवृत्तित्वग्रहदशायां न
संभवति, विरोधानवगाहिन एकदेशावच्छेदेनैककालावच्छेदेन वा
कोटिद्वयमवगाहमानस्य संशयस्य तदानीमुत्पत्तौ बाधकाभावः,

न हि तादृशज्ञानं कोटद्वयनिश्चयरूपं भवति, समानदेशकाला-
वच्छेदेन तत्तदभावनिश्चययोरव्याप्यवृत्तित्वग्रहकालीनयोरपि मिथो-
विरोधित्वात् । अव्याप्यवृत्तित्वेऽपि भावाभावयोरेकदेशावच्छेदेन
वृत्तेरसंभवात् । अव्याप्यवृत्तितया तादृशनिश्चययोर्विषयविरोधापरि-
हारात् । न च यदि तादृशदेशावच्छेदेन तदभावनिश्चयस्तदवच्छेदेन
तद्विशिष्टबुद्धिं ग्राह्याभावधर्मिकाऽव्याप्यवृत्तित्वग्रहदशायामपि प्रति-
बध्नाति तदा तादृशाव्याप्यवृत्तित्वग्रहदशायामवच्छेदकावच्छेदेन
ग्राह्याभावव्याप्यवृत्तज्ञानमपि तादृशानुमितिं विरुद्ध्यताम्, तथा-
चाऽवच्छेदकावच्छेदेनानुमितौ अवच्छेदकावच्छेदेन हेतुमत्तापरामर्श-
स्यैव हेतुतया तादृशयोश्च परामर्शयोरवच्छेदकावच्छेदेन विपरीत-
साध्यवृत्ताज्ञानप्रतिबन्धकतया नोक्तसंशयानुमितिसंभव इति वाच्यम् ।
अवच्छेदकसामानाधिकरण्येन हेतुमत्ताज्ञानादपि देशकालरूपपक्षता-
वच्छेदे बाधाभाववलात्स्वरूपसंबन्धरूपावच्छेदकत्वमवगाहमानायां
अनुमितौर्मणिकारैरुपगमात् ।

वस्तुनो ग्राह्याभावस्याव्याप्यवृत्तित्वेऽपि तदवच्छेदकावच्छेदेन
ग्राह्यवत्त्वाऽसंभवाद्विषयविरोधेनाऽवच्छेदकावच्छेदेन विशिष्टबुद्धौ

निबन्धे तु हेत्वाभासानां फलद्वारकं लक्षणम् ।

तदवच्छेदेन ग्राह्याभाववत्ताज्ञानप्रतिबन्धकतायामेव तद्वर्त्मिकाव्याप्य-
वृत्तित्वग्रहाभावो नापेक्षितः । तादृशतद्व्याप्यवत्ताज्ञानस्य तादृशवि-
शिष्टबुद्धिं प्रत्यपि विरोधित्वे तु तादृशाऽव्याप्यवृत्तित्वग्रहाभावोऽपे-
क्षित एव । ग्राह्याभावस्याऽव्याप्यवृत्तित्वे ग्राह्यावच्छेदकावच्छेदेन
ग्राह्याभाववति वर्तमानस्यापि तद्व्याप्यतया विषयविरोधविरहात् ।

साध्यानवच्छेदकावच्छेदेन साध्यवति वर्तमाने यद्देशकाला-
वच्छेदेन यत्रसाधनं तद्देशकालावच्छेदेन तत्र साध्यमिति व्यभिर्न
संभवतीति चेत्— का क्षतिः, न हि पक्षतावच्छेदकदेशकाला-
वच्छेदेन साध्यानुमितौ तदवच्छेदेन गृहीततादृशव्याप्तिकहेतुमत्ता-
परामर्श एव हेतुरित्यवच्छेदकावच्छेदेनानुमितिस्थलेऽसिद्धिव्यभि-
चाराऽसंकीर्णबाधस्य हेत्वाभासत्वं व्यवस्थापितवतोमणिकारस्या-
नुमतम्, तथा सति सल्लिगपरामर्शाद् भ्रमानुमित्यसंभवेन बाधे
दोषान्तराऽसंकरस्य दुर्घटत्वात् । तथा चाऽवच्छेदकदेशकालघटिता-

मूले-फलद्वारकमिति । फलघटितमित्यर्थः । फलं चाऽत्र संशयादिकम् ।
तथा च धर्मितावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितयद्रूपावाच्छिन्न
प्रकारताशालिङ्गान्तरं साध्यसंशयजनककोटिद्वयोपस्थितजनकताऽनति-
रिक्तवृत्तिः तद्रूपवत्वं सव्यभिचारत्वम् । संशयफलकदोषत्वं-
सव्यभिचारत्वमत्रेत्यस्मद्गुरुचरणाः । व्यवस्थितविकल्पोयमिति । तथा च
वाकारश्चार्थे इति भावः । साधारणाऽसाधारणभेदेनेति । साध्यतदभाव-
वद्वृत्तित्वं साधारणत्वम्, निश्चितसाध्यतदभाववद्व्यावृत्तात्वमसाधारणत्वमिति
मतेनेदम् । अवृत्तेरपीति । बन्धिमान् गगनादित्यत्र गगनस्यापीत्यर्थः । अपिना
वृत्तेः परिग्रहः । मूले—साध्यविपरीतज्ञानमिति । अस्य फलमिति पूर्वणान्वयः ।
तथा च साध्यविपरीतव्याप्तिविशिष्टयद्रूपविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिनिश्चयत्वं
साध्यविपरीतानुमितिजनकतावच्छेदकं तद्रूपवत्वं विरुद्धत्वम् । अथ
पर्वतो बन्धिमान् ह्रदत्वादित्यादौ ह्रदत्वादेर्विरुद्धत्वानुपपत्तिः, पर्वते
बन्ध्यभावानुमापकत्वाभावादित्यत आह । अपक्षधर्मविरुद्धस्येति । पर्वतावृ-
त्तिह्रदत्वस्येत्यर्थः । प्रकृतपक्षे । पर्वते । साध्यविपरीतानुमापकत्वासंभवेपि-
बन्ध्यभावानुमापकत्वेपि । नक्षतिः । नाव्याप्तिः । अव्याप्तिविरहे हेतुमाह ।
प्रकृतपक्षकत्वाविवक्षणादिति । तथा च साध्यविपरीतानुमापकत्वमेव विरुद्ध-
त्वम् । मूले—अपक्षधर्मोपि । पर्वतावृत्तिरपि । विरुद्धो-ह्रदत्वादिः । स्वाधि-
करणो-ह्रदादौ । न तत्फलं । न साध्याभावानुमापकत्वम् । इति-बन्ध्यभावानुमा-

अनैकातिकानामन्वयाद्व्यतिरेकाद्धा कोट्युपस्थापकतया संशयः फलम्, विरुद्धस्य साध्यविपरीतज्ञानम् । अपक्षधर्मोपि विरुद्धोऽन्यत्र विपरीतज्ञानसमर्थ एव । बाधेऽन्यतोविपरीतज्ञानं, न तु हेत्वभिमततादेः । नित्योघटः कार्यत्वादिति विरुद्धे बाधसंकरेप्यदोषः ।

विरुद्धस्येति । साध्याभावव्याप्यस्येत्यर्थः । बाधे इति । हेतौ प्रकृतेऽन्यत्र वा ।

प्रतियोगिव्यधिकरणहेतुसमानाधिकरणाभावघटिता व्याप्तिरपि तन्मतेऽवच्छेदकावच्छेदनानुमितिप्रयोजिका । तादृशव्याप्त्यवगाहिनोऽवच्छेदकावच्छेदेन हेतुमत्तापरामर्शस्यापि विपरीतकोट्यनुमितिप्रतिबन्धकत्वे ग्राह्याभावधर्मिकाव्याप्यवृत्तित्वज्ञानाभावोपपेक्षित इत्येवच्छेदकावच्छेदेन हेतुमत्तापरामर्शस्य तदवच्छेदेन साध्यानुमितावपेक्षितत्वेऽपि दर्शितरीत्या संशयानुमित्युपपत्तिरित्याहुः ।

मूलेऽन्वयाद्व्यतिरेकाद्वेति । कोटिद्वयसहचरितत्वज्ञानान्निश्चितकोटिद्वयव्यावृत्तत्वज्ञानाद्वेत्यर्थः । व्यवस्थितविकल्पोयं साधारणाऽसाधारणभेदेन । विरुद्धस्येत्यत्र साध्यासमानाधिकरण्यरूपविरोधविवक्षणेऽवृत्तेरपि विरोधतया तस्य चाऽपक्षधर्मस्य न साध्यविपरीतानुमितिः फलमित्यसंगतिरतोऽन्यादृशमेव विरोधं दीधितिकृदाह । साध्याभावव्याप्यस्येति ।

अपक्षधर्मविरुद्धस्य प्रकृतपक्षे साध्यविपरीतानुमापकत्वाऽसंभवेऽपि न क्षतिः, साध्यविपरीतानुमितौ प्रकृतपक्षकत्वाऽविवक्षणादित्याह—मूले—अपक्षधर्मोपीति । अन्यत्र—प्रकृतपक्षमिन्ने स्वाधिकरणे, हृदोवन्हिमान्धूमादित्यादौ हृदत्वादिहेतोः पक्षे साध्यविपरीतज्ञानसंभवेऽपि अविरुद्धधूमादेर्न तत्फलमिति नातिप्रसंगः । यस्य तत्फलं स विरुद्ध एवेत्याह । बाध इति । साध्याभावसाधकबाधितहेतोर्लक्ष्यतयोक्त-

कत्वाभावात् । नातिप्रसंग इति । बन्धिसाध्यकधूमहेतोर्न विरुद्धत्वमिति भावः यस्य-हेतोः । तत्फलं-साध्याभावानुमापकत्वम् । सः-हेतुः । मूले-अन्यतः-अन्यस्माद-हृदत्वादिति यावत् । न तु हेत्वभिमततादेवेति धूमादेवेत्यर्थः । उक्तफलघटितेति । साध्यविपरीतानुमापकत्वघटितेत्यर्थः । निराकरोतीति । इष्टापत्त्या इत्यादिः ।

असिद्धेऽ नैकान्तादिचतुष्टयज्ञानान्यालिंगत्वज्ञानं, बाधे पक्षधर्महेतौ व्याप्तिबाधः ।

अपक्षधर्मे च पक्षधर्मताबाध इति शेषो वा । तथा च हेतौ व्याप्तिपक्षधर्मताऽ-
न्यतरभङ्ग इत्यर्थः ।

फलघटितविरुद्धलक्षणातिव्याप्तिशंकां निराकरोति । नित्य इति ।
घटोनित्य इत्यभिधाने अकारप्रश्लेषेणानित्यत्वसाध्यकत्वभ्रमः
स्यादिति प्रथमं नित्यत्वसाध्यकत्वोत्कीर्तनम् । असिद्ध इत्यादि ।
व्यभिचारादिदोषचतुष्टयज्ञानान्यमात्राधीनं— फलतस्तज्ज्ञानानधीनं ।
अलिंगत्वज्ञानं— असाधकत्वज्ञानं, असिद्धिदोषस्य ज्ञातस्य
फलमित्यर्थः । तथा च तादृशदोषवत्वमसिद्धहेत्वाभासस्य लक्षणां
फलितमिति भावः ।

पक्षधर्मे हेतावित्यत्र हेतुपदस्य प्रकृतहेतुपरत्वेऽ पक्षधर्म
व्याप्यप्रकृतहेतुकबाधस्थले व्याप्यभावासिद्धिरूपतत्फलताऽसंभवा-
त्फलघटितलक्षणाव्याप्तिरतो हेतुपदस्य प्रकृताप्रकृतसाधारणहेतुमात्र-
परतां दीधितिकृदाह । हेतौ- प्रकृते अन्यत्र वेति । तथा च
हृदोवन्निह्मान्धूमादित्यादावपि साध्याभाववत्पक्षरूपबाधघटितेन
तद्वृत्तित्वहेतुना द्रव्यत्वादिरूपहेत्वन्तरे व्याप्यभावानुमितिसंभवा-
ल्लक्षणसमन्वय इति भावः ।

मूले-असिद्धे इति । हृदोद्रव्यन्धूमादित्यत्र धूमे इत्यर्थः । अनैकान्तिकादीति ।
आदिना विरोध सत्प्रतिपक्ष बाधपरिग्रहः मूले-अनैकान्तिकादिचतुष्टयज्ञानान्य-
स्माल्लिंगत्वज्ञानमितिपंचमीतत्पुरुषसमासाश्रयणात् तदधीनत्वलाभे यथाश्रुतमेव
सम्यक् किमात्रपदनिवेशेन इति चेन्न । असिद्धचसंकीर्णव्यभिचारिणि
व्यभिचारज्ञानान्यासाधकत्वरूपविशेषणज्ञानाधीन असाधकत्वज्ञानकासाधकत्वरूप-
विशेषण सत्त्वादतिव्याप्तेः । मात्रपदनिवेशे तु तस्य व्यभिचारज्ञानस्याप्यधीन-
त्वान्तातिव्याप्तिरिति भावः । असाधकत्वज्ञानं न स्वरूपसत्
असिद्धेः फलमतो ज्ञातस्येति तदज्ञानानधीनं अनैकान्तिकादिच-
तुष्टयज्ञानानधीनम् । असाधकत्वज्ञानं—अयं हेतुरसाधक इति ज्ञानम् । तथा
च-असिद्धहेतोरसाधकत्वज्ञानजनकत्वे । तादृशेति । असाधकत्वज्ञानजनकेत्यर्थः ।
मूले-व्याप्तिबाधः-व्याप्यभावज्ञानम् । फलमित्यनुषज्यते । तथा च
साध्यव्याप्यभावोन्नायकरूपवत्त्वं प्रकृतपक्षसाध्यबाधितत्वम् । अपक्षधर्म-

यद्यपि प्रकृतहेतोर्न तत्फलमिति तत्फलकत्वं
 न बाधितहेतौलक्षणम्, तथापि तत्फलकदोषवत्त्वं
 तल्लक्षणमिति नानुपपत्तिः । हेतुपदस्य प्रकृतसाधारणहेतुपरत्वे
 तदुपादानमफलमव्यावर्तकत्वादिति पक्षधर्मे व्याप्तिबाध इत्ये-
 वोच्येत, अतः प्रकृतहेतुपरमेव तद्वाच्यमित्याशयेनाऽपक्षधर्म-
 प्रकृतहेतुकबाधस्य फलान्तरं पूरयति । अपक्षधर्मे इति । प्रकृतहेत्व-
 र्थकं हेताविति पूर्वोक्तमनुषंजनीयम् । एतत्कल्पे फलानुग-
 मात् तद्घटितलक्षणाऽव्याप्तिमाशंक्याऽन्यतरत्वेन फलानुगमे
 मूलाभिप्राय इति दर्शयति । तथा चेति । हेताविति ।
 प्रकृत इत्यादि । व्याप्तिभङ्गे साध्ये साध्याभाववत्पक्षवृत्तित्वं
 हेतुः, पक्षस्य साध्याभाववत्त्वेनैव निवेशः, नतु पक्षतावच्छे-
 दकस्यापि तत्र प्रवेश इति न व्यर्थविशेषणता । पक्षधर्मताभङ्गे साध्ये
 पक्षनिष्ठाभावप्रतियोगिसाध्यव्याप्यत्वं हेतुः ।

व्याप्यप्रकृतहेतुकबाधस्थले इति । अपक्षधर्मः अथ च प्रकृतसाध्यव्याप्यो यो हेतुः
 तादृशहेतुकबाधस्थले इत्यर्थः । ह्रदोवन्दिमान् धूमादित्यत्र बाधे इति यावत् ।
 तत्फलासंभवादिति बाधफलासंभवादित्यर्थः । धर्मस्य बन्धिव्याप्यत्वादिति-
 भावः । फलघटितेति व्याप्यभावान्नाप्रकृतघाटित्यर्थः । दीधितौ प्रकृतेऽ-
 न्यत्र वेति । तथा च हेतुत्वमव्याप्यत्वात् । तथा च हेतुपदस्य प्रकृता-
 प्रकृतसाधारणत्वे । द्रव्यत्वे व्याप्यभावानुमितिसंभवेऽपि प्रकृतहेतौ न तत्संभव
 इत्याशङ्कते । यद्यपीति । प्रकृतहेतौ धूमस्य न तत्फलमिति । व्याप्य-
 भावानुमितिः फलमित्यर्थः । तत्फलकत्वं व्याप्यभावानुमातफलकत्वम् । हेतोस्त-
 त्फलकत्वविरहेऽपि तत्फलकदोषवत्त्वं निराबाधमिति समाधत्ते । तथापीति । तत्फ-
 लकेति । व्याप्यभावानुमितिफलकेत्यर्थः । तदुपादानं हेतुपदोपादानम् ।
 इत्येवोच्यतामिति । एवकारेण हेतुपदव्यावृत्तिः अतः अफलत्वात् ।
 प्रकृतहेतुपरमेवेति । एवकारेणाऽप्रकृतव्यावृत्तिः । तद्वाच्यम्-हेतुपदं
 वाच्यम् । इत्याशयेनेति एवं च ह्रदोवन्दिमान् धूमादित्यत्र न व्याप्तिबाधः
 फलमित्याशयेनेत्यर्थः । अपक्षधर्मप्रकृतहेतुकबाधस्येति । अपक्षधर्म-
 प्रकृतसाध्यव्याप्यप्रकृतहेतुकबाधस्येत्यर्थः । ह्रदपक्षकवन्दिसाध्यकधूमहेतुक
 बाधस्येति यावत् । एतत्कल्पे । पक्षधर्मताबाधकल्पे । तद्घटितेति ।
 फलघटितेत्यर्थः । न व्यर्थविशेषणतेति । ननु तयोरप्रवेशे पर्वतो धूमवान्
 बन्धेरित्यादौ बाधितत्वापत्तिः, साध्याभाववद्वृत्तित्वस्य हेतौ सत्वात्, एवं पक्षधर्म-
 ताभङ्गे साध्ये पर्वतः सत्तावान् ह्रदत्वादित्यत्रातिव्याप्तिः, पक्षनिष्ठाभावप्रतियो-

प्रकरणसमे तु न व्याप्तिपक्षधर्मताबाधः फलम्, नाप्यलिङ्गत्वज्ञानं, व्याप्त्यादिबुद्धिसत्त्वात् । नापि विपरीतबुद्धिः, स्वसाध्यविपरीतेनानियमात् । नापि संशयः, प्रत्येकं कोटिद्वयानुपनयात् । किं तु कथमत्रतत्त्वनिर्णयः, इति जिज्ञासाफलम् ।

अत्रापि साध्यस्य तादृशाभावप्रतियोगित्वेनैव निवेशः, न तु साध्यतावच्छेदकस्य तत्र प्रवेशः, हेतुद्वयमेव बाधघटितमिति बाधस्यान्यतरफलकत्वमुभयत्र ।

मूले व्याप्त्यादिबुद्धिसत्त्वादिति । सद्धेतोरपि विरोधिपरामशेदशायां सत्प्रातिपक्षत्वात्, तत्र व्याप्तिपक्षधर्मताप्रतिपत्तिसत्त्वादित्यर्थः । तथा च प्रकरणसमदोषस्य व्याप्त्यादिविरहोन्नायकत्वासंभवादिता भावः । विपरीतबुद्धिः- स्वसाध्याभावानुमितिः- सत्प्रतिपक्षहेतोःफलमिति शेषः । स्वसाध्यविपरीतेनानियमादिति । धूमादिहेतोर्वन्ध्याद्यभावव्याप्यत्वाभावादित्यर्थः । संशय इति

गिव्याप्यत्वस्य हेतौ सत्त्वादिति चेन्न । प्रकृतपक्षवृत्तिहेतुधर्मिकपक्षवृत्ति साध्यव्याप्यभावविधेयकसाध्याभाववद्वृत्तित्वहेतुकानुमितित्वावच्छिन्नजन्यता । एवमपक्षधर्महेतुधर्मिकसाध्याभाववत्पक्षवृत्तित्वाभावविधेयकपक्षनिष्ठाभावप्रतियोगिव्याप्यत्वहेतुकानुमितित्वावच्छिन्नजन्यता । एतदन्यतरजन्यतानिरूपितजनकताऽनतिरिक्तवृत्ति यद्रूपावच्छिन्नविषयत्वं तद्रूपावच्छिन्नवत्वमिति ध्येयम् । अत्रापि । हेतावपि । तादृशाभावप्रतियोगित्वेनैवेति । एवकारेण साध्यत्वस्य व्यावृत्तिः । हेतुद्वयमेवेति । साध्याभाववत्पक्षवृत्तित्वं पक्षनिष्ठाभावप्रतियोगिसाध्यव्याप्यत्वं चेत्यर्थः । अन्यतरफलकत्वं व्याप्यभाव - पक्षधर्मत्वाभावान्यतरफलकत्वम् । उभयत्र-मूले-कथमत्र तत्त्वनिर्णयः इति जिज्ञासा फलमिति । एतादृशतत्त्वनिर्णयोपायेच्छाफलिकाजिज्ञासेत्यर्थ इति । तथा च कथमत्रतत्त्वनिर्णयः इति जिज्ञासा-उपायेच्छा फलं यस्याः-अनयोः कितत्वमिति जिज्ञासायाः सां इत्यर्थः । नाग्रिमग्रन्थेति । अग्रिमग्रन्थस्तु प्रकृतसाध्यहेत्वोः किं तत्त्वमिति जिज्ञासेतिमूलम् । हेत्वोरन्यतरत्र समीचीनत्वे एवेति । एवकारेण-साध्यव्यावृत्तिः । दीधितौ-प्रकृतसाध्ययोरिति । तथा च साध्यहेत्वोर्न द्वन्द्वः किन्तु प्रकृतसाध्ययोर्हेतू इति तत्पुरुषसमासाश्रयणमिति दीधितिकृदभिप्रायः । एतादृशजिज्ञासेति । अनयोः किं तत्त्वमिति जिज्ञासेत्यर्थः । समीचीनत्व-

तथा च प्रकृतसाध्यहेत्वोः किं तत्त्वमिति जिज्ञासा-
जनिका व्याप्तिपक्षधर्मतोपस्थितिः प्रकरणसमः । न हि
अनुपस्थिते प्रतिपक्षे एकस्माज्जिज्ञासा किन्तु निर्णय एव ।
अथ ज्ञातुमिच्छा जिज्ञासा सा च ज्ञानेष्टसाधनताज्ञानात् संशया-
द्वेति कथं तेन विना विरोधिज्ञानमात्रादिति चेन्न ।

प्रकृतेति । प्रकृतसाध्ययोर्यहेतु तयोरित्यर्थः । संशयादिति । तज्जन्यदुःखो-
त्सारखरूपेष्टसाधनताज्ञानात् अन्यत्र च इष्टान्तरसाधनताज्ञानाद् ज्ञानेच्छेति भेदेन
विकल्पोपन्यासः । असतीत्यादि । हेतुसमीचीनत्वासमीचीनत्वसंशयजन्यदुःखाभाव-
रूपेष्टसाधनताज्ञानद्वारेण जिज्ञासोपयोगित्वादित्यर्थः ।

कोटिद्वयोपस्थितिद्वारकसाध्यसंशय इत्यर्थः । कोटिद्वयानुप-
न्यादिति । स्वेन स्वसाध्यस्यैवोपस्थापनादिति भावः । इति
जिज्ञासेति । एतादृशतत्त्वनिर्णयोपायेच्छाफलिका जिज्ञासेत्यर्थः ।
अनयोः किं तत्त्वमिति जिज्ञासेति यावत् । अतो नाग्रिमग्रन्थ-
विरोधः । ननु स्वस्वव्याप्त्यादिमत्तयोपस्थितयोर्हेत्वोरन्यतरस-
मीचीनत्व एव जिज्ञासा, तद्वदयति 'अत्रहेतुसमीचीनत्व' इति ।
तथा च प्रकृतसाध्यहेत्वोरिति यथाश्रुतमसंगतमित्यतो दीधितिकृद्वे-
तुद्वयार्थकतया तद्वयाचष्टे । प्रकृतसाध्ययोरिति । किं तत्त्वमिति-
मूलस्य कः समीचीन इत्यर्थः । एतादृशजिज्ञासाप्रयोजकत्वं
समीचीनत्वादिसंशयसाधारणमतस्तद्वारणाय पक्षधर्मतोपस्थिति-
रिति । उदासीनव्याप्त्याद्युपस्थितिवारणाय विशेषणदलम् ।
न च व्याप्त्यादेरनुगमात् सर्वसाधारणरूपेण तदुपस्थिति-
निवेशाऽसंभवात् विशिष्य प्रकृतसाध्यतदभावव्याप्त्याद्युपस्थिति-
निवेशस्यावश्यकत्वे जनकान्तवैयर्थ्यमिति वाच्यम् । अनुमिति-

संशयादीति । अयं हेतुः समीचीनो न वेतिसंशयादीत्यर्थः । आदिना
इष्टसाधनताज्ञानपरिग्रहः । तद्वारणाय । तादृशसंशयवारणाय । विशेषणदल-
मिति । जनकान्तमित्यर्थः । प्रकृतसाध्यहेत्वोः किं तत्त्वमिति जिज्ञासा-
जनिकेति यावत् । तथा चोदासीनव्याप्त्याद्युपस्थितौ तादृशजिज्ञासा-
जनकत्वाभावान्नातिव्याप्तिः । तद्वैयर्थ्यमाशङ्कते । न चेति । आवश्यकत्वे
इति । तथा च तत एवोदासीनव्याप्त्याद्युपस्थितिवारणमिति भावः । अनुमि-
तिचरमकारणत्वेन-सामान्यधर्मेण । अनियमेन । सर्वत्र सत्त्वानियमेन ।

असति प्रतिपक्षे न जिज्ञासा सति सेत्यन्वयव्यतिरेकाभ्यां प्रकरणसमस्यापि जिज्ञासाकारणत्वात् । न चानैकान्तिकातिव्याप्तिः । तत्र हि संशयद्वारा साध्ये जिज्ञासा, अत्र तु हेतुसमीचीनत्वे इति ।

चरमकारणत्वेन व्याप्त्याद्यन्तरोपस्थितिसाधारणेन तन्निवेशसंभवात् । यादृशपरामर्शसहकारेण यादृशपरामर्शस्योक्तजिज्ञासाजनकत्वं तादृशपरामर्शसहिततादृशपरामर्शनिवेशात् जिज्ञासास्वरूपयोग्यैकतरपरामर्शदशायां नातिप्रसंगः । प्रकरणसम इति । दोष इति शेषः । प्रकृतसाध्यव्याप्यवत्तापरामर्शतदभावव्याप्यवत्तापरामर्शयोर्जिज्ञासाजनने मिथः सहकारितां व्यवस्थापयति । नह्यनुपस्थिते इति ।

असतीत्यर्थः । प्रतिपक्षे-विरोधिपरामर्शान्तरे । एकस्मात्परामर्शात् । निर्णयः-एकतरसाध्यस्य एकतरसमीचीनत्वस्य-निर्णयः । फलोपधानगर्भलक्षणमेकपरामर्शदशायां नातिप्रसक्तमित्येतत्परता न नहीत्यादेः जिज्ञासोपधानस्याऽनियमेन तद्वद्वटितलक्षणस्याऽव्याप्त्या विवक्षणाऽसंभवात् । ननु इष्टसाधनताज्ञानात् संशयाद्वेतिविकल्पोऽसंगतः, ज्ञानगोचरेच्छादशायां तादृशेष्टसाधनताज्ञानस्य सर्वत्रैव हेतुतया संशयकल्पे एतत्कल्पव्यवच्छेदायोगादित्यत इष्टभेदाभिप्रायकतया विकल्पं सङ्गमयति । संशयजन्य इति । संशयजन्यदुःखस्य उत्सारणं कारणीभूतसंशयविघनेनानुत्पादः-तद्रूपं यदिष्टं तत्साधनताज्ञानादित्यर्थः । एवं च मूलोक्तसंशयस्य जिज्ञासाहेतुत्वं दुःखं जनयित्वा तदभावोपस्थापनेन तदभावेच्छासंपादनद्वारेति स्फुटीकृतम् ।

तद्वद्वटितेति । जिज्ञासोपधायकवद्वटित्यर्थः । अव्याप्त्या । तादृशजिज्ञासानुपधायके सत्प्रतिपक्षेऽव्याप्त्या । इष्टसाधनताज्ञानस्यैवेति । एवकारेण 'समीचीनत्व' संशयव्यावृत्तिः । तत्कल्पव्यवच्छेदायोगादिति । इष्टसाधनताज्ञानव्यवच्छेदायोगादित्यर्थः । तद्रूपं-दुःखाभावरूपं । तदभावोपस्थापनेन । दुःखाभावोपस्थापनेन । तदभावेच्छासंपादनद्वारेति । दुःखाभावेच्छासंपादनद्वारेत्यर्थः ।

ननु परामर्शयोरेकदाऽनुत्पादात्कथं प्रतिरोधः । क्रमो-
त्पन्नयोरेकदा सत्वादिति चेन्न । एकानन्तरमपरव्याप्तिपक्ष-
धर्मताज्ञानाभ्यामग्रिमव्याप्तिविशिष्टज्ञानोत्पत्तिकाले पूर्वपरामर्श-
नाशात् ।

नचोभयहेतुव्याप्तिपक्षधर्मताज्ञानानां परस्पराप्रतिबन्धकत्वा-
त्परामर्शोत्पाद इति वाच्यम् । व्याप्त्यादिज्ञानचतुष्टयज्ञानयौग-
पद्याभावात् । यत्तु व्याप्तिद्वयसंस्कारोद्बोधकहेतुद्वयज्ञानयोः
परस्परप्रतिबन्धान्नोभयस्मृतिरिति दूषकताबीजम् । तन्न ।
व्याप्तिस्मृतिं विना सत्प्रतिपक्षाभावात्, वादिभ्यां व्याप्युद्भावना-
च्चेति । मैवम् । हेतुद्वयसमूहालंबनाद्युपदुभयव्याप्तिस्मृतौ
उभयपरामर्शरूपं ज्ञानमुत्पद्यते । एकदा विरुद्धद्वयकार्यकारणान्नै-
कमपिकार्यमुत्पद्यते । तादृशपरामर्शश्च स्वार्थानुमाने प्रत्यक्षादितः,
परस्यतु बाध्युपन्यस्तन्यायोत्थापितप्रमाणात् ।

उत्पत्तिकाले — उत्पत्तिपूर्वकाले । व्याप्तिपक्षधर्मताज्ञानयोरुत्पादक्रमाऽनियमा-
दुभयोर्नाशकत्वमुक्तम् । उत्पत्तावेव वा तयोरन्वयः । यत्र च व्याप्तिपक्षधर्मतयोः
समूहालंबनं तत्र द्वितीयपरामर्शोत्पत्तिकाले एव प्रथमपरामर्शनाशः ।

अन्यत्र- संशयाभावदशायाम् । इष्टान्तरेति । व्यवहाररूपे-
त्यादि । तथा च मूले इष्टपदं तद्विशेषपरमित्यर्थः । ज्ञानेच्छा-
एकतरकोटिनिश्चयेच्छा । प्रतिपक्षसंबलनस्य जिज्ञासायामतिव्य-
वहितस्यान्यथासिद्ध्याऽकारणत्वात् जिज्ञासाहेतुत्वादिति मूलं तत्प्र-
योजकत्वार्थकतया द्वारं प्रदर्शयन् व्याचष्टे । हेत्विति । समी-
चीनत्वं प्रमितव्याप्तिपक्षधर्मताकत्वं स्वसाध्यानुमित्यौपयिकप्रमात्मक-
परामर्शविषयत्वमिति यावत् । तत्संशयश्च परामर्शग्रामाख्य-

स्फुटीकृतमिति । उपायेच्छां प्रति फलेच्छाया हेतुतया तत्त्वनिर्णयेच्छा-
जनिका या दुःखाभावेच्छा तज्जनकं यद् दुःखाभावज्ञानं तज्जनकं यदुःख-
ज्ञानं तज्जनकं यद्दुःखं तज्जनकत्वात्संशयस्य परंपरया तादृशेच्छाजनकत्व-
मिति भावः । तद्विशेषपरमिति । इष्टविशेषपरमित्यर्थः । तथा च तत्त्व-
निश्चय इष्टसाधनमिति शब्दप्रयोगं प्रति व्यवहर्तव्यज्ञानविधया इष्टसाधनताज्ञानं
हेतुरिति भावः ।

संशयपर्यवसित इति बोध्यम् । अनैकान्तिकातिव्याप्तिरिति मूलं यद्यपि अनैकान्तिकत्वोपस्थितेर्व्याप्तिपक्षधर्मतोपस्थितित्वाभावान्नैतादृशशंकावसरः तथापि तदुपस्थितेरपि उदासीनव्याप्त्यादिविषयकत्वसंभवात्तत्संगतिः । संशयद्वारा- साध्यसंशयद्वारा ।

युगपत्परामर्शद्वयानुत्पादेऽपि क्रमिकपरामर्शद्वयसंवलनात्प्रतिरोध इति शङ्कते । क्रमोत्पन्नयोरिति । एकपरामर्शानन्तरं मपरपरामर्शजनकव्याप्तिज्ञानपक्षधर्मताज्ञानयोर्द्वयोः क्रमेणैवोत्पत्तिः, तथा च प्रथमपरामर्शचतुर्थक्षणे एव परामर्शान्तरोत्पत्तिः, तदानीं च पूर्वपरामर्शनाशोनोत्पद्यते अपि तु स्वद्वितीयक्षणोत्पन्नविशेषगुणात्तृतीयक्षणे एवेत्युत्पत्तिकालपदं तत्पूर्वकालपरतया व्याचष्टे । दीधितौ- उत्पत्तिपूर्वकाले इति । नाशादित्यतः नाशोत्पत्तिरौत्सर्गिकीत्याशयेनेदं व्याख्यातम्, नाशसत्त्वार्थकत्वे तु यथाश्रुतमेव संगच्छते । अनन्तरोत्पन्नस्यैव च गुणस्य नाशकतयैकत्रोभयोः व्याप्तिपक्षधर्मताज्ञानयोः पूर्वज्ञाननाशकत्वासंभवात्, पृथक् स्थलीयनाशकत्वाभिप्रायकतया ज्ञानाभ्यां विनाशादिति मूलं संगमयति । व्याप्तीति । उत्पादक्रमानियमादिति । व्याप्तिज्ञानोत्तरमेव पक्षधर्मताज्ञानं तदनन्तरमेव व्याप्तिज्ञानमुत्पद्यते इति नियमाभावादित्यर्थः । उभयोर्नाशकत्वमुक्तमिति । उक्तज्ञानयोर्यज्ज्ञानं प्रथमतो यत्रोत्पद्यते तत्र तस्य नाशकत्वादिति भावः । विशिष्टज्ञानोत्पत्तिकाले ” इत्यत्रोत्पत्तौ तादृशज्ञानयोर्हेतुत्वेनान्वये एकत्रैवोभयहेत्वन्वययोग्यतानिर्वाहात् किं स्थलभेदानुसरणेनेत्याशयेनाह । उत्पत्तावेव वेति । व्याप्तिपक्षधर्मताविषयकैकज्ञानस्थलेऽपि परामर्शयोर्योगपद्यं न संभवतीति स्वयमाह । यत्रचेति ।

तदानीं च । पूर्वपरामर्शचतुर्थक्षणे च । स्वद्वितीयक्षणोत्पन्नेति । स्वं- पूर्वपरामर्शः । तृतीयक्षणे एवेति । स्वतृतीयक्षणे इत्यर्थः । एवकारेण चतुर्थक्षणाव्यावृत्तिः । तथा च व्याप्तिपक्षधर्मताज्ञानाभ्यामित्यस्य पूर्वपरामर्शनाशोऽन्वयः, उत्पत्तिपूर्वकाले इति द्वितीयपरामर्शोत्पत्तिपूर्वकाले इति यावत् । एकत्र । एकस्थले । पूर्वज्ञाननाशकत्वासंभवादिति । उभयोर्नाशकत्वाभिधानमसंगतमिति भावः । एकत्रैव । विशिष्टज्ञानोत्पत्तावेव । उभयेति । व्याप्तिज्ञानपक्षधर्मताज्ञानोभयेत्यर्थः । उत्पत्तावेवेति । एवकारेण पूर्वपरामर्शनाशव्यावृत्तिः तथा च व्याप्तिपक्षधर्मताज्ञानाभ्यां अग्रिमव्याप्तिविशिष्टज्ञानस्य ”परामर्शस्य” या उत्पत्तिस्तत्काले इति मूले ऽन्वयः । एवं च पूर्वकाले इत्यादिकं न व्याख्येयमिति भावः । दीधितौ-व्याप्तिपक्षधर्मतयोः समूहालंबनमिति । तथा च व्याप्तिपक्षधर्मताज्ञानाभ्यामिति मूले विभक्त्युपस्थाप्यं द्वित्वं व्युत्पत्तिवैचित्र्येण पदार्थतावच्छेदकीभूतयोर्व्याप्तिपक्षधर्मत्वयोरेवान्वितमित्याशयः । द्वितीयपरामर्शोत्पत्तिकाले एवेति । एवकारेण पूर्वकाल व्यावृत्तिः ।

अस्य केवलान्वयिन्यपि संभवः, घटोभिधेयः प्रमेयत्वा-
दित्यत्राभिधेयत्वं घटनिष्ठात्यन्ताभावप्रतियोगि जात्यन्यत्वे सति
घटमात्रवृत्त्यन्यधर्मत्वात् घटान्योन्याभाववत् पटरूपवच्च,
घटनिष्ठात्यन्ताभावोऽभिधेयत्वप्रतियोगिकः घटवृत्तिनित्याभाव-
त्वात् घटनिष्ठान्योन्याभाववदितिविशेषादर्शनदशायाम् । न च
पक्षैक्यमपि तत्रम् । विरोधस्यैव दूषकत्वे अधिकस्य व्यर्थत्वात्
इति सत्प्रतिपक्षचिन्तामणिः ।

अस्य निरुक्तसत्प्रतिपक्षितत्वस्य । जात्यन्येति । सत्ता कंबुग्रीवादिमत्वादा-
वेकैकस्य व्यभिचाराद्विशिष्टोपादानम् । घटनिष्ठेति । घटनिष्ठात्यन्ताभावत्वेन
सामान्यतः पक्षत्वान्न बाधाश्रयासिद्धी । ननु आद्यस्य समवेतत्वादौ द्वितीयस्य
पटत्वाभावादौ व्यभिचार इत्यत आह विशेषादर्शनेति । वस्तुतो घटो नाभिधेयः
कंबुग्रीवादिमत्त्वात् इत्यादिव्यतिरेकिणा सत्प्रतिपक्षः संभवत्येव । व्यापकाभावेन
अप्रसिद्धस्यापि व्याप्याभावस्य सिद्ध्युपगमात् । प्रत्येकं दार्थप्रसिद्धौ तादृशप्रतिज्ञाद्यु-
पपत्तेर्विशिष्टस्य वाक्यार्थत्वात् ।

मूले--उभयहेतुव्याप्तिपक्षधर्मताज्ञानानामिति । परामर्शद्वयहेतु-
व्याप्तिपक्षधर्मताज्ञानचतुष्टयस्येत्यर्थः । परस्पराऽप्रतिबन्धकत्वात्-एक-
सत्त्वस्यापरसत्त्वाविघटकत्वात् । परामर्शोत्पाद इति । व्याप्त्यादि-
ज्ञानचतुष्टयाधीनस्यैकदा समूहालंबनरूपस्याविरलक्रमेण बोभयव्या-
प्यवत्ताज्ञानस्योत्पाद इत्यर्थः । विशिष्टपरामर्शयोरेवैकदानुत्पादस्तृतीय-
क्षणे च विनाशः, नेतरज्ञानस्य तन्नियम इत्यभिमानेनेयमाशंका ।
अभिमानं निराकरोति । व्याप्त्यादीति । यौगपद्याभावात्-युगपदव-
स्थानाऽसंभवात् । ज्ञानमात्रे एव उक्तनियमादिति भावः । परस्पर-
प्रतिबन्धात्-परस्परजन्यव्याप्तिस्मृतिप्रतिबन्धकत्वात् । समूहालंबनपक्ष-
धर्मताद्वयज्ञानात्समूहालंबनरूपं व्याप्तिद्वयस्मरणं, ततः समूहालंबन-
मुभयव्याप्यवत्ताज्ञानं प्रतिरोधप्रयोजकमिति समाधत्ते । मैवमिति ।

स्वयं निर्वक्ष्यमाणस्य नित्यसत्प्रतिपक्षदोषस्य साध्याभावव्याप्यवत्प-
क्षादिरूपस्य केवलान्वयिसाध्यके साध्याभावाप्रसिद्ध्याऽ संभवात् ।
अस्येति मूलं निरुक्तव्यवहारौपयिकपरामर्शसंबलनात्मकसत्प्रतिपक्ष-
त्वपरतया व्याचष्टे । अस्येति । अभिधेयत्वे द्वित्वाद्यवच्छिन्नाभाव
प्रतियोगित्वसाधारणरूपेण घटनिष्ठाभावप्रतियोगित्वज्ञानस्य विरोध्य-

विषयकत्वेन घटेऽभिधेयत्वज्ञानाऽप्रतिबन्धकतया तत्सामग्र्या न सामान्यतोऽभिधेयत्वानुमानप्रतिरोध इत्यभिधेत्वमिति ग्रन्थस्याभिधेयत्वत्वपक्षकघटनिष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वसाध्यकजात्यवृत्तित्वविशिष्टघटमात्रवृत्तितानवच्छेदकत्वलिंगकानुमाने तात्पर्यं, दृष्टान्तोपि घटान्योन्याभावत्वं पटरूपत्वं च । दीधितौ-सत्ताकंबुग्रीवादिमत्वादीति, यथाश्रुतमूलानुसारेण, यथाविवक्षिते तु सत्तादिपदं सत्तात्वादिपरम् । एकैकस्येति । केवलविशेष्यविशेषणयोरित्यर्थः ।

ननु घटनिष्ठात्यन्ताभावइत्यनेन प्रसिद्धपटत्वाद्यभावविवक्षणे तत्राभिधेयत्वप्रतियोगिकत्वस्य बाधान्न साधनसंभवः, अभिधेयत्वाभावस्य चाऽप्रसिद्ध्या न पक्षत्वसंभव इत्याशंकां निरसितुमाह । घटनिष्ठात्यन्ताभावत्वेनेति । उभयमते प्रसिद्धेनेत्यादिः । सामान्यतः-सामान्यरूपेण । न बाधेति । सामानाधिकरण्यमात्रेण साध्यसिद्धेरुद्देश्यत्वान्नाशतोबाधोदोषः । अभावस्य कस्यचिदभिधेयत्वप्रतियोगिकत्वमपीतिविवादे पक्षतावच्छेदकावच्छेदेन बाधोदुर्निश्चयः-पक्षतावच्छेदकप्रसिद्धयैव नाशयासिद्धिरित्यर्थः । ननु स्वरूपसंबन्धेनाभिधेयत्वत्वावच्छिन्नसाध्यकानुमितौ पक्षनिष्ठाभावे तत्संबन्धावच्छिन्नविशेषिताभिधेयत्वत्वावच्छिन्नप्रतियोगिकत्वानुमितिरेव विरोधिनी, तादृशं च साध्यमप्रसिद्धम्, । न च घटनिष्ठस्वरूपसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावत्वेन पक्षत्वादुद्देश्यसिद्धिः स्वरूपसंबन्धावच्छिन्नगगनाभावस्य संयोगसंबन्धावच्छिन्नाभिधेयत्वत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावसमनैयत्येनाभिन्नतया सिद्धसाधनस्यदु

तात्पर्यमिति । अभिधेयत्वत्वं घटनिष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकं जात्यवृत्तित्वविशिष्टघटमात्रवृत्तितानवच्छेदकत्वात् घटान्योन्याभावत्ववत् पटरूपत्ववदित्यत्र तात्पर्यमिति भावः । सत्तादिपदमिति । आदिना कंबुग्रीवात्वपरिग्रहः । केवलविशेष्यविशेषणयोरिति । अस्य व्यभिचारादित्यन्वयः । घटमात्रवृत्त्यन्यत्वं सत्तायां, जात्यन्यत्वं च कंबुग्रीवादित्वे व्यभिचारीत्यतो विशिष्टो हेतुरिति भावः ।

अत्र सत्तापदं मूलस्थजातिपदं च भावत्वपरम्, तेन सत्तायां स्वरूपसंबन्धावच्छिन्नघटनिष्ठाभावप्रतियोगित्वरूपस्य साध्यस्यापि सत्त्वेन व्यभिचारविरहाद्विशेषणदलवैयर्थ्यमिति शंकानवकाशः । घटनिष्ठात्यन्ताभावोऽभिधेयत्वप्रतियोगिक इत्यत्र बाधमाशंकते । नन्विति । ननु घटनिष्ठात्यन्ताभावपदेनाऽ

वर्तित्वादिति चेत्सत्यम्- स्वरूपसंबन्धावच्छिन्नायां घटनिष्ठाभावप्रतियोगितायां घटनिष्ठनित्याभावप्रतियोगितात्वेन हेतुना घटनिष्ठाभिधेयत्वभेदप्रतियोगितादृष्टान्तेनाभिधेयत्वत्वावच्छिन्नत्वानुमाने तात्पर्येण सामंजस्यम् ।

मूले—विशेषादर्शनदशायामिति । व्यभिचारिण्यपि एतादृशहेतौ व्यभिचाराग्रहदशायामित्यर्थः व्यभिचारास्फूर्तौ इतियावत्केवलान्वयिन्यपि संभव इत्यनेनाऽस्यान्वयः व्यभिचारस्थलं दर्शयन्नेतत्कथनप्रयोजनमाह । दीधितौ- नन्विति आद्यस्य जात्यन्यत्व इत्यादिप्रथमानुमानहेतोः । द्वितीयस्य- घटवृत्तीत्यादि-द्वितीयानुमानहेतोः । प्रतियोगित्वादिप्रकारकबाधबुद्धेर्विशिष्टबुद्धि-विरोधिताया नव्यैरनभ्युपगमात्, तथासति तत्संबन्धादिप्रकारकबुद्धेरपिविरोधापातात् नोक्तानुमानेन घटोऽभिधेयः प्रमेयत्वादित्यनुमानप्रतिरोधसंभव इति स्वयमभिधेयत्वरूपप्रतियोगिप्रकारेणाऽभावानुमानमेव मूलकृता साध्याप्रसिद्ध्योपेक्षितमपि प्रतिरोधकतया व्यवस्थापयति वस्तुत इति । साध्याऽप्रसिद्ध्याऽन्वय्यनुमानाऽसंभवात्, घटादिसाधारणद्रव्यत्वादेः पटादौ व्यभिचाराग्रहसंभवेन व्यतिरेकितयापि साधकतायाः स्फुटत्वाभावेन पक्षमात्रवृत्तिकंबुग्रीवादिहेतुताकव्यतिरेक्यादरः ।

अभावसाध्यकव्यतिरेकितायां साध्यप्रसिद्धेरनपेक्षां दर्शयति । व्यापकाभावेनेति । पटादावभिधेयत्वादिव्यापकतया गृहीतस्य कंबुग्रीवादिमत्त्वाभावस्याभावेन कंबुग्रीवादिमत्त्वेनेत्यर्थः अप्रसिद्धस्यापि- प्रतियोगितयाऽभिधेयत्वादिकं प्रकारीकृत्याज्ञातस्यापि । व्याप्याभावस्य- व्याप्यतया गृहीतमभिधेयत्वादिकं प्रतियोगितया प्रकारीकृत्य वस्तुभूतस्याऽभावान्तरस्य । सिद्ध्युपगमात्-अप्रसिद्धसाध्यकानुमानस्यैकदेशिनामेवानुमततयाऽभ्युपगमोक्तिः । कंबुग्रीवादिमत्त्वाभावस्य वास्तवाभिधेयत्वव्यापकताविरहादवस्तुभूताभिधेयत्वाभावस्यानुमित्याऽवगाहनाऽसंभवात्, प्रसिद्धपटत्वाभावस्य व्याप्यतया गृहीताभिधेयत्वप्रतियोगिकत्वाभावात् व्यापकाभावेनेत्यादेर्यथाश्रुतस्याऽसंगतिर्वोध्या व्यवहर्तव्यविशिष्टाप्रसिद्धावपि न विशिष्टार्थपरप्रतिज्ञाद्यसंभव इत्याह । प्रत्येकपदार्थप्रसिद्धयैवेति । तावतैव भ्रमात्मकस्य व्यवहारोपयोगिविशिष्टज्ञानस्य संभवात् विशिष्टज्ञानं विनापितत्तद्विशेष्यांशे तत्तद्विशेषणावगाहित्वेन तात्पर्यघटकप्रतीतिज्ञानेन विशिष्टबोधकवाक्यप्रयोगसंभवाच्चेति भावः ।

सत्प्रतिपक्षस्तु साध्याभावव्याप्यवान् साध्यवदन्यत्वव्याप्यवांश्च पक्षः, पक्षनिष्ठौ साध्याभावसाध्यवद्भेदव्याप्यौ इत्येवमादिः प्रत्येकमेव ।

अतः परं विभाजकलक्षणम् मूलकृता सत्प्रतिपक्षहेतुदोषा-
नभिधानात्स्वयं तान्दर्शयति । सत्प्रतिपक्षस्त्विति । सत्प्रतिपक्षहेतो-
र्दोषस्त्वित्यर्थः । तुकारेण मूलनिरुक्तसत्प्रतिपक्षव्यवहारविषयतावच्छे-
दकरूपस्य दोषत्वव्यवच्छेदः । व्याप्यवान्- व्याप्यविशिष्टः ।
पक्षनिष्ठौ- आधेयतया पक्षविशिष्टौ । एवमादिरिति । आदिपदादाधे-
यतासंबन्धेन प्रकृतपक्षसाध्यकप्रकृतसाध्यभावादिपक्षकानुमिति-
जनकपरामर्शविषयप्रकृतपक्षव्याप्यविशिष्टप्रकृतसाध्याभावादिपरिग्रहः ।
पक्षे साध्याभावइत्यादिबाधबुद्धेरपि पक्षे साध्यानुमितिविरोधितया
तादृशबाधोन्नायकस्यापि परामर्शस्यानुमितिविरोधित्वेन तद्विषय-
विशिष्टस्यापि सत्प्रतिपक्षतौचित्यात् । अत एव साध्यत्वदभावयो-
राधेयतया साध्यीभवत्पक्षव्याप्यवत्ताज्ञानसंबलनदर्शायां पक्षे साध्यं
साध्याभावोवेति कोटिविशेष्यकसंशयरूपा नानुमितिः । प्रत्येकमेवत्यनेन
तावत्समुदायत्वस्य सत्प्रतिपक्षदोषविभाजकत्वासंभवोद्दिष्टः ।

भिधेयत्वाभावमादाय न बाध इत्यत आह । अभिधेयत्वाभावस्य चेति ।
तत्तदभावभिन्नत्वेन पक्षविशेषणत्वे बाधविरहेऽपि आश्रयासिद्धिर्वोध्या । तात्प-
र्येणेति । स्वरूपसंबन्धावच्छिन्नघटनिष्ठाभावप्रतियोगित्वं अभिधेयत्वत्वा-
वच्छिन्नत्ववत् घटनिष्ठान्त्याभावप्रतियोगितात्वात् घटनिष्ठाभिधेयत्वभेदप्रतियो-
तावदित्यनुमाने तात्पर्येणेत्यर्थः । सामंजस्यमिति । न बाधाश्रयासिद्धी
इति भावः ।

जात्यन्यत्वे इत्यादीति । जात्यन्यत्वे सति घटमात्रवृत्त्यन्यधर्मत्वरूपहे-
तोरित्यर्थः । दीधितौ- समवेतत्वादाविति । साध्यविरहिण तस्य जात्य-
न्यत्वे सति घटमात्रवृत्त्यन्यत्वादिति भावः । घटवृत्तीत्यादीति । घटवृत्ति-
नित्याभावत्वरूपहेतोरित्यर्थः । पटत्वाभावादाविति । तस्य घटवृत्तिनित्या-
भावत्वादिति भावः ।

समानधर्मिकस्यैव विरोधिपरामर्शस्य सत्प्रतिपक्षत्वमिति नव्यमतानुसारेणाह ।
प्रतियोगित्वादिप्रकारकेति । घटनिष्ठात्यन्ताभावप्रतियोगित्वप्रकारकेत्यर्थः ।
आदिना अभिधेयत्वप्रतियोगिकत्वप्रकारकपरिग्रहः । बाधबुद्धेः-अभिधेयत्वं घट-
निष्ठात्यन्ताभावप्रतियोगीतिनिश्चयस्य, घटनिष्ठात्यन्ताभावोऽभिधेयत्वप्रतियोगिक
इति निश्चयस्य च । विशिष्टबुद्धिविरोधिताया इति । घटोऽभिधेय इति बुद्धि-
विरोधिताया इत्यर्थः । तथासति । प्रतियोगित्वादिप्रकारकबाधबुद्धेर्विरोधित्वे सति ।

विभाजकम् तु प्रकृतपक्षसाध्यवैशिष्ट्यग्रहविरोधित्वे सति विशिष्टपक्षसाध्यग्रहाविरोधि प्रकृतपक्षसाध्यवैशिष्ट्यग्रहविरोधिरूपोन्नायकत्वम् ।

ननु प्रत्येकरूपस्याऽव्याप्त्या विभाजकत्वाऽसंभवात्सर्वसाधारण-किमेतदोषविभाजकमित्याकांक्षायां तादृशरूपमाह । विभाजकं त्विति । सर्वत्र प्रकृतेति पक्षसाध्ययोर्द्वयोरेवाऽन्वेति ।

तत्संबन्धादीति । आदिना तत्संबन्धपरिग्रहः । उक्तानुमानेन । उक्तानुमानद्वयेन । अभावानुमानमेव । अस्य प्रतिरोधकतया व्यवस्थापयतीत्यनेनाऽन्वयः । द्रव्यत्वमेव हेतुरस्तु किं कंबुग्रीवादिमत्वहेतुनेत्यत आह । द्रव्यत्वादेरिति । दीधितौ- व्यतिरेकिणेति । प्रमेयत्वव्यापकीभूताभावप्रतियोगित्वेन कंबुग्रीवादिमत्तानिश्चयेनेत्यर्थः ।

अतः परमिति । सत्प्रतिपक्षित इति व्यवहारोपयिकलक्षणान्तरमित्यर्थः । विभाजकलक्षणमिति । विभाजकतावच्छेदकमित्यर्थः आहेतिशेषः । इदानीमनुमितिप्रतिबन्धकज्ञानविषयतावच्छेदकानामननुगमेन पंचविधविभागानुपपत्त्या तेषामनुगमकं वक्तुं भूमिकामाहेति भावः । सत्प्रतिपक्षपदेन प्रायशः सत्प्रतिपक्षहेतोरेव बोधनादाह । सत्प्रतिपक्षहेतोरिति । निरुक्तेति । साध्यविरोध्युपस्थापनसमर्थसमानवलोपस्थित्या प्रतिरुद्धकार्यकपरामर्शविषयत्वात्मकेत्यर्थः । दोषत्वव्यवच्छेद इति । तद्रूपावच्छिन्नविषयकज्ञानस्याऽनुमित्यविरोधित्वादिति भावः । अत एवेति । पक्षे साध्याभाव इति बाधोन्नायकपरामर्शस्य विरोधित्वादेवेत्यर्थः । साध्यीभवत्पक्षव्याप्यवत्ताज्ञानसंबलनदशायामिति । पक्षव्याप्यवत्साध्यं-साध्याभावश्च पक्षव्याप्यवानितिज्ञानसंबलनदशायामित्यर्थः । प्रत्येकरूपस्येति । साध्याभावव्याप्यवत्पक्षत्वादेरित्यर्थः । अन्याप्येति । पक्षनिष्ठसाध्याभावव्याप्यादावित्यादिः । तादृशरूपं । सर्वसाधारणदोषविभाजकं । तत्र । बन्धभावव्याप्यवद्ब्रह्मे । तथा च पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितसाध्यतावच्छेदकसंबन्धावच्छिन्नसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारताशाल्यनुमितित्वव्यापकप्रतिबध्यतानिरूपितप्रतिबन्धतावच्छेदिका सती विशिष्टपक्ष-विशिष्टसाध्यग्रहत्वाव्यापिका निरुक्तपक्षसाध्यवैशिष्ट्यग्रहत्वव्यापिका या प्रतिबध्यता तन्निरूपितप्रतिबन्धकतावच्छेदकविषयित्वावच्छिन्नजन्यतानिरूपितजनकतावच्छेदिका च यद्रूपा'वच्छिन्नविषयिता तद्रूपवत्त्वलक्षणम् ।

प्रकृतपक्षतावच्छेदकावच्छिन्ने प्रकृतसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्न-
प्रकारताकानुमितित्वव्यापकप्रतिबध्यतानिरूपितप्रतिबन्धकतावच्छेदि-
का सती विशिष्टपक्षविशिष्टसाध्यग्रहत्वव्यापकप्रतिबध्यतानिरूपित
प्रतिबन्धकतानवच्छेदकनिरुक्तपक्षसाध्यवैशिष्ट्यग्रहप्रतिबन्धकतावच्छे-
दकविषयित्वावच्छिन्नानुमितिनिष्ठजन्यतानिरूपितजनकतावच्छेदिका-
यादृशविशिष्टनिरूपितविषयिता तादृशत्वमित्यर्थः । तादृशी च
बन्धभावव्याप्यविशिष्टहृदादिनिरूपितविषयितेति तत्र लक्षण-
समन्वयः ।

साध्याभावव्याप्यविशिष्टपक्षविषयितायाः साध्यानुमितिप्रति-
बन्धकतया तदवच्छिन्नानुमितिजनकतावच्छेदकविषयिताके साध्या-
भावव्याप्यव्याप्यवत्पक्षादावतिव्याप्तिवारकतया सत्यन्तं सार्थक-
यिष्यते ।

तत्र निरुक्तप्रतिबन्धकतावच्छेदकविषयिताकत्वरूपविरोधित्वा-
न्तार्थस्य उन्नायकविषयविशेषणत्वे विषयिताभागस्य द्विधा निवेशे-
गौरवात् उन्नायकताघटकविषयितायामेव प्रतिबन्धकतावच्छेदकत्वं
विशेषणं दत्तम् । पक्षतावच्छेदकादिवैशिष्ट्यनिवेशव्यावृत्तिः
पूर्ववत् ।

साध्याभावव्याप्यविशिष्टपक्षविषयितायाः । बन्धभावव्याप्यबद्धद्वि-
षयितायाः । साध्यानुमितिप्रतिबन्धकतया । हृदो बन्धिमानित्यनुमितिप्रति-
बन्धकतावच्छेदकतया । तदवच्छिन्नानुमितिजनकतावच्छेदकविषयिता-
के । साध्याभावव्याप्यवत्पक्ष विषयित्वावच्छिन्नानुमितिजनकतावच्छेदकविषयिता-
के । बन्धभावव्याप्यबद्धद्विषयित्वावच्छिन्नानुमितिजनकतावच्छेदकविषयिताके
इति यावत् । साध्याभावव्याप्यवत्पक्षादाविति । बन्धभावव्याप्यव्याप्यवद्
हृदादावित्यर्थः । अतिव्याप्तिवारकतयेति । तथा च हृदोबन्धिमानित्यत्र
हृदत्वावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितबन्धत्वावच्छिन्नप्रकारताशाल्यनुमितित्वव्यापकप्रति-
बध्यतानिरूपितप्रतिबन्धकतावच्छेदकीभूता बन्धभावव्याप्यबद्धद्विषयिता तदवच्छि-
न्नजन्यतानिरूपितजनकतावच्छेदिका या बन्धभावव्याप्यव्याप्यबद्धद्वत्वावच्छिन्नवि-
षयिता तादृशविषयितानिरूपकतावच्छेदकत्वस्य बन्धभावव्याप्यव्याप्यबद्धद्वत्वे
सत्त्वेन बन्धभावव्याप्यव्याप्यबद्धदेऽतिव्याप्तिवारणाय सत्यन्तमित्यर्थः । तदु-
पादाने तु सप्रतिपक्षव्याप्यविषयिताः प्रतिबन्धकतानवच्छेदकत्वान्नातिव्याप्तिः ।
तदेवाह । सार्थकयिष्यते इति । अत्र च सत्यन्तेन

उक्तप्रकारताशालिग्रहनिरूपितप्रतिबन्धकतामात्रनिवेशे साध्या-
भावव्याप्यव्याप्यवत्ताज्ञानस्यापि समूहालंबनसाध्यवत्ताग्रहरूप
साध्याभावव्याप्याभावादिमत्वग्रहप्रतिबन्धकतया नोपदर्शितसत्प्रति-
पक्षोन्नायकव्यावृत्तिरिति तादृशप्रकारताकानुमितित्वव्यापकप्रति-
बन्धयतानिरूपितप्रतिबन्धकतानिवेशः ।

सत्प्रतिपक्षोन्नायकस्येति ग्रंथेनेति शेषः । तत्र । सत्यन्तदले । घटकत्वं
सप्तम्यर्थः । उन्नायकविषयविशेषणत्वे । जनकतावच्छेदकविषयिताकत्वाश्रय
“साध्याभावव्याप्यवत्पक्ष” विशेषणत्वे । उन्नायकत्वं च उन्नेयविषयकज्ञानजनकता
वच्छेदकविषयिताकत्वं । विषयिताभागस्य । विरोधिताघटकविषयिताभागस्य
उन्नायकताघटकविषयिताभागस्य च । उन्नायकताघटकविषयितायामे-
वेति । एवकारेण विरोधिताघटकविषयितायाव्यावृत्तिः । तथा च पक्षसाध्यवै-
शिष्ट्यग्रहप्रतिबन्धकतावच्छेदिका साध्यवैशिष्ट्यग्रहविरोध्यनुमितिजनकतावच्छेदिका
च या विषयिता तन्निरूपकतावच्छेदकधर्मवत्त्वं समुदितार्थः । पक्षतावच्छेदका-
दीति । आदिना साध्यतावच्छेदकपरिग्रहः । तथा च सत्यन्तदले पक्षतावच्छेद-
कावच्छिन्नविशेष्यत्वानुक्तावसंभव साध्यवैशिष्ट्यग्रहविरोधित्वाप्रसिद्धेः । यत्किञ्चि-
द्धर्मविच्छिन्नविशेष्यतेत्युक्तौ “वन्ध्यधिकरणत्वं पर्वते” इति वन्ध्यधिकरणत्वपक्ष-
काऽऽधेयतासंबन्धेन पर्वतसाध्यकस्थले वन्ध्याधिकरणत्वाभावव्याप्यव्याप्यवत्पर्वतेऽति
व्याप्तेः, यत्किञ्चिद्धर्मपदेन वन्ध्यधिकरणत्वव्याप्यव्याप्याभावत्वमादाय तदवच्छिन्न-
धर्मिकपर्वतप्रकारकानुमिति विरोधि— एवं वन्ध्यधिकरणत्वधर्मिकपर्वतसाध्यकानुमि-
तिविरोधि यद् वन्ध्यधिकरणत्वाभावव्याप्यवत्पर्वत इति ज्ञानं तज्जनकं यद्वन्ध्य-
धिकरणत्वाभावव्याप्यव्याप्यवत्पर्वत इति ज्ञानं तद्विषयत्वस्य तत्र सत्वात् । एवं
प्रकृतसाध्यकत्वानिवेशे ह्यदो वन्ध्यधिकरणत्ववानित्यादौ वन्ध्यधिकरणत्वाभावव्या-
प्यव्याप्यवद् ह्येति व्याप्तिः । ह्यदपक्षकवन्ध्यधिकरणत्वाभावव्याप्याभावप्र-
कारकानुमिति विरोधित्वस्य ह्यदपक्षकवन्ध्यधिकरणत्वसाध्यकानुमिति विरोधि यद्
वन्ध्यधिकरणत्वाभावव्याप्यवान् ह्यद इति ज्ञानं तज्जनकज्ञानविषयत्वस्य च तत्र
सत्वात् । उक्तप्रकारताशालीति । पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितसा-
ध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारताशालीत्यर्थः । ग्रहनिरूपितप्रतिबन्धकतामात्र-
निवेशे इति । ग्रहनिष्ठप्रतिबन्धयतानिरूपितप्रतिबन्धकतामात्रनिवेशे इत्यर्थः । मात्र
पदेनाऽनुमितित्वव्यापकप्रतिबन्धयतानिरूपितप्रतिबन्धकताव्यावृत्तिः । साध्याभाव-
व्याप्यव्याप्यवत्ताज्ञानस्यापि । वन्ध्यभावव्याप्यव्याप्यवत्ताज्ञानस्यापि ।
प्रतिबन्धकतया । ह्यदो वन्धिमान् वन्ध्यभावव्याप्याभाववानिति
समूहालंबनग्रहप्रतिबन्धकतया । नोपदर्शितसत्प्रतिपक्षोन्नायक-
व्यावृत्तिरिति । तथा च वन्ध्यभावव्याप्यव्याप्यवद् ह्येति व्याप्तितावस्थ

तादृशप्रकारताशालिदोषविशेषजन्यज्ञानमाहर्त्यज्ञानं प्रति च साध्याभावव्याप्यवत्ताज्ञानस्याप्रतिबन्धकतया सत्प्रतिपक्षस्यैवाऽसंग्रह इति ज्ञानत्वमुपेक्ष्याऽनुमितित्वनिवेशः ।

हृदःकाञ्चनमयवन्हिमान् काञ्चनमयहृदोवन्हिमानित्यादौ संग्राह्यस्य बन्हाभावव्याप्यविशिष्ट हृदादेर्ज्ञानस्य प्रतिबध्यतावच्छेदककोटौ साध्यतावच्छेदकादिघटतककाञ्चनमयत्वादिविषयताया अनिवेशान्तद्घटितपक्षतावच्छेदकविशिष्टे साध्यतावच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्यग्रहन्वं नोक्तज्ञानप्रतिबध्यतावच्छेदकमित्यव्याप्तिः स्यादतः स्वरूपसंबन्धरूपमवच्छिन्नत्वं परित्यज्य व्यापकत्वं प्रतिबध्यताविशेषणम् ।

मितिभावः । हृदोवन्हिमानित्यनुमितिविरोधि यद् हृदोवन्हाभावव्याप्यवान् इति ज्ञानं तज्जनकज्ञानविषयत्वस्य तत्र सत्त्वाच्चेत्यपि बोध्यम् । तादृशप्रकारताकेति । पक्ष तावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारताकेत्यर्थः । निवेश इति तथा च बन्हाभावव्याप्यव्याप्यवान्हृद इति-- निश्चयीयप्रतिबन्धकतानिरूपितप्रतिबध्यतायास्तादृशानुमितित्वाव्यापकत्वान्नातिव्याप्तिताद्वस्थमिति भावः । सत्प्रतिपक्षस्यैवाऽसंग्रह इति । तादृशप्रतिबध्यताया ग्रहत्वाऽव्यापकतयेत्यादिः । तथाचाऽसंभवइतिभावः ।

प्रकृतपक्षप्रकृतसाध्यवैशिष्ट्यावगाहिग्रहत्वावच्छिन्नप्रतिबध्यतानिरूपितप्रतिबन्धकतावच्छेदिका सती विशिष्टपक्षसाध्यग्रहाविरोधिप्रकृतपक्षसाध्यग्रहविरोध्युन्नायकतावच्छेदिका यादृशविशिष्टविषयिता तादृशविशिष्टत्वं सत्प्रतिपक्षत्वमिति सत्यन्तदले तादृशग्रहत्वनिष्ठावच्छेदकताकप्रतिबध्यतानिवेशे ग्रहत्वस्य तादृशग्रहत्वानतिरिक्ततया प्रतिबध्यतामात्रस्यैव ग्रहत्वावच्छिन्नतया तादृशवैशिष्ट्यावगाहिग्रहत्वावच्छिन्नत्वविशेषणस्याऽव्यावर्तकतापत्तिरतस्तादृशवैशिष्ट्यावगाहित्वविशिष्टग्रहत्वगतसमुदायवृत्त्यवच्छेदकताकप्रतिबध्यतानिवेशनीया इत्याशयेन काञ्चनमयहृदोवन्हिमान् हृदःकाञ्चनमयवन्हिमान् इत्यादौ बन्हाभावव्याप्यवद् हृदरूपसत्प्रतिपक्षे स्वरूपसंबन्धरूपावच्छेदकत्वमाशङ्क्याव्याप्तिमाह हृदःकाञ्चनमयवन्हिमानित्यादि । संग्राह्यस्येति । हृदोवन्हिमानित्यादिस्थलानुरोधेनेत्यादिः । सामान्याभावनिश्चयस्य सामान्यवत्ताबुद्धाविव सामान्यघटितविशेषबुद्धावपि प्रतिबन्धकत्वादिति भावः । अनिवेशादिति । बन्हित्वावच्छिन्नविषयताया एव प्रवेशादिति भावः । तद्घटितेति । काञ्चनमयत्वादिविषयताघटितेत्यर्थः । अव्याप्तिः स्यादिति । तत्प्रतिबध्यतावच्छेदकत्वस्य तादृशवैशिष्ट्यावगाहिताघटककाञ्चनमयत्वादिविषयतायामभावादिति भावः । हृदो बन्हिमानित्यादौ

वन्ह्यभावव्याप्यवद्द्वे लक्षणसमन्वयान्नासंभव इति ध्येयम् । व्यापकत्वं प्रति-
बध्यताविशेषणमिति । तथा च सत्प्रतिपक्षनिश्चयीयप्रतिबध्यतायां
तादृशग्रहत्वव्यापकत्वमक्षतमेवेति भावः ।

नन्वत्र प्रकृतपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितप्रकृतसाध्यतावच्छेदका-
वच्छिन्नप्रकारत्वावच्छिन्नप्रतिबध्यतानिवेशेनैव तादृशसत्प्रतिपक्षसंग्रहः - तथाहि -
हृदत्वावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितकाञ्चनमयत्ववन्हित्वोभयधर्मावच्छिन्नप्रकारताया
अपि हृदत्वावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितवन्हित्वावच्छिन्नप्रकारतात्वेन, काञ्चन-
मयत्वहृदत्वोभयधर्मावच्छिन्नविशेष्यताया अपि वन्हित्वावच्छिन्नप्रकारतानिरूपित-
हृदत्वावच्छिन्नविशेष्यतात्वेन चोक्तप्रतिबध्यतावच्छेदकत्वात्कथमव्याप्तिरिति चेन्न ।
हृदोवन्हिमानित्यत्र वन्ह्यभावव्याप्यव्याप्यवद्द्वे सत्प्रतिपक्षोन्नायके ऽतिव्याप्तिः,
हृदोवन्हि - वन्ह्यभावव्याप्यव्याप्याभावएतदुभयवानितिशानीयवन्हित्वावच्छिन्नप्र-
कारताया अपि वन्ह्यभावव्याप्यव्याप्याभावत्वावच्छिन्नप्रकारतात्वेनावच्छेदक-
त्वात् तादृशप्रकारत्वावच्छिन्नप्रतिबध्यतानिरूपितप्रतिबन्धकतायाः प्रकृतपक्षसा-
ध्यवैशिष्ट्यावगाहिग्रहप्रतिबन्धकतावच्छेदकीभूतवन्ह्यभावव्याप्यवद्द्वे देवावच्छिन्न-
विषयित्वावच्छिन्नजन्यतानिरूपितजनकतयोर्यश्च वन्ह्यभावव्याप्यव्याप्यवान् हृद इति-
ज्ञानेसत्वादिति अनतिरिक्तवृत्तित्वरूपीवच्छेदकत्वानुसरणम्, तन्निवेशे च हृदो-
वन्हिमानितिज्ञाने तादृशप्रतिबध्यताया असत्त्वान्नविशेष्यतिरिति ध्येयम्

ननु प्रकृतानुमित्यवृत्तिविषयता इत्यव्याप्यतामपि सत्यन्तदज्ञानवशेन,
वन्ह्यभावव्याप्यव्याप्यवान् हृद इत्यस्याऽनुमित्या सह समूहालंबनसंभवाद् वन्ह्य-
भाव व्याप्यव्याप्यवद्द्वेऽतिव्याप्तिविरहात् । न च वन्ह्यभावव्याप्यवान् हृद इत्य
स्याप्रामाण्यज्ञानास्कन्दितस्या ऽव्याप्यवृत्तित्वज्ञानास्कन्दितस्य वा अनुमित्या सह
समूहालंबनसंभवादसंभवापत्तिरिति वाच्यम् । अप्रामाण्यज्ञानास्कन्दिताऽव्याप्य
वृत्तित्वज्ञानास्कन्दितानुमित्यवृत्तिविषयित्वेवं निवेशेन दोषाभावात् । न च केव-
लवन्ह्यभावव्याप्यव्याप्यवान् हृद इति ज्ञानीयविषयितायाः प्रकृतानुमित्यवृत्तित्वे
नाऽतिव्याप्तिदुर्विरेवेति वाच्यम् । प्रकृतानुमितिवृत्तितानवच्छेदकं यद्रूपं तद्रू-
पावच्छिन्नत्वमित्येवं निवेशेन दोषाभावात् । वृत्तिता च स्वावच्छिन्ननिरूपकता-
निरूपितविषयितावत्संबन्धेन । न च वन्ह्यभावव्याप्यव्याप्याभाववद्द्वेदपक्षक-
वन्ह्यसाध्यके वन्ह्यभावव्याप्यव्याप्यवद्द्वेऽतिव्याप्तिः, सिद्धान्ते तु विशिष्ट-
पक्षग्रहत्वाव्यापकत्वस्य प्रतिबध्यतायां निवेशेनैव वारणादिति वाच्यम् । विशिष्ट
पक्षग्रहवृत्तित्वस्य विशिष्टसाध्यग्रहवृत्तित्वस्य विषयितायां निवेशेन दोषाभा-
वात् । न च वन्ह्यभावव्याप्याभावव्याप्यवद्द्वेदपक्षकवन्ह्यसाध्यकसत्प्रतिपक्षेऽ
व्याप्तिः, निरुक्तविशिष्टपक्षग्रहवृत्तित्वस्य सत्प्रतिपक्षविषयतायामभावादिति

अत एवोस्थले आश्रयासिध्याद्युन्नायके विशिष्टपक्षग्रहत्व-
मात्रावच्छिन्नविरोधिन्यपि विशिष्टपक्षसाध्यवैशिष्ट्यविषयकानुमि-
मितित्वव्यापकप्रतिबध्यताघटितविरोधिताशालिनि काञ्चनमयत्वा-
भावव्याप्यविशिष्टहृदादौ सत्यन्तदत्तस्य निरुक्तपक्षसाध्य-
वैशिष्ट्यग्रहप्रतिबन्धकतावदनुमितिजनकतावच्छेदकविषयिताकत्वरूप
विरोध्युन्नायकत्वस्य च सत्वेनातिप्रसंगः स्यादत
उन्नेयेऽविरोध्यन्तविशेषणम् । एतच्च संगृह्यतेइत्यादिना स्वयमेव
वक्ष्यते । उन्नेयतया प्रविष्टे विशिष्टविषयेऽ विरोधित्वविशेषणं
यथाश्रुतलभ्यं, तदर्थः तादृशप्रतिबन्धकतावच्छेदकविषयिताकान्यत्वं
तन्नि वेशेऽधिकविषयता निवेशाद् गौरवं, काञ्चनमयहृदो
वन्हिमानित्यादौ काञ्चनमयत्वाभाववद्हृदादिरूपाश्रयासिद्धिभे-
दस्य सत्प्रतिपक्षदोषोन्नेये बन्धभावविशिष्टहृदादिरूपवाधेऽसत्वेनाऽ
व्याप्तिश्चेति उन्नायकताघटकवाधविषयतायां विशिष्टपक्षादिग्रह
प्रतिबन्धकतानवच्छेदकत्वनिवेशः ।

वाच्यम् । विशिष्टपक्षग्रहाव्यवहितप्राक्क्षणाज्ञानवृत्तित्वस्य निवेशे दोषाभावात् ।
बन्धभावव्याप्यवान् हृद इत्यस्यप्रतिबध्यत्वेन पूर्वमुत्पत्तौ बाधकाभावात् ।
अत्रोच्यते—सिद्धान्ते व्यापकत्वादिप्रयुक्तगौरवस्य सत्वेऽपि अव्यवहित्वस्य क्षणा-
देश्चातिगुरुतया लाघवाभावात् । किञ्च जलाभाववद्भ्रदपक्षक वन्हिसाध्यके
जलव्यापकबन्ध भावसमानाधिकरणजलवद्भ्रदरूपसत्प्रतिपक्षेऽ व्याप्तिः, निरुक्त-
सत्प्रतिपक्षविषयकनिश्चयस्य पक्षतावच्छेदकविशिष्टग्रहाव्यवहितप्राक्क्षणे उत्पा-
दयितुमरक्यत्वादिति ।

अत एव । प्रतिबध्यतायां तादृशग्रहत्वव्यापकत्वनिवेशादेव । उक्तस्थले ।
काञ्चनमयहृदो वन्हिमानित्यनुमितौ । आश्रयासिध्याद्युन्नायके । अस्य
काञ्चनमयत्वाभावव्याप्यहृदादौ इत्यनेनाऽन्वयाः । विशिष्टपक्षग्रहत्व
मात्रावच्छिन्नविरोधिन्यपि । मात्रपदेन पक्षे साध्यवैशिष्ट्यग्रहत्वव्यावृत्तिः ।
आश्रयासिद्धिनिश्चयप्रतिबध्यतावच्छेदकत्वस्य स्वरूपसंबन्धविशेषस्य तादृशवै-
शिष्ट्यावगाहिसाध्यविषयतायामभावेनाऽतिप्रसंगविरहेपीति यावत् । ग्रहत्वव्या-
पकत्वपक्षेऽ ति व्याप्तिं योजयति । विशिष्टपक्षेत्यादि । विशेष्यदत्तं संगम-
यति । निरुक्तेति । काञ्चनमयहृदेत्यर्थः । तादृशग्रहप्रतिबन्धकतावती या
काञ्चनमयत्वाभावान् हृदः इत्याकारिकाऽ नुमितिः तज्जनकतावच्छेदकेत्यादि ।
उन्नेये । बाधादौ । अविरोध्यन्तं । विशिष्टपक्ष साध्यग्रहाविरोधिविशेषणम् ।

उक्तस्थले बाधग्रहस्यापि अनुमितिरूपविशिष्टपक्षादिग्रहविरोधि-
तयाऽव्याप्तितादवस्थ्यम् इति विशिष्टपक्षग्रहत्वव्यापकतानिवेशः ।
विशिष्टपक्षग्रहत्वपर्याप्तावच्छेदकताकत्वस्य प्रतिबध्यतायां निवेशे
काञ्चनमयरजतमयह्रदोवन्दिमानित्यादौ आश्रयासिद्धयुक्तायके
काञ्चनमयत्वाभावव्याप्यवद्दहदादावतिव्याप्तिः, काञ्चनमयत्वघटित-
पक्षतावच्छेदकविशिष्टग्रहत्वस्य तदज्ञानप्रतिबध्यतानवच्छेदकत्वाद्-
तस्तदुपेक्ष्य तादृशग्रहत्वव्यापकतायास्तत्र निवेशः ।

एतच्च—अनतिरिक्तवृत्तित्वरूपावच्छेदकत्वसमर्थनं च । संगृह्यते इति । स्वरूप-
संबन्धरूपावच्छेदकत्वनिवेशे त्वव्याप्तिः स्यादिति भावः । तथा च ऽविरो-
ध्यन्तविशेषणमपि सार्थकं भवतीति तद्ग्रन्थाशयः । तन्निवेशे । प्रति-
बन्धकतावच्छेदकविषयिताकान्यत्वनिवेशे । अधिकविषयतानिवेशादिति ।
पक्षे साध्यवैशिष्ट्यावगाहिग्रहविरोधीत्यनेनापि तादृशग्रहप्रतिबन्धकतावच्छेदक
विषयिताकत्वस्य विवक्षणीयतया द्विधा विषयितानिवेशादिति भावः । फलमुख-
गौरवस्याऽदोषत्वे तु अव्याप्तिमप्याह । असत्त्वेनेति । तथा च विशिष्टपक्ष
ग्रहप्रतिबन्धकतावच्छेदकविषयिताकान्यत्वविरहेणेति भावः । विशिष्टपक्षादि-
ग्रहप्रतिबन्धकतानवच्छेदकत्वनिवेश इति । तथा च विशिष्टपक्ष साध्य-
ग्रहत्वावच्छिन्नप्रतिबध्यतानिरूपितप्रतिबन्धकतानवच्छेदिका पक्षसाध्यवैशिष्ट्य-
ग्रहप्रतिबन्धकतावच्छेदिका च या विषयिता तदवच्छिन्नजन्यतानिरूपित
जनकतावच्छेदिका यद्रूपावच्छिन्नविषयिता तद्रूपवत्त्वं विशेष्यदलार्थः ।
विशिष्टपक्षसाध्यग्रहत्वावच्छिन्नत्वं न स्वरूपसंबन्धविशेष इत्याह । उक्त-
स्थले इति । काञ्चनमयह्रदपक्षकवन्दिसाध्यकस्थले । बाधग्रहस्यापि
काञ्चनमय ह्रदोवन्द्भाववानिति बाधग्रहस्यापि । अपिना आश्रयासिद्धिग्रह-
परिग्रहः । अव्याप्तितादवस्थ्यमिति । बाधनिश्चयविषयतायां अनु-
मित्यात्मकविशिष्टपक्षग्रहत्वावच्छिन्नप्रतिबध्यतानिरूपितप्रतिबन्धकतानवच्छेदकत्व
त्वविरहादिति भावः । इति । अतः । विशिष्टपक्षग्रहत्वव्यापकता-
निवेश इति । तथा च विशिष्टपक्षसाध्यग्रहाविरोधित्वस्य विशिष्टपक्षसाध्य-
ग्रहत्वव्यापकप्रतिबध्यतानिरूपितप्रतिबन्धकतानवच्छेदकत्वमर्थः । बाधनिश्चयप्रति-
बध्यतायां विशिष्टपक्षसाध्यग्रहत्वाव्यापकत्वान्नाव्याप्तिः । विशिष्टपक्षग्रहत्व
पर्याप्तावच्छेदकताकत्वस्य प्रतिबध्यतायां निवेशे नाव्याप्तिः, बाधनिश्चयप्रति-
बध्यतायां साध्यविषयत्वस्याधिकस्य प्रवेशादित्यत आह । निवेशे इति ।
अतिव्याप्तिरिति । आश्रयासिद्धिनिश्चयप्रतिबध्यतावच्छेदकत्वस्य “स्वरूपसं-
बन्धविशेषस्य” तादृशवैशिष्ट्यावगाहितवधटकरजतमयत्वविषयतायामसत्त्वा-

अत एव हृदोवन्हिमानित्यादौ हृदत्वादिरूपपक्षतावच्छेदक-
विशिष्टविषयकग्रहत्वस्य केवलस्य कस्यापि प्रतिबध्यतानवच्छेद-
कत्वेपिनाप्रसिद्धिः । न च तादृशग्रहत्वव्यापकप्रतिबध्यता-
नवच्छेदकत्वविशिष्टविषयितानिवेशोपि कस्या अपि
विरोधिज्ञानप्रतिबध्यताया हृद् इत्यादिनिर्धर्मितावच्छेदक-
ज्ञानसाधारणतादृशग्रहत्वव्यापकत्वाऽसंभवात् तथाविधप्रतिबध्यत्वाऽ-
प्रसिद्धिः, विशिष्टविषयकानुमितित्वव्यापकतानिवेशे तादृशानुमिति-
त्वस्य निर्धर्मितावच्छेदकज्ञानव्यावृत्तत्वेपि हृदो वन्हिमान् हृदो
घटवानित्यादिनानाप्रकारकानुमितिष्वपि हृदत्वविशिष्टविषयकानु-
मितित्वसत्वात् तादृशसकलानुमितीनां कस्यचिद्ज्ञानस्य
प्रतिबध्यत्वाऽसंभवेन तादृशानुमितित्वव्यापकप्रतिबध्यता न
प्रसिद्धयतीति वाच्यम् । कामिनीजिज्ञासादिप्रतिबध्यतायाः एव
तथाविधानुमितित्वव्यापिकायाः प्रसिद्धेः । वस्तुतस्तु विरोधिताघटक-
प्रतिबध्यतायामेव पक्षतावच्छेदकविशिष्टविषयकानुमितित्वव्यापकत्व-
निवेशान्नाप्रसिद्धिरिति पूर्वमेवावेदितम् । एतेन कामिनीत्वस्य यत्र

दिति भावः । तदेवाह । रजतमयत्वघटितेति । तद्ज्ञानप्रतिबध्य-
तानवच्छेदकत्वादिति । काञ्चनमयत्वाभाववान् हृद् इत्याश्रयासिद्धिनिश्चयप्रति-
बध्यतावच्छेदकतापर्याप्त्यनधिकरणत्वादित्यर्थः । तदुपेक्ष्य । पक्षग्रहत्वपर्याप्ताव-
च्छेदकताकत्वमुपेक्ष्य । तादृशेति । विशिष्टपक्षसाध्यवैशिष्ट्यावगाहीत्यर्थः ।
अत एव । विशिष्टपक्षग्रहत्वव्यापकत्वनिवेशादेव । नाप्रसिद्धिः । विशि-
ष्टपक्षग्रहत्वावच्छिन्नप्रतिबध्यत्वस्य नाप्रसिद्धिः । आशङ्कते । न चेति ।
तादृशेति । विशिष्टपक्षेत्यर्थः । तथाविधेति । विशिष्टपक्षग्रहत्वव्या-
पकेत्यर्थः । निवेशे इति । ग्रहत्वमुपेक्ष्य विशिष्टपक्षविषयकानुमितित्वव्यापक-
तानिवेशे इत्यर्थः । कामिनीजिज्ञासाप्रतिबध्यताया इति । कामिनी
जिज्ञासायाः कामिनीज्ञानान्यज्ञानमात्रे प्रतिबन्धकत्वादिति भावः । तथावि-
धेति । पक्षतावच्छेदकविशिष्टपक्षविषयकेत्यर्थः । विषयितायां विशिष्टपक्षसाध्य-
ग्रहत्वव्यापकप्रतिबध्यतानिरूपितप्रतिबन्धकतानवच्छेदकत्वस्य एवं पक्षसाध्यवैशि-
ष्ट्यावगाहिग्रहत्वव्यापकप्रतिबध्यतानिरूपितप्रतिबन्धकतावच्छेदकत्वस्य निवेशे प्रति-
बध्यतानिरूपितप्रतिबन्धकत्वस्य द्विधा निवेशाद् गौरवमित्यालोच्याह । वस्तुत-
स्त्विति । प्रतिबध्यतायामेवेति । एवकारेण विषयितायां तादृशप्रतिबध्य-
तानवच्छेदकत्वनिवेशस्य व्यावृत्तिः । एतेन । वस्तुतस्तु कल्पादरेण । तस्य ।
बन्धभावव्याप्यविशिष्टहृदस्य । अस्य उन्नायकत्वादित्यनेनान्वयः । उक्ता-

पक्षतावच्छेदकता तत्र पक्षतावच्छेदकादिविशिष्टविषयकानुमितित्वादेः कामिनीजिज्ञासाप्रतिबध्यत्वान्याप्यत्वेपि न क्षतिः ।

अथ उन्नेये विशिष्टपक्षादिग्रहाविरोधित्वनिवेशेपि बन्धभावव्याप्यव्याप्याभाववान् हृदो बन्धिमानित्यत्र बन्धभावव्याप्यव्याप्यविशिष्टहृदे आश्रयासिद्ध्यात्मकेऽतिव्याप्तिदुर्वारैव, तस्य बन्धभावव्याप्यविशिष्टहृदात्मकसत्प्रतिपक्षस्य विशिष्टपक्षग्रहाविरोधिन उन्नायकत्वात्, आश्रयासिद्धित्वेनानुमितिविरोधितया सत्यन्तद्वलाक्रान्तत्वाच्च । न चोन्नायके एवाऽविरोध्यन्तविशेषणं विवक्षितं, उक्ताश्रयासिद्धेश्च विशिष्टपक्षग्रहाविरोधितया नातिव्याप्तिरिति वाच्यम् । तथासति बन्धिमान् हृदो बन्धभावव्याप्यव्याप्याभाववानित्यत्र बन्धभावव्याप्यव्याप्यविशिष्टहृदात्मकवाधे अनुमितिविरोधिवन्धभावव्याप्यविशिष्टहृदरूपाश्रयासिद्ध्युन्नायकेऽतिव्याप्तेः, तस्य बन्धविशिष्टहृदात्मकविशिष्टपक्षग्रहाविरोधित्वादिति चेन्न । उन्नेये उन्नायके चाऽविरोध्यन्तस्य विशेषणत्वोपगमेनाऽतिप्रसंगद्वयस्य वारण्यित्वान् ।

श्रयासिद्धेश्चेति । बन्धभावव्याप्यव्याप्यविशिष्टहृदस्येत्यर्थः । विशिष्टपक्षग्रहाविरोधितयेति सावधारणम्, विशिष्टपक्षग्रहाविरोधित्वाभावादिति भावः । तथासति । विशिष्टपक्षग्रहाविरोधित्वस्य उन्नेयकविशेषणत्वे साध्या । उक्तबाधस्य । अतिप्रसंगद्वयस्य वारण्यित्वान् । तस्य बन्धभावव्याप्यव्याप्यविशिष्टहृदात्मकाश्रयासिद्धौ उन्नायके विशिष्टपक्षग्रहाविरोधित्वविरहान्नातिव्याप्तिः, द्वितीये बन्धभावव्याप्यविशिष्टहृदात्मकाश्रयासिद्धौ उन्नेये विशिष्टपक्षग्रहाविरोधित्वविरहान्नातिव्याप्तिरिति भावः ।

अत्र हृदो बन्धभावव्याप्यव्याप्याभाव-बन्धुभयवानित्यादौ बन्धभावव्याप्यव्याप्यवद्हृदे बाधात्मके सत्प्रतिपक्षोन्नायकेऽतिव्याप्तिमालोच्योन्नायके विशिष्टपक्षसाध्यग्रहाविरोधित्वं परित्यज्य प्रकारान्तरं दर्शयति अथवेति । उन्नेयविशेषणमेवेति । एवकारेण उन्नायकव्यावृत्तिः । नन्वेवं बन्धभावव्याप्यव्याप्यवद्हृदेऽतिव्याप्तिदुर्वारैव, उन्नेयस्य बन्धभावव्याप्यवद्हृदस्य विशिष्टपक्षग्रहाविरोधित्वादित्यत आह । यद्धर्मावच्छिन्नप्रतिबध्यताघटितमिति । यद्धर्मावच्छिन्नप्रतिबध्यतानिरूपितप्रतिबन्धकतावच्छेदकविषयिताकत्वं सत्यन्तार्थः । यद्धर्मावच्छिन्नत्यत्राऽवच्छेदकत्वं तत्पर्याप्तिगर्भं, नातः केवलग्रहत्वमादाय दोषः, तद्धर्मावच्छिन्नप्रतिबध्यतानिरूपितप्रतिबन्धकतावच्छेदकविषयिताकत्वं उन्नेयविशेषणमित्यर्थः । तथा च यद्रूपाविच्छिन्नविषयिता प्रकृतपक्षसाध्यवैशिष्ट्यावगाहिश्रुमितित्वव्यापकयादृशधर्मावच्छिन्नप्रतिबध्यतानिरूपित

अथवा उन्नेयविशेषणमेवाऽविरोध्यन्तम् । यद्धर्मावच्छिन्न-
प्रतिबध्यताघटितं विरोधित्वं सत्यन्तार्थः, तद्धर्मावच्छिन्नप्रतिबध्य-
ताघटितविरोधिताया उन्नेयविशेषणतया विवक्षितत्वात् । पूर्वोक्त-
स्थले च बन्धभावव्याप्यव्याप्यविशिष्टहृदात्मकाश्रयासिद्धेः विशिष्ट-
पक्षग्रहत्वावच्छिन्नविरोधित्वेन सत्यन्तदलाक्रान्तायास्तद्रूपावच्छिन्ना-
विरोधिनः सत्प्रतिपक्षस्यैवोन्नायकत्वेन नातिव्याप्तिः । उन्नेय-
बाधस्य उन्नायकसत्प्रतिपक्षस्य च विशिष्टपक्षसाध्यवैशिष्ट्यग्रह-
त्वरूपैकधर्मावच्छिन्नप्रतिबध्यतानिरूपितप्रतिबन्धकतावच्छेदकविष-
यिताकत्वेन सत्प्रतिपक्षे लक्षणसमन्वय इति । उन्नेयेऽ-
विरोध्यन्तम् विशेषणम् बन्धव्याप्याभावसाध्यकेवन्धव्याप्य-
वत्पक्षात्मकबाधस्य विशिष्टपक्षादिग्रहाविरोधिवन्धमत्पक्षोन्नायकस्य
वारकमिति वक्ष्यते । तत्र यथाश्रुतं विरोध्युन्नायकत्वं प्रतिब-
न्धकतावच्छेदकविषयिताविशिष्टविषयित्वावच्छिन्नानुमितिप्रयोजकत्वं,
तत्र प्रतिबन्धकतावच्छेदकविषयतानिरूपकविषयितात्वेन
निवेशनं शिरोवेष्टनेन नाशिकास्पर्शमनुकरोतीति प्रतिबन्धकता-
वच्छेदकविषयित्वावच्छिन्नानुमितिप्रयोजकत्वं निवेशितम् । उक्त-
स्थले बन्धव्याप्यवत्पर्वतरूपबाधस्य बन्धमत्पर्वतविषयकसमूहान्वन-
रूपबन्धव्याप्यवत्पर्वतरूपविरोधिविषयकानुमितिप्रयोजकतयाऽतिप्र-
संगः स्यादिति विरोधिविषयित्वावच्छिन्ननिरूपितप्रयोजकत्वं
निवेशितम् ।

प्रतिबन्धकतावच्छेदिका सती प्रकृतपक्षसाध्यकानुमितित्वव्यापकतादृशधर्मावच्छिन्न-
प्रतिबध्यतानिरूपितप्रतिबन्धकतावच्छेदकविषयित्वावच्छिन्नानुमितिनिष्ठजन्यतानिरू-
पितजनकतावच्छेदिका तद्रूपावच्छिन्नत्वं सत्प्रतिपक्षत्वम् । पूर्वोक्तस्थले । बन्ध-
भावव्याप्यव्याप्याभाववद्बन्धपक्षकवन्धसाध्यकस्थले । तद्रूपावच्छिन्न-
विरोधिनः । विशिष्टपक्षग्रहाविरोधिनः । सत्प्रतिपक्षस्यैवेति । एवकारो
भिन्नक्रमः, विशिष्टपक्षग्रहाविरोधिन एवेत्यर्थः । न तु तद्विरोधिन इतियावत् ।
नातिव्याप्तिरिति । यद्धर्मावच्छिन्नप्रतिबध्यताघटितविरोधित्वं उन्नायके,
उन्नेये तद्धर्मावच्छिन्नप्रतिबध्यताघटितविरोधिताया अभावादिति परमार्थः ।
प्रकृते घटयति । उन्नेयबाधस्येति । विरोध्यन्तम् । पक्षे साध्यवैशिष्ट्याव-
गाहिग्रहविरोध्यन्तमित्यर्थः । वारकमिति । तथा च बन्धव्याप्याभावसाध्यक-
स्थले बन्धव्याप्यवत्पर्वतरूपबाधेऽतिव्याप्तिवारणायेत्यर्थः । एवं चोन्नेये बन्ध-
मत्पर्वते विशिष्टपक्षग्रहाविरोधित्वसत्त्वेऽपि पक्षेसाध्यग्रहविरोधित्वाभावान्न दोषः ।

उन्नायकत्वं च यादृशविशिष्टविषयकत्वेन परामर्शस्यानुमितिजनकत्वं तत्त्वम् ।

अनुमितिजनकत्वरूपमुन्नायकत्वं न विषयस्येति अनुमितिजनकतावच्छेदकविषयिताकत्वरूपमनुमितिप्रयोजकत्वमेवात्र तदित्याह । उन्नायकत्वं चेति । यादृशविशिष्टविषयकत्वेनेति । तृतीयार्थोऽनतिरिक्तवृत्तित्वरूपमवच्छेदकत्वं, तन्निवेशाद्वन्हिव्याप्यवत्पर्वतरूपोक्तस्थलीयबाधे “उन्नायक” सत्प्रतिपक्षविषयकसमूहलंबनविषये नातिव्याप्तिः । स्वरूपसंबन्धरूपावच्छेदकत्वनिवेशे सत्प्रतिपक्षैकदेशे केवलपक्षादौ अनतिरिक्तवृत्तित्वरूपावच्छेदकत्वघटितसत्यन्तार्थाभावेनाऽतिव्याप्तिविरहेऽपि ह्रदोवन्हिमानित्यादौ बन्ध्यभावबन्ध्यभावव्याप्यव्याप्योभयविशिष्टहृदादिविषयकज्ञानीयबन्ध्यभावविशिष्टहृदादिविषयिताया अनुमितिप्रतिबन्धकताऽनतिरिक्तवृत्तेर्बन्ध्यभावव्याप्यत्वावच्छिन्नविषयितानिरूपितहृदत्वावच्छिन्नविषयितात्वेन विरोध्युन्नायकतावच्छेदकतया बन्ध्यभावविशिष्टहृदादावतिव्याप्तेदुर्वारतया. उन्नायकताशरीरेऽनतिरिक्तवृत्तित्वरूपमवच्छेदकत्वं निवेशनीयम् ।

बद्ध्यते इति । विरोध्यन्तेन बन्हिव्याप्याभावे साध्ये बन्हिव्याप्यात्मकपक्षस्य व्युदास इति ग्रन्थेनेति शेषः । उक्तस्थले । बन्हिव्याप्याभावसाध्यकस्थले । प्रयोजकतयेति । बन्हिमान्पर्वतोवन्हिव्याप्यवानितिसमूहलंबनानुमितिप्रयोजकतयेत्यर्थः । निवेशितमिति । तथा च पक्षसाध्यवैशिष्ट्यग्रहत्वव्यापकप्रतिबध्यतानिरूपितप्रतिबन्धकतावच्छेदकविषयित्वावच्छिन्नजन्यतावदनुमितिप्रयोजकत्वमित्यर्थः । अनतिरिक्तवृत्तित्वरूपमिति । तथा च यद्रूपावच्छिन्नविषयिताव्यापिका तादृशानुमितिजनकता तद्रूपवत्त्वम् । तन्निवेशात् । अनतिरिक्तवृत्तित्वरूपावच्छेदकतानिवेशात् नातिव्याप्तिरिति । बन्हिव्याप्याभावानुमितिविरोधिवन्हिव्याप्यवत्पर्वतरूपोन्नायकत्वस्य बन्हिव्याप्यवान् पर्वतोवन्हिव्याप्यव्याप्यवानितिज्ञानविषये “बाधे” सत्त्वेऽपि नातिव्याप्तिरिति भावः । तादृशजनकतायां बाधविषयिताव्यापकत्वविरहादिति ध्येयम् । स्वरूपसंबन्धरूपावच्छेदकत्वनिवेशे इति । एवं च यद्रूपावच्छिन्नविषयिता तादृशानुमितिजनकतानिरूपितस्वरूपसंबन्धरूपावच्छेदकतावतीत्यर्थो बोध्यः । केवलपक्षादौ । केवलहृदादौ । स्वरूपसंबन्धरूपावच्छेदकताघटितविशेष्यदलसत्त्वेपीत्यादिः । सत्यन्तार्थाभावेनेति । हृदत्वावच्छिन्नविषयितायाः पक्षसाध्यग्रहप्रतिबन्धकतानतिरिक्तवृत्तित्वाभावादिति भावः । अनु-

अत्र ईदृशावच्छेदकत्वनिवेशेऽपि सत्यन्तविरोधित्वशरीरेऽपि ईदृशावच्छेदकत्वं प्रवेश्यं, न तु स्वरूपसंबन्धरूपं, तथा सति उक्तस्थले बन्धभावव्याप्यव्याप्यविशिष्टहृदादावतिव्याप्तिः, तादृशविशिष्टविषयिताया बन्धभावविशिष्टहृदादिविषयित्वाभिन्नतया बन्धभावत्वावच्छिन्नविषयतानिरूपितहृदत्वावच्छिन्नविषयितात्वेन पक्षे साध्यवैशिष्ट्यग्रहप्रतिबन्धकतावच्छेदकत्वात् ।

मितिप्रतिबन्धकताऽनतिरिक्तवृत्तेरिति । अनेन सत्यन्तार्थसत्त्वं सूचितम् । विरोधुन्नायकतावच्छेदकतयेति । अनेन विशेष्यदलसत्त्वं सूचितम् । अत्र । उन्नायकताशरीरे । ईदृशावच्छेदकतानिवेशेऽपि । अनतिरिक्तवृत्तित्वरूपावच्छेदकतानिवेशेऽपि । ईदृशावच्छेदकत्वं प्रवेश्यमिति । अनतिरिक्तवृत्तित्वरूपमवच्छेदकत्वं प्रवेश्यमित्यर्थः । तथासति । स्वरूपसंबन्धरूपावच्छेदकत्वनिवेशे । उक्तस्थले । हृदोवन्हिमानित्यत्र । तादृशविशिष्टविषयितायाः । बन्धभावव्याप्यव्याप्यविशिष्टहृदविषयितायाः । प्रतिबन्धकतावच्छेदकत्वात् । प्रतिबन्धकतानिरूपितस्वरूपसंबन्धरूपावच्छेदकतावत्वात् । अनेन सत्यन्तदलसत्त्वं सूचितम् । इदमुपलक्षणम् विशिष्टपक्षग्रहत्वाव्यापकपक्षसाध्यवैशिष्ट्यग्रहत्वाव्यापकप्रतिबध्यतानिरूपितप्रतिबन्धकतावच्छेदकविषयित्वावच्छिन्नाया बन्धभावव्याप्यवान् हृदइत्यनुमितिनिष्ठा जन्यता तन्निरूपितजनकतावच्छेदकत्वाच्चेत्यपि बोध्यम् । इदंतुबोध्यम् । अथ अनतिरिक्तवृत्तित्वनिवेशे अनतिरिक्तवृत्तित्वाथंश्च “सामान्यलक्षणोक्तदोषात्” प्रतिबन्धकतानिष्ठतादृशरूपावच्छिन्नविषयिताव्यापकत्वंपर्ववसन्नोभवति । एवं जनकतादिश्यपि । तथा च विषयिताया द्विधानिवेशस्यावश्यकत्वे किं लाघवमितिचिन्त्यम् ।

पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितसाध्यतावच्छेदकसंबन्धावच्छिन्नसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारताशाल्यनुमितित्वव्यापकप्रतिबध्यतानिरूपितप्रतिबन्धकतावच्छेदिका सती विशिष्टपक्षग्रहत्वाव्यापिका विशिष्टसाध्यग्रहत्वाव्यापिका अथ च पक्षे साध्यवैशिष्ट्यग्रहत्वाव्यापिका या प्रतिबध्यता तन्निरूपितप्रतिबन्धकतावच्छेदकविषयित्वावच्छिन्नजन्यतानिरूपितजनकत्वावच्छेदिका यद्रूपावच्छिन्नविषयिता तद्रूपवत्त्वं लक्षणम् ।

ननु हृदो वन्हिमान् जलादित्यादौ वन्हिव्यापकाभावप्रतियोगिजलवद्हृदेमतभेदेनाऽसाधारणविरोधरूपेऽतिव्याप्तिः, वन्हिव्यापकाभावप्रतियोगिजलवद्हृदत्वावच्छिन्नविषयितायाः पक्षे साध्यवैशिष्ट्यग्रहप्रतिबन्धकतावच्छेदकत्वात्, विशिष्टपक्षग्रहत्वाव्यापिका विशिष्टसाध्यग्रहत्वाव्यापिका अथ च पक्षे साध्यवैशिष्ट्यावगाहिग्रहत्वाव्यापिका या प्रतिब-

तच्च साध्यव्याप्यवत्पक्षादिकम् । असाधारणविरोधयोरन्यतरस्य प्रतिपक्ष-
विधया दोषत्वपक्षे प्रकृतसाधने प्रकृतसाध्यव्यापकाभावप्रतियोगित्वाद्यनवगाही
परामर्शोग्राह्यः ।

तच्चेति । तादृशविशिष्टं चेत्यर्थः । साध्यव्यापकाभावप्रतियोगि-
प्रकृतहेतुमत्पक्षादौ मतभेदेन विरोधाऽसाधारण्यरूपेऽतिव्याप्तिं-
वारयति । असाधारणेति । प्रतिपक्षविधया । अनुमितिप्रतिबन्ध-
कसाध्याभावव्याप्यवत्ताज्ञानविधयेत्यर्थः । सपक्षव्यावृत्तत्वमसाधा-
रण्यं, साध्यासामानाधिकरण्यं विरोधः इतिमतेऽनुमित्यविरोधिनि
तत्र नोक्तलक्षणातिव्याप्तिरतः दोषत्वपक्षे इत्युक्तम् । प्रतियोगित्वा-
दीत्यादिना पक्षधर्मतापरिग्रहः ।

तथा च प्रकृतपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नपक्षे प्रकृतसाध्यता-
वच्छेदकविशिष्टव्यापकाभावप्रतियोगित्वविशिष्टप्रकृतसाधनतावच्छेद-
कावच्छिन्नवैशिष्ट्यान्वगाहिपरामर्शनिष्ठानुमितिजनकतावच्छेदक-
विषयिताकत्वरूपमुन्नायकत्वं विवक्षणीयमित्यर्थः ।

ध्यता तस्मिन् रूपितप्रतिबन्धकतावच्छेदकीभूतवन्हाभाववद्ब्रह्मत्वावच्छिन्नविषयित्वाव-
च्छिन्नजन्यतानिरूपितव्यतिरेकव्याप्तिज्ञानविधया, जनकतावच्छेदकत्वाच्चेत्यत आह !
अतिव्याप्तिवारयतीति । तथा च तादृशजानिरूपिता या प्रकृतपक्ष-
तावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितप्रकृतसाध्यतावच्छेदकविशिष्टव्यापकाभावप्रति-
योगित्वविशिष्टप्रकृतहेतुतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारत्वानवच्छिन्ना (परामर्शनिष्ठा)
जनकता तादृशजनकतानतिरिक्तवृत्ति यद्भावावच्छिन्नविषयिता तदपवत्वम् ।

ननु प्रकृतपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नपक्षे प्रकृतसाध्यतावच्छेदकविशिष्टव्यापका-
भावप्रतियोगित्वविशिष्टहेतुवैशिष्ट्यान्वगाहित्वमेव निवेश्यतां किं हेतुताव-
च्छेदकावच्छिन्नत्वनिवेशेनेत्यत आह । रूपान्तरेणेति । ब्रव्यत्वादिनेत्यर्थः ।
यत्र । स्थलविशेषे । व्यतिरेकिप्रतिहेतुता । ब्रह्मव्यापकीभूताभावप्रति-
योगिद्रव्यवद्ब्रह्मकालीनजलादेः प्रतिहेतुता । तत्स्थलीयसत्प्रतिपक्षस्य । ब्रह्म-
भावव्याप्यब्रह्मव्यापकाभावप्रतियोगिद्रव्यवद्ब्रह्मकालीनजलवद्ब्रह्मस्य । संप्र-
हाय । अव्याप्तिवारणाय । प्रकृतसाधनतावच्छेदकनिवेश इति ।
प्रकृतपरामर्शस्य प्रकृतसाध्यतावच्छेदकविशिष्टव्यापकाभावप्रतियोगित्वविशिष्टहेतु-
वैशिष्ट्यावगाहित्वेऽपि हेतुत्वावच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्यान्वगाहित्वान्नाव्याप्ति-
रिति भावः । प्रकृतसाध्यतावच्छेदकानिवेशे साध्यव्यापकाभावप्रतियोगित्वविशि-
ष्टेत्यादिनिवेशे ह्यस्तेजोव्यापकीभूताभावप्रतियोगित्ववज्जलवद्ब्रह्मकालीनब्रह्म-

रूपान्तरेण प्रकृतहेतोर्व्यतिरेकिप्रतिहेतुता तत्स्थलीय-
प्रतिपक्षस्य संग्रहाय प्रकृतसाधनतावच्छेदक-
निवेशः । रूपान्तरावच्छिन्नसाध्यव्यापकीभूताभावप्रतियोगित्व-
विशिष्टप्रकृतहेतुमत्कालीनत्वस्य यत्रप्रकृतसाध्यतावच्छेदक-
घटकत्वं तत्स्थलीयतादृशसाध्यतावच्छेदकविशिष्टसाध्याभावव्याप्य-
वत्पक्षात्मकप्रतिपक्षसंग्रहाय प्रकृतसाध्यतावच्छेदकनिवेशः । यत्र
प्रकृतसाध्यव्यापकाभावप्रतियोगित्वविशिष्टप्रकृतसाधनवत्त्वेन रूपा-
न्तरावच्छिन्नपक्षस्य प्रकृतपक्षतावच्छेदके प्रवेशस्तत्र सत्प्रतिपक्षस्य-
तादृशपक्षतावच्छेदकविशिष्टे साध्याभावव्याप्यवत्तारूपस्य संग्रहाय
प्रकृतपक्षतावच्छेदकनिवेशः ।

मान् इत्यत्र तेजोव्यापकीभूताभावप्रतियोगिजलवद्ब्रह्मकालीनबन्धभावव्याप्यवद्
हृदरूपसत्प्रतिपक्षेऽव्याप्तिः, विरोध्यनुमितिजनकीभूतपरामर्शे तेजोव्यापका-
भावप्रतियोगिजलवद्ब्रह्मकालीनबन्धभावव्याप्यवान् हृद इत्याकारके साध्य-
व्यापकाभावप्रतियोगिहेतुवैशिष्ट्यावगाहित्वस्यैव सत्त्वादतः प्रकृतसाध्यतावच्छेदक-
निवेशः । निवेशे तु प्रकृतसाध्यतावच्छेदकीभूतबन्धित्ववैशिष्ट्यविरहान्नाव्याप्तिरि-
त्याह । रूपान्तरावच्छिन्नेति । तेजस्त्वावच्छिन्नेत्यर्थः । प्रकृतपक्षतावच्छे-
दकनिवेशस्य फलमाह । यत्रेति । प्रकृतसाध्यव्यापकीभूताभावप्रतियो-
गित्वविशिष्टप्रकृतसाधनवत्त्वेनेति । बन्धिव्यापकीभूताभावप्रतियोगिजल-
वत्त्वेनेत्यर्थः । रूपान्तरावच्छिन्नपक्षस्य । द्रव्यत्वावच्छिन्नहृदस्य ।
पक्षतावच्छेदके प्रवेश इति । बन्धिव्यापकाभावप्रतियोगिजलवद्द्रव्यकालीन-
हृदोबन्धिमानिति भावः । तत्रत्यसत्प्रतिपक्षस्य । बन्धभावव्याप्यवत्ता-
दृशहृदरूपसत्प्रतिपक्षस्येति यावत् । संग्रहायेति । उक्तसत्प्रतिपक्षेऽ
व्याप्तिवारणायेति यावत् । प्रकृतपक्षतावच्छेदकप्रवेश इति-
ग्रन्थथा बन्धिव्यापकाभावप्रतियोगिजलवद्द्रव्यकालीनहृदोबन्धिमान्जलादित्यत्र
बन्धभावव्याप्यजलवद्बन्धिव्यापकाभावप्रतियोगिजलवद्द्रव्यकालीनहृदरूपसत्प्रति-
पक्षेऽव्याप्तिः विरोध्यनुमितिजनके बन्धभावव्याप्य-
वान् बन्धिव्यापकाभावप्रतियोगिजलवद्द्रव्यकालीनहृदः इत्याकारकपरामर्शे
पक्षीभूतहृदे (द्रव्ये) साध्यतावच्छेदकीभूतबन्धित्वविशिष्टव्यापकाभावप्रतियोगि-
हेतुवैशिष्ट्यावगाहित्वसत्त्वादतः पक्षतावच्छेदकनिवेशः । तथा च सति पक्षता-
वच्छेदकीभूतहृदत्वावच्छिन्ने तादृशहेतुवैशिष्ट्यानवगाहित्वसत्त्वान्नाव्याप्तिरिति
भावः । प्रतिहेतुव्यापकसाध्याभावसमानाधिकरणप्रतिहेतुमत्पक्षेऽव्याप्तिः,
तद्विषयकज्ञानस्य पक्षे साध्यव्यापकाभावप्रतियोगिहेतुवैशिष्ट्यानवगाहित्वात्,

साध्याभावनिरूपितान्वयव्याप्तिविशिष्टप्रकृतहेतुमत्पक्षस्यापि लक्ष्यत्वो-
पगमान्न तत्रातिव्याप्तिः । तस्याऽसाधारण्यमात्रात्मकत्वे तदन-
वगाहित्वमपि परामर्शविशेषणं देयम् । तत्संग्राहकमप्यादिपदम् ।

प्रकृतानुमितिविरोधित्वान्, विरोध्यनुमितिजनकत्वाच्चेत्याशं कामिष्टापत्तिपरतया
समाधत्ते । साध्याभावनिरूपिताऽन्वयव्याप्तिविशिष्टस्येति । अयं
भावः सत्प्रतिपक्षश्च साध्याभावव्याप्यहेतुमत्पक्षरूपः । साध्याभावव्याप्तिश्च
साध्याभावाभाववदवृत्तिस्वरूपा प्रतिहेतुव्यापकसाध्याभावसामानाधिकरण्यरूपा च ।
तत्र साध्याभावाभाववदवृत्तिमत्पक्षात्मकसत्प्रतिपक्षनिश्चयस्य “साध्याभावाभाव-
वदवृत्तिमान्पक्षः” इत्याकारकस्य ज्ञानवैशिष्ट्यानवच्छिन्नमेव प्रतिबन्धकत्वम् ।
प्रतिहेतुव्यापकसाध्या भावसमानाधिकरण्यप्रतिहेतुमत्पक्षात्मकसत्प्रतिपक्षनिश्चयस्य च
ज्ञानवैशिष्ट्यावच्छिन्नमेव प्रतिबन्धकत्वम्, प्रतिहेतुव्यापकसाध्याभावसमानाधिक-
रण्यतद्धेतुमान्पक्ष इति निश्चयस्येव हेतुव्यापकः साध्याभावः “हेतुमान्
साध्याभाववान्” इति निश्चयविशिष्टस्य प्रतिहेतुमान् पक्ष इति निश्चयस्यापि
प्रतिबन्धकत्वादिति । तत्र । साध्याभावनिरूपितान्वयव्याप्तिविशिष्टप्रकृतहेतु-
मत्पक्षे । सत्प्रतिपक्षज्ञानस्य विरोधिविषयकनिश्चयत्वेनैव प्रतिबन्धकत्वं, विरो-
ध्यनुमितिसामग्रीत्वेन प्रतिबन्धकतायाः दीधितिक्कृता निराकृतत्वात्, विरोधित्वं
च तत्तदभावयोरिव तत्तदभावव्याप्ययोरपि अनुभवसिद्धं, तत्र व्यापकसामाना-
धिकरण्यरूपव्याप्तिघटितविशिष्टज्ञानस्य प्रतिबन्धकतायां न सामानाधिकरण्या-
दिविषयकत्वं तन्त्रं, तद्विषयकस्यापि हेतुमान् साध्याभाववान् इति ज्ञानस्य
हेतुमान्पक्ष इति ज्ञानसहितस्य प्रतिबन्धकत्वात् । यद्विषयकत्वस्य हि प्रतिबन्धक-
ताप्रयोजकत्वं तद्विघटितविशिष्टस्यैव दोषत्वम् । प्रतिबन्धकत्वाप्रयोजकसामाना-
धिकरण्यघटितविशिष्टस्य यदि सत्प्रतिपक्षता स्यात्तदा कालीनत्वाद्यनन्तपदार्थ-
घटितस्यापि तत्त्वं स्यात् इत्याशयेनाह । तस्येति । प्रतिहेतुव्यापकसाध्याभाव-
समानाधिकरण्यतद्धेतुमत्पक्षस्येत्यर्थः । असाधारण्यात्मकत्वे । सत्प्रतिपक्षाना-
त्मकत्वे । तदनवगाहित्वमपीति । पक्षेप्रतिहेतुव्यापकसाध्याभावसमाना-
धिकरण्यतद्धेतुवैशिष्ट्यानवगाहित्वमपीत्यर्थः । परामर्शविशेषणं देयमिति ।
विरोध्यनुमितिजनकपरामर्शं विशेषणं देयमित्यर्थः । तत्संग्राहकमपीति ।
प्रतिहेतुव्यापकसाध्याभावसमानाधिकरण्यतद्धेतुमत्पक्षसंग्राहकमपीत्यर्थः । आदि-
पदम् । प्रकृतसाध्यव्यापकाभावप्रतियोगित्वाद्यनवगाहीत्यत्रादिपदम् ।

अथ असाधारण्यातिव्याप्तेरवश्यं निवेशनीयविशिष्टद्वयाघटितत्वनिवेशनेनैव
तद्ग्राह्यसंभवात्, प्रकृतसाधनेप्रकृतसाध्यव्यापकाभावप्रतियोगित्वाद्यनवगाहित्व-
निबन्धनं व्यर्थम् ।

अत्र च सत्यन्तेन सत्प्रतिपक्षोन्नायकस्य, अविरोध्यन्तेनाऽऽश्रयासिद्धयुन्नाय-
कस्य विरोध्यन्तेन बन्धव्याप्याभावे साध्ये बन्धव्याप्यवत्पक्षात्मकस्य बाधस्य
व्युदासः । संगृह्यते चानेन काञ्चनमयबन्धमानित्यादौ बन्ध्याद्यभावव्याप्यहृद-
त्वादित्यादि पक्ष इति । सत्प्रतिपक्षे च यथासिद्धान्तं पञ्चावयवादिप्रयोगमि-
च्छन्ति । अयं हेतुः साध्यव्यभिचारवानित्यादिवदयं पक्षः साध्याभावव्याप्यवानि-
त्यादिकं उद्भावनं पुनरुचितं प्रतिभाति ।

इति दीधितौ सत्प्रतिपक्षग्रन्थः

सत्प्रतिपक्षोन्नायकस्येति । साध्याभावव्याप्यव्याप्यवत्पक्षा-
देरविरोधितया अनाभासरूपस्येत्यर्थः । आश्रयासिद्ध्याद्युन्नायकस्येति ।
आश्रयासिद्धयन्तर्गतस्य पक्षविशेषणाद्यभावव्याप्यवत्पक्षादेरित्यर्थः ।
आश्रयासिद्ध्यादीत्यादिपदात्साध्याप्रसिद्धिपरिग्रहः । बन्ध्यादिसाध्यके
बाधस्य किञ्चिदनुन्नायकतया उन्नेये विरोध्यन्तविशेषणस्य तद्वारकता
न संभवतीति बाधविशेषे तद्व्यावृत्तिं दर्शयति । विरोध्यन्तेनेति ।
बन्धव्याप्यवत्पक्षात्मकस्येत्यनेन बन्धमत्पक्षोन्नायकत्वं सूचितम् ।
अविरोध्यन्तसार्थक्याय प्रतिबध्यतायां स्वरूपसंबन्धरूपसाध्यवैशि-
ष्ट्यावगाहित्वावच्छिन्नत्वनिवेशासंभवं दर्शयति । संगृह्यते इति ।
अनेन । लक्षणेन । प्रतिस्थापनात्मकन्यायप्रयोगानौचित्यं
दर्शयिष्यन् तस्यैव सांप्रदायिकतामाह । सत्प्रतिपक्षे चेति । यथा-
सिद्धान्तमिति । नैयायिकादिप्रतिवादिनामित्यादिः । स्वसिद्धान्ता-
नुसारेणेत्यर्थः । पञ्चावयवादीति । हृदो न बन्धमान् हृदत्वादित्या-
दिरूपेत्यादिः । आदिना मीमांसकसौगतसिद्धयवयव-द्वयवयव-

न च विशिष्टद्वयाघटितत्वनिवेशस्य का आवश्यकतेति वाच्यम् । बन्ध-
भाववद्वन्ध्याभावव्याप्यव्याप्यवद्वृत्तिर्बन्ध्याभावव्याप्यव्याप्यवद्वृद्धादावतिव्याप्तिवार-
णार्थमेव तस्यावश्यकत्वात् ।

न चैवं सत्प्रतिपक्षे ऽव्याप्तिः, तस्य विशिष्टद्वयघटितत्वादिति वाच्यम् ।
विशिष्टद्वयाघटितत्वप्रविष्टविशिष्टद्वयविषयितायां सत्प्रतिपक्षघटकविशिष्टद्वयविषयिता-
भेदस्यागत्या निवेशनीयत्वादिति चेदत्राहुः—यादृशविशिष्टविषयकनिश्चय-
विशिष्टयादृशविशिष्टविषयकनिश्चयत्वं तादृशजनकतानतिरिक्तवृत्तित्वे मति
तादृशप्रतिबन्धकतानतिरिक्तवृत्ति तादृशविशिष्टद्वयाघटितत्वमेव विशिष्टद्वया-
घटितत्वपदेन विवक्षणीयम् । अन्यथा जनकतानतिरिक्तवृत्तित्वमनिवेश्य केवल-

न्यायपरिपहः । इच्छन्तीति । नैयायिकसांप्रदायिका इतिशेषः । उचि-
तप्रतिभातीति । वादिना न्याये प्रयुज्यते हेतुदोषमात्रस्यैवाऽऽकाङ्क्षित-
त्वात्प्रथमतस्तमनुद्भाव्यविपरीतप्रतिज्ञादिप्रयोगेऽर्थान्तरस्यदुर्वारत्वा-
दितिभावः ।

इति श्रीमहामहोपाध्यायगदाधरभट्टाचार्यविरचितः

सत्प्रतिपक्षग्रन्थः—

प्रतिबन्धकतानतिरिक्तवृत्तित्वघटिनविशिष्टद्वयाघटितत्वनिवेशे जलवान्वन्ध्याभाववा-
नृजलवांश्चहृदःइत्यादिजानीयनानाविधविषयतानां प्रतियोगिकोटौ निवेशेन गौर-
वम्, अन्वयव्यतिरेकव्याप्तिघटितमत्प्रतिपक्षमाधारणअसाधारणव्यावृत्तसत्प्रति-
पक्षत्वस्यदुर्वचतयासत्प्रतिपक्षविषयताबहिर्भूतत्वनिवेशायोगात् । तस्य सुवचत्वेतु-
तस्यैव लक्षणत्वे एतत्प्रयामस्यवैफल्यम् । स्वमते तु सत्प्रतिपक्षघटकविशिष्टद्वयवि-
षयकनिश्चयत्वस्य जनकतातिरिक्तवृत्तित्वादेव न दोषः । एवं च असाधारण-
वारणाय तादृशप्रतियोगित्वाद्यनवगाहित्वनिवेशनमावश्यकम् । यादृशविशिष्टपदेन
सत्प्रतिपक्षात्मकविशिष्टमादाय दोषस्तु अस्मदगुरुचरणस्यैव तस्यान्यनिरुक्ति-
गंगाटीकायां द्रष्टव्यः इति ध्येयम् ।

दोधितौ-संगृह्यतेचेति । एतत्तत्त्वमुक्तं आह । कोचित्तु ननु प्रकृतसाध्या-
व्याप्यवत्प्रकृतपक्ष एवास्तु सत्प्रतिपक्षः साध्यवत्तायैवैकव्यमतेऽदयैव विराध-
त्वात्, तथा च पक्षनिष्ठसाध्याभावव्याप्यादेरेतन्मते विरोधिरूपोन्तपक्षत्वघटि-
लक्षणं व्यर्थमत आह । संगृह्यतेचेति । अन्यथा प्रकृतसाध्याव्याप्यवत्प्रतिपक्ष-
प्रतिपक्षसंग्रहो न स्यादिति प्राहुः । मीमांसकैः प्रतिज्ञादित्रयस्य, बौद्धैरुदाहरणादि-
द्वयस्य, प्राच्यैः वाक्यदशकस्यन्यायत्वोपगमात् ।

इति पं० श्रीबालाप्रसादगौड़विरचिता सत्प्रतिपक्षविलासिनीसमाप्ता ।

— शुभंभूयात् —

